

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Julie Caplin

The Christmas Castle in Scotland

'Irresistible'
Katie Fforde

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İSKOÇYA'DAKİ NOEL KALESİ JULIE

CAPLIN

Bir Bölüm Daha
HarperCollinsPublishers Ltd'nin bir
bölümü 1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF
www.harpercollins.co.uk

İlk olarak İngiltere'de *HarperCollinsPublishers* 2022 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Julie Caplin 2022

Kapak tasarımı © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2022
Kapak illüstrasyonları: Getty Images ve
Shutterstock.com

Julie Caplin bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu

ileri sürmektedir Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

Kaynak ISBN: 9780008431266
E-kitap Baskısı © Ekim 2022
ISBN: 9780008431259
Sürüm: 2022-08-25

İçindekiler

I. Ekim

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

II. Kasım

Bölüm 8

III. Aralık

Bölüm 9 Bölüm

10 Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Altı ay sonra.

Teşekkür Okuduğunuz
için teşekkür ederiz...

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca yazan: Julie](#)

[Caplin](#)

[OMC Haber Bültenine Abone Olun](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

Donna için - sayılamayacak kadar çok sebepten dolayı.

Ekim

Birinci Bölüm

AÇantasını arabanın bagajından indirirken, Izzy bir bayrağın - nedense bir Jolly Roger bayrağının - düzensiz dalgalanışını duyabiliyordu.

Metal bayrak direği klipslerinin şingirtısı ve tepesindeki termallerde süzülen bir akbabanın miyavlayan çığlığı eşlik etti.

Yarıya kadar dalgalanan bayrağa baktı ve başını salladı. Çünkü bir kalenin korsan bayrağına ihtiyacı vardı. Elbette vardı. Annesi kendi başına bir kanundu.

Çantasını onlarca yıldır kullanılmaktan ortası aşınmış taş basamaklardan yukarı çekerek, demir aksamı, ağır, çivili ahşap kapıyı iterek açtı ve yüzlerce eski hikâyenin yankısıyla titreştiğinden emin olduğu düzensiz kaldırım taşı zemine adım attı. Yüzünü kocaman bir gülümseme aydınlattı. O, Izzy McBride, Kinlochleven Kalesi'nin resmi sahibiydi. Onun! Büyük Bill Amca'ya ne olmuştu böyle? Bu kesinlikle bir şoktu. Beklenti hep Doğu Yakası'ndaki kuzenine gitmesi yönündeydi, gerçi Bill'in cenazesinde onunla tanıştığında hiç kin duymamıştı.

Ama şu anda çaya ihtiyacı vardı. Son altı haftasını ünlü Killorgally Aşçılık Okulu'nda geçirdiği İrlanda'dan dönerken son yirmi dört saattir seyahat ediyordu. Büyük bir fincan çaya ve okuldan aldığı gülünç derecede pahalı kurabiye bisküvilerinden birine ihtiyacı vardı.

Edinburgh Havaalanı. Xanthe'yi tanırdım, dolaplar bomboş olurdu. Annesi aşçı değildi ve yemekle hiç ilgilenmezdi. Sigara, cin ve marulla yaşırdı.

Izzy'yi şaşırtan şey, şatoya girdiğinde uzun, lambri kaplı bir koridorun sonunda yer alan büyük mutfaktan yayılan yemek kokularıydı. Belki de annesini hafife almıştı.

"Merhaba Xan..." Büyük siyah Rayburn'ün üzerine eğilmiş geniş sırtlı adamı görünce kelimeler dudaklarında kayboldu. Adam arkasını döndüğünde Izzy, solmuş bir kot pantolon ve kalın bir kazak giymiş, boynuna birkaç kez yün atkı sarmış, bir metre boyunda, oldukça dağınık bir erkekle karşılaştı. Vay canına! Bir televizyon ekranı dışında gördüğü en mavi gözlere sahipti.

"Merhaba," dedi, bir eliyle dağınık saçlarının perçemini geriye iterken diğer eliyle tahta bir kaşık tutuyor ve bir tavada bir şeyler karıştırıyordu.

"Çalıştırmışsın," dedi, daha önce hiç yakamadığı ocak canavarına başını sallayarak.

"Evet," dedi gülümseyerek. "Gerçi YouTube'a başvurmak zorunda kaldım ve ateş çakmakları satın almak kesinlikle yardımcı oldu.

Izzy başını salladı, keşke bunu daha önce yapsaydım diye düşündü ama nedense hile yapmak gibi gelmişti. Elbette bir İskoç şatosunun sahibi kendi odun fırınına yakabilmeliydi.

"Özür dilerim, siz kimsiniz?" diye sordu, belki biraz fazla doğrudan ama her gün eve gelip de mutfağınızda film yıldızı gibi muhteşem bir yabancıyla karşılaşmıyordunuz. Bu kadar patavatsız konuşmasına neden olduğu için o büyüleyici mavi gözleri suçladı.

Bir kaşını kaldırdı. Tabii ki bunu yapabilirdi. Sadece ona bakarak bile bunu yapabilecek türden bir adam olduğunu söyleyebilirdiniz.

"Ben Ross Strathallan, ya sen?"

Biraz sinirlenmiş bir halde bir dakika boyunca ona baktı, seyahat yorgunluğu ve o mavi gözlerin etkisiyle hala karmakarışık olan beyni pelte haline gelirken durumu nasıl kontrol altına alacağını bulmaya çalıştı. "Ben McBride... Yani McBride Izzy.

Adam ona baktı, kaşları burada neye sahip olduğumuzdan emin değilim ama birlikte oynayacağız havasındaydı. "Memnun oldum McBride. Ocaktaki tencereye geri döndü.

"Şey, affedersiniz," diye kekeledi Izzy, kim olduğu konusundaki bu ilgisizlik karşısında şaşkındı. Bir süredir uzakta olabilirdi ama burası *onun* eviydi ve Ross Strathallan'ın, her kimse, mutfağında ne işi olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikri yoktu.

"Evet?" diye cevap verdi, sanki ona yardım etmeyi teklif ediyormuş gibi. Hem içinde bulunduğu durum hem de kendisiyle ilgili olarak tamamen rahattı. Kendine son derece güvenen, sakın ama kibirli olmayan ve kendi içinde rahat olan adamlardan biriydi. Aynı zamanda, sanki kendini dünyadan ayrı tutuyormuş gibi belli bir çekingenliği de vardı.

Yine kabalık etmek istemedi ama onun burada ne işi vardı? *Onun* mutfağında. Kalenin kalbi olan bu odayı merkez alan pek çok planı vardı. İnsanların mutfağına girmesini istemiyordu. Burası onun alanıydı. İrlanda'da aşçılık kursunda olduğu süre boyunca, eve dönüp kendi alanının kontrolünü ele almak ve paralı misafirleri ağırlamaya hazır oldukları zamana hazırlık için pratik yapmaya başlamak için can atıyordu. Burada, evinde bir yabancıнын olması... şey, doğru değildi.

"Burada ne yapıyorsun? Kelimeler Izzy'ye yakışmayan bir meydan okumayla çıkmıştı. Normalde bundan çok daha sabırlıydı - onunki gibi bir annesi varsa, öyle olmak zorundaydı.

Yine o sinir bozucu kaşlarını kaldırdı ve ona baktı. "Akşam yemeği yemek üzereyim. Kaşığı kaldırıp kuru fasulyeyi gösterdi.

Burnundan solumamaya karar verdi - son birkaç haftadır bulunduğu yerde kuru fasulye akşam yemeği olarak nitelendirilmiyordu. İrlanda'daki aşçılık hocası,

Adrienne Byrne, dehşete düşerdi. "Neden?"

diye sordu.

"Çünkü açım," dedi yavaşça ve dikkatlice, sanki tam bir aptalla konuşuyormuş gibi.

Ona ters ters baktı. Komik olmaya mı çalışıyordu? Kasten sinirli bir iç çekişle ona tatlı bir gülümsemeyle karşılık verdi. 'Evet, ama neden bu mutfakta yemek pişiriyorsun? Bu evde mi? Burada ne işin var?

'Ben burada yaşıyorum,' dedi, sanki her şey apaçık ortadaymış gibi. "Hayır, yaşamıyorsun," dedi kadın.

"İstiyorum.

"Yapamazsın.

"Yapabilirim.

Ne zamandan beri? Hayır.' Elini kaldırdı. "Buna cevap verme. Burada kalamazsın. Yine de farklı koşullar altında onu kesinlikle kovmazdı. Onda sağlam, güvenilir ve soğukkanlı bir şeyler vardı ve bu yakışıklılığı ve rugby oyuncusu yapısı olmasa bile böyleydi, normalde bu tür erkekleri tercih ettiğinden değil. En azından gerçek hayatta. Gizliden gizliye, *Outlander*'dan Jamie Fraser'la ilgili ateşli fantezilerinden payına düşenden fazlasını yapmıştı.

Aynı fikirde değilim. Neden ev sahibem Xanthe ile konuşmuyorsun? Buranın sahibi.'

"Ev sahibi mi? Izzy'nin sesi tizleşti. "Taşındınız mı? Ne zaman? Nasıl?

"Çoğu insanın taşındığı gibi. Birkaç kutu ve birkaç bavul taşıdım. Hatırladığım kadarıyla bir de ev bitkisi. Adamın ağzı yersiz bir eğlenceyle seğirdi, bu da kızın onu yumruklamak istemesine neden oldu, ancak elinin pısrılık bir çizgi film karakteri gibi granit sertliğindeki göğsünden sekeceğinden şüpheleniyordu. Hayatında kimseyi yumruklamamıştı, Philip'in nişanlandığını duyurduğu o an dışında yumruklama ihtiyacı da hissetmemişti. Ama şu anda o noktaya hiç gelmeyecekti.

"Bilebilirdim," diye mırıldandı. "Tam olarak ne kadar kalmayı planlıyorsunuz?"

"Üç ay, muhtemelen daha uzun. Gerçi bu, huzur ve sessizlik için ödeme yapacağıma dayanıyordu. Bu sivri iğnelemeyle gözleri kısıldı ve tencereye döndü, Rayburn'ün ocak gözünde kızaran iki dilim kızarmış ekmekten birini alıp bir tabağa koydu ve üzerine neredeyse dolu bir fasulye konservesine benzeyen bir şey döktü. Yemeğini alıp bir sandalye çekti ve Kindle'ını çay bardağına dayayarak yemeğe oturdu.

Ona baktı. 'Üç ay mı? Kalamazsın. Kaba olmak istemiyorum ama gerçekten burada kalamazsın. Misafir kabul etmeye hazır değiliz. Gitmek zorundasınız.'

"Tekrar söylüyorum, bunu Xanthe ile konuşmanı öneririm," dedi sinir bozucu bir sakinlikle. Kindle'ını açmak için öne uzandı ve onu görmezden gelerek okumaya başladı.

"Yapacağım," dedi, sesi huysuz bir çocuk gibi çıkıyordu.

Annesini öldürecekti. Aklından ne geçiyordu ki? Para ödeyen konuklar için hazır değillerdi, hele de kendi yemeklerini yapan konuklar için hiç değillerdi. Burası lanet olası bir gençlik yurdu ya da pansiyon değildi. O zamana kadar yapılması gereken bir sürü iş vardı ama kafasında mutfağın - Rayburn'ü nasıl çalıştıracağını çözdükten sonra - evin geri kalanından ayrı, rahat bir alan olmasını planlamıştı. Özellikle de annesinden uzak durabileceği bir yer. Şimdi bu adam kendini burada rahat hissediyor gibiydi ve Izzy bundan hiç memnun değildi.

Ama acıkmıştı ve her şeye rağmen fasulye güzel kokuyordu. Bir koklama ile onun yanından geçip bir tabak aldı, kalan tost dilimini ve tenceredeki son fasulyeyi de kendine ayırdı. Onun ani bakışlarını görmezden gelerek karşısına oturdu ve yemeye başladı. Burası onun mutfağıydı ve dışarı çıkmaya zorlanmayacaktı.

Tabağına öfkeli bir bakış atarak, "Buyurun," dedi.

"Teşekkür ederim.

'Bir kutu daha ister misiniz? Yanımda bol miktarda getirdim ve isterseniz hesaptan düşebilirim'.

Izzy çatalını takırdayarak tabağı düşürdü. Oh Tanrım. Ne kadar utanç vericiydi. En azından annesine ödediği paranın yemek masraflarını karşılayacağını düşünmüştü. Xanthe gerçekten bu kadar utanmaz mıydı?

Öfkesi kabarıırken, Xanthe ile yüzleşmenin bir anlamı yoktu çünkü bu gerçekten de tansiyonunu tehlikeli bölgeye itecekti. Bunun yerine hışımla koridora geri döndü, duvarları süsleyen boynuz ve olta takımlarının yanından geçerek verandaya çıktı ve orada asılı duran mumlu ceketlerden birini kaptı. Temiz havaya ihtiyacı vardı. Ceketini çekiştirerek ağır ahşap kapıdan içeri girdi ve çakıl taşlı yola çıktı, park alanındaki ağaç ve çalılardan oluşan süs bitkilerinin arasından geçerek yakındaki bozkırın yamaçlarına doğru ilerlemeden önce sakinleştirici bir nefes almak için kısa bir süre durdu.

Güneş gökyüzünde alçalmıştı, muhtemelen bir saatlik daha gün ışığı vardı ve bulutlar gün batımına hazırlanmak için çoktan pembeye boyanmıştı ama umurunda değildi, dışarıda olması gerekiyordu. İrlanda'da kaldığından beri, yemek vücudu beslese de açık havada, doğayla iç içe olmanın ruhu beslediğini öğrenmişti. Ve şu anda buna ihtiyacı vardı. Yirmi dakikalık tempolu bir yürüyüşten sonra nihayet soluklanmak için durdu ve yamaçtan aşağıya, geldiği yola bakmak için döndü.

Akşamın ilk ışıkları manzarayı altın rengine boyuyor, kırmızılar, kumrallar, yanık portakallar ve yakut kırmızılarından oluşan sonbahar gökkuşağıyla uyum sağlıyordu. Keskin bir sevinç tırpanı kalbine saplandı ve önceki kızgınlığını bir kenara itti. Gurur, heyecan ve dehşet karışımı bir duyguyla Kinlochleven Kalesi'nin kaba yontulmuş duvarlarına baktı; duvarların etrafını saran sonbahar ağaçlarının sarı, sarı ve soluk gülleri arasından yükseliyordu. Kalenin ötesinde, pas rengi, çalılarla kaplı tepeler ufuk çizgisini koruyordu.

Loch Leven'in cam gibi durgunluğunda yansıyan mükemmel ayna görüntüsüyle sahne ikiye katlandı.

On dokuzuncu yüzyıldan kalma İskoç Baronluk şatosu, çarpıcı, kiremit kaplı, konik çatıları, burçları ve mazgallarıyla görkemliydi ve ihtişamını geçmişte kalmış bir romantizm ve zenginlik çağına borçluydu. Aynı zamanda artık onun da eviydi - en azından çatının başlarına düşmesini engelleyebildiği sürece, bu son kurşuna ve/veya nefesine mal olsa bile.

Devrilmiş bir ağaç gövdesinin üzerine çöktü, çenesini ellerinin arasına aldı ve artık koruyucusu olduğu güzel mirasa baktı. Binayı gelecek nesiller için koruması gerekiyordu ama aynı zamanda şatonun masraflarını da karşılaması gerekiyordu. Büyük amcası mülkün hiçbir kısmının satılmasını istemiyordu, bu yüzden mülkü annesi ya da Doğu Yakası'ndaki kuzeni yerine ona bırakmıştı ve burayı küçük, özel bir otele dönüştürmek gelir getirmesi için düşünebildiği tek yoldu.

Yapılacak çok şey vardı ve en zor işlerden biri Xanthe'yi kontrol altında tutmak olacaktı. Belli ki kendini çoktan kaptırmış ve tamamen yabancı birine oda teklif etmişti. Izzy'nin annesi yürümeden önce koşmak isteyen, tercihen olimpiyat rekoru kıran hızlarda koşmak isteyen türden biriydi. Izzy'nin sağduyusunu nereden aldığı neredeyse herkes için tam bir muammaydı, çünkü uzun zaman önce ölmüş olan babasının da pek iyi olmadığı ortaya çıkmıştı. Izzy beş yaşındayken, evlerinin dışındaki yolda traktör yarışı yaparken ölümcül bir kazada ölmüştü.

Bu kadar iç gözlem yeter. Telefonuna bir göz attı. İrlanda'daki aşçılık kursu sırasında kurdukları WhatsApp mesaj grubu, daha önceki mesajına yanıt olarak meşguldü.

Izzy: Eve döndüm. Berbat bir yolculuktu ama dönmek güzel.

Jason: İşe döndüm, patronum kırbacını şaklatmaya başladı bile. Şimdiden Killorgally'i kaçırdığıma inanamıyorum.

Fliss: Umarım yeni girişimin iyi gider, Izzy. İyi şanslar.

Jason: Ne zaman ziyaret edebileceğimizi haber verin, daha önce hiç kalede kalmadım.

Hannah: *Yemek konusunda iyi şanslar!*

Telefonuna bakarak gülümsedi. Hepsini özleyecekti ama özellikle yaşça kendisine en yakın olan Hannah, Fliss ve Jason'ı.

Izzy nefesini üfleyerek ayağa kalktı. Artık sakinleşmişti, annesini bulmanın ve Ross Strathallan'la olan anlaşmanın ne olduğunu ve ondan ne kadar çabuk kurtulup mutfağını geri alabileceğini öğrenmenin zamanı gelmişti.

İkinci Bölüm

S Döndüğünde mutfağı boş bulduğu için rahatlamıştı ama tam minnettarlıkla çayından ilk yudumunu alırken kapı açıldı ve Siska bir adam içeri girdi, tuzlu ve biberli saçlarında hâlâ birkaç tutam solmuş kızıl vardı.

"Ah, lassie, dönmüştün. Arabanın yoldan geldiğini gördüm." "Duncan, nasılsın? Duncan'ın yanında çalışan adama gülümsedi. yirmi yılı aşkın bir süredir kalede çalışıyordu. Emekli olması gerekiyordu ama ona malikâne ve tarihi hakkında ihtiyaç duyabileceği her türlü bilgi konusunda yardımcı olmayı teklif etmişti.

"O kadar da kötü değil, o kadar da kötü değil. İrlanda'da işler nasıl gidiyor?"

"Yeterince iyi," dedi. "Yemeklerimle kendimi utandırmayacağım. Duncan'la konuşurken aksanı her zaman daha da güçlenirdi. "Bir fincan çay ister misin?"

"Evet. Seni bilgilendirecek çok şeyim var. Başını salladı ve dişlerini sıktı.

"Tamam," dedi ve ona bir fincan çay yapmakla meşgul oldu. "İnşaatçılardan çatı onarımı için fiyat teklifi aldım.

"Bu harika; teşekkürler, Duncan. Ona minnettar bir gülümseme verdi. Bu konuyu altı hafta önce konuşmuşlardı ve Duncan'ın dönüşü için bunu düzeltmeyi hatırlaması onu etkilemişti.

Adam da ona kısa bir gülümsemeyle karşılık verdi. 'Tahminin boyutunu gördüğünüzde bana teşekkür edeceğinizi sanmıyorum. Çatınız düşündüğümüzden biraz daha kötü durumda.

"Ne kadar kötü?" diye sordu Izzy, sanki sıcaklığı biraz teselli edebilirmiş gibi parmaklarını fincanına dolayarak.

Duncan ağzını çeşitli komik şekillere soktu. "Tükürsen iyi olur.

"En az yirmi bin dolar istiyorsunuz.

Çay midesinde mide bulandırıcı bir dalga halinde dönüyordu. "Bu çok para.

'Kısa vadede biraz yama yapabilirler ama doğu kanadının tamamının değiştirilmesi gerekiyor.

Izzy kendini kötü hissetmemeye çalışarak başını salladı.

"İyi tarafından bakarsak, tavuklar hâlâ yumurtluyor, yani en azından aç kalmayacağız.

"Harika," dedi zayıf bir gülümsemeyle.

"Seni tekrar aramızda görmek güzel, genç kız. Yüzü bir an için kararmadan önce o na neşeli bir sırıtış attı. "Geri dönmene çok sevindim. Xanthe son birkaç haftadır beni deli gibi oradan oraya koşturuyor. Biraz dinlenmekten memnun olacağım.

Izzy ona nazikçe gülümsedi ve annesinin ne işler çevirdiğini merak etti.

"Gidip onu bulsam iyi olur. Onu henüz görmedim.'

Duncan, ağzını düz bir çizgi haline getirerek, "Hiç değişmemiş," dedi.

Birkaç dakika sonra ana koridora çıktığında, üst kattan sis düdüğü kadar yüksek bir ses onu selamladı. 'Izzy, hayatım! Evdesin!

Annesi ahşap korkulukların üzerinden eğildi ve sanki Britannia Kraliyet Yatı rıhtıma yanaşırken Kraliçe Majesteleriymiş gibi el salladı.

"Evet, Xanthe, ben geldim," diye mırıldandı Izzy, annesi merdivenlerden inerken, bacaklarının arasında uçuşan leylak rengi şifon katmanları neredeyse birbirine dolanıyordu. Merdivenlerin dibinde Izzy'nin omuzlarını kavradı ve annesinin ateş motoru kırmızısı buklelerine egzotik bir kuş gibi tünleyen uyumlu bir leylak fascinatörün tüylü tüyleri neredeyse Izzy'nin gözünü çıkarıyordu. 'Hayatım, şu koyu halkalara bak. Sana biraz salatalık getirmeliyiz.

"Mutfakta neden yabancı bir adam vardı?

Annesi pırlantalı ağızlığındaki sigarasından mağrur bir nefes çekti ve Izzy'ye hınzırca bir sırıtış fırlattı. 'Güzel, değil mi? Şu omuzlar. Onda Jamie Fraser'ın dokunuşları var. Onu alabileceğimizi düşünmüştüm.

Izzy kahkahayı patlattı. Annesi tamamen çıldırmıştı ama onunla tartışmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Bunun ters etki yarattığını uzun zaman önce öğrenmişti. "Sen iflah olmazsın. Onun burada ne işi var? Üç ay kalacağını sanıyor.'

"Evet," dedi Xanthe, kendinden çok memnun görünüyordu. 'Bayan McPherson, postaneyi işleten kadın - hani şu dişleri olan? Bu arada, buralarda dişçi var mıdır acaba? Biraz gevşek bir dolgum var da...'

Izzy içini çekti. Annesi saçma sapan teğet geçme konusunda harikaydı.

"Bayan McPherson'la ne alakası var?

'Şey, birkaç hafta önce onu buraya gönderen oydu. O biliyordu ... tabii ki biliyordu. Kendisi posta müdürü ve onlar her zaman her şeyi bilirler, değil mi? Her neyse, ona otel olarak açmayı planladığımızı ve tamamen sessiz bir yerde kalmak istediğini söyledi - bir kitap yazıyor - ve şu anda başka misafirimiz olmadığı için, faturanın mükemmel bir şekilde uyduğunu düşündüm.

Izzy dişlerini sıktı. "Başka misafirimiz yok çünkü misafir kabul etmeye hazır değiliz.

'Pish, tatlım. Odalarımız var. Sen yokken misafir odasını ne hale getirdiğimi görmelisin. Ve o kendi başının çaresine bakmaktan oldukça mutlu. Aslında, onu neredeyse hiç görmüyorum. Daha da acısı, göze çok hoş geliyor.'

"Mesele bu değil. Izzy yutkundu.

"Burada olduğunu bile bilmeyeceğimizi söyledi. Annesinin zaten yüksek olan sesi birkaç desibel daha yükseldi. 'O bir yazar. İzinli bir tarih profesörü. Dürüst olmak gerekirse hayatım, bütün gününü odasında geçiriyor, yürüyüşe çıkıyor ve sonra bütün geceyi orada geçiriyor. Aslında çok sıkıcı, yine de uzun boylu, karanlık ve düşünceli tiplerden biri olduğunu umuyorum. Durgun sular falan. Sence o rahat dış görünüşünün altında bir tutku mu yatıyor? Her neyse, o gerçekten sorun değil. Şimdi gel de ne yaptığımı gör.'

Izzy başka bir şey söyleyemeden annesi mor bulutunun içinde uzaklaştı. Bıkkın bir iç çekişle onu koridor boyunca kuzey koridoruna kadar takip etti ve parçaları parlak gri bantla yapıştırılmış, çok yıpranmış ekose bir halıyla kaplı başka bir koridora indi. Belli ki biri yırtık kenarlardan birine takılıp boynunu kırmadan önce değiştirilmesi gerekiyordu. Henüz misafir kabul edememelerinin bir başka nedeni daha vardı. Sağlık ve güvenlik burada bir gün geçirebilirdi.

"Bir şey daha var. Neden kuleden bir kafatası ve çapraz kemikler uçuyor?"

"Eğlenceli değil mi? Tavan arasındaki sandıklardan birinde buldum ve neden olmasın diye düşündüm. Komşular evde olduğumuzu anlar.'

Izzy gülümsedi. Tipik Xanthe.

"Tah-da. Xanthe gür sesiyle koridorun sonundaki kapıyı açtığını duyurdu.

Izzy, kayalığa bakan dört büyük penceresi ve sonunda iki penceresi daha olan misafir odasına adım attı. Buradaki ışık her zaman harikaydı, öyle ki ne yazık ki duvarlardaki soluk boyayı, tozlu alçı tavanın etrafındaki coşkulu örümcek ağları koleksiyonunu ve mobilyaların güneşten ağarmış döşemelerini vurguluyordu - ama bunların hepsi gitmişti.

"Aman Tanrım," diye haykırdı Izzy. "Bu muhteşem.

Annesi odayı tamamen elden geçirmişti. Zevkli orta yeşil boya - muhtemelen 'orman adaçayı' ya da 'derinleşen çimen' gibi bir adı vardı - duvarları kaplamış, tavan beyazlatılmış ve pencereler tanıdık görünümlü görkemli kumaşlardan Roma perdelerinin her iki yanında perdelerle giydirilmişti. Izzy, bu rahat ve şık salonu yaratmak için şatonun diğer bölümlerinden getirilmiş olan bazı resim ve antikaları da tanıdı.

Xanthe kendini beğenmiş bir tavırla, "Biliyorum," dedi.

"Nasıl...? Annesi son derece yaratıcı olmasına rağmen, o kadar da pratik değildi. Bununla birlikte, bir şeyi kafasına koyduğunda, özellikle de birinin yanlış olduğunu kanıtlamak istediğinde, son derece inatçı ve kararlı olabiliyordu.

"Duncan'ı emlak ofisinden çıkardım ve mobilyaları taşımama yardım etti. Izzy ona baktı. 'Örtüleri sevmiyor musun? Dokunsana; çok yumuşaklar. Onları tavan arasındaki sandıklarda bulduğum eski battaniyelerden yaptım. Onları aramak çok eğlenceliydi. O günlerde çok iyi temizlik yaptıklarını söylemeliyim; her şey naftalinle sarılmıştı ve yatak odalarından birinden aldığım birkaç çift perdeyle de jaluzileri yaptım. Sadece kenarları solmuştu, bu yüzden kumaşın neredeyse tamamını kullanabildim. Perdeler ise dekorasyon için ama onları da orijinallerinden yaptım ve güneşten zarar gören kısımlarını kestim. Güzeller, değil mi?"

Izzy öyle olduklarını kabul etmek zorunda kaldı. 'Çok becerikli. Harika bir iş çıkardın anne.'

"Becerikli benim göbek adım ve "Xanthe", hayatım," diye düzeltti annesi.

"Bu oda yepyeni görünüyor. Izzy duraklayıp tekrar tertemiz duvarlara baktı. "Bu resmi sen mi yaptın?"

Xanthe güldü. 'Aman Tanrım, hayır. İçeride bir adamım var, sevgilim. Parlak tırnaklarını salladı. 'Kilometrelerce ötede tırnaklarımı yapacak kimse yok. Çok iyi iş çıkardı ama önce duvarları yeniden sıvaması için birini bulmam gerekti.

Izzy yutkundu. "Bu ne kadara mal oldu?"

Ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve dişlerini sıkarak gülümseme taklidi yaptı. Bunun hakkında konuşmuşlardı. Izzy paradan tasarruf etmek için bu tür işleri kendisi yapacaktı - tabii ki sıva yapmayacaktı ama çatlakları dolduracak, idare edecekti.

Annesi Izzy'nin hoşuna gitmeyecek kadar kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Ne düşündüğünü biliyorum. Bunu karşılayamayız ama..." Burnuna vurdu.

"Yapabildiğimiz kadar çok işi kendimiz yapacağımız konusunda anlaştık. Resim yapmak kesinlikle Izzy'nin kendi başına yapabileceği bir şeydi.

"Bir şey unutuyorsun. Izzy

annesine baktı. "Ne?"

"Profesör Strathallan ilk ayın parasını peşin ödedi.

Dirsekleri yamalı, tüvit ceketli adamlara ne oldu? Profesörlerin böyle görünmesi gerekmiyor muydu? İzin günündeki Thor gibi değil. "Onun parası boya ve sıvayı fazlasıyla karşıladı. Xanthe burnunu havaya kaldırarak kibirli bir üstünlük tasladı. Izzy onun bu tavrına şaşırmıştı. noktasını vurgulamak için bir koklama eklemedi. "Ve daha fazlası geliyor.

Izzy gözlerini kapattı. Annesinin kira için ne kadar az para istediğini düşünmekten korkuyordu. Para hakkında hiçbir fikri yoktu; parmaklarının arasından sudan daha hızlı akıp gidiyordu. Xanthe'ı tanıdığına göre, bu para muhtemelen

Odasını ısıtmanın maliyeti. Bu da ondan gitmesini istemek için bir sebepti. Para kaybedeceklerdi.

"Ondan ne kadar ücret aldınız?" diye sordu, sanki cevaptan korkmak yerine sadece hafifçe ilgileniyormuş gibi.

"Beş yüz pound.

"Üç ay için beş yüz pound mu?

"Saçmalama, sevgilim. Ne olduğumu düşünüyorsun? Aptal mı? Bu bir hafta için." "Ne! Izzy ciyakladı, gözleri şok içinde açılmıştı.

'Evet, ilk ay için peşin iki bin. Bunun adil olduğunu düşünmüştüm. Kendine ait bir şatoya sahip olmak için. Ve,' Xanthe bir an için caka sattı, 'paraya ihtiyacımız var, unuttun mu? Ve ayrıca-'

"Ama onu beslemiyoruz bile! Izzy'nin kanı ani bir utançla ısındı.

Xanthe omuz silkti. "Aldırmıyor gibi görünüyor. Huzurlu ve sessiz olduğu sürece. Bu konuda çok ısrarcıydı, bu yüzden onu batı koridorunun sonuna yerleştirdim. Hani şu kızılsan geyiklerin olduğu korkunç resmin olduğu oda.

Izzy'nin ağzı bir an için durdu ve sonra gülmeye başladı. Annesi onu şaşırtmayı asla başaramamıştı ve eğer adam bu kadar ödemeyi kabul ettiyse, şu anda bunu geri çevirecek durumda değildi. Kahretsin, ondan özür dilemesi ve en azından bu ayın sonuna kadar kalmasına izin vermesi gerekecekti. Bundan daha uzun süre kalmasına izin veremeyecek kadar çok işi vardı. Yoluna çıkacaktı ve tüm bu inşaat çalışmaları devam ederken huzur ve sessizlik olması mümkün değildi.

"Dürüst olmak gerekirse Izzy, neden bu kadar umutsuz olduğumu düşündüğünü bilmiyorum. Başındaki şapkanın tüyü ileri geri hareket ederek kızgınlığını yansıtıyordu.

Izzy kolunu annesinin koluna doladı. 'Bence harikasın ve bu oda harika görünüyor. Sence bundan sonra nereden başlamalıyız?

'Ah,' dedi sinsi, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle. 'Gelin yemek odasını görün. Size gösterecek başka bir şeyim var. O korkunç doldurulmuş gelincikten kurtuldum.

Izzy biraz sonra yeni dekore edilmiş yemek odasının ihtişamına bakarak, 'Vay canına, sadece vay canına,' dedi.

Xanthe sırtıttı ve görkemli tüylerini sergileyen bir tavus kuşunun kendini beğenmiş memnuniyetiyle yüzünü buruşturdu. "Güzel, değil mi?"

Xanthe sadece cilalı, parlak mobilyaları bir araya getirmekle kalmamış, aynı zamanda uzun masayı pırıl pırıl kristaller, parlak gümüş çatal-bıçaklar ve narin porselenlerden oluşan yirmi adet yer sofrası, canlı şam peçeteleri ve uyumlu bir masa örtüsüyle donatmıştı. Kalın yeşil perdeler büyük kanatlı pencereleri çerçeveliyordu ve Xanthe her biri için yeni pencere kenarı minderleri yapmıştı.

Masanın ortasında, altın köknar kozalakları ve mumlardan oluşan bir çelenk oluşturmuş, her iki uçta da boynuzlarına küçük beyaz mumlar yerleştirilmiş iki devasa altın geyik şamdanı ile doruğa ulaşmıştı.

'Vay canına Xanthe, harika görünüyor. Noel erken geldi.'

'Biliyorum, Instagram sayfamda çok fazla beğeni aldım. Noel rezervasyonları için her şey hazır.'

Izzy başını salladı. 'Gelecek yıl, belki. Bu yıl çok erken. Yapılacak çok şey var. Kaç tane yatak odası hazırlamamız gerektiğini bir düşünün.'

"Isabel Margaret Mary McBride! Bazen büyükannemden çok fazla gen aldığını düşünüyorum, o yaşlı bir yarasaydı."

Izzy gözlerini devirerek, "Ya da belki biraz sağduyusu vardı," dedi.

"Nerede senin macera anlayışın?"

"Xanthe, bir Noel partisine ev sahipliği yapmaya hazır değiliz; çok büyük bir meblağ ödemeye hazır değillerse tabii."

Xanthe zıplayarak odanın diğer ucuna geçti ve geyik şamdanındaki mumlardan biriyle oynayarak onu yaktı, ardından da diğer mumları yakmaya başladı.

Masanın ortasını kaplayan sarmaşık ve yeşilliklerin arasına gizlenmiş adaklardaki mumlar. "Ya yirmi beş ödeyeceklerse?

"Yirmi beş ne?

"Bin," diye kibirli bir öfkeyle tükürdü Xanthe.

"Delirmiş olduklarını söyleyebilirim. Bu kadar para için insanlar Cordon Bleu standardında yemek ve pahalı içki beklerler.

'Deli ya da değil' - dramatik bir hareketle döndü ve bir kibriti tehlikeli bir şekilde havada salladı - 'Harika haberlerim var.

Izzy hâlâ yeni boyanmış duvarları ve boyaları inceliyordu.

"Bilmek istemiyor musun?" diye haykırdı Xanthe, gözleri neredeyse ateşli bir heyecanla parlıyordu.

"Neyi bilmek istiyorsun?" diye sordu Izzy, hâlâ kafasındaki hesaplamalarla meşguldü. Profesör Strathallan'ın parasından geriye pek bir şey kalmış olamazdı.

Xanthe kollarını kavuşturmuş, kendinden aşırı derecede memnun görünüyordu ve bu durum Izzy'nin içini hemen bir önsezi duygusuyla doldurdu.

"Şatoyu Noel için kiraladım. "Ne? Izzy

doğruldu. "Yapamazsın. "Verdim.

Izzy gözlerini devirdi ve annesine baktı. "Sakın bana bir milyarderin Instagram'daki paylaşımını görüp Noel'de gelmemiz için bize yirmi bin pound teklif ettiğini söyleme.

Annesinin yüzünde kızgınlık, muzaffer bir üstünlükle savaşıyordu. "Aslında, Bayan Çokbilmiş, öyle.

Izzy gözlerini kıstı.

Bu doğru. Bay Carter-Jones'un bir asistanı bana mesaj attı ve Kinlochleven Kalesi'nin tam da aradıkları yer olduğunu söyledi. Ben de dedim ki...' Ağzı bir an hatırladığı bir neşeye buruştu. "Çok özel bir yer olduğunu ve bir haftalığına beş haneli rakamlardan daha düşük bir fiyata satılamayacağını söyledim. Yirmi beşe yapıp yapamayacağımızı sordu, ben de evet dedim.

Izzy ona baktı. 'Yirmi beş... bin pound. Sen... şaka yapıyorsun.

"Hayır, değilim.

"Ama yapabileceğimiz hiçbir şey yok-

'Dürüst olmak gerekirse Izzy, bazı insanları memnun etmek mümkün değil. Paraya ihtiyacımız olduğunu söylüyorsun, ben de para bulmamızı sağladım ve şimdi bununla ilgili bir sorunun var. Senin derdin ne?'

'M... Xanthe, o kadar para için altı yıldızlı, üstün, lüks olmayan bir konaklama isteyeceklerdir. Izzy başını salladı. "Peki bunun bir tuzak olmadığından emin misin?

"Izzy, sen bile Carter-Jones servetini duymuş olmalısın. Boksör şortu giyiyor, biliyorsun. İskoç eteğinin anavatanı olan ve tanıdığım erkeklerin çoğunun altlarındaki her şeyi serbest bıraktığı İskoçya'ya oldukça uygun... Her neyse, görünüşe göre karısı İskoç kökenli ve bu her zaman onun bir hayaliydi. Ona rezervasyonu güvence altına almak için yedi bin pound depozitoya ihtiyacımız olduğunu söyledim ve o da bu sabah banka hesabına havale etti.

"Ne! Izzy gözlerini kırıştıtararak annesine baktı. "Ciddi misin?

'Ah siz küçük inançlılar. Evet.' Durakladı. 'Odaları hazırlamak için harcayabiliriz. Çok güzel duvar kâğıtları gördüm.'

'Anne, Noel'e sadece altı hafta kaldı. Bu yeterli bir zaman değil.'

'Saçmalama, aptal olma. İradenin olduğu yerde yol da vardır. Eminim yapabiliriz.

Gerekirse dekorasyon ve temizlik işlerine yardımcı olması için köyden birini işe alabiliriz.

Izzy dudağını dişlerinin arasına aldı ve endişeyle çekiştirdi. "Kaç kişi geliyor? Zihni şimdiden yapılması gerekenleri düşünmekle meşguldü.

"Şu anda dört tane var ama bir ya da iki tane daha olabileceğini söyledi. Sizi yalnız bırakayım. Toodle pip.'

Izzy, annesi parfüm ve memnuniyet bulutu içinde dışarı çıktıktan sonra bir süre kapıya bakarak oturdu. Yirmi beş bin pound. Bu çok büyük bir paraydı. Xanthe'nin hepsini duvar kâğıtlarına harcamaması koşuluyla, çatıyı onarmaya, tadilat ve tamirat masraflarını karşılamaya yeterdi. Altı haftaları vardı. Başını iki yana salladı. Bunu yapabilirlerdi.

Carter-Joneses'un parası ve Profesör Strathallan'ın kirasıyla bunu başarabilir...

Üçüncü Bölüm

Izzy ayağını yere vurdu ve saati kontrol etti. İlk iş olarak Profesör Strathallan'ı yakalamayı umuyordu ama ne yazık ki ondan tek iz Sıcak çaydanlık ve süzme tahtasının üzerinde temiz bir mısır gevreği kâsesi vardı. Ayrıca, annesi Izzy'nin yokluğunda yatak hazırlama ya da temizlik hizmeti vermediği için sessiz, mütevazî ve kendine güvenen biri gibi görünüyordu, bu da Xanthe'nin ondan aldığı fahiş ücreti oldukça utanç verici ve neden kalamayacağına dair bir başka neden haline getiriyordu. Bu fiyata daha iyi bir hizmet vermeleri gerekirdi ve bir misafiri beklemek çok zahmetli olmasa da, endişelenmeden ya da onun etrafında çalışmak zorunda kalmadan şatoyu yenilemeye ve yeniden dekore etmeye odaklanması gerekiyordu.

Izzy bir an tereddüt etti, sonra ani bir kararlılıkla not defterini ve kalemini bırakıp mutfaktan dışarı fırladı ve kendisine sert bir şekilde bakan katı boyunlu adamların ve eşlerinin yaldızlı çerçeveli portrelerinin yanından geçerek merdivenlerden yukarı doğru hafifçe koştu. Bu ona, kendisinden önce şatoda yaşamış olan tüm insanları hatırlattı. Koridorda Ross'un odasına doğru yürürken yavaşladı ve kapıda bir an tereddüt etti, sinirleri daha da bozuldu, sonra kendine adamın çoktan uyanmış olduğunu, bu yüzden onu uyandırmayacağını ya da rahatsız etmeyeceğini söyledi.

Kendine biraz daha güvenerek kapıyı sert bir vuruşla çaldı, parmak eklemleri cilalı ahşaba vuruyordu. Bekledi ama cevap gelmedi. İçeride miydi? Belki de yürüyüşe çıkmıştı. Kapıyı ikinci kez çaldı ve yine yanıt bekledi. Cevap gelmeyince, "Bay Strathallan?" diye seslendi. Hâlâ cevap yoktu. Kapıyı üçüncü kez çaldı ve tam kapıyı açacaktı ki belirgin bir çarpma sesi ve yüksek sesle, "Tanrı aşkına," diye bağırıldığını duydu.

Oops. Sesi pek mutlu gelmedi.

Şimdi onu rahatsız ettiği için pişmanlık duyuyordu, özellikle de ona huzurunu daha fazla garanti edemeyeceklerini ve bu yüzden kalamayacağını söylemek üzereyken. Masif ahşap kapı açıldı ve hatırı sayılır menteşeleri üzerinde sallandı. Ross Strathallan kaşlarını çatmış bir şekilde karşısında duruyordu, gerginliği yüzünden okunuyordu ve kara kaşları iki öfkeli çizgi halinde birbirine yaklaşmıştı. Kadın neredeyse geri çekiliyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, kelimeler o kadar hızlı bir şekilde bir araya geliyordu ki, onları ayırıp anlamlandırması bir saniyesini aldı. O kadar şaşırmıştı ki söyleyecek söz bulamıyordu.

"Ben... Şey..."

Adamın koyu mavi gözleri kıza dikilmişti ve kız kendini garip hissetti, bir bacağını diğerinin arkasına geçirdi ve uzuvlarıyla ne yapacağını bilemeyen bir genç kız gibi hissetti.

"Çalışıyorum. Acil bir durum mu var?"

"Ee, hayır," diye boğulmuş bir kobay edasıyla ciyakladı, utanç ve aşağılanmanın sıcak telaşıyla yanaklarının rengi kızardı.

'Rahatsız edilmek istemediğimi açıkça belirttim Bayan McBride. Bu yüzden buraya geldim ve bu yüzden bir servet ödüyorum. *Huzur* ve *sessizlik* için. Bu iki kelimeye yaptığı şiddetli vurgu hiç de yanlış değildi. Sanki aptallarla uğraşmaya mahkummuş gibi başını salladı ve kapıyı yüzüne kapatırken Izzy öylece kalakaldı.

Sonunda aklı başına geldiğinde 'Şey, tüm...' diye mırıldandı.
Ne kadar kaba!

On dakika sonra, taş döşeli avludan elinde bir termos çay bardağıyla geçerek görkemli 'emlak ofisine' gitti. Duncan bir fincan çaya asla hayır demezdi ve evden çıkması gerekiyordu. Her öfke dolu adımında, kafasında soğuk ve kibar bir tahliye mektubu dikte ediyordu; bu mektubu gün bitmeden profesörün kapısının altından itmekten büyük zevk alacaktı.

Sayın Efendim

Pişmanlıkla... Hayır, hiç de pişman değildi.

Sayın Bayım, ay sonunda odanızı boşaltmanızı istemek zorundayım.

Yine hayır. Ona sormuyordu, söylüyordu.

Sayın Bayım, lütfen bunu ay sonuna kadar odanızı boşaltmanız için bir uyarı olarak kabul edin. Aslında bunu 'derhal geçerli olmak üzere' yapmalı ama bu pek profesyonelce olmaz. Aslında, biraz histerik gelebilir.

Belki de, *Sayın Bayım, lütfen bunu Cuma gününe kadar odanızı boşaltmanız için bir uyarı olarak kabul edin.*

İşte, böylesi daha iyiydi. Her şeyi kafasında çözdüğü için memnun bir şekilde emlak ofisinin kapısını iterek açtı ve hafif küf kokusunu içine çekerek içeri adım attı. Oda kâğıtlar, eski fotoğraflar ve ne işe yaradıklarını ancak tahmin edebildiği, tanımlanamayan ekipman ve hırdavat parçalarından oluşan hoş bir karmaşaydı. Burası daha çok Duncan'a ait olmasına rağmen, Izzy odaya sinmiş olan tarih ve nesilden nesile aktarılan şeyler duygusunu seviyordu. Izzy onunla İrlanda'ya gitmeden önceki ilk haftalarda tanışmış olmasına rağmen, kısa sürede adama karşı bir sevgi geliştirmişti. Karşılığında adam da Izzy'nin öğrenme ve elinden geleni yapma hevesini takdir ediyor gibiydi.

mülkünü elinden geldiğince uzun süre muhafaza etti. Malikânedен emekli maaşı alıyordu ve neyse ki tüm masrafları karşılanıyordu ve malikânedeki kulübesinde istediği kadar yaşayabiliyordu.

"Günaydın, Duncan.

"Ah, Isabel, lassie. Büyüteçle baktığı eski moda defterden başını kaldırdı. Izzy bir önceki ziyaretinde onun okumak için gözlüğe ihtiyacı olduğunu fark etmişti ama o bunu kesinlikle reddetmiş, yeterince iyi görebildiğini söylemişti. Yamaçtaki çalılıkların arasında kamufle olmuş bir geyiği neredeyse bir mil öteden görebiliyordu.

"Çiftlik dükkanından sizin için bir teslimat getirttim. Masanın üzerinde duran, sebze ve yiyeceklerle dolu bir kutuyu itti. "Annenin hatırlayacağını sanmıyordum.

"Teşekkürler Duncan, çok yardımcı oldun. Ne var ne yok görmek için bir ara oraya gitmeliyim. Sebzelere hızlı bir bakış attı. Hızlı bir gururla, aşçılık becerilerinden bazılarını uygulamaya koyabileceğini fark etti. Başlamak için can atıyordu. 'Öğle yemeği için bir çorba yapabilirim. İstersen tencereyi ocağın üzerine bırakırım, ne zaman istersen kendin yaparsın.

Duncan'a uzun zamandır kimsenin bakmadığını hissediyordu ve onun için bir şeyler yapabilme fikri oldukça hoşuna gitmişti.

"Teşekkürler, genç kız. Çok nazıksın. Uzun zamandır ev yapımı çorba içmemiştim. Adam ona gülümsedi ve kız bunu önerdiği için memnun oldu. "Şimdi, nereden başlamak istersin?

"Başlangıçta mı? Izzy ona belli belirsiz bir gülümseme sundu. "Bunun iyi bir haber olmayacağını biliyorum. Dirseğinin yanındaki kâğıt yığınınına baktı. "Ama burayı yenilemeye başlamam gerekiyor. Xanthe'ın şimdiden rezervasyon yaptırdığını biliyor muydun?

"Kendini üzme, idare ederiz.

Duncan sabırla ona her şeyi anlattı, Highland sığırlarının ödenmemiş yem faturaları da buna dahildi, ki Duncan'ın elden çıkaramadığı iki tanesi dışında hepsi gitmişti. Dolly ve Reba'yı (country müzik hayranı olduğunu kim bilebilirdi?) buzağlarından itibaren kendi elleriyle yetiştirmişti ve onun için daha çok evcil hayvan gibiydiler. Onlara bakmak istediğinde, Izzy onun duygusuz metanetinin ötesini görmüş ve onun için ne kadar önemli olduklarını fark etmişti. Xanthe, her şey başarısız olursa her zaman biftek yiyebilecekleri için iki tane tutmanın muhtemelen iyi bir iş olduğu konusunda şaka yapmıştı. Izzy bu anıyı hatırlayınca yüzünü buruşturdu ve Duncan'ın Xanthe'ye attığı dehşet dolu bakışla irkildi. Annesi her zamanki gibi yaptığı uygunsuz yorumdan tamamen habersizdi.

Izzy elindeki yiyecek kutusuyla eve dönerken Duncan seslendi: 'Söylemeyi unuttuğum son bir şey var. Gölün kenarında bir çift vahşi kampçı var. Yeterince iyi ve düzenli görünüyorlar. Hiç çöp bırakmadılar ve zarar vermiyorlar ama bilmeniz gerektiğini düşündüm.

'Tamam, teşekkürler Duncan. Belki bir uğrayıp onları görürüm. Birleşik Krallık'ın geri kalanının aksine, İskoçya'da vahşi kamp yapmak yasaldı ve insanlar etrafı çevrilmemiş her türlü araziye açık erişim hakkına sahipti. Izzy bunun oldukça hoş olduğunu düşündü - kaleyi miras aldığında kendini rahat hissetmediği tek şey toprak sahibi olmaktı. Toprak, üzerinde dolaşan yaratıkların yanı sıra herkese aitti, öyle değil mi? Ona göre, ona sahip olmak insani bir kibir gibi görünüyordu, kâhyalık fikri çok daha iyi hissettiriyordu. Asla hafife almayacağı bir ayrıcalık.

Dördüncü Bölüm

"T işte buradasın. Izzy kendisine tahsis edilen küçük çalışma odasından dışarı adımını atar atmaz, Xanthe sanki Izzy'yi beklemek için pusuya yatmış gibi üzerine atladı.

ortaya çıkmasını sağladı. Aslında Izzy sabahın büyük bir bölümünde saklanmıştı. Telefonuna baktı, az önce Killorgally Cookery grubuna gönderdiği son mesaja bir yanıt gelmişti. *Elimde bir ton havuç var. Tarif öneriniz var mı?*

Fliss: *İşte havuç ve zencefil çorbası tarifi. Bir sonbahar günü için mükemmel.*

Izzy mutfağa dönmek için sabırsızlanıyordu.

"Sabah odasından başlamaya karar verdim, misafirlerin birden fazla oturma odasına ihtiyacı olacak," diye duyurdu Xanthe, sanki koridordaki kızına değil de tıklım tıklım dolu bir oditoryumdaki izleyicilere büyük bir bildiri sunuyormuş gibi. "Carter Jones'lar için hangi odanın ebeveyn yatak odası olacağına da karar verdim.

"Harika," dedi Izzy, pek dikkat etmemişti; hâlâ yemek hakkında düşünüyordu.

Fliss'in tarifini izleyerek çorba yapmak için bir avuç havuç seçti. Doğru dürüst et suyu yapacak vakti olmadığından, daha düzenli bir hale gelene kadar bir küp sebze suyu yeterli olacaktı. Yapımı kolay havuç ve zencefil orbası içini ısıtacak ve bir gün önce yaptığı ekmekle iyi gidecekti. Sıfırdan ekmek yapmanın ne kadar kolay olduğunu hâlâ anlayamamıştı. Aşcılık kursuna gitmeden önce ekmek süpermarketten alınan bir şeydi. Ev yapımı ekmeğin tadı çok daha güzeldi ve denemek için farklı unlar alacaktı. Otel açıkken, konukların öğle yemeği için ev yapımı ekmek ve yerel peynirle birlikte günün mevsim çorbasını sunmayı veya gün boyunca yürüyüşe çıkanlara paketlenmiş öğle yemeği sağlamayı planladı.

Radyoyu açıp havuçları soyup doğrarken Proclaimers'ın beş yüz mil yürümekle ilgili bir şarkısını mırıldanarak dinledi ve üzerine kaynar su döktüğü et suyu küpünün mis gibi kokusunu içine çekti.

Düşüncelerine dalmış bir halde mutfakta dolaşıyor, odanın yarısını kaplayan büyük, temizlenmiş am masanın etrafında rahatça hareket ediyordu.

"Bir şeyler güzel kokuyor.

Izzy dönüp baktı; kimsenin içeri girdiğini duymamıştı.

"Profesör Strathallan," dedi başını temkinli bir şekilde sallayarak, bu sabahki huysuz karşılaşmadan sonra ona nasıl davranacağından emin değildi. Ücretli bir misafirdi, bu yüzden - ne yazık ki - ona karşı kaba davranamazdı. He le de parasına bu kadar ihtiyaı varken.

Yüzünü buruşturdu. "Ross. "Profesör Strathallan" kulağa Viktorya döneminden bir kalıntı gibi geliyor.

"Nasıl isterseniz," dedi, sesi korkunç bir şekilde hizmetçiye benziyordu. *Downton Abbey*. Hayatında daha önce hiç "nasıl istersen"

dememişti! Ross anlamlı kaşlarını kaldırdı. "Bu çok resmi.

"*Bayan McBride*'dan daha resmi değil.

"Ah, evet. Daha önce benimle konuşmak istemiştiniz.

Izzy ona sırtını döndü ve düşüncelerini toparlamaya çalışırken çorba karışımını karıştırıyormuş gibi yaptı. Mantıklı biri olarak, parasına ihtiyacı olduğu için ondan gitmesini isteyemezdi ama ona karşı nazik olmakta çok zorlanıyordu. Derin bir nefes aldı ve yüzüne bir gülümseme yerleştirdi.

'Aslında dün için özür dilemek istiyordum. Xanthe bana odayı birine kiraladığını söylememişti. Kim olduğunuz hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Ah, bu her şeyi açıklıyor, Bayan McBride.

Ona ters ters baktı ve adını düzeltmeye çalışırken bir kez daha dili dolaştı. 'McBride... McBride, Izzy. Yani Izzy McBride.' Neden onun üzerinde böyle bir etkisi vardı?

"Tamam, McBride Izzy. Kim olduğumu ya da mutfağında ne yaptığımı bilmediğini kabul ediyorum.

Izzy devam ederken 'ne kadar da büyüksün' demekten kendini alamadı. "Xanthe bana düşüncesiz bir kadın gibi geldi.

"Mmm, öyle de denebilir. Izzy onun ihtiyatlı gözlemi karşısında dudaklarını büzdü. Onun gözüne girmeye ve kontrolü yeniden ele geçirmeye çalışması gerekiyordu. 'Bak, döndüğüme göre yemek hazırlamak ister misin diye merak ettim. Zaten her gün yemek yapmam gerekecek ve' - durakladı ve ona hızlıca zoraki bir gülümseme attı - 'repertuarım tostta pişmiş fasulyeden biraz daha üst seviyede.

"Bu zor değil. Alınmayın ama başkasının zaman çizelgesine göre dans etmek istemiyorum. Buraya çalışmaya geldim, bu yüzden yemek için belirli saatlerde ara vermek zorunda kalmak istemiyorum. Gülümsemesi de aynı derecede zorlamaydı. "Ama teklifin için çok minnettarım. Spagetti halkaları ve kuru fasulye yemek benim için biraz fazla öğrencilik günlerine dönüş gibi ama hızlı ve kolaylar.

"Geri dönüşüm kutusunda birkaç teneke kutu olduğunu fark ettim. Yüzünü buruşturdu ve omuz silkti.

Izzy kaşlarını çatı. Oldukça mütevazî olmasına ve etrafı toparlamasına rağmen, yemek yapabildiği ve becerilerini geliştirmesi gerektiği halde bu kadar temel şeyleri yemesi ona doğru gelmiyordu.

"Tamam," dedi Izzy. 'Sana istediğin zaman yiyebileceğin bir şeyler bırakmama ne dersin? Öğle yemeği için Rayburn'de bir tencere çorba olacak, zaten onu yapıyorum, ondan ve ekmekten yiyebilirsin. Akşam yemeği için de mikrodalga fırında ya da ocakta ısıtabileceğin bir şeyler bırakacağım.

"İşte şimdi konuşmaya başladın.

"Bir erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer derler," diye kolayca espri yaptı Izzy.

"Benim değil," dedi, cebinden bir cüzdan çıkarırken yüzü karardı. "Yemekler için ne kadar istiyorsunuz?

Teklif onu kızdırmıştı ama nedenini söyleyemiyordu, ne de olsa kalmasının tek nedeni onun parasına ihtiyacı olmasıydı. 'Ben tamamen paralı asker değilim. Bence zaten yeterince para ödüyorsun,' dedi biraz ilkel bir tavırla.

Bir de bana sor. Xanthe sıkı bir pazarlık yapıyor ama bana mutlak huzur ve sessizlik garantisi verdi. Çalışırken rahatsız edilmekten hoşlanmam.'

'Ben de öyle anladım,' dedi.

Yine o kara kaşlarını çattı. 'Özür dilemeyeceğim. Bu ayrıcalık için para ödüyorum.

Izzy başını salladı, yenileme çalışmalarına başladıklarında kalmak isteyip istemeyeceğini merak ediyordu. Bazılarının biraz gürültülü olması kaçınılmazdı.

"Penceremden görünen manzaraya rağmen... Her kuruşuna değer.

Döndü ve ona gülümsedi. "Öyle değil mi? Burası çok güzel bir yer, her pencereden muhteşem bir manzara görünüyor. Farklı mevsimlerin neler getireceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Adam başını salladı ve mavi gözleri sıcak bir gülümsemeye kırışırken Izzy nabzının teklediğini hissetti.

"Evet, her ne kadar ışık... bazen çalışıyor olmam gerekirken biraz fazla dikkat dağıtıcı olsa da.

"Xanthe bir kitap yazdığını söyledi.

"Evet.

Sesinin tonu daha fazla soru sormaya davet etmese de, yine de sordu ve kendine dostça davrandığını söyledi. "Ne tür bir şey yazıyorsunuz?"

"Çok ilginç bir şey değil," dedi, yüzü Izzy'nin doğruyu söylemediğini düşünmesine neden olan mülayim bir ifadeye bürünmüştü. 'Bir tarih kitabı. Edinburgh Üniversitesi'nde ders veriyorum ama bu kitabı yazmak için izne ayrıldım.

"Tarihin hangi dönemi?" diye sordu, onun kaçamak ve oldukça belirsiz cevabı karşısında gözleri keskinleşti.

"Jakobit İskoçya, tabii ki," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Bonnie Prince Charlie ve tüm bunlar.

"İşte o.

'Büyük amcamın bir zamanlar burada kaldığını söylediğine eminim. Bu yüzden mi buraya gelmek istediniz?'

Ross homurdandı. "Yerel efsaneye inanılacak olursa, adam İskoçya'daki her kalede kalmış.

"İskoç Kraliçesi Mary gibi bir şey o zaman.

"Evet. İkisi de tam bir baş belasıydı. "Bu tarihi bir terim mi?" diye sordu Izzy.

Resmi olarak değil. Burada kalmak istedim çünkü postanedeki kadın buranın boş olduğunu söyledi. Ne yazdığım ile ilgili çok fazla soru sorulmayacağını biliyordum.

Izzy, 'İşte bu bana anlattı,' dedi.

"Hayır, sadece açıklıyorum McBride Izzy. Ona yüzünü aydınlatan ve onu -rahatsız edici bir şekilde- daha da çekici kılan nadir bir sırtış verdi. Kahretsin, gözleri böyle ışıldadığında, kenarları kırıştığında, hormonları harekete geçiyordu.

"Bir yerde kaldığınızda ve insanlar yazar olduğunuzu bildiklerinde, ne yazdığınızı sorarlar, size her zaman bir kitap yazmaları gerektiğini düşündüklerini söylerler ve sonra size onlar için yazabileceğinizi söylemeye devam ederler ve

Haslatı bölüşürüz. Eğer gerçekten şanslıysam benden eserlerini okumamı istemiyorlar. Onlara tozlu tarih kitapları yazdığımı söylemek çoğu insanı soğutuyor.

'Zekice,' dedi Izzy. 'Bu çorba birkaç dakika içinde hazır olacak. Beklemek mi istersin yoksa sonra mı gelirsin? Karışımı blender'da ezmeden önce havuçların yumuşamasını bekliyordu. "Bu arada bir fincan çay ya da başka bir şey ister misin?

Sanki soruyu tartıyormuş gibi bir an durdu. "Bak ne diyeceğim, McBride Izzy. Çorbayı beklerken neden ben yapmıyorum? Yolumu bilirim.

Gülümsedi, bunun bir ateşkese en yakın an olduğuna ve bundan en iyi şekilde yararlanması gerektiğine karar verdi.

"Peki burada olmadığın zamanlarda nerede kalıyorsun?"

"Edinburgh," dedi dolaptan fincanları çıkarırken.

Edinburgh'da nerede olduğunu sorarsa meraklı olacağını düşünüyordu ve zaten adam da kişisel konularda pek açık sözlü değildi. Doğuştan meraklı bir insan olmamasına rağmen, kendisi de oldukça açıktı. "Bir süre Edinburgh'da yaşadım. Geçen yaz Festival'de çalıştım.

Yüzünü buruşturdu. "Bu ilginç olmalı.

Philip'in kendisini fark etmesini bekleyerek harcadığı onca zamanı düşünerek istemsiz bir iç çekişle, "Öyle de denebilir," dedi. Kasıtlı olarak gülümsedi. "Yine de Festivali seviyorum, onun gibisi yok. Şehirde büyük bir heyecan var. Ve Royal Mile'da yürürken herkesin size broşür verip gösterilerini izlemeniz için sizi ikna etmeye çalışmasına bayılıyorum.

'Evet, bazı gösteriler muhteşem. Girip çıkıyorum ve burası tam bir yaratıcılık yuvası.

'Aynı zamanda harika bir şehir. Orada yaşamayı çok sevdim. "Buraya gelmek için mi ayrıldınız?

"Hayır. Ona sırtını döndü ve blendera uzandı. Ona içini dökmek ve üç gün önce evden ayrıldığını söylemek istemiyordu.

Aylar önce, üç yıl süren karşılıksız aşkın ardından, kendisine asla bağlanmayacak olan Philip için kullanışlı bir koltuk değneği olduğunu nihayet anladığında. Blender'ın sesi başka bir konuşmanın yapılamayacağı anlamına geliyordu ve Duncan kısa süre sonra kapıdan içeri girerek ikisinin de dikkatini dağıttı.

'Tam zamanında gelmişim gibi görünüyor,' dedi. 'O kadın benim ölümüm olacak. Onun için üç kat merdivenden aşağı sayısız sandalye taşıdım. İyi günler, Ross.'

"Duncan.

"Siz ikiniz tanıştınız o zaman?

"Adam iki haftadır burada," dedi Duncan. "Tam bir kaşif.

"Yürümeyi seviyorum, olay örgüsüne yardımcı oluyor...

zihnimi boşaltıyor. Izzy adamın bütün gün odasında oturup yazdığını sanıyordu.

Tam o sırada bir telefon çaldı ve Ross cebinden çıkardığı cep telefonuna ters ters baktı. 'Bethany. Selam. Evet.'

Başını eğdi, telefonu boynuyla kulağı arasına sıkıştırarak çekmeceyi açtı ve üç kaşık çıkardı.

Konuşma çok tek taraflıydı, Ross arada bir 'evet', 'hayır' ve 'elimden geleni yapacağım' diyordu. Sonunda kaşlarını çatarak ve derin bir iç çekerek telefonu kapattı, şifonyerden aldığı masa örtülerini masanın üzerine yerleştirdi ve ortasına koymak için tereyağı tabağını buldu.

Izzy ve Duncan bakıştılar ama ikisi de bir şey söylemedi. Havada beş dakika öncesine kadar olmayan bir gerginlik vardı. Izzy sessizlik içinde çorbayı üç kâseye böldü ve masaya taşıyarak Ross'un karşısına ve Duncan'ın yanına oturdu. "Kusura bakma," dedi Ross aniden, sanki ortamı bozduğunu fark etmiş gibi. 'Sadece editörüm beni takip ediyor. Xanthe yemek yemiyor mu?' diye sordu, temkinli bir şekilde kapıya bakarak. Izzy, Duncan'ın da aynı şeyi yaptığını görünce eğlendi. Annesinin insanlar üzerinde böyle bir etkisi vardı.

'Hayır, rutini sevmez. Hazır olduğunda yer," dedi Izzy, annesinin dikkati dağıldığında doğru dürüst yemek yemeden birkaç gün geçirebileceğini biliyordu. Yemek söz konusu olduğunda tamamen içine kapanık ve mesafeli, kendisi için dışarıda bırakılmasını bekleyen, ama sonunda yemeye tenezzül ettiğinde yeterince taze değilse burun kıvıran, talepkâr bir İran kedisine benziyordu.

Ross'un biraz neşelenmiş görüldüğü şaşırtıcı derecede dostça bir öğle yemeğinden sonra, Duncan kapıdan çıkarken bulaşıkları yıkamak için ayağa kalktı ve son sandalyeleri taşımak için yukarı çıkarken hanımefendisi hakkında hafifçe homurdandı. Izzy çorbanın geri kalanını dondurucuya koydu - başka işlerle meşgul olduğu günler için stok yapmayı planlayarak iki parti yapmıştı - ve mutfağa döndüğünde Ross bulaşıkları süzölmeye bırakarak gitmişti.

Sabah odasındaki boyaları temizlemeye başlamadan önce biraz temiz hava almak istedi ve gölün durgunluğundan etkilenerek Converse'ini giydi ve ağaçların arasından su kenarına doğru yola koyuldu. Şatonun ötesindeki bozkıra gri bir sis çökmüş, dalları kızıl kahverengi çalılardan, altın sarısı ve kızıl yabanmersini bitkilerinin arasından sızıyordu. Gökyüzünde gölge gibi beliren kuşların çığlıklarını neredeyse yok ediyordu.

Duyabildiği diğer tek ses paltosunun kaba hışırtısı ve ayaklarının yerdeki gevrek, kıvrık yapraklar arasında sallanmasıydı. Etrafındaki ağaçlar sessiz ve hareketsizdi ve sanki kilometrelerce ötedeki tek insan kendisiymiş gibi hissediyordu. Izzy derin bir nefes aldı. Edinburgh'da yaşamaktan ne kadar keyif olsa da, bu yoğun sessizliği, huzur duygusunu ve dünyayla bir olmayı seviyordu.

Ormanlık alanın sessiz gölgesinden çıktığında, gölün kenarında karaçalı çalılılarıyla çevrili korunaklı bir noktaya tünemiş küçük kırmızı bir çadır gördü.

"Merhaba," diye seslendi, yün şapkasını koyu renk buklelerinin üzerine sıkıştırmış biri görüldüğünde.

"Merhaba," diye dostça bir yanıt geldi, oturduğu kütükten ayağa fırlayan küçük bir kadın perisinden. Düzinelerce katmana sarılmıştı ve bacakları üzerinde küçük bir Noel pudingini akla getiriyordu.

"Tanrım, çok cesursun. Yılın bu zamanı kamp yapmak için biraz soğuk değil mi? Izzy küçük bir iç ürpertisiyle sordu. Kesinlikle hoşuna gitmemişti ama o daha çok Marriott'ta kamp yapmayı seven bir kızdı.

Kadın omuz silkti ve aniden temkinli göründü. "Sorun değil.

"Uzun süre kalacak mısınız?" diye sordu Izzy.

"İznimiz var, biliyorsun.

"Biliyorum. Izzy ona dikkatli, tehditkâr olmayan bir gülümseme verdi. 'Sorun değil, benim için hiç sakıncası yok. Yani, eğer burada ateş yakmak istersen, bu sorun olmaz.

"Oh, gerçekten mi? Kadının sözlerinde büyük bir rahatlama vardı. 'Tanrım, bu harika olurdu. Geceleri çok soğuk oluyor. Sahipleri için sorun olmayacağından emin misin? Bizi kapı dışarı etmelerini istemiyorum.

Izzy durakladı, kendini biraz mahcup hissediyordu. Bu kızdan o kadar da büyük değildi ve sahibi olduğunu ilan etmek biraz iddialı hissettiriyordu.

"Aldırmazlar. Onları iyi tanıyorum.

"Teşekkür ederim, çok nazisiniz. Döndüğünde Jim'e söylerim. O benim kocam.'

"Ben Izzy.

"Ben Jeanette. Kız evli olacak kadar yaşlı görünmüyordu ve Izzy'nin küçük duraksamasından ve 'koca' kelimesini biraz da utanarak kullanmasından ne kadar süredir evli olduklarını merak etti.

"Balayında mısınız?" diye sordu.

Kadının gözleri temkinli bir bakışla doldu. "Evet... yani, sayılır. Aceleyle ekledi, "Bir fincan çay ister misiniz?

Bu beklenmedik davet karşısında şaşırان Izzy hayır demek üzereydi ama diğer kadının yüz ifadesinde neredeyse yalvarmaya benzer bir şey vardı. "Eğer bir tane ayırabilirseniz bu çok hoş olur. Diğer kadının ne kadar zamandır burada tek başına olduğunu, kocasının nerede olduğunu ve ne yaptığını merak etti. Izzy onun için biraz üzüldü; biraz kaybolmuş ve kimsesiz görünüyordu.

"Sadece bir poşet çay ve biraz süt. Çenesini kaldırdı ve Izzy, Jeanette'in gururunu incittiğini fark etti. "Soğuk kalması için gölde tutuyorum.

"Bu harika bir fikir. Peki ne kadar süreyle tatildesiniz? Gerçi Izzy'ye kalırsa, bu onun için bir tatil sayılamayacak kadar sert bir durumdu. Bir geceden sonra rahatlığını özleyecekti.

"Uzun sürmez," dedi kadın, küçük bir kamp ocağı ve küçük bir teneke çaydanlıkla meşgul olurken gözleri Izzy'nin bakışlarından kayıyordu. Jeanette'in açık, dürüst ve genç yüzüne rağmen, Izzy orada bir alt ton olduğunu hissetti.

"Çok güzel bir yer seçmişsiniz," dedi, cesaretlendirici olmaya çalışarak ve oldukça gergin ve ürkek görünen kadını rahatlatmayı umarak.

Jeanette kaşlarını çattı ve sanki manzarayı hiç fark etmemiş gibi etrafına bakındı. "Evet, sanırım öyle.

"Nerelisin? Glasgow mu? Izzy, Glasgow aksanının güçlü bir ipucunu yakalamıştı.

"Evet. Şimdi sesi kuşku ve kesin bir telaşla doluydu. "Nereden biliyorsunuz?

Izzy gülümseyerek onu rahatlatmaya çalıştı. "Ben Glasgow'da büyüdüm; aksanın var.

"Oh.

"Buraya nasıl geldiniz? Herhalde Glasgow'dan buraya kadar yürümüş olamazsınız.

'Jim'in bir motosikleti var. Bu sabah Fort William'a götürdü.' "Ve sen onunla gitmek istemedin mi?

"Çalışıyor, sıradan biri gibi.

"Ah, anlıyorum," dedi Izzy, hiç görmüyordu. Uzun bir vahşi kamp gezisine çıkmak için yılın garip bir zamanı gibi görünüyordu.

"Mmm," dedi Jeanette, pek dikkat etmemiştir.

Tam o sırada ağaçların arasından bir adam koşarak onlara doğru geldi.

Jeanette onun yolunu kesmeye gitti ve Izzy, ona yaklaşmadan önce hızlıca mırıldanarak konuşmalarını izledi. Havada bir gerginlik vardı ve adam kendini sertçe tutuyordu.

"Bu kim?" diye sordu bir başparmağıyla işaret ederek. "Jim, bu Izzy. Kalenin sahiplerini tanıyor."

Jim hafifçe dudak büktü. 'Eğer bulabilirsen iyi iş. Eminim zengin piçlerdir.'

"Şanslı bir miras," dedi Izzy, onun beklenmedik küçümseyici yorumu karşısında diken diken olmuştu. "Aslında o benim.

"Jim," diye çıkıştı Jeanette, sanki ona bir şey hatırlatmaya çalışıyormuş gibi gözleri büyüdü.

'Özür dilerim, kabalık ettim. Öyle demek istememiştir. Izzy'den çok karısına yönelik özür dileyen bir gülümseme takındı ama Izzy onun gerçekten bunu kastettiğini görebiliyordu.

'Sorun değil,' dedi. 'Ben çok şanslıyım ve bunu hafife almıyorum. Eğer teselli olacaksa, ağızda gümüş bir kaşıkla doğmadım ve hayatımın büyük bir bölümünde Glasgow'da annemle birlikte iki odalı bir dairede yaşadım.

"Glasgow'un neresi?" diye sordu Jim, Jeanette'e endişeli bir bakış fırlatarak.

Izzy kaşlarını çatı, ikisinin hangi bankayı soyduğunu merak ediyordu, ancak yuvarlak, masum ve sağlıklı yüzleriyle ikisinin de iyi bir şey yapmadığına inanmak zordu.

"Ben Langside'da büyüdüm," dedi Izzy, buranın artık Glasgow'un daha güzel bölgelerinden biri olduğunu biliyordu ama her zaman öyle değildi. Annesi çok genç yaşta dul kaldığında, sigorta parası ödendikten sonra iki yatak odalı daireyi ancak karşılayabilmişti. Neyse ki Izzy'nin babası ölüm yardımı ödeyen küçük bir yerel şirkette çalışıyordu.

Her iki kampçı da gözle görülür şekilde rahatladı.

"Ne zamandır burada yaşıyorsun?" diye sordu Jim.

'Sadece birkaç ay, gerçi bu sürenin çoğunda uzaktaydım ve daha dün döndüm. Burayı bir otele dönüştürmeyi planlıyoruz.

"Oh. İkisi de doğruldu.

"Devam eden bir işin var mı?" diye sordu Jim.

Izzy başını salladı. 'Şu anda değil. Bana bir şato miras kalmış olabilir ama hiç para miras kalmadı. Henüz personel alacak param yok.

"Doğru.

Jim'in ağzı hayal kırıklığı içinde büzüldü ve gerildi.

"Al bakalım. Jeanette emaye çay bardağını Izzy'nin eline tutuşturdu. "Benimle paylaşman gerekecek," dedi kocasına. "Sadece birer fincanımız var.

Izzy ellerini kupanın üzerinde ısıttı, üşümeye başlamıştı. Burada uyumak dondurucu olmalı. 'Ateş yakmak için oduna ihtiyacın olursa şatoda bir sürü odun var. Hepsi avluda istiflenmiş durumda. Ormanda da bir sürü çıra var. Keyfinize bakın.'

Jim ona gülümsedi. "Bu harika olur, şerefe.

"Sorun değil. Izzy gülümsedi, onlara bu gece için bir yatak teklif etmeli miydi diye düşündü ama belli ki sır saklıyorlardı ve topraklarından geçen her kimsesiz ve başıboş insanı kabul edemezdi.

Çayını bitirene kadar birkaç dakika daha kalıp sohbet etti ve sonra kimden saklandıklarını merak ederek onları gölün batı yakasında dolaşmaları için bıraktı. Burada kesinlikle bir gizem vardı ama herhangi bir zarar vermiyorlardı ve şüphesiz bir iki gün içinde gitmiş olacaktı.

Beşinci Bölüm

'W şapka sence? Muhteşem değil mi?' diye haykırdı Xanthe, dışarıda gün ışığı azalırken sabah odasının büyük kapısını açarak.

İki kat yumuşak çuha çiçeği boyası, beyaz alçı tavanla güzel bir kontrast oluşturmuş ve altın rengi ahşap doğramalar artık hafif bir parlaklıkla ışıldıyordu.

'Işıkları açabilir misin? Insta için birkaç fotoğraf çekmek istiyorum. Xanthe her zamanki gibi bir sonraki şeye geçmişti bile.

"Evet, o zaman gidip akşam yemeği için bir şeyler ayarlamam gerekiyor. Xanthe, köşedeki küçük, yuvarlak yemek masasını işaret ederek, "Burada yiyebiliriz," diye mırıldandı.

Izzy, Instagram için hazırlanmış güzel masaya baktı. Gerçekten de muhteşem görünüyordu ve o anda burada yaşadığına inanmakta güçlük çekiyordu. "Bence mantarlı risotto ve salata için biraz büyük bir masa.

"Senin ruhun yok, Isabel. Annesi başını iki yana salladı ve iç geçirdi.

Izzy onun yanına gitti ve yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. 'Hayır, ama annemin bir dekorasyon dehası olduğunu biliyorum. Ayrıca, bu güzel düzeni bozmak istemem. Neden sen birkaç fotoğraf çekmiyorsun, ben de yemek yapmaya başlayayım? Akşam yemeği yedide.'

"Mükemmel. Çok acıktım ve sanırım bunu kutlamak için bir şişe Prosecco açmalıyız.

Izzy mutfağa döndü, radyoyu açtı ve kendine zaman ayırmanın keyfini çıkararak uğraşmaya başladı. Acele ettiğinde işler ters gitme eğilimi gösterdiğinden, zaman ayırdığında yemek pişirmenin çok daha iyi olduğunu keşfetmişti. Bir yemek yapma sürecinde yatıştırıcı ve güven verici bir şey vardı. Soğanları doğramak ve onları uzun ve yavaş pişirirseniz altın sarısı renk alacaklarını bilmek, lezzet derinliği katmak için baharatları hafif ateşte kızartmak veya ek zenginlik sağlamak için krema karıştırmak. Özenle ve dikkatle yapıldığında her şey daha güzeldi. Kendini ritüele kaptırabilmeyi ve başka hiçbir şey düşünmek zorunda kalmamayı seviyordu. Bu onun zamanıydı. Dışarıda yağmur yağmaya başlamıştı ve rüzgar yükselmiş, yağmur damlalarını mutfak pencerelerine endişe verici bir şiddetle savuruyordu ama Rayburn sayesinde mutfak sıcak ve rahattı. Buna rağmen, Izzy akşamın erken saatlerinde gökyüzünün mürekkep gibi karanlığına bakarken küçük bir ürperti duydu. Kilometrelerce ötede karanlığı dağıtacak tek bir ışık bile yoktu ve bu, gecenin içinde mahsur kalmışlık hissi uyandırıyordu.

Xanthe elinde iki ince şampanya kadehiyle mutfağa girdiğinde oldukça rahatlamıştı. "Şunlara bak. Mükemmel değiller mi? Izzy'nin yorum yapmasını beklemeden buzdolabına koştu ve bir şişe çıkardı. "Baloncuklar.

Izzy soğanları kızartıp sarımsakları doğrarken, Xanthe şişeyi açtı ve iki büyük bardak doldurdu.

"Neye kadeh kaldıralım?" diye sordu. "Sanırım yarın ana yatak odasına başlayacağım. Glasgow merkezli harika bir şirket olan Timorous Beasties'in en çarpıcı duvar kağıdını gördüm. Bakın, muhteşem değil mi? Cep telefonunu uzattı.

Izzy telefonu aldı ve resmi büyüttü. Tipik bir Xanthe resmiydi - dramatik ve cesur - ama bunu o odada hayal edebiliyordu. "Muhteşem görünecek. Sonra fiyatı kontrol etmek için aşağı kaydıldı ve nefesi kesildi.

'Bir rulosu üç yüz elli pound! Anne!'

Annesi telefonu geri aldı. "Bu bir yatırım," dedi umursamazca, sonra kapıya bakıp, "Oh, Ross, tam zamanında geldin. Gel de bir bardak Prosecco iç. Sabah odasını bitirmeyi kutluyoruz. Izzy resim konusunda harika bir iş çıkardı.

Günün bu saatinde onu görmek nadirdi. Hâlâ içine kapanıktı ve meşguliyetine dair tek işaret, ara sıra süzgeç rafında duran yıkanmış çorba kâsesiydi.

Izzy annesine ters ters baktı, annesi de Izzy'nin onun önünde bir şey söylemeyeceğini bildiği için ona gülümseyerek karşılık verdi.

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama sanırım üst katta bir sızıntı var. 'Kahretsin,' dedi Izzy. "Nerede?"

"Odamın koridoru boyunca. Tavandan su damlıyor."

Lavabonun altından bir kova ve bir yığın eski havlu alarak mutfaktan fırladı ve Ross'un arkasından yaklaştığını fark etmeden önce iki kat merdiven çıkmıştı.

Odasının birkaç metre ötesindeki koridorda su birikmiş ve yıpranmış halının üzerine düşmüştü.

"Buna gerçekten ihtiyacım yok," dedi Izzy, tavana bakıp suyun sızdığı çatlağı inceleyerek. Burada bu kadar su varsa, üst katta ne kadar vardı?

"İşte. Ross elini uzatıp havlulardan birini aldı, suyu emmesi için yere koymadan önce birkaç kez katladı ve aynı zamanda kovayı sürekli damlayan suyun altına yerleştirdi. "Üst kattan daha büyük bir sızıntı geliyor olmalı.

"Evet, Sherlock," diye mırıldandı, gözlerini kısarak yukarı doğru bakarken başını salladı, koridordaki tavan çizgisini takip ederek sızıntının bir sonraki katta nereden gelebileceğini bulmaya çalıştı. "Ben yukarı çıkacağım.

"Ben de seninle geleceğim.

"Bunu yapmanıza gerek yok.

"Hayır, bilmiyorum ama yapacağım. Kovayı kaptığı gibi gülümsedi. "İki kafa bir kafadan iyidir.

"Kellelerin bunu çözeceğinden emin değilim," dedi, zayıf bir şekilde gülümsemesine karşılık vererek.

İkisi koridorda hızla ilerleyerek hemen çatının altındaki tavan arasına çıkan daha küçük hizmetli merdivenlerine ulaştılar. Birlikte tavandaki uğursuz çıkıntıyı buldular; içinden küçük bir sel akıyor, yere su döküyor ve döşeme tahtaları boyunca sıçrayan tozlu sıçramalar gönderiyordu.

Kalbi göğsünde burun üstü çakıldı. Kızgın bir leke gibi kabarmış sıvaya endişeyle bakarken, her şeyin patlayıp tavanı aşağı indirdiğini hayal etti.

"Lanet olsun," dedi, gecenin bu saatinde yapabileceği hiçbir şey olmadığı ve işlerin daha da kötüye gideceği bilgisiyle felç olmuş bir halde suya bakarak.

Ross hiçbir şey söylemedi ama kızın elinden kovayı aldı ve sızıntının altına stratejik bir şekilde yerleştirdikten sonra gevşek ellerinden bir havlu çekerek yerdeki su birikintisini sildi.

"Özür dilerim," dedi, aniden onun ne yaptığını fark ederek. "Bunu benim yapmam gerekirdi. Ama kendini toparlayabilecek gibi görünmüyordu. Bunun yerine, Ross ayaklarının dibinde dizlerinin üzerine çöküp havluyu yayarak suyun en kötüsünü emerken odanın içinde etrafına baktı.

"Daha büyük bir şeyiniz var mı?" diye sordu, kova endişe verici bir hızla dolmaya başlarken.

Durum komik olmaktan çok uzak olsa da, histeri -bundan olsa gerek- onu kıkırdattı. "Bunu benim söylemem gerekmiyor mu?

Ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ben *Jaws*'ı düşünüyordum. Daha büyük bir tekneye ihtiyacınız olacak... ya da daha doğrusu kovaya. Yanında

uygun bir şey var mı?'

Dudağını ısırđı ve düşündü. 'Burada olmaz. Kilerde ya da bulaşıkhanede bir şeyler olabilir.

'Hadi o zaman, bir göz atalım. Şimdilik bu kadar yeter. Yağmur dinmezse bu gece vardiyalı olarak kontrol etmemiz ve kovayı boşaltmamız gerekebilir. O zaman sabah birini çıkarabilirsin.'

Yutkundu. İnşaatçılar kredi kartı kabul ediyor muydu? Ya da depozito? Gözlerini kapattı çünkü kapatmazsa ağlayabilirdi. Birdenbire her şeyin yolunda gideceğine dair tüm neşeli güveni, çatıdan akan suyun gerçekliğı tarafından torpillenerek battı.

'Hadi Izzy,' dedi, endişeyle şişkin tavana bakarken koluna dokunarak. 'Bunu şimdi kontrol edemezsin. Her şey yoluna girecek ve sabaha her şey çok daha iyi görünecek.

Ona kederle baktı, umutsuzluk onu daha iyi bir hale getiriyordu. "Burada bile olmamalısın. Sen bir misafırsın. Sesi titriyordu.

"Hey," dedi ona güven verici bir bakış atarak. 'Benim için sorun değıl. Beni bir kiracı olarak düşün ve bu konuda endişelenme. Ayrıca, yardım etmezsem nasıl bir insan olurum ki?" Onu hızlıca sıktı. "Hadi, gidip daha büyük bir şey bulalım.

Burnunu çekti. "Özür dilerim. Normalde bu kadar pısırik değılimdir.

"Bana hiç de pısırik biri gibi gelmedin. Bence tüm bunları üstlenmeye karar vermen çok etkileyici. Bazı insanlar krizden bir drama çıkarırdı. Sen bu konuda oldukça soğukkanlı görünüyorsun.

"Teşekkür ederim," dedi, onun sessiz övgüsüyle rahatlamıştı. 'Xanthe hayatımda yeterince drama yaratıyor, bu yüzden mümkün olduğunca bundan kaçınmaya çalışıyorum. Doğrusu kendimi pek sakin hissetmiyorum ama devam etmem gerekiyor.

"Hadi gel. O rahatlatıcı gülümsemelerinden birini daha verdi. 'Hadi bir çöpçü avına çıkalım ve ne bulabileceğimize bakalım. İçimde o sivilcenin patlayacağına dair korkunç bir his var.

"Ben de tam olarak böyle düşünmüştüm! Onun yüzüne gülümsedi, düşüncelerini yansıtmamasından açıklanamaz bir mutluluk duydu ve adamın ne kadar yakınında olduğunu ve mavi gözlerinin köşelerde nasıl kırıştığını fark ettiğinde, göğsünden geçerken fısıldayan hızlı bir elektrik patlaması gibi ani bir sarsıntı yaşadı. Aniden geri çekildi. *O yola girmeyeceğim Izzy*, dedi kendi kendine kararlılıkla. Ve kesinlikle şimdi değil.

'Bu kova çok aptallaşmadan harekete geçsek iyi olur,' dedi.
... Yani çok dolu.' Aptal olan oydu. Hayatında yeterince şey oluyordu, duygusal karışıklıklara ihtiyacı yoktu, hele bir misafirle hiç. Çok muhteşem bir misafir olsa bile.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Xanthe, elinde Prosecco, telefonundan başını kaldırdığında Izzy ve Ross mutfağa dönmüştü. Güçlü bir yanık kokusu vardı ve Izzy yüzünü buruşturdu. Rayburn'e doğru koşarak yanmış, pıhtılaşmış pislik dolu tencereyi çıkardı ve nefesinin altında üçe kadar saydı. Annesi kokuyu almamış mıydı?

"Hayır, değil," dedi Izzy, hiç tedirgin görünmeyen annesini boğmak isteyerek. 'Çatıdan su geliyor ve sanırım yemeğin yandığını fark etmediniz.

"Ah canım. Garip bir koku var sandım.'

Neyse ki Izzy bir şey söyleyemeden Ross mutfağın arka tarafındaki bulaşıklıktan elinde büyük bir teneke küvetle çıktı.

"Ta-dah. Altın madalya kazanmış bir halterci gibi zaferle iki kolunu havaya kaldırdı.

"Kahramanım," dedi Izzy. "Bu mükemmel.

'Boşaltmak zorunda kalana kadar ama bunu sonra düşünürüz.

"Teşekkür ederim," dedi tekrar, onun "biz" kelimesini kullanmasından ve koşulsuz yardımından etkilenmişti.

"Birazdan hallederim.

Kapı çarparak açılıp Duncan içeri girdiğinde Izzy, "Teşekkür ederim," diye söze başladı. Saçları başına yapışmıştı, paltosundan yere su damlaları akıyordu ve yürürken ayakkabıları gıcırdıyordu. Rüzgâr arkasından eserek nemli gece havasını mutfığa getirdi.

"Duncan!" diye bağırdı Xanthe. 'Kapıyı kapat ve o paltoyu ç ı k a r . Sırılsıklam olmuşsun ve yerleri ıslatıyorsun.'

Ayaklarının etrafındaki su birikintisine baktı ve dudaklarını büzerek paltosunu silkeleyip astı. "Sadece biraz ıslak.

"Her şey yolunda mı, Duncan?" diye sordu Izzy.

"Evet, kızım. Dolly ve Reba'yı eski ahırlara yerleştirdiğimi haber vermek istedim. Rayburn'e umutla baktı ve sonra burnunu kırıştırdı. 'Acaba şu çorbadan biraz hazırlayabilir misiniz? İliklerime kadar üşüyorum.

Izzy, telefonuna eğilmiş olan annesine bakarak, biraz da acıyla, "Çorba içmek zorunda kalacağız," dedi.

Gülümsedi. "Mükemmel. Korkarım bu gece yağmur var.'

"Harika. Izzy inledi. "Bütün gece suyun taşıp taşmadığını kontrol edeceğim.

"Saçmalama McBride," dedi Ross. 'Bütün gece ayakta kalmanın bir anlamı yok. Dediğim gibi, vardiya yapacağız. Gece yarısı kontrol edeceğim, böylece birkaç saat uyuyabilirsin ve sonra gece yarısı kontrol edeceğim, mesela üç gibi. Sonra ben altıda bir tane yapacağım. Sen de dokuzda bir tane yaparsın.

"Ama sen bir-

"İstekliyim ve yapabilirim," dedi sert bir bakışla ve gülümsemesine neden oldu.

"Hepiniz çok asilsiniz," dedi Xanthe. 'Bazılarımızın güzellik uykusuna ihtiyacı var ve gecenin bir yarısı suyla uğraşmak istediğimden emin değilim.

Izzy biraz da alaycı bir tavırla, "Hiçbirimizin bildiğinden emin değilim," dedi.

"Böyle yapma, sevgilim. Biliyorsun, bir kez uyudum mu, artık yokum demektir.' Ki bu doğruydı. Xanthe yardım etmeyi teklif etse bile, Izzy annesinin kalkacağına ya da ne yapması gerektiğini hatırlayacağına güvenemezdi. "Neden bulaşıkları ben yıkamıyorum?" diye sordu, sanki bu bir tür uzlaşmaymış gibi cömert bir tavırla.

"Bitti ve sen de yanan tavayı temizleyebilirsin.

Ross, "Pekâlâ, sanırım şimdi yatacağım, böylece gece yarısı kontrolünde dinlenmiş olurum," dedi.

"Çok teşekkür ederim Ross," dedi Izzy. "Yardımın için minnettarım.

"Sorun değil. Gecenin bir yarısı tavanın üzerime çökmesinden iyidir. Ona gülümsedi.

'Tanrım, şaka bile yapma. Umarım yakında yağmur durur.'

Yağmurun camları dolu taneleri gibi dövdüğü pencereden dışarı baktı. "Korkarım pek şansımız yok.

"Biliyorum. Derin bir iç çekti. Daha pratik bir şey yapamamaktan nefret ediyordu.

"Selam. Ona zaten fazlasıyla yakışıklı olan yüzünü yumuşatan hızlı, nazik bir gülümseme verdi ve kendini onu ne kadar sevimli bulunduğunu belli etmemek için dua ederken buldu. 'Endişelenmemeye çalış; şimdilik yapabileceğin her şeyi yaptın. Hepinizle sabah görüşürüz. İyi geceler, McBride. Eğildi ve onu şaşırtarak yanağından öptü. Dürüst olmak gerekirse, bu sıradan, dostça bir iyi geceler öpücüğüydü, ama içinden bir farkındalık zıplaması geçti ve gözleri buluştuğunda sanki yanlış odaya girmiş ve hemen gitmesi gerekiyormuş gibi dondu kaldı. Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve mutfaktan çıktı.

Izzy bir süre onun ardından bakakaldı, dudaklarının yumuşakça dokunduğu yerde teni karıncalanıyordu. Bu çok hafif bir öpücük olabilirdi ama sanki yanmış gibi hissetmişti.

Duncan'ın bakışları ayaklarına yapışmışken Xanthe kedi gibi sırtarak, "Bu ilginçti," dedi.

Izzy, "O sadece arkadaşça davranıyor ve bazılarının aksine biraz dayanışma öneriyordu," diye tersledi.

Xanthe sadece kaşlarını kaldırıp mutfaktan çıkarken Izzy elini yanağına bastırmamaya çalışıyordu.

Altıncı Bölüm

W Sabah saat üçte alarmı çaldığında, Izzy gecenin soğukunda titreyerek kendine gelmeye çalıştı pencereye çarpan yağmurun sesini duydum. O zaman hâlâ yağıyordu. Pijamalarının üzerine bir eşofman altı ve bir sweatshirt giyerek tavan arasına çıktı.

Bir mucize olmasını ummasına rağmen küvet neredeyse dolmuştu. Küveti boşaltmak için banyoya gittiğinde, her yere su sıçramıştı, sıırılsıklam olmuştu ve uyanıktı. Kuru giysilerini giyip aşağıya inebilir ve kendine bir fincan çay yapabiliirdi.

Dışarıdaki fırtına uğulduyor, hızlı ve sert rüzgârlarla binayı dövüyor, ellerini Rayburn'ün gizli sıcaklığında ısıtırken onu koruyan kalenin kalın duvarları için minnettar olmasını sağlıyordu. Pencereden mutfakın ışığının dışarıdaki su tabakasına yansıdığını ve yağmurun gökyüzünü kesen şiddetli çizgilerini görebiliyordu. Büyük fırının yanındaki sallanan sandalyede oturmuş çayını yudumluyor, çenesini polo yaka kazağının kalın yününe gömüyordu.

Bang. Bang. Bang. Bang. Bang.

Uyuyakaldıktan sonra sarsılarak uyandı, kalbi kapıya vurulan tokmak sesiyle birlikte çarpıyordu. Ağır tıkırtılar tekrar geldi ve yerinden sıçradı.

ayağa kalktı. Duncan mıydı? Gecenin bu saatinde mi? Dışarıda başka kim olabilirdi ki?

Kapıyı açtığında, mutfığa giren buz gibi rüzgâra karşı tutamağa zar zor tutunabildi. Rüzgâr hızla her kuytu köşeye giriyor, şifonyerin üzerindeki tabak çanağı şingirdatıyor ve eski aydınlatma armatürünü sallayarak odanın içinde ışık ve gölge savrulmalarına neden oluyordu. Dışarıya baktı, içerideki ışık, yağmurdan kayganlaşmış cagoules, kapüşonlu, büzülmüş, soluk yüzlerin etrafında büzülmüş iki bedbaht figürü aydınlatıyordu.

"Lütfen içeri girebilir miyiz? Çadırımız havaya uçtu," diye ağlamaklı bir ses yalvarınca Izzy onların vahşi kampçılar Jeanette ve Jim olduğunu fark etti.

"Aman Tanrım, tabii ki, içeri gelin. Kapıyı araladı ve ikisi de ellerinde boğulmuş tırtıllar gibi kollarına dolanan vıcık vıcık bir uyku tulumuyla tökezleyerek içeri girdiler. "Ah, sizi zavallı şeyler. Sırılsıklam olmuşsunuz.

Kapıyı hızla kapattı, şiddetli rüzgârı ve yağmuru dışarıda bıraktı.

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim," dedi kız hıçkırarak ve eşyalarını yere bıraktı. "Çok üşüyorum. Mavi ellerini uzattı.

"Rayburn'e gel. Sana sıcak bir içecek hazırlayayım.

Jim sırtındaki sırt çantasını indirirken sert bir sesle, "Teşekkürler," dedi.

"Her şey ıslak," diye burnunu çekti Jeanette, yenik bir ifadeyle elindekini bırakarak thud.

"Sana kuru bir şeyler getireyim. Izzy Jim'e baktı. "Senin ölçülerinde bir şeyim olduğundan emin değilim.

"Endişelenme canım. Sadece Jeanie için bir şeyler al. Uzandı ve karısını alnından öptü. "Sorun yok, bebeğim.

Hayır, değil. Her şey gitti. Ne yapacağız?" Sesi perişan bir feryat halinde yükseldi.

"Bu gece burada kalabilirsiniz," dedi Izzy, kalbi onlar için çarpıyordu. Yırtık pırtık bir çift yavru köpeğe benziyorlardı ve Izzy onların yirmi yaşından büyük olamayacaklarına her zamankinden daha fazla inanıyordu.

Yarım saat sonra, Jeanette'in üzerinde Izzy'nin eşofman altları, bir eşofman üstü ve bir çift kabarık çorap, Jim'in üzerinde de Bill Amca'nın eski ipek sabahlığı ve alt tarafına sardığı büyük bir banyo çarşafı varken, ikisi de masaya oturmuş, ellerinde büyük bardaklarda sıcak çikolata ve birer tabak kızarmış ekmekle biraz daha insani görünüyorlardı.

Jeanette içkisinden aldığı yudumlar arasında, "Mmm, bu çok güzel," dedi. 'Çok teşekkür ederim. Öğle yemeğinden beri bir şey yemedik çünkü kamp gaz ocağını yakamadık. Jim balık ve patates kızartması almak için köye doğru yürüyecekti ama o zamana kadar hava çok ıslak ve rüzgarlıydı. Saatlerdir fırtınanın dinmesini umarak çadıra tutunmaya çalışıyorduk ama sonra... o son rüzgarlar... Üzgünüm Jim, ellerim çok üşüdü. Acılarını anlatırken Jim onun elini daha büyük olan kendi elinin içinde tutuyordu.

"Kulağa korkunç geliyor," dedi Izzy, ikisini çadırlarında büzüşmüş halde hayal ederek. 'Ne zaman hazır olursanız, boş bir yatak odası var.

"Çok iyisin," dedi Jim bininci kez, eliyle Jeanette'in sırtını sıvazlayarak güven veriyordu ama yüzünde sanki onu hayal kırıklığına uğratmış gibi hafif bir çöküntü ifadesi vardı. "Uyandırdığım için özür dilerim.

Izzy gülümsedi. "Ben zaten yukarıdaydım. Çatıdaki durumu açıkladı.

'İsterseniz sabah bir göz atabilirim. Eminim mazgallardan erişim vardır.

'Bu harika olur. Teşekkür ederim. Onun gururunun, yardım etmek ve nezaketinin karşılığını ödemek için bir şeyler yapabilmesi gerektiği anlamına geldiğini fark etti.

Onlar sıcak içeceklerini içerken, Izzy de Rayburn'ün önüne bir çamaşır kurutma makinesi koydu.

"Sırt antalarındaki nemli şeyleri burada kurutabilirsiniz. Üzerlerindeki yağmurdan ıslanmış ve çamura bulanmış giysileri çoktan toplamıştı ve şimdi bulaşıkhanedeki çamaşır makinesinin içindeydiler.

"Size başka bir şey getirebilir miyim?" diye sordu.

'Hayır, çok nazıksınız. Gerçekten minnettariız,' dedi Jeanette.

Başka kim ne yapabilirdi ki? Kimse onları geri eviremezdi. Izzy sadece onları yerleştirebileceği bir odası olduğu için minnettardı. Onlara birinci kattaki bir yatak odasını gösterdi ve suyun ne durumda olduğunu görmek için tavan arasına çıkmadan önce onları orada bıraktı. Gelen su biraz yavaşlamıştı ama şişkinlik patlama noktasına yakın görünüyordu. Endişeyle bakarak, teneke banyoyu şimdi tekrar boşaltmaya ve sonra ilk iş olarak sızıntıyı kontrol etmek için geri gelmeye karar verdi.

Sonunda yatağına yığıldığında, Ross'un saat altı vardiyasını alacağını söylediği için son derece minnettardı. Taşrada sakin bir hayat yaşayacağını düşünmek buraya kadarmış.

'Uyan, uyan. Sana bir fincan çay getirdim.' Annesinin sesi korkunç derecede yüksek çıkmıştı.

Izzy başını kaldırdı ve sonra yastığına doğru geri attı. Sanki daha yeni uyumuş gibi hissediyordu.

"Tartan odasında uyuyan baız tuhaf insanlar olduğunu biliyor muydun?" Sesinde fke açıkça görülüyordu.

"Mmm," diye mırıldandı Izzy, gözlerini açmaya çalışıyor ve başaramıyordu.

'Nereden geldiler? Bu sabah oraya gittim ve çok korktum.

"Saat kaç? Izzy inleyerek Xanthe'ye baktı.

'Saat yedi buçuk. Uyanıktım, sana güzel bir fincan çay yapayım dedim. Annesi, bırakın yatağının yanına getirmeyi, sabahları ona bir fincan çay bile yapmazdı.

Xanthe çayı küçük masanın üzerine koydu, lambayı yaktı ve Izzy'nin yatağının kenarına bekleyen bir kızılgerdan gibi tünedi.

"Muum. Gecenin çoğunda... ayaktaydım. Kelimeleri çıkarmak için çaba sarf etti. Kendini paramparça hissetti.

"Bu insanlar. Onları tanıyor musun? Oraya nasıl gittiler?' 'Kamp yaparak. Gölün kenarında.'

'Ve kalmalarına izin mi verdiniz? Hepimiz yataklarımızda öldürülebilirdik. "Sen hâlâ buradasın," diye mırıldandı Izzy.

Mesele bu değil. Ya gümüşleri kendilerine yardım etselerdi? *Les Misérables*'daki adam gibi. Jean Valjean. Papazın şamdanlarını çalmıştı.

'Gümüşümüz mü var? Kim bilebilirdi ki?'

Xanthe ona alaycı bir gülümseme verdi. 'Al, çayını iç. Bu seni daha iyi hissettirecektir.

Izzy kaşlarını çatı. "Neden bu kadar erken tartan odasındaydın?

"Çünkü Carter-Jones'lardan haber aldım. Yanlarında en az iki kişi daha getiriyorlarmış.

Izzy başını yastıklara yasladı.

Duncan o sabah kapıyı tıklatıp içeri girdiğinde Izzy ekmek yoğuruyordu. Doğruca ocağın yanına gitti ve ısıtmak için ellerini uzattı.

Kendime bir fincan çay yapmamın sakıncası var mı? Isıtma için kullanılan ocağın pilot ışığı söndü. Evimde saf Baltık havası var.'

"Olamaz," dedi Izzy. "Tamir etmesi için birini bulabilir misin?"

'Huh! Deneyebilirim ama bu sabah diğer heriflerin kaloriferleri çalışmıyor. Tesisatçı çocuklara bile ulaşamıyorum; hat sürekli meşgul.

Izzy pişmanlıkla gülümsedi. Bir tane daha neydi ki? Evin büyüklüğü aniden iki katına çıkmıştı ama yakında daha da fazla misafir gelecekti, bu yüzden hepsini beslemeye alışmaya başlayabilirdi. "Tamir edilene kadar burada kalabilirsiniz.

'Lass, bu çok nazik bir davranış olur. Bu arada, görünüşe göre vahşi kampçılar gitmiş.'

"Hmm, çok uzak değil," dedi Izzy, ama o daha fazla açıklama yapamadan Ross elinde yeniden doldurulmaya ihtiyacı olduğu belli olan kahve fincanıyla odaya girdi.

"Gece vardiyası nasıldı?" diye sordu. "Günaydın, Duncan.

Olaylı. Kimsesiz ve başıboş birini aldım. Duncan'a söylüyordum. Vahşi kampçıların çadırı havaya uçmuş. Buraya sığınmışlar.'

"Şimdi mi? Ross ona endişeyle baktı.

'Sakin gümüşleri çaldıklarından bahsetmeye kalkma,' dedi.

'Bu konuda endişelenmiyorum, daha çok gürültü yapmaları konusunda endişeleniyorum. Buraya huzur ve sessizlik için geldim, hatırladın mı? Burada ne kadar kalacaklar? Bir fincan çay ister misiniz?'

'Muhtemelen bugün gitmiş olacaklar,' dedi hamuru çevirip işlerken. 'Ve evet, lütfen. Bu susatıcı bir iş.

Hamuru bitirip yağlanmış bir kâseye koyduktan sonra üzerini nemli bir kurulama beziyle örttü ve mayalanması için ocağın yanına bırakırken taze bir fincan çıkarıp çaydanlığı doldurdu.

'Gel otur ve çayını iç,' dedi. "Yorgun görünüyorsun.

Tam olarak iltifat sayılmasa da, onu dinlenmeye çağırırken bu yoruma alınmak zordu. "Çok uzun bir geceydi.

'Dinlenmen gerek kızım. İnekleri kontrol etmeye gidiyorum,' dedi Duncan, 'Çayımı içmek için bir dakika içinde dönerim.

Ross gözlerini kısarak, birkaç A4 kâğıdına el yazısıyla karaladığı notlarla dolu masaya baktı. "Bütün bunlar da ne?

Cevap vermeden önce durakladı.

"Noel," dedi sonunda. Xanthe'nin o sabah ekstra konuklarla ilgili verdiği haber onu harekete geçirmişti. "Planlarınız nedir bilmiyorum ama Noel'de birkaç gün için rezervasyon yaptırдық. Ona doğrudan bir bakış attı. "Kusura bakmayın. Huzur ve sessizlik istediğini biliyorum ama sana karşı tamamen dürüst olacağım..." Dişleri dudağını sıyırdı, sonra da yara bandını kopardı. 'Bir servet ödemeyi teklif ettiler ve çatıyı ödemek için paraya ihtiyacımız var. Eğer Noel tatilinden önce ayrılmak istersen Aralık ayının son haftası için sana geri ödeme yapabilirim. Zaten o zaman eve, ailesinin yanına gideceğini varsayıyordu.

Bir an kaşlarını çatı ve sonra pencereden dışarı baktı, vücudunda kendini tuttuğunu gösteren bir durgunluk vardı. 'O kadar ilerisini düşünmemiştim. O zamana kadar ilk taslağımı tamamlamış olmayı umuyorum ve birkaç gün izin almayı düşünüyorum. Henüz planlarımdan emin değilim. Ellerini ceplerine sokup omuzlarını kamburlaştırarak sordu: "Kaç kişi geliyor ve ne kadar sürecek?

"Şu anda altı kişilik bir parti ve tam tarihlerden emin değilim. Yüzünü buruşturdu. "Xanthe aile ile irtibat kuruyor.

"Tanrı yardımcımız olsun," diye şaka yaptı Ross. 'Salonda tam takım ren geyiklerinin olduğu bir kızak, evin her odasında Noel ağaçları ve bir ilkokuldan daha fazla parıltı hayal edebiliyorum.

Izzy ağzını büzdü. Onaylamaması gerekirdi - ne de olsa annesi hakkında konuşuyordu - ama gülümsemesini bastırıyordu çünkü adam tam isabet kaydetmişti. Xanthe'nin projeye duyduğu heves ve heyecan, asıl zor işe gelene kadar hezeyan seviyelerine ulaşacaktı.

"Gitmek istersen anlarım. Bunu söylerken, onun gitmesini gerçekten istemediğini fark etti.

"Bunu düşünceğim. Dediğim gibi, Noel için herhangi bir plan yapmadım. "Hiç ailen yok mu?" diye ağzından kaçırdı.

Başını sallamadan önce bir süre ona baktı. 'Evet, ailem var. Anne, baba, iki kız kardeş.'

"Onları Noel'de görmeyecek misin?" Artık meraklı olmanın sınırına gelmişti ama onu konuşturmak istiyordu, onun varlığı onu sakinleştiriyor ve listelerini ele almaya başlaması gereken anı da geciktiriyordu.

Omuz silkti. "Henüz emin değilim. Burada kalmayı düşünmüyorum.

"Neyden emin değilsin? Xanthe odaya girdiğinde hâlâ kendinden son derece memnun görünüyordu.

"Ross'un Noel planları hakkında konuşuyorduk.

"Ailenle kalmayacak mısınız?" diye sordu Xanthe kaşlarını çatarak.

"Bunu planlamamıştım," dedi Ross.

"Çok uzakta mı yaşıyorlar? Xanthe ona nazık bir gülümseme verdi. "Hayır. Callandar.

'Şey, gidip onları görmelisin- Aman Tanrım. Callandar.

Alicia Strathallan ile akraba değilsiniz, değil mi?

Ross'un yüzü dondu. "Evet," dedi, sesi temkinli bir güvensizlikle doluydu.

"Aman Tanrım! Xanthe ellerini çırpı ve masanın etrafında dans etmeye başladı. 'Alicia Strathallan. Duydun mu Izzy? Edinburgh'daki Dovecot'ta gittiğimiz ve bütün gün ağzımın suyunun aktığı o muhteşem cam sergisini hatırlıyor musun?

Izzy başını salladı.

'Arayan Alicia Strathallan'dı! O gerçekten, gerçekten, gerçekten senin annen mi? Xanthe olduğu yerde bir aşağı bir yukarı zıplayıp duruyordu.

Ross başıyla onayladı. "Bir ve aynı.

Xanthe kendini yelpazeledi. 'O. O. Benim. Mutlak. En Sevdiğim. Sanatçı. Öyle değil mi, Izzy? Bunu öylesine söylemiyorum, değil mi? Onun çalışmalarına bayılıyorum. Renk kullanımı olağanüstü. Durdu ve her zamanki nezaketiyle eklemekten önce güldü, 'Düşünsene. Sen onun oğlusun. Bu çok komik. Hiç de yaratıcı görünmüyorsun.

Izzy, Ross'un gözlerinde alınmak yerine küçük bir muziplik parıltısı olduğunu görünce rahatladı. Ciddiyetle başını salladı. 'Hayır. Vücudumda yaratıcı bir kemik bile yok. Bu annem için acı bir deneme.

Masanın karşısındaki Izzy'ye çarpık bir gülümseme verdi.

"Hepimiz yaratıcı olamayız sanırım," dedi Xanthe, kendi yaratıcı dehasını göstermek istercesine kollarını iki yana açarak. 'Izzy çok pratik biri. Bu oldukça hayal kırıklığı yaratıyor.

"Teşekkürler. Izzy'nin sesi kuruydu. Annesinin açık sözlü değerlendirmelerine kızmayı çoktan bırakmıştı.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Şimdi..." Her zamanki yıldırım hızıyla yön değiştirerek Izzy'ye döndü. "Bir arkadaşımı gelip kalması için davet etmeyi düşünüyorum.

"Bir arkadaş mı?" diye sordu Izzy, konuşmanın aniden tersine dönmesi karşısında şaşırmıştı. "Kim?

"Tanıdığınız kimse yok. Xanthe havalı bir el salladı. "Eski bir arkadaş. Izzy kuşkuyla gözlerini kıstı. "Hangi eski arkadaş?

'Sana söyledim, tanıdığın kimse yok. Senin için sakıncası yok, değil mi?'

Bu sivri soru, Xanthe'nin Izzy'nin kendisi yerine şatodan ayrılmış olmasını iğneleme şekliydi ve Xanthe'nin arkadaşlarını davet etmesine izin verilmediği şeklindeki sözsüz suçlama canını yakmıştı.

'Sadece birkaç gün sürecek. Burada olduğunu bile anlamayacaksın.' Izzy bunun pek olası olmadığını düşündü.

"Artık mavi oda bittiğine göre orada kalabilir. Xanthe ona hafifçe patronluk taslayan bir gülümseme verdi. 'Noel'den önce gitmiş olacak ve ben

Onu son derece çekici bulacağınıza eminim. Onu asırlardır tanırım. Çok iyi bağlantıları var. Highland Sinclair'lerle akrabadır, bilirsiniz.

Xanthe'nin sözel taşkınlığı bir şeyler sakladığının kesin bir işaretiydi. "Bu da bana şunu hatırlattı. Xanthe'nin gözleri parladı ve başka bir şey için duyduğu heves yeniden canlandı. "Artık gerçek bir Noel partisi verdiğimizize göre, en az üç Noel ağacına ihtiyacımız var. Gerçek bir ağacın kokusuna bayılıyorum. Onun gibisi yok, değil mi Izzy? Ve bu yıl Herkesin ağacı birlikte süslemesini sağlayabiliriz. Ne eğlenceli!"

Izzy, geçmiş Noellerin anıları kabuğundan fırlayan patlamış mısır gibi kafasında çiçek açarken gülümsedi. Paranın kısıtlı olduğu zamanlarda bile her zaman gerçek bir ağaçları olmuştu ve her yıl birbirlerine yeni bir süs eşyası hediye etmek bir gelenektir. Izzy daha küçükken bu süsler okulda el yapımı olarak yapılırdı ve ne kadar çöp olurlarsa olsunlar - ceviz kabuğundaki küçük fare, ipe dizilmiş pamuk tutamları ya da bir örtü ve tahta mandaldan yapılmış peri - Xanthe onları görünce sevinçle haykırır ve en iyi yere konmaları için ısrar ederdi. Ağacı süslemek her zaman büyük bir olay olmuştu ve Izzy büyüdüğünde kutlamak için her zaman bir şişe gazoz açarlar ve ışıkları yakmak için resmi bir kadeh kaldırırlardı.

"Dediğim gibi, en az üç ağaca ihtiyacımız olacağını düşünüyorum: bir tane salon için, bir tane yemek odası için ve bir tane de salon için. Ve bu bize hiçbir şeye mal olmayacak çünkü Duncan, yeni süslemeler almamız gerekecek olsa da, gölün kenarındaki ormandan biraz kesebileceğimizi söylüyor. Acaba tavan arasında var mıdır?"

"Bir ağacı mı keseceksin?" diye sordu Izzy alaycı bir gülümsemeyle.

"Ben değilim tabii ki. Eminim bu iri yarı genç adamı bize yardım etmesi için ikna edebiliriz," dedi Xanthe ve Ross'a nazlı bir gülümseme verdi. "Erkekler baltalarını sallamayın ve He-Man oynamayı sevmez mi?"

"Her zaman," diye onayladı Ross, başını sallayan Izzy'ye bakarken ağzı bir karış açıktı. Xanthe gerçekten de sonuydu.

"Her şey halloldu o zaman. Ross'a gülümsedi. 'Alicia Strathallan'ın oğlu benim çatım altında. Ne kadar harika. Dikiş WhatsApp grubuma söylemeliyim - Zafer için Dikiş. Adımlarında bir sıçrayışla, yüksek sesle mırıldanarak mutfaktan çıktı.

Oldukça şaşkın görünen Ross, kendi kahvesini alıp odadan çıkmadan önce onun gidişini izledi.

Mutfak bir kez daha kendisine kaldığında, Izzy bir not defteriyle oturdu ve ilk sayfayı işaretleyerek yazdı: *Yapılacaklar listesi*. Bu Noel'i unutulmaz kılmak için yapabilecekleri tüm güzel şeyleri düşünerek kelimelerin altını iki kez çizdi.

Defterinde birkaç sayfayı işaretlerken, işleri yönetilebilir bölümlere ayırdıkça heyecanı artıyordu.

"Merhaba Izzy," dedi küçük, kararsız bir ses ve başını kaldırıp baktığında Jeanette ve Jim'in kapıda beklediğini gördü.

"İçeri gel.

"Çok geç yattığımız için üzgünüm. Haftalardır bu kadar iyi bir uyku çekmemiştim. Hep bir koyun ya da geyik çadırı yiyecek diye endişeleniyorum. Kalmamıza izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim.

Izzy ona nazikçe gülümsedi. Fazladan uyumasına rağmen zavallı kızın gözleri gölgeliydi ve endişeyle doluydu. "Sorun değil. İyi uyuduğuna sevindim. Biraz kahvaltı ister misin?

Jeanette kararsızca kocasına baktı.

"Zahmet olmayacaksa," dedi ve onu mutfağa doğru itti. "Biraz pastırma ve yumurta ister misiniz?

"Hayır, sorun değil," dedi Jeanette, ama Izzy Jim'in ağzındaki sarkıklığı gördü. 'Dürüst olmak gerekirse sorun değil ve bir sürü yumurta var.

Duncan biraz

bir tavuk fısıldayıcısı ve hala yumurtluyorlar. Kışın geldiğini fark ettiklerini sanmıyorum.

"Kesinlikle öyle," dedi Jeanette, pencereden dışarı b a k ı p kollarını kendine sararak.

"Bu harika olur," dedi Jim telaşla ve Jeanette onu dürttü. "O her zaman açtır.

Izzy, "Otursana," diye önerdi.

"Hayır!" dedi Jeanette neredeyse öne atılarak. 'Bırak yardım edeyim. Dün gece kalmamıza izin vererek çok nazik davrandınız.

Izzy nazik bir gülümsemeyle, 'Seni zor atabildim,' diye cevap verdi.

'Belki değil ama bize hoş karşılandığımızı ve yük olmadığımızı hissettirdiniz. Size minnettarız.

Izzy omuz silkti. 'Dediğim gibi, sorun değildi. Şimdi ne yapacaksın? Eve mi gideceksin?'

Jeanette ve Jim birbirlerine temkinli bir bakış attılar. "Ne yapabilirim ki? Jeanette konuyu değiştirerek sordu.

'Masayı hazırlayabilirsin. Çatal bıçak takımını orada. Yakındaki bir çekmeceye başıyla işaret etti.

Jim mutfak penceresinin önüne geçerek, "Çok güzel kurumuş," dedi. "Çatıya bir göz atmamı ister misin?

'Bu harika olurdu. Emin misiniz?'

"Bırakın yapsın, çok iyi... Çok pratiktir," diye düzeltti hemen, hafifçe kızarak.

Jim ona, Izzy'yi beklenmedik bir şekilde kışkırtan samimi, tatlı bir gülümseme gönderdi. Başka bir insanla böyle içten bir bağ kurmak nasıl bir şey olurdu? Sizi bu kadar önemseyen birine sahip olmak? Birinin ara sıra size göz kulak olmasını istemek zayıflık mıydı?

'Bir dakika beklerseniz, Duncan içeride olacak. Kalenin içini dışını bilir ve sizi siperlere kadar götürebilir.

Tam bu sırada Duncan arka kapıdan girdi ve Izzy hızlıca tanışma faslını gerçekleştirdi.

'Seni şimdi yukarı çıkaracağım,' dedi. "Umarım geri döndüğümde kahvem beni bekliyor olur.

Izzy ona sıırttı. "Haklısın.

"İyi olacak mısın, canım? Jim, Jeanette'e hitap ederek sordu ve birden sesi temkinli çıkmaya başladı. "Uzun sürmez. Rayburn'ün yanındaki kurutma askısından polarını aldı ve Jeanette'in yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra, gitmeden önce ikisini de güçlendirmek istercesine güven verici bir şekilde sarıldı.

"Tamam," dedi, onun gidişini izledi, biraz iç çekti, gözlerinde Izzy'nin gülümsemesini gizlemesine neden olan hülyalı bir ifade vardı.

"Siz ikiniz ne zamandır evlisiniz?" diye sordu.

Jeanette'in yüzü keskinleşti ve kaskatı kesildi, ağzını sıkıca kapatarak, "Çok sürmez," dedi. Izzy yumurtaları tavaya kırarken arkasını döndü ve Izzy genç kadının neden bu kadar rahatsız olduğunu merak ederek kaşlarını çattı.

"İşte burada! Xanthe'nin sesi tizleşti ve Izzy döndüğünde annesinin uzun, ince bir paketi salladığını ve bu sırada neredeyse şifonyerin üzerindeki bir sıra tabağı devirdiğini gördü.

"Burada ne var?" diye sordu Izzy, kafası karışmış bir halde.

"Duvar kâğıdı, sevgilim! Xanthe haykırdı.

"Dünyanın en pahalı duvar kağıdı mı? Ama bunu bana daha dün gece gösterdin! Sen... sen zaten günler önce sipariş etmiştin, değil mi?" Izzy, annesinin dün duvar kağıdını tartıştıklarında aslında onun onayını aramadığını fark edince kuru bir şekilde yorum yaptı.

"Böyle yapma, sevgilim. Ayrıca, Carter-Joneses gibi insanlar bir İskoç Şatosu'nda bir hafta için yirmi beş bin dolar ödeyeceklerse en iyisini beklerler.

"Ben de bundan endişeleniyorum," dedi Izzy dürüstçe.

"Yirmi beş bin," diye yineledi Jeanette, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Mmm. Izzy başını salladı dilemek onu Anne
 biliyordu ve Anlamı takdir yetkisi.

"Bu çok para.

"Çok paraya ihtiyacımız var," diye şarkı söyledi Xanthe, dönüp Jeanette'e bakarak. 'Sen bizim kayıp yavrularımızdan biri olmalısın.

Izzy dişlerini sıkarak, "Xanthe," diye mırıldandı.

"Pardon? Jeanette anlaşılır bir şekilde şaşkın görünüyordu.

Izzy, "Ona aldırmayın, çoğu mantıklı insan öyle yapar," dedi. "Bu Xanthe.

Xanthe burnunu çekti ve Izzy'ye dönmeden önce Jeanette'e sıkı bir gülümseme verdi. "Duvar kâğıdını görmek istemiyor musun?" Izzy kahverengi kâğıt ambalajı yırtmaya başlamıştı bile.

Bir rüzgâr Jim'in geldiğini haber verirken kapıyı arkasından çarptı.

"İki numaralı köpek yavrusu," dedi Xanthe neşeyle, ambalajla boğuşurken. "Bak, bak... ne kadar harika, değil mi? Rulonun ön yüzündeki resmi havaya kaldırdı.

Jim, "Bunu bir kez daha tekrarlamakta fayda var," dedi.

"Biliyorum," dedi Xanthe, "ama muhteşem değil mi?

Jim bir adım öne çıktı ve rulolardan birini eline alıp inceledi. "Güzel kalite.

Izzy, "Bu fiyata kesinlikle olmalı," dedi. 'Bunu berbat etmekten çok korkarım.

"Jim duvar kağıdında harikadır," dedi Jeanette.

"Öyle mi?" diye bağırdı Xanthe, sanki bu hayatında duyduğu en heyecan verici şeymiş gibi.

'Elimi çoğu şeye atabilirim,' dedi. 'Duncan'ın beni inşaatçılara götürmesinin bir sakıncası yoksa, sanırım bugün çatıyı onarabilir ve tamir edebiliriz.

"Bunu duydun mu, Izzy? Xanthe'nin gözleri ona dikilmişti. "Çatı onarımı ve dekorasyonu.

"Duydum," dedi Izzy, annesinin tüm cevapları bildiğini varsaymasından nefret ederek.

Xanthe Jim'e döndü. 'Izzy senin göl kenarında kamp yaptığını söyledi. Tatilde misin?'

Jim ve Jeanette birbirlerine tedirgin bir şekilde bakarken Izzy'nin şimdi *Midwich Gukuk Kuşu* numarası olarak düşündüğü şeyi yaptılar.

Jim, "Evet," derken Jeanette, "Hayır," dedi.

"Peki, ne oldu?" diye sordu Xanthe kendine özgü sabırsızlığıyla.

"Biz..." diye başladı Jeanette, Jim "Biz..." dedi.

"Bu bölgede kalmayı mı planlıyorsunuz? Xanthe parlak gözlerle birinden diğerine baktı.

"Öyleydik," dedi Jim, "ama çadırı kaybettik.

Xanthe, Izzy'ye anlam dolu bir bakış atarak, "Ve kalacak hiçbir yerin yok," dedi.

Jeanette, Izzy'ye utanmış gibi görünen bir ifadeyle başını eğerken Jim, "Mmm," diye mırıldandı.

"Anne," diye tersledi Izzy, işin nereye varacağını anlamıştı.

"Benim için çok açık. Xanthe burnunu asil bir tavırla yukarı kaldırdı. 'İkiniz de burada kalmalısınız. Fazladan yardıma ihtiyacımız var. Bir elin nesi var, iki elin sesi var.

Jeanette ellerini iki yana açıp kocasına baktı, gözlerinde umut parlıyordu ve Izzy buna nasıl karşı koyabilirdi?

Izzy, çok iyi bir fikir olmasına rağmen annesine ters ters baktı. 'Önce neler olduğunu açıklamalısın. Sana güvenebilir miyim? Banka mı soydun? Birini mi öldürdün? Bir evi yaktın mı?

Jeanette şiddetle başını salladı. "Hayır!" diye itiraz etti. "Öyle bir şey değil. Yüzünde ani, spontane bir gülümseme belirdi ve güldü. "Böyle söyleyince kötü bir şey olmuyor.

Jim bir kolunu onun omzuna koydu. "O kadar da kötü değil. Jeanette'in saçlarına bir öpücük kondurdu.

"Evlendik," diye açıkladı Jeanette. "Ailelerimiz onaylamadı, biz de kaçtık.

'Mümkün olduğunca ucuza yaşayacağımızı düşündük. Geçici işler bulduk ama doğru düzgün bir adresiniz olmadan kimse sizi işe almak istemiyor.

Izzy, bunun birazcık beyni olan herkes için oldukça açık olduğunu söylemekten kaçındı. İkisi de açıkça birbirlerine tutulmuşlardı ve sağduyularını tamamen kaybetmiş görünüyorlardı. "Peki ailen nerede olduğunu biliyor mu?

Hayır! Biz de istemiyoruz. İyi ve güvende olduğumuzu biliyorlar ama hepsi bu. Sadece bizi tekrar ayırmaya çalışacaklar. Ve ben buna dayanamam.'

"Jeanette'in on sekizinci doğum gününde evlendik," dedi Jim, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Ahhh, genç aşk. Xanthe çifte gülümseyerek baktı. "Izzy'nin babasıyla evlendiğimde sadece on sekiz yaşındaydım. Ne yazık ki ben yirmi üç yaşındayken öldü ama o benim hayatımın aşkıydı.

"Mmm," dedi Izzy, başını eğip notlarından bazılarını okuyarak. Yirmi üç yaşında ölmüştü çünkü hâlâ çocuktı ve Tanrı aşkına traktör yarışı yapıyordu. Büyükannesinin söylediklerine bakılırsa, Izzy ikisinin birlikte kalabileceğinden şüpheliydi. Annesi birçok açıdan hâlâ yeni yürümeye başlayan bir çocuktı - sürekli kendini tatmin etme peşindeydi. Buna karşılık Jim ve Jeanette oldukça istikrarlı bir çift gibi görünüyordu ve birbirlerine bağlı oldukları açıktı.

"Yani?" diye sordu Xanthe, Izzy'yi keskin bir dirsekle dürterken yüzünde kemerli bir ifade vardı.

Izzy iç çekti. Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmıyordu ama şu an ile Noel arasında ihtiyaç duyulan iş hacmi göz önüne alındığında, fazladan iki çift el gerçek bir bonus olacaktı.

"Size çok fazla ödeme yapamam.

"İyi olur. Evde çalışma karşılığında bedava yemek ve yatacak yere ne dersin?" diye önerdi Jim.

Izzy dudağını kemirdi. Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu ve vicdanı da bundan faydalanmak gerektiğini söylüyordu. Para kazanmaya başlamazlarsa ikisi de asla bağımsızlıklarını kazanamayacaklardı.

"Ve bir referans," dedi Jeanette. 'Bu şekilde, bir adresle birlikte, başka bir iş bulabiliriz.

"Evet," dedi Jim. "Gördün mü, herkes için işe yarıyor.

"Bir haftalık deneme yapsak nasıl olur?" diye önerdi Izzy. 'İşe yarayıp yaramayacağını görmek için. Ben de sana küçük bir miktar ödeyeceğim.

"Tamamdır," dedi Jim, kadeh kaldırır gibi kahve fincanını kaldırarak. "Pişman olmayacaksın, söz veriyoruz.

Izzy öyle olmamasını umuyordu, evin sakinlerini endişe verici bir hızla topluyor gibi görünüyordu.

Yedinci Bölüm

DElinde büyük, iyi bantlanmış bir kutu ve haftada birkaç koli ile kapının eşiğinde duran kadın, "I McBride için teslimatlar," dedi. yarısı sonra. 'Birileri internetten alışveriş yapmakla meşgul. Bunun için imza atmanız gerekiyor. Siz misiniz? İçeri getirmemi ister misiniz? Bu arada ben postaneden Bayan McPherson. Son zamanlarda bu kutulardan çok var.'

Orada mıydı? Izzy fark etmemişti, muhtemelen Xanthe postayı yakalamakta çok iyi olduğu için.

"Merhaba," dedi Izzy. 'Ben "I McBride" - ama lütfen bana Izzy deyin.

"Ah, yeni sahibi! Izzy'ye hızlı ve değerlendirci bir bakış attı. "Genç olduğunu duymuştum. Sesi sanki buna inanmamış gibi çıkmıştı. "Sanırım burayı bir otele çeviriyorsun. Izzy'nin arkasından şatonun koridoruna baktı. "Boya, değil mi?

'Evet,' diye cevap verdi, bu bariz merak karşısında sırtarak. 'Annem sipariş etti. Hangi renkte karar kıldığını bile bilmiyorum.

Sizin için getireyim mi? Farrow and Ball. Bu lüks bir şey. Ben her zaman Dulux'u tercih etmişimdir.'

"Evet, lütfen. Çok nazıksınız.' Izzy eğlenerek kenara çekildi ve onu içeri aldı.

"Sorun değil. İçeri girdi ve durup koridora şöyle bir baktı. 'Nereye götürmemi istersiniz? Koridora doğru götüreyim mi?

mutfak?"

"Şey... evet," diye cevapladı şaşkınlıkla, ama kadın çoktan doğru yönde yürümeye başlamıştı.

"Sorun değil, Bill hayattayken sık sık durur ve onunla bir fincan çay içerdim.

Dirseğiyle kapıdan geçip, taze ekmek kokusuyla dolu sıcak mutfağa girdi ve kutuyu masanın üzerine bırakıp onaylayan bir baş hareketiyle odaya baktı. 'Burada herhangi bir değişiklik yapmamışsın o zaman. Güzel bir şeyler kokuyor. Fırıncılık mı yapıyorsun? Kahvaltıdan bu yana epey zaman geçti.

"Hayır, henüz değil," diye kabul etti Izzy. "Bir fincan çay ister misin? Saate bir göz attı. Alışkanlıkları olan Duncan her an sabah çayını içmek için kalkabilirdi.

"Evet, genç kız. Onaylayan bir gülümseme verdi. 'Hiç sormayacaksın sanmıştım. Ve belki bir parça tost. Ekmek güzel görünüyor, kendin mi yaptın?"

"Ben yaptım. Bir deney olduğu için bugünkü partiyle oldukça gurur duyuyordu. İrlanda'daki kursta ekmek yapımının ardındaki bilimden ve farklı unların nasıl tepki verdiğinden bahsetmiş, bu da onu büyülemiş ve yeni tarifler denemek için can atmasına neden olmuştu. Yanında getirdiği ve 'Wee McBride' adını verdiği ekşi maya mayasının bulunduğu küçük Kilner kavanozuna sevgiyle baktı. "Başka şeyler de denemeyi planlıyorum.

'Çiftlik dükkanında tepenin üzerindeki yerel değirmenden gelen iyi un satıyorlar.

Sen de denemelisin. Hiç gittin mi?"

"Hayır, yapmadım. Yapmalıyım. Biraz tembellik etmiş ve Fort William'daki en yakın süpermarketten büyük bir alışveriş yapmakla yetinmişti, ki bu İrlanda'da öğrendiği yerel gıda tedariki ve kullanımı ile ilgili her şeye aykırıydı, ama zamanı yoktu. Su ısıtıcısını kaynamaya bırakıp taze somunu dilimlediğinde, Bayan Macpherson'ın planlarına ilişkin ince sorgulamasının farkındaydı

ve gün sonuna kadar tüm köyün güncellenip g ncellenmeyeceğini merak ediyordu.

"Peki boya... onu nereye boyuyorsun?" diye sordu açık bir burnunu sokarak.

Izzy ona baktı ve ilkel kadını biraz kızdırmaya karar verdi. "Gerçekten bilmek istiyor musun? Sesini biraz müstehcen bir solukla doldurdu.

"Evet. Sanki aklına tatsız bir düşünce gelmiş gibi gözlerini araladı. "Burayı bir geneleve dönüştürmeyi planlamıyorsun, değil mi?

Izzy bir kahkaha attı. 'Hayır, o kadar ilginç bir şey değil. Boya sabah odası için.

"Bilemiyorum, Bill zamanında birkaç çılgın parti vermişti. Erik gibi ağzı onaylamaz bir ifadeyle b   ld . 'Bazı odaların biraz hareket gördüğünü biliyorum. Hiç evlenmemiş olmasına rağmen Bill kadınlara d   k n biriydi. Sanırım bunu biliyorsunuzdur.

"Dürüst olmak gerekirse onun hakkında pek bir şey bilmiyorum. Büyükbabamın karde iydi, yani büyük amcamdı ve onunla birkaç kez kar ıla tığında hep çok saygıdeğer biriydi.

"Onun hakkında birkaç hikaye var. Ama yeterince iyi biriydi. Her zaman partileri severdi.

"Kim parti veriyor?" diye sordu Xanthe, gösterişli bir kırmızı bere, mavi beyaz çizgili bir ti  rt ve geniş paçalı beyaz bir pantolon giyerek içeri girerken. "Partilere bayılırım. Merhaba, Bayan McP.  ay mı yapıyorsun Izzy? Bir fincanı öldürebilirim; bütün sabah hiç durmadım.

"Günaydın Bayan McBride," diye cevap verdi Bayan McPherson soğuk bir ses tonuyla. "Nasıl gidiyor?

'Me gul, meşgul. Yapacak çok şey var. Bu benim boyam mı? Bak, Izzy, boya geldi.'

"Gerçekten mi?" diye alay etti Izzy, postacının oldukça gergin tavrının şerefine kullanmaya karar verdiği  aydanlıktaki çay po etlerinin üzerine sıcak su dökerken gözlerini kocaman açarak pakete baktı.

Bayan McPherson, 'İhtiyacınız olursa genç Ronald Braid geri gelip biraz daha resim yapabilir,' dedi. 'Sanırım biraz dekorasyona ihtiyacınız olacak. Sizin için bir şeyler söylememi ister misiniz? Bakalım müsait mi?'

"Çok nazıksınız ama bunu kendim yapacağım. Izzy, Xanthe'nin ağzının hafifçe kırıştığını gördü.

Bayan McPherson Izzy'ye samimi ve değerlendirci bir bakış attı. 'Evet, iyi olacağını görebiliyorum. Bir rüzgarla uçup gitmeyeceksin.

Xanthe kahkahalarla güldü. "Ailenin baba tarafına çekmiş.

"Hayır, yapmayacağım," dedi Izzy ciddiyetle, kadının 1.80 boyundaki sağlam yapısını aşağılamaktan ziyade pratik olmaya çalıştığını düşünerek. "Ama ben de birkaç kişiyle çalıştım.

"Öyle mi? Kim?" Bayan McPherson'ın sesi oldukça sinirli çıkmıştı. "Buralarda vahşi kamp yapan bir çift.

Şu ikisi. Bir süredir buralarda takılıyorlar. Çok şüpheliler. Kaşlarını çattı. "Kamp yapmak için yılın garip bir zamanı. Yüz ifadesinden Izzy'nin daha fazla açıklama yapmasını beklediği anlaşıyordu ama Izzy bunun kendisini ilgilendirmedğini hissetti. Diğer kadın yenilgiyi kabul edip, "Peki ya yemek?" diye sormadan önce ölçülü bir sessizlik oldu. Bir şef isteyecek misiniz?

"Hayır, yemeği de ben yapacağım.

'Çok meşgul bir kız olacaksın. Hep çalışıp hiç oynamamak seni perişan edecek. Köye gelmelisin. Cuma günü bir dans gecesi var.'

"Bir ceilidh! Xanthe ellerini birbirine vurdu. "Gitmeliyiz. Gösterişli bir Beyaz Çavuş'a bayılırım. Son derece edepsiz bir kahkaha attı ve kollarını başının üzerine kaldırıp ayaklarını tekmeleyerek mutfakta zıplamaya başladı. Izzy, taverna dansı yerine Highland Fling yaptığından bahsetmemeye karar verdi. "Biliyor musun, gayda çalmayı öğrenmeyi çok isterdim.

Izzy ürperdi ama Bayan McPherson, "Oğlumun bir dizi kavalı var ama onları çalmayacak, zira kendisi seslendirme yapacak," demeden önce.

Izzy ona ters ters baktı - bu kulağa berbat bir fikir gibi geliyordu - ama kadın çoktan ağzını kötü niyetli bir şekilde bükerek, "Bir denemekte fayda var," diyordu.

Tanrım, olası gürültüyü düşünmeye bile değmezdi. Bu, şu anki misafirlerini kesinlikle uzaklaştırırdı. Profesörü düşünürken onun da çok sessiz olduğunu fark etti. Aslında onu son birkaç gündür neredeyse hiç görmemişti.

'Orada birkaç genç insan olacak,' dedi Bayan McPherson, Izzy'ye cesaret verici bir baş hareketiyle. 'Kaç yaşındasın, yirmi dokuz falan mı? Senin de genç bir erkeğin var mı?

Gözleri birdenbire boncuk gibi parladı ve Izzy bu inceliksiz araştırma karşısında gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

"Hayır, şu anda değil.

Neyse ki Xanthe, Izzy'nin yepyeni sebze soyma bıçağıyla yeni gelen boyanın bulunduğu kutuya saldırmakla meşgul olduğu için dikkati başka yöne çekilmişti.

'Bu gerçekten utanç verici ama sen kendini üzme, genç kız. Buralarda bir sürü iyi genç adamımız var. Senin gibi güzel bir kız onları funda arıları gibi etrafta vızıldatacaktır.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı. Bir erkek bulmak şu anda gündeminin en alt sıralarında yer alıyordu.

'Tedarikçiler hakkında düşündünüz mü? Çiftlik dükkanındaki John Stewart'la konuşmalısın. Yakışıklı bir adamdır.'

Izzy, Bayan McPherson'ın sabit bakışlarını görmezden gelerek, "Geldiğimden beri ziyaret etmeyi planlıyordum," dedi. Akşama kadar bekâr olduğu haberinin tüm köye yayılmış olacağını hissediyordu. 'Planım şu

mevsimsel menüler tasarlıyor ve misafirlerimiz olduğunda yerel kaynaklı malzemeler kullanıyoruz. Eğer yardımcı olabilirse bu mükemmel olur.

"Buralarda harika yerel yemeklerimiz var. John Stewart sizi kesinlikle haklı bulacaktır. Ve viskiyi unutmayın - *uisge beatha* - hayat suyu. Misafirleriniz için biraz isteyeceksiniz. Eğer ilgilenirseniz size bir kasa için iyi bir indirim yapabilirim. Ayrıca postanede funda sabunu da stokluyorum. Misafirleriniz için iyi olur. Denemeniz için biraz getireyim.'

"Teşekkür ederim," dedi Izzy. 'Henüz bu tür şeyleri düşünecek zamanım olmadı ve bütçem de kısıtlı.

"Safirleri bulamadınız o zaman? Bayan McPherson'ın ağzı, vermek istemediği ama vermekle yükümlü hissettiği bir bilgiymiş gibi gerildi.

"Pardon?

Xanthe bıçağını bir takırtıyla yere düşürdü. "Safir mi? İşte bu kulağa ilginç geliyor.

"Leydi Isabella'nın safirleri," dedi Bayan McPherson, otoriter bir hava katmak istercesine sesini alçaltarak. 'Hikâyeyi duymadınız mı? Yaşlı Bill her zaman nerede olduklarını bilmediğini ama gerektiğinde ortaya çıkacaklarını söylerdi. Ahmak herif.

Izzy bunun sadece yerel bir söylenti olup olmadığını merak ederek başını salladı.

"Efsaneye göre leydisi 1724 yılında lordla evlendiğinde nadir bulunan safirlerden oluşan iyi bir çeyizi vardı ancak lord öldüğünde rakip bir klan Isabella'yı kendi lordlarıyla evlendirmek için kaleyi bastı. Isabella safirlerin nerede olduğunu söylemeyi reddedince orijinal kaleyi yakmışlar, bunun üzerine Isabella bu kaleyi inşa etmiş ve hikayeye göre safirleri güvenli bir yere koymuş. O zamandan beri hiç görülmemişler. Gözleri ima ile genişledi.

"Ooh. Xanthe'nin gözleri hararetli bir coşkuyla parladı. 'Bu tüm sorunlarımızı çözer. Onları bulursak neler yapabileceğimizi bir düşünün.

Izzy, "Bunca zamandır kayıp olduklarına göre ya yangında kayboldular ya da sakladılarsa bile muhtemelen satıldılar," dedi. "Tabii eğer var olmuşlarsa.

"Pish. Izzy McBride, senin ruhunda hiç romantizm yok mu? Annesi başını öyle bir salladı ki beresi yerinden çıktı ve bir gözünün üzerine düştü.

Bayan McPherson dehşete düşmüş bir hayranlıkla ona baktı. "Ya da iyi saklanmış olabilirler.

"Ah, Maggie. O eski masalı anlatmıyorsun, değil mi?" diye sordu Duncan, arka kapıdan mutfığa girerek. "Bu sabah dışarısı çok kasvetli. Ağır tüvit ceketini silkeledi.

Bayan McPherson'ın sırtı sertleşti. "Safirleri hiç kimse bulamadı.

Duncan gözlerini devirerek, "Haklısın kadın," dedi. "Öyle bir şey yok. Son üç yüz yıl içinde ortaya çıkmış olabileceklerini düşünmüyor musun?

Xanthe kollarını kavuşturdu ve çenesini bir parça kavgacı bir tavırla kaldırdı. "Ya gerçekten varlarsa?

"Haklı olabilirsin, Duncan. Bayan McPherson isteksiz bir gülümsemeyle Izzy'ye döndü. "Ama bu büyük bir hikaye.

Duncan başını salladı. 'Maggie McPherson'ın her şeyi bilmediğini itiraf etmesi nadir görülen bir şey. Sanırım önümüzdeki birkaç gün içinde kötü bir fırtına çıkacağından söz edildiğini biliyorsunuzdur?

'İyi bir fırtınaya bayılırım. Çok dramatik,' dedi Xanthe elini göğsüne bastırarak. Duncan ona sert bir bakış attı ve onu görmezden gelerek Izzy'ye döndü.

'Evet, güneybatıdan esiyor. Önümüzde oldukça yağışlı birkaç gece olacak,' dedi Bayan McPherson.

Izzy otomatik olarak tavana baktı ve yine çatı hakkında endişelendi.

'Üzülme, kızım,' dedi Duncan. 'Genç Jim birkaç yeri onarabileceğini söylüyor. En kötü ihtimalle birkaç kova indiririz.'

Bunun pek de güven verici olmadığını düşünen Izzy, iki fincan dumanı tüten çayı uzatırken dudağını dişlerinin arasına aldı.

'Maggie sana partiden bahsetti mi, genç kız? Sen ve senin' - Xanthe'ye doğru başını salladı - 'arayıp haber vermelisiniz. Belli ki Xanthe tarafından kendisine 'anne', 'ma' ya da 'mother' denmesini istemediği konusunda uyarılmıştı. 'Ve beni köye kadar bırakabilirsin. Uzun zamandır gitmemiştim. Büyük bir olay olacak. Dağ Kurtarma için para toplanıyor. Eskiden onlarla birlikte giderdim. Çok iyi bir amaç ve birkaç kişiyle tanışacaksın.'

'Kulağa eğlenceli geliyor. Bunu kesinlikle düşüneceğim,' dedi Izzy, bir ceilidh eğlencesi düşüncesiyle kanı şimdiden pompalanmaya başlamıştı. Yerel insanlarla tanışmak için harika bir yol olabilirdi ama gerçekten zaman ayırabilir miydi? Kaleden birkaç saatten fazla ayrılma düşüncesi bile onu alışılmadık derecede endişelendiriyordu.

'Ross'a da gelmesini söylemelisin. Haftalardır hiçbir yere gitmedi. Sanırım buranın genç kızları biraz yeni kan isterler ve tabii ki delikanlılar da. Ona göz kırptı.

Izzy, "Bay Barış ve Sessizlik'in bir dans partisinde ölü olarak görüleceğini sanmıyorum," diye cevap verdi.

"Hayır, yapmazdı.

Izzy dönüp Ross'un kapıda dikildiğini görünce dehşete kapıldı ve ekledi: "Yapacak daha iyi işleri var, çalışmak gibi.

"Günaydın delikanlı," dedi Duncan neşeyle, havadaki ani gerginliğe aldırmadan. 'Gelmelisin; haftalardır buradan ayrılmadın. Biraz dans ve birkaç içki sana iyi gelecektir.

Ross ona sıkı bir gülümseme verdi. "Bunu aklımda tutacağım. Izzy, Ross'un sert ifadesinden ve gergin vücut dilinden bu sözlerin aslında 'cehennem donduğunda' anlamına geldiğinden emindi.

"Çok iyi bir amaç için," dedi Bayan McPherson, ellerini kucağında kavuşturmuş, aniden Kraliçe Victoria'ya dönüşmüştü. "Dağ kurtarma için para topluyorlar.

Izzy kahvesini yudumlarken Ross'a baktı ve bir an için onun İskoç eteği içinde nasıl görüldüğünü merak etti. Ve o büyük kalın kazağın altında neye benziyordu? Bu saygısız ve tamamen uygunsuz düşünceyi bastırdı. Tanrı aşkına, onun nesi vardı?

Bayan McPherson'ın yerel iş adamlarına verdiği önemden ve yerel tedarikçiler bulmaya başlama ihtiyacından cesaret alan Izzy, birkaç gün sonra öğleden sonra daha fazla resim yapmadan önce çiftlik dükkanını ziyaret etmeye karar verdi. Arabayla sadece on dakikalık bir mesafedeydi ve büyük, dönüştürülmüş ahırın önünde durup dolu bir otoparka park ettiğinde burası hakkında iyi hislere kapılmıştı. Izzy aşçılık kursundayken, Adrienne sadece lezzetleri için değil, aynı zamanda sürdürülebilirliği ve çevreyi desteklemek için de iyi gıda malzemelerinin önemini tekrar tekrar vurgulamıştı. Duncan'ın baktığı birkaç tavuğu olsa da, nihayetinde Izzy, yiyeceklerinin kaynağından emin olabilmek için küçük bir çiftlik işletmek istiyordu. Yapmak istediği şeylerden biri de bir bitki bahçesi kurmaktı. Ancak iklim tam olarak Akdeniz iklimi olmadığı için bu, fesleğen, kekik ve mercanköşkün yanı sıra acı biber, domates ve biber yetiştirmek için bir sıcak ev inşa ettireceği geleceğe yönelik bir projeydi. Bu arada soğan, patates ve pancar ekmemesi için hiçbir neden yoktu.

'Merhaba, yardımcı olabilir miyim? Bir sepete ihtiyacınız var mı?'

Izzy hayal kurduğunu fark etti ve başını kaldırdığında kendisini dikkatli bir incelemenin altında buldu. "Sen kalenin yeni sahibi olmalısın. Bill'in yeğeni. Sen

Maggie güzel bir kız olduğunu söylemesine rağmen beklediğimden çok daha genç görünüyorsun.

"Büyük yeğenim," diye düzeltti ve Bayan McPherson'ın başka ne söylediğini merak ederken iltifata gülümsedi.

'Ah bu her şeyi açıklıyor o zaman. Ben John Stewart.' İri bir el uzattı ve kadın elini sıktığında elini içine aldı. Onunla hemen hemen aynı boydaydı, tıknaz bir yapısı ve hırçın bir boksör çenesiyle birlikte, hiçbir şeyi kaçırmadıkları izlenimini veren meraklı gözleri vardı.

"Izzy McBride.

"Stewart'ın çiftlik dükkanına hoş geldiniz. Söylentilere göre kaleyi lüks bir otele çeviriyormuşsunuz.'

Izzy gülümsedi. 'Lüks konusunda emin değilim. Ama kesinlikle oda teklif edeceğiz.

"Ve siz de yerel tedarikçiler arıyorsunuz. Gözleri ona doğru parıldadı. "Bu kulaklarıma müzik gibi geliyor.

"Tanrım, buradaki orman davulları çok hızlı çalışıyor.

"Maggie McPherson'la tanıştınız - yerel gazeteden sonraki en iyi şey o," dedi. 'Neden oturup kafede bir kahve içmiyoruz ve bana neye ihtiyacın olduğunu söylemiyorsun?

"Kulağa hoş geliyor," dedi Izzy, onun dostça coşkusundan ve bariz iş zekasından etkilenerek. Bu fırsatın kaçmasına izin vermeyecekti.

Birkaç dakika sonra ahırın en ucundaki asma katta oturuyorlardı ve güneş ışığının vurduğu vadinin ve uzaktaki gölün harika manzarasını seyrediyorlardı. Batıda kayalık tepeler ufuk çizgisini doldururken, doğuda yaban otlarıyla kaplı bozkır ufuk çizgisini yumuşatıyordu.

"Burası çok güzel," dedi Izzy, zayıf sonbahar güneşinin parladığı büyük resim penceresine elini sallayarak.

'Yoldan geçen pek çok kişi bir kahve içmek, biraz kek yemek ve rahat bir mola vermek için durur ve her zaman dükkanda para harcamaya heveslidirler. Ayrıca burada başlayan ve biten harika bir dairesel yürüyüş olduğu için çok sayıda yryşmz var.

"Kullanışlı," diye gözlemledi Izzy.

"ok iyi. İsterseniz misafirleriniz için size birkaç harita vereyim.

Izzy güldü. Görünüşe göre John Stewart hiçbir numarayı kaçırmıyordu. "dll reelleriniz ve evde tütsülenmiş somon balığınızla ilgili broşürlere de ihtiyacım olacak sanırım.

Bir kakhaha çığlığı attı.

"Onları alacağım ama sadece bana yukarıda bahsedilen güzelliklerden birkaç örnek verecekseniz?

"Sıkı pazarlık yapıyorsun. Evet, sana küçük bir tadımlık vereceğim. İş konuşalım mı?"

On dakika sonra önünde bir dizi tabak vardı.

'Bu bir Tain edarı, bir caboc ve bu da Morangie Brie. Hepsi Tain'deki Highland Fine Cheese iftliğinde yapıldı. Bu geyik eti carpaccio, burada Scotch Bonnet biberi ve hardal ketabı var.

Izzy farklı yiyeceklerin tadına bakarken, John ona yiyeceklerin nereden geldiğini ve bunları üreten şirketlerin etik değerleri hakkında bilgi verdi.

Bir noktada, 'Yiyeceklerinizin nereden geldiğini bilmek önemlidir,' dedi. Kadın başını salladı ve ona sıırtı.

"Kesinlikle," dedi ve ona İrlanda'daki aşçılık kursuna katıldığını ve orada Slow Food Hareketi hakkında neler öğrendiğini anlatmaya başladı.

"Aynı fikirdeyiz," dedi John, elini uzatıp onunkini kuvvetle sıkarak. 'Sen benim gönlümden geçen bir kadınsın. Yıllardır organik sürdürülebilirlik ve yavaş yemek hakkında konuşup duruyorum. Konuşmanız gereken...'

Sonraki on dakika boyunca isimleri saydı, iletişim numaralarını ve e-posta adreslerini yazdı. Ve böylece Izzy kendini tüm et ve balık, sebze ve çeşniler için tedarikçiler bulmuş oldu.

"Bence iyi iş çıkaracaksın. Kasabada restoran açan bir adam var ve çok güzel bir menüsü var ama yılın yarısında ürünlerin yarısını alamıyor, o yüzden hepsi dışarıdan geliyor. Kapısının önünde bu kadar çok harika ürün varken çılgınlık.

Izzy diplomatik bir tavırla, "Sanırım benimki gibi küçük bir işletmede mevsimlik yemekler sunmayı göze alabilirim," dedi. 'Bir menüm olmasını planlamıyorum. Misafirler için günün yemeği olacak. Eğer beğenmezlerse dışarı çıkabilirler.

Mükemmel. Birkaç tavşan ya da keklik gibi özel bir şey yakaladığımda seni arayabilirim. Balıkçı Kenny de ağlarına beklenmedik bir şey takıldığında aynı şeyi yapacaktır. Bir süre durakladıktan sonra, "Yemeklerinizden tatmayı çok isterim," dedi. Gözleri büyüleyici bir muziplikle parladı. "Mükemmel bir öğretmeniniz varmış gibi görünüyor ve ben de yemeklerimi çok severim. İyi bir ortaklık kurabiliriz.

Izzy bir kaşını kaldırdı, onunla flört mü ediyordu yoksa müşteri hizmetlerinde çok mu iyiydi emin değildi. "Hızlı hareket ediyorsunuz, Bay Stewart.

John. Buralarda öyle olmak zorunda. Güzel kızların çoğuyla konuşuluyor.'

Yarım saat sonra ayrılmaya gittiğinde elinde, tesiste tütsülenmiş somon balığı, iki kavanoz Finlay Sisters Reçeli - kız kardeşlerin sadece birkaç mil ötede yaşadıkları yerde yapılmış - bir paket Cumberland sosisi ve loch'un diğer tarafındaki organik bir çiftlik tarafından yapılmış vegan bir haggis vardı.

"Aylardır haggis'ten kurtulmaya çalışıyorum," dedi John neşeli bir sırıtışla, haggis'i kahverengi bir kâğıt torbanın içine koyarken.

"Çok nazıksınız," dedi kadın, adam şişkin çantayı uzatırken.

"Saçmalık," dedi adam. "Bu iyi bir iş. Ve..." Durakladı.

Kaşları kalkıyor. "Belki benimle dans partisine gelirsin?"

Izzy ona baktı. Gerçekten de hızlı hareket ediyordu. "Ben... Gideceğimden emin değilim.

'On iki numaraya rağmen' -ayaklarına kendini küçümseyen bir bakış attı- 'O kadar da kötü bir dansçı değilim. Ve seni birkaç kişiyle tanıştırebilirim.

Izzy ona gülümsedi. Bir tutam kirli sarı saçı ve çelik gibi gri gözleriyle hiç de fena görünmüyordu. Ani bir karar verdi. "Tamam. Biriyle çıkmayalı uzun zaman olmuştu; belki de ihtiyacı olan yeni başlangıç buydu.

Ona gülümsedi. "Mükemmel. Senin için telefon numaramı yazdım. Sen bana mesaj at, ben de sana atayım. Hatta istersen gelip seni alırım.

'Bir bakayım. Duncan gitmekten bahsediyor ve onu bırakmamı isteyebilir,' dedi Izzy,

'Duncan'ı da yanıma almamın bir sakıncası yok. Eski dostlarını görmek için pek sık dışarı çıkmıyor.

Izzy'nin kalbi yumuşadı ve John'a gülümseyerek onun nezaketine hayran kaldı. "Sadece ara" - John ona tekrar gülümsedi - "ne zaman istersen...

sipariş ya da başka bir şey. Gelip teslim etmekten her zaman mutluluk duyarım. Belki bana yemek pişirmen için bir tarih de ayarlayabiliriz.

Kasım

Sekizinci Bölüm

Izzy çok uzun zamandır bir randevuya çıkmamıştı ve mutfağı toplarken sinirlerinin gerilmesine engel olamıyordu. partinin olduğu gün.

Izzy buzdolabının önünü silmeye başladığında Xanthe, "Isabel McBride, şu mutfakta yaygara koparmayı bırakıp gidip kendini hazırlar mısın?" diye bağırdı.

'Evet, git Izzy. Ben ve Jim ortalığı temizleyeceğiz,' dedi Jeanette.

Izzy elindeki bezi bıraktı ve mutfak masasında, tütsülenme sürecinde kendine özgü safran sarısına dönüşen yerel tütsülenmiş mezgit balığıyla yaptığı balık turtasını bitirmekte olan annesi, Duncan, Jim ve Jeanette'le gülümsedi. Jeanette ve Jim danstan kaçmaya karar vermişlerdi ve malikânenin Land Rover'ını alıp sinemaya gitmek üzere Fort William'a doğru yola çıkmışlardı.

"Daha çok zamanım var," dedi Izzy. John onu saat yedide almak için anlaşılmıştı.

Kendi kendine yarım bir kahkaha attı. Annesi ve Duncan'ın bir asansör bulup gelmelerine randevu denebilir miydi?

"Şimdi git," dedi Jim, ayağa kalkarak. "Yoksa seni oraya ben taşıyım.

İçinden biraz hasta hissetmesine rağmen sırtıttı ve ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam, ben gidiyorum.

Üst kattaki odasında duş alıp saçlarını hızlıca yıkadıktan sonra aynada kendine baktı. Pratik biri olsaydı saçlarını bağlardı ama kibir aksini gerektiriyordu. Normalde saçlarını doğal bir şekilde kurumaya bırakır ya da at kuyruğu şeklinde toplardı ama eğer bir konuda kibirliyse o da kumral bukleleriydi, bu yüzden saçlarını yumuşak, kadınsı dalgalar halinde fönlemek için biraz zaman harcadı.

Makyaj yapmayı pek sevmezdi ama bu gece iyi bir izlenim bırakmak istiyordu. Büyük, kalın bir allık fırçasıyla yanaklarına soluk bronz pudra sürdü ve kemiklerini belirginleştirmek için bir miktar fosforlu kalem ekledi. Yeşil gözlerinin tonunu vurgulayan nötr tonlarda göz farı ve onları biraz daha belirginleştiren dumanlı yeşil bir göz kalemi seçti. Hafifçe titreyen elleriyle maskarasını sürmeye geldiğinde, dönüşümden memnun bir şekilde kendine gülümsedi. İlk kez güzel ve kadınsı görünüyordu. Xanthe bunu onaylardı. John Stewart'ın da onaylayacağını hissediyordu. Ondan gelen bu flörtöz hisleri kesinlikle yanlış anlamamıştı ve Philip'in onu uzun süre hafife almasından sonra bu hisler ona çok ihtiyaç duyduğu desteği vermişti.

Her ne kadar kabarık, kat kat bir elbise giymeyi tercih etse de - bir dans partisinde hava çok sıcak olabilirdi - yine de sadık Converse'lerini giydi çünkü onların da çok enerjik olduğunu ve bazı insanların partnerlerini etrafa savurma konusunda çok hevesli olabileceğini deneyimlerinden biliyordu. Aynaya son bir kez baktıktan sonra başıyla onayladı. Elbisesinin koyu yeşili rengiyle mükemmel bir uyum sağlıyordu.

John'un gelmesine yarım saat kala mutfak yerine alt kattaki oturma odasına indi. Hafif gergin hali göz önüne alındığında, muhtemelen yapacak bir şeyler bulacak ve sonunda elbisesini sıçratacak ve makyajını mahvedecekti.

Birisi içerideki lambaları yakmıştı - muhtemelen Xanthe - ve oda yakın zamanda bahşedilen sevgi ve özenin patinası ile parlıyordu.

üzerinde. Annesi gerçekten harika bir iş çıkarmıştı.

Izzy bir kitap almayı planlayarak odaya girmişti ama ızgarada kısık kısık yanan ateşin yanındaki koltuklardan birinde zaten başka birinin oturduğunu fark etti.

"Ross, seni orada görmedim.

"Hayır," dedi yavaşça ayağa kalkarak. Sesi yumuşaktı ve biraz şaşkın görünüyordu... hatta kaybolmuş. Gözlerindeki ifadeyi tam olarak anlayamıyordu ama gözlerinde daha önce görmediği bir nezaket vardı.

"Sen..." Duraksaması havada asılı kalırken onun yutkunduğunu gördü. Cümlesini bitirmesini beklerken göğsünde garip bir patlama hissi oluştu.

Hâlâ ona bakıyordu ve sonra kendine gelir gibi bir hareketle, "Çok hoş görünüyorsun McBride," dedi.

Ağzı seğirdi. Sanki bu iltifat ondan zorla alınmış gibiydi. "Teşekkür ederim.

Başını salladı ve ayaklarının üzerinde beceriksizce kayd. "Saat kaçta çıkıyorsun?" "Yedi.

"Umarım iyi vakit geçirirsiniz. Bir hamle yapmak üzere harekete geçti ve Izzy aniden onun gitmesini istemedi, ona öyle bakarken değil.

"Yemek yedin mi?" diye sordu. "Henüz yemedim.

Ben de tam yemek üzereydim.

"Tütsülenmiş mezgıt balığı turtası yaptım. İstersen daha çok var.'

Şimdi ağzı alaycı bir eğlenceyle çarpılmıştı. İkisi de kızın laf olsun diye konuştuğunu biliyordu - ona her zaman yetecek kadar vardı.

Duncan çok iyi olduğunu söyledi. Tıpkı annesinin yaptığı gibi. Sanırım bu gerçekten büyük bir övgü.

Izzy güldü. 'Görünüşe göre öyle, ama genellikle ikinci kez istediğinde böyle söyler. Neden senin için bir tabak ısıtmıyorum?'

"O güzel elbisenin içinde değil ama kendini daha iyi bir ev sahibesi gibi hissetmeni sağlayacaksa, sen göz kulak olabilirsin. Adam ona göz kırptı ve kadın da onu mutfığa kadar takip etti,

Xanthe ve Duncan'ı tartanlar hakkında hafifçe didişirken buldular.

Buzdolabından turtayı çıkarırken telefonu çaldı ve cebinden çıkarıp mesaja üstünkörü bir göz attıktan sonra kelimeler aklına geldikçe yüzünü buruşturdu.

Çok özür dilerim Izzy. Bir işim çıktı, bu akşam gelemeyeceğim. Ama telafi etmek için neden yarın seni yemeğe çıkarmıyorum? John.

Lanet olsun. Duncan'ın kızarmış yüzüne baktı. Dışarıda geçireceği gecenin beklentisiyle eteğini çoktan giymişti ve Xanthe bütün öğleden sonra boyunca hazırlık yapmıştı.

"Plan değişti, millet. John iptal etmek zorunda kaldı. İkisinin de yüzünde hayal kırıklığı okunuyordu ve o cesur bir gülümseme takındı. Nedense bir akşam Scrabble ya da kart oyunu oynamayı önermenin işe yaramayacağını düşünüyordu ama annesi ve geriatrik site yöneticileriyle - ne kadar sevimli olsa da - bir tavernaya gitmek de pek cazip değildi. Şimdi elinden alınmıştı ve bu akşamı ne kadar iple çektiğini fark etti.

Duncan'ın ağzı alışılmadık bir şekilde düz bir çizgi halinde kıvrılırken, koltuğunda poker gibi dimdik oturuyordu. Suçluluk duygusu Izzy'nin içini kemirdi. Bu akşamı dört gözle bekliyordu. Ross'la göz göze geldi ve yüzündeki ifadenin onaylamama mı yoksa sempati mi olduğunu tam olarak anlayamadı. Her iki durumda da, Duncan'ı hayal kırıklığına uğrattığı için kendini daha kötü hissetti.

"Bak ne diyeceğim," dedi küstahça. 'Bizi oraya ben götüreceğim. On dakika içinde gideriz. Sadece tualete gitmem gerek.

Kendini ele vermeden önce hızla uzaklaştı ve kendine lanet okuyarak merdivenlerden yukarı koştu. Aptal. John'un çiftlik dükkanındaki flörtleri ve ilgisi hoşuna gitmişti ve aslında randevularını dört gözle bekliyordu. Philip'ten beri randevulara gitmekten kaçınıyordu ve ilk kez bariyerleri yıkmıştı ama bakın ne olmuştu. Son dakikada randevusunu iptal etmişti ki bu da Philip'in en sevdiği yöntemdi. Bu

Kaç kez giyinip kuşanmış ve gidecek hiçbir yeri olmamıştı... İçini çekti. Duncan'ı hayal kırıklığına uğratamazdı. Ne de bütün gün evin içinde dans edip duran annesini; kollarını sağa sola savururken pek çok süs eşyası zarar görmüştü.

On dakika sonra dişlerini sıkarak ve ellerini sıkıp çözerek mutfağa döndüğünde mutfak boştu ve bir an için Xanthe ile Duncan'ın gitme konusunda fikirlerini değiştirip değiştirmediklerini merak etti. Arkasından gelen bir ses onu döndürdü.

Başındaki tüm kan çekildi.

"R-Ross," diye başardı. Ona baktı çünkü... bakacak başka bir yer yoktu. Her zamanki kalın kazağını çıkarmış, hayal gücüne kesinlikle hiçbir şey bırakmayan, gövdeyi saran siyah bir tişört giymişti. Birisi oklar çizmiş olabilirdi - karın kasları burada, göğüs kasları burada ve deltoidler burada. Ayrıca bir kilt giyiyordu! Ve adamım, bir eteği seksi gösteriyordu. Karnının alt kısmındaki ani kıpırdanmalar, her sinir ucunun kırmızı alarma geçtiğini ve onun çok farkında olduğunu, vücudunun ona yakışksız, tamamen uygunsuz bir şekilde tepki verdiğini fark etmesini sağladı. Ayrıca dilinin klasik çizgi film tarzında ağzının çatısına yapıştığını hissetti.

"Seninle dans partisine gelirim diye düşünmüştüm," dedi yumuşak bir sesle ve kadının göğsünü titretti.

"Buraya huzur ve sessizlik için geldiğini sanıyordum," diye kekeledi, onu görünce hâlâ afallamıştı.

'Ekilmek pek hoş bir şey değil,' dedi. "Biraz manevi destek istersin diye düşündüm.

"Çok nazıksınız," dedi belli belirsiz, çünkü gördüklerine hâlâ tam olarak inanamıyordu.

"Duncan'ın hayal kırıklığını görmeye dayanamadım. Ona gülümsedi. "Sen de yapamazdın. Sen erkek olabiliyorsan, ben de olabilirim diye düşündüm.

Ona baktı, onun anlayışlı gözlemi karşısında duygulandı ve şaşırdı. O ana kadar 'kalp eritme' terimini hiç anlamamıştı çünkü onun sözlerine rağmen, bunu aynı zamanda yüzünü kurtarmasına yardımcı olmak için yaptığını biliyordu.

"Bunu dört gözle bekliyordu," diye kabul etti.

"Sen de öyle.

"Teşekkür ederim. Bir adım öne çıktı ve onun pürüzsüz yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "Sen çok iyi bir adamsın Ross Strathallan.

Ona gülümsedi. "Herkes söyleme.

Tekrar. Şu kalp eriten şey. Omuzlarını temkinli bir omuz silkmeye kaldırdı, ekilmenin ne kadar acı verdiğini itiraf etmek istemiyordu. John'dan özellikle hoşlandığı için değil ama son dakikada terk edilmek çok fazla anıyı geri getirmişti. Ross da bunu görmüştü ama görünüşe göre bunu belirtmeyecek kadar nazikti.

"Hadi, Bay Huzur ve Sessizlik fikrini değiştirmeden önce diğerlerini de toplayalım," dedi hızlı bir sırtışla. "Benim sürmemi ister misin?"

Balaculish Köy Konağı'na yaklaştıklarında akordeon ve kemanların coşkulu müziğini duyabiliyorlardı. Tafta bir elbisenin üzerine ekose bir eşarp örtmüş Flora MacDonald görünümündeki Xanthe, ön kapıya giden yolda yürürken dans etmeye başladı. Yanındaki Duncan'ın yüzü beklentiyle parlıyordu, bu da Izzy'nin geldiğine iki kat sevinmesine neden oldu. Ellerini birbirine sürterek, "Uzun zamandır bir dans partisine gitmemiştim," dedi.

Izzy hâlâ dili tutulmuş bir halde Ross'a baktı. Adam iyi temizleniyordu ve kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı. Ağzı biraz kuruyunca yutkundu ve adamın eteğinin ağır kıvrımlarının açılmasını, ortaya çıkmasını izledi

güçlü, kaslı bacakları koyu renkli, ipeksi saçlarla kaplıydı. İyi tanımlanmış baldırların bu kadar seksi olabileceğini kim bilebilirdi?

"Geldiniz," dedi bilet paralarını toplayan Bayan McPherson. "Evet," dedi Duncan, Xanthe kolunu onun koluna dolayıp onu sürüklerken Izzy'yi ödemeyi halletmesi için kapıya bıraktı.

'Sizi burada görmek güzel Bayan McBride ve sizi de Profesör Strathallan. İyi bir çift oldunuz. Sanki olayların bu şekilde gelişmesini kendisi organize etmiş gibi memnuniyetle başını salladı.

"Teşekkür ederim, Bayan McPherson," diye cevap verdi Ross tatlı sesiyle, sanki onlara en büyük iltifatı etmiş gibi, öyle olmadıkları halde çift olduklarını varsaymak yerine.

Onun becerisinden etkilenen Izzy, bir düzine çiftin dans etmekte olduğu ana salona doğru ilerlerken ona minnettar bir gülümseme attı.

Xanthe dans edenleri izlerken Duncan bardaydı, ayaklarını yere vuruyor, coşkuyla kıkırdıyor ve müziğe alkışlarla eşlik ediyor, birkaç meraklı bakışı üzerine çekiyordu. *Belki de şapkası yüzündendir,* diye düşündü Izzy alaycı bir ifadeyle. Mavi kadifeden yapılmış minik silindir şapka, parlak kıvılcık buklelerinin üzerine tünemişti.

Izzy ona yaklaşırken, "Bu çok eğlenceli," diye çığlık attı. "Dışarı çıkmayalı çok uzun zaman oldu.

"Bir içki ister misin?" diye sordu Izzy iyi niyetli bir gülümsemeyle. Xanthe'nin dikkatleri üzerine çekmesine oldukça alışkındı, ancak annesi her zaman umursamaz görünüyordu.

'Hayır, sevgilim. Dans etmek istiyorum. Odada etrafına ve sanki barın içine girmeye çalışıyormuş gibi gözle görülür bir şekilde küçülen Duncan'a baktı. Ama faydası yoktu.

"Duncan," diye seslendi, tüm kafaların kuzeye doğru çizilmiş pusula noktaları gibi ona doğru dönmesine neden olan boru sesiyle. "Gel ve dans et," dedi etrafını saran erkek grubunun arasından geçerken.

Izzy onun başını eğdiğini görebiliyordu. Neyse ki daha cesur arkadaşlarından biri öne çıktı ve Xanthe'nin adamın üzerine atlamasına neden olan cesur bir hareketle kolunu uzattı.

Izzy iç geçirdi ve Duncan'a bir gülümseme gönderdi. Duncan kaşlarını çatarak karşılık verdi ve birasına geri döndü, bu erteleme için minnettar olduğu belliydi.

Ross'un varlığını yanında hissetti. "Zavallı herif kendini neye bulaştırdığının farkında mı?" diye mırıldandı, Xanthe'nin adamı bir sonraki şarkının başlamasını bekleyen dansçı grubunun arasına çekişini izliyordu ki, çağırıcı - Bayan McPherson'ın oğlu, diye hatırladı Izzy - içkisini bıraktı, üç müzisyenle birlikte derme çatma sahneye çıktı ve bir deneme çalışması için talimatları seslendirmeye başladı.

"Sağ eller bayanın omzunda, sol eller önde birleşsin. Çoğu kişi ne demek istediğini tam olarak anladı ve pozisyonunu aldı. 'Dört adım ileri ve sonra dönün, böylece beyefendinin eli hanımefendinin sol omzunda ve sağ el önde olacak. İşte böyle, tamamdır. Sonra geriye doğru dört adım.

Çağırıcı dansçılara set hareketlerini bir kez daha anlattı ve ardından müzik başladı.

Xanthe büyük bir gürültüyle yola koyuldu, hemen yanlış yöne döndü ve başka bir çiftte çarptı. Neşeli bir kahkaha attı, partnerine sırtıttı ve kendi kendine mırıldanarak olduğu yerde birkaç adım dans etti. Partneri de biraz şaşkın bir sırıtışla onu doğru yöne yönlendirdi. Daha sonra çiftler ayrıldılar ve her biri ters yönde bir daire çizerek partnerlerinin yanından geçtiler. Bu basit bir atlama adımıydı ama Xanthe kollarını sanki yeniden Highland Fling yapıyormuş gibi havaya kaldırıyordu.

Izzy kendi kendine gözlerini devirdi ve "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

Ross onu şaşırtarak, "Kesinlikle nasıl eğleneceğini biliyor," dedi. Genelde Xanthe'den uzak durmak için elinden geleni yapardı.

"Nasıl eğleneceğini biliyor musun?" diye sordu, birden kendini yaramaz hissederek.

Biraz şaşırmış görünüyordu. "Tabii ki biliyorum.

"Çok dans ettin mi? Ona hızlı bir sırtıfırlattı. "Yoksa sürekli ayaklarına bakmak zorunda olanlardan mısınız?

"Basamaklara konsantre olmam gerektiğini mi ima ediyorsun? Ona bakarken gözlerinde alaycı bir eğlence vardı. "Öyle mi?

Kaşlarını kaldırdı. "Karşınızda 2007, 2008 ve 2009 yıllarında on altı, on yedi ve on sekiz yaş altı Bute ve Argyll Country Dans Şampiyonası'nın galibi var.

"Etkileyici. Müzik durdu.

'Haydi, bayanlar ve baylar. Eşlerinizi alın.'

"Bu bizim işaretimiz," dedi Ross, onu dürttü ve dans pistine adım atarak kulağına mırıldandı, "Okuldan ayrıldığımda bir dans partisinde partnerimin bileğini kırma ihtimali en yüksek kişi seçildim.

Izzy bir kahkaha attı. "Şimdi sen söyle.

"Sormadın," dedi, gözleri karnında kelebekler uçuşmasına neden olacak şekilde kırışarak.

Pekala millet, Gay Gordonlar geliyor. Ve sizi uyarıyorum, çok hızlı olacak. İçkilerinizi hak edeceksiniz.'

Müzik başladığında ve dansçılar yerlerini aldığı anda odadaki herkes gülüyordu.

"Hazır mısınız?" diye sordu Ross, bir elini onunkiyle bir omzunun üzerinden, diğerini de önünden birleştirerek. Ross'un elinin sıcaklığını ya da iri, geniş bedeninin yakınlığını düşünmemeye çalışarak hazır bir şekilde doğruldu.

"Evet," dedi. Hareketleri iyi biliyordu ama sık sık yapılan dönüşler ve yön değiştirmeler yüzünden, insanlar zamanında dönmeyi unuttuklarında her zaman çarpışmalar oluyordu. İlk adımlar oldukça süslüydü ve Ross iddia ettiğinden çok daha iyiydi; ayakları üzerinde şaşırtıcı derecede hafifti ve hareketleri iyi biliyordu.

"Bunu daha önce de yapmıştın," diye dalga geçti Izzy, mükemmel bir eşzamanlılıkla dönüp tekrar dönmeden önce dört adım ileriye doğru dans ederken.

"Okuldan ayrıldığımdan beri biraz pratik yaptım ve artık genç kızlara karşı dilim bağlı değil. Bunu söylerken gözleri parlıyordu. Izzy onun utangaç olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu; kendine güvenen ve kendinden emin bir havası vardı. Onlu yaşlarında son derece bağımsızdı ve yaşlıları arasında bir yenilikti çünkü hepsinden çok daha fazla özgürlüğe sahipti. Annesine ismiyle hitap etmesinden hepsi etkilenmiş, kuralların ve rutinin olmaması nedeniyle onun evine gelmekten hoşlanmışlardı. Onlara göre bu mükemmel bir ebeveynlikti, ama Izzy aksini biliyordu, bunu hiç belli etmedi. İsteddiği her şeyi yapabilen bir kız olmanın kötü şöhretinden oldukça hoşlanıyordu.

Ross'un kolunun altında dönerken, bir sonraki adımda yüz yüze gelecekleri için aniden gerildi. Ross'un eli belinde, diğeri onun elini tutarken yumuşak bir şekilde hareket ettiklerinde kalbi küt küt atmaya başladı ve kaskatı kesilmemek ve hoş bir gülümsemeyle göz temasını sürdürmek için çok uğraştı. Tüm duyuları Ross'un parmaklarının dokunuşuna, hafif misk kokusuna, çene çizgisinin üzerindeki pürüzsüz tenin görüntüsüne ve bakışlarının Ross'un yüzünde istediği gibi dolaşmasına izin verme ihtiyacına haykırırken bu kadar yakın olmak gülünç derecede zordu. *Dudaklarına bakma. Dudaklarına bakma*, diye içinden geçirdi. Ve sonra, merhametli bir şekilde, yan yana olmaya geri döndüler ve adım döngüsüne yeniden başladılar. Bir nefes verdi. Bunu yapabiliirdi. Sadece dans ediyordu. Dans etmeyi seviyordu.

Dans pistinde bir tur daha attılar ve sonra kemanın hızı arttı. Akordeon çalan adamın parmakları tuşların üzerinde uçuşurken, ayak sesleri yıpranmış ahşap döşeme tahtalarına çarpıyordu. Dans adımları gittikçe hızlandı ve Izzy neredeyse nefesi kesilmiş bir halde Ross'un elini tutarak zıpladı. Ross, eteğinin kıvrımlarının ağırlığıyla Izzy'nin bacaklarına dokunarak onu döndürdü ve tekrar birbirlerine sarıldılar. Öfkeli bir tempoda dans ederken gözleri buluştu ve birdenbire sadece ikisi oldular

yerde dönüyordu. Sadece Ross kalana kadar diğer her şey bulanıklaştı. O mavi gözler onunkileri tutuyordu. Ross'un dudaklarına bakarken kalbi göğsünde pıt pıt atıyor ve yanakları kızarıyordu. Ross karşılık olarak dudaklarını büktü ve kızın sırtındaki tutuşu sıkılaştı. İkisi de konuşmadı. Sonra tekrar ayrıldılar ve Izzy ona bakmaya cesaret edemedi. Nefes almaya çalışırken kalbinin güm, güm sesi göğsünde yankılandı ve tekrar onun kollarına döndüğünde ve mavi gözleri tekrar onunkilere yerleştiğinde neredeyse bir rahatlama oldu, ciddi ve dikkatli ama hafif bir gülümsemeyle. Aralarındaki kıvılcımı hayal etmiyordu. Dansın hızına rağmen bakışları yavaş ve sabitti ve bu Izzy'nin şimdiye kadar hissettiği en erotik şeydi. Parmakları Izzy'ninkileri sıktı, eli Izzy'nin sırtının alt kısmına yaslanmıştı ve sanki onu kendisine sabitliyordu.

Müzik nihayet durduğunda ve dünyanın geri kalanı içeri girdiğinde bir şok oldu.

Ağzını açtı ama kelimeler onu terk etti. O da aynı şekilde ne diyeceğini bilemez haldeydi ve bir an ikisi de birbirlerine bakarak öylece durdular.

"Ne eğlenceli! Ve ne kadar muhteşem bir çift oldunuz,' diye haykırdı Xanthe, yaklaşıp kollarını ikisine de dolayarak. 'İkiniz de çok iyi dans ediyorsunuz. Özellikle de sen, Ross. Senin gibi iri bir adam. Ayaklarının üzerinde bu kadar hafif olacağını kim düşünebilirdi ki? Gregory'yi gördün mü? Ne dansçı ama. Çok yoruldum. Sanırım yenilenmeye ihtiyacım var.'

Ross çenesini sıktı ve ona döndü. "Bir içki ister misin, Xanthe?"

Kadın ona gülümsedi. "Hiç sormayacaksın sanmıştım.

Izzy, annesinin içkisini Ross'un ödemesi gerektiği yönündeki kayıtsız varsayımı ve yüzündeki ani soğukluk karşısında başını salladı. "Yirmi birinci yüzyılda olduğumuzu ve kadınların kendi içkilerini ısmarlayabilecek durumda olduklarını biliyorsun," dedi annesine sertçe. Ross'un koluna dokundu. "Ben getiririm.

Daha önceki ifadesiyle tamamen çelişen büyüleyici bir gülümsemeyle, 'Benim için bir zevk olur' dedi. Tüm bu heyecandan sonra benim de bir içkiye ihtiyacım var' - çok küçük bir duraklama oldu - 'heyecan' dedi. Gözleri tekrar Izzy'ninkilerle buluştu ve bakışları yumuşadı.

Xanthe aralarındaki gerginliğe aldırmadan, "Ben bir G&T alacağım ve tonikle boğmalarına izin vermeyeceğim," dedi.

Izzy?

"River Leven Pilsner'ı çok severim. Çiftlik dükkanındayken John bana her şeyi anlatmıştı.

Hayal mi görüyordu, yoksa John'un adını söylediğinde Ross'un gözleri hafifçe mi kısılmıştı?

"River Leven mikro bira fabrikası," diye açıkladı. "Misafirler için şişelenmiş biralarından bazılarını stoklamayı planlıyorum.

"Mükemmel, iyi bir İskoç birasını severim.

"Umarım cüzdanı sporranının içindedir," dedi Xanthe hınzır bir kahkahayla, o uzaklaşırken.

"Nasıl birisin sen? Izzy gözlerini devirdi ama yine de kendini onun eteğinin sallanışını izlerken buldu.

"Hayatım, o büyük bir çocuk. Kendi başının çaresine bakabilir. Yerinde olsam hemen içeri girerdim. Burada ona bakan birkaç bayan var.'

"Xanthe, o bir misafir.

'Pish, o yakışıklı bir adam ve benim hesabıma göre ilk senin hakkın var. Gerçi burada birkaç erkeğin daha seni yakından izlediğini fark ettim. İstedikini seçebilirsin.'

Izzy gülerek başını salladı. Xanthe'a küs kalmak imkânsızdı. 'Bunu aklımda tutacağım. İyi vakit geçiriyor musun?

"Harika vakit geçiriyorum. Gerçi Bayan McPherson'ın beni pek sevdiğini sanmıyorum. Muhtemelen dişleriyle ilgilidir.'

Izzy gözlerini kırptırdı. "Dişleri mi?

'Evet, ona sadece hangi dişçiye gittiğini sordum. Böylece onlardan uzak durabilirim.

Izzy, çınlayan bir kahkaha atan annesine kelimenin tam anlamıyla şaşkınlıkla baktı.

"O kısmı ona söylemedim. Bu kabalık olurdu. "Phew.

"Dürüst olmak gerekirse Izzy, bana güvenmiyorsun.

Izzy, "Peki ne dedi?" diye sorarken, "Yıllardır dişçiye gitmediğini söyledi," diye düşündü.

Izzy yutkundu ve "Peki sen ne dedin?" diye sordu. Annesinin bu işe burnunu sokmayacağına güvenmiyordu.

'Kötü bir şey yok. Sadece bunu görebileceğimi söyledim. Bunda yanlış olan ne? Sadece bir gözlemdi. İnsanlar çok hassas olabiliyor. Eğer bu kadar rahatsız oluyorsa, bir dişçiye gidebilir, değil mi? Xanthe omuzlarını silkerek konuyu kapattı. "Bakın, Ross içkilerimizi getiriyor.

Xanthe ona bir içki uzatırken mırıldandı, o da birasını yudumlarken ve odaya bakarken bunu pek umursamadı. İlk geldikleri andan itibaren salon dolmuştu ve gürültü, kahkaha tufanlarıyla noktalanan neşeli bir sohbet kakofonisine dönüşmüştü. Postaneye adımını atan bir sonraki kişiye ağzındaki baklayı çıkarmaya hazır, sanki not tutuyormuş gibi herkes dikkatle izliyor gibi görünen Bayan MacPherson dışında herkes gülümsüyordu.

Xanthe, "Gregory orada," dedi ve odanın diğer tarafında duran adama doğru bir adım attı. Izzy aniden kaskatı kesildi. "Buna inanamıyorum," diye mırıldandı, kelimelerin dökülmesini engelleyemedi.

Ross onun bakışlarını az önce salona giren adama doğru takip etti; adamın eli, kendisine gülen çok güzel sarışın bir kızın sırtında hafifçe duruyordu.

Ross keskin bir sezgiyle, "John?" dedi.

Izzy başını salladı, midesi utanç içinde kasılıyordu. Ne kadar aşağılayıcıydı. Adam belli ki daha iyi bir teklif aldığı için onu ekmişti.

Yüzü kıpkırmızı oldu.

"Bu konuda kendini kötü hissetmene gerek yok, Izzy," diye mırıldandı Ross kulağına, sanki onu koruyormuş gibi ona yaklaşıırken.

Onun sözlerine rağmen, Izzy'nin gözlerinden istemsiz yaşlar süzölmeye başlayınca utancı daha da derinleşti. Bu neden sürekli başına geliyordu? John umurunda değildi, onu umursayacak kadar iyi tanımıyordu ama bir kez daha başkası için bir kenara atılmış olması canını acıtıyordu.

"Hey," dedi Ross, bir parmağıyla gözyaşını hafifçe silerek.

Sertçe yutkundu ve onun endişeli mavi gözlerine baktı. "Sorun değil. Sadece daha biriyle çıkmadan terk edilmek biraz sinir bozucu.

"Onun kaybı," dedi Ross, ağzı şiddetli bir onaylamama ile daralmıştı. Bir kolunu kızın omzuna attı, parmakları kızın ensesindeki çıplak teni okşadı, dudakları kızın alnının kenarına değdi ve onu kucaklamak için kendine çekti. "Adam tam bir aptal. Hadi, içkini bırak. Dans edeceğiz. Kadehi ondan aldı ve elini tutarak onu bara doğru ilerleyen John'a doğru götürdü.

"Elbette ödüllü bir dansçı olarak en iyilerle dans etmek isteyeceksin," dedi Ross aniden hiçbir şey söylemeyen bir konuşma tonuyla. Diğer çiftle yolları kesiştiğinde elini daha sıkı tuttu ve John ile yanındaki kadına dostça bir baş selamı verdi. "İyi akşamlar," dedi ve Izzy'yle hiçbir şey olmamış gibi konuşmaya devam etti ama açıkça iddiasını ortaya koyuyordu. Izzy onu hemen o anda öpebilirdi.

John'un gözleri onu görünce açılmıştı ve Izzy, ona neşeli bir gülümseme verebildiği ve yüzünü Ross'a çevirip sanki onun her sözüne asılmış gibi bakabildiği için oldukça memnundu.

O daha bir şey söyleyemeden dans pistine çıkmışlardı ve çağırıcı bir sonraki dansı açıklıyordu. Ross'un parmakları onunkilerle birbirine geçmişti ve adımları işaretlerken mavi gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu. Başka tarafa bakamıyordu. Onun bakışlarında büyüleyici bir şey vardı ve ne düşündüğünü merak ediyordu.

Müzik başladığında, ilk nakaratta birlikte dans ettiler ve kız ona gülümsedi, o da ona gülümseyince yüzü yumuşadı. Sonra, hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ayrıldılar. Yeni partneri onu boğum boğum kavradı, adımları onunkinden çok daha büyüktü ve konsantre olmak için çok uğraşmak zorunda kaldı. Sonra yeni bir partnerle, sonra bir başkasıyla, kadınlar çemberin etrafında bir yöne, erkekler diğer yöne hareket ederken. Yarı yolda Ross'a baktı ve onun da kendisine baktığını gördü. Ross başını salladı, yüzünde pek bir şey belli etmeyen bir ifade vardı. Bir saniye sonra tekrar ona baktığında hâlâ onu izlediğini gördü. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Gözlerini kaçıramıyordu ve öyle görünüyordu ki adam da kaçıramıyordu.

Sonunda karşı karşıya geldiler. "Seninle burada karşılaşmak ne güzel," diye mırıldandı alçak bir sesle, birbirlerini karşılamak için öne doğru adım attıklarında kadının içinde titreşen.

"Hayret bir şey," diye fısıldadı.

Bir kez daha gözleri birbirlerine takıldı ve birlikte dans ederken ikisi de başka tarafa bakmadı. Tekrar hareket etmek zorunda kaldıklarında Izzy başını çevirip omzunun üzerinden geriye baktı, aynı anda Ross da arkasına baktı. İkisi de birbirlerine hüzünlü bir gülümseme verdi.

"Izzy, eğlenceli değil mi?" dedi Xanthe, akşamın ilerleyen saatlerinde yanından geçerken kolundan tutarak. Izzy cevap veremeden annesi döndü

"Çok iyi vakit geçiriyorum. Bak, Fraser orada.' Ve insan kalabalığının içinde kayboldu.

Izzy bir süre annesinin kendini tam anlamıyla dansa verişini izledi. Onun sınırsız coşkusu hem erkekler hem de kadınlar arasında popüler olduğunu kanıtlamıştı ve kısa sürede etrafı sarılmıştı. Buna karşılık Izzy kendini bir duvar çiçeği gibi hissetti. Ross'u izlememek için kendini zor tuttu; dans ederken eteği dalgalanıyor, partneriyle konuşurken başını sallıyordu ama bu imkânsızdı. Kendine engel olamıyor gibi görünüyordu. Neyse ki dans çok geçmeden sona erdi ve Ross onun yanına geldi.

'Xanthe bir hit,' dedi.

"Sen de öyle," dedi Izzy, bundan rahatsız olmuş gibi görünmemeyi umarak.

'Ben bir yeniliğim, hepsi bu. Ve sen de dans partneri sıkıntısı çekmiyorsun.'

Ona sıırttı. "Yeni kan, hepsi bu.

'Sanırım bundan biraz daha fazlası. Tıknaaz adam oldukça aşık görünüyor.'

"O bir halı döşemecisi. Potansiyel olarak çok iyi bir müşteriyim.'

Ross alaycı bir gülümsemeyle, 'Böyle düşünüp duruyorsun, tatlım,' dedi.

Izzy tam bir şey söyleyecekti ki annesinin etrafındaki kalabalığın hafifçe dağıldığını fark etti.

Siyah ve sarı etekli, kel kafalı, mükemmel göbekli ve gür beyaz bıyıklı bir adam Xanthe'nin önünde diz çökmüş, elini uzatmıştı. Gürültülü bir İngiliz aksanıyla, "Güzel bayan, lütfen zavallı bir sefilin haline acıyın ve dans etmek için bana elinizi uzatın," dedi.

Xanthe'nin gözleri zevkle parladı ve ona doğru asilce gülümsedi. "Aman Tanrım," diye mırıldandı Ross. 'İnsanlar neden böyle şeyler yapmakta ısrar

Gözlük mü? Kendilerini aptal yerine koyduklarını ve etraflarındaki herkesi utandırdıklarını bilmiyorlar mı? Ve zavallı Xanthe artık hayır diyemiyor, değil mi? Bu çok manipülatif.'

Izzy, Ross'un onaylamamakla gerginleşen yüzüne hızlı bir bakış attı. 'Bu tür büyük jestlerden nefret ediyorum,' diye ekledi.

Izzy, bunun biraz fazla olduğunu kabul etmek zorunda kalsa da, "Bazen güzel oluyor," dedi.

"Onlarca insanın önünde kendimi rezil etmek isteyeceğim tek bir durum bile d ü ş ü n e m i y o r u m .

'Onunla dans etmenin istediği şey olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmamak için bir noktaya değiniyor. Bence oldukça tatlı.'

'Bunun biraz zorlayıcı olduğunu düşünmüyor musun? Buna zorlanmak. Izzy başını salladı. "Her zaman hayır diyebilir.

"Yapabilir mi?" diye sordu Ross, ağzı aşağıya doğru dönmüştü ve başka bir şey düşündüğü belliydi.

Bu arada, adamın gösterisinden en ufak bir utanç duymayan Xanthe, talibine tatlı tatlı gülümsemiş, ayağa kalkmasına yardım etmiş ve dans teklifini büyük bir zevkle kabul etmişti. Izzy "görüşürüz" demek için Ross'a döndü ama Ross ortadan kaybolmuştu ve Izzy onun yangın çıkışından geçip salondan çıktığını gördü.

Izzy arkasından baktı, onu takip etmek istiyordu ama gözlerindeki ifadeden şu anda bir arkadaş istemediği anlaşılıyordu.

Çok geçmeden son dans için çağrı yapıldı. Izzy, Duncan ve Xanthe'yi toplayıp arabaya döndüğünde Ross'u çoktan sürücü koltuğuna oturmuş buldu. Hafif çakırkeyif olan Xanthe onunla önde oturmakta ısrar edince, Izzy hemen uykuya dalan Duncan'la birlikte arkaya tırmandı. Bu arada, Xanthe eve dönüş yolculuğu boyunca akşam hakkında gevezelik etti ve Izzy'ye korkunç bir şekilde balo sonrası Bayan Bennet'ı hatırlattı. Eve döndüklerinde

Şatoya vardıklarında Ross arabayı arka tarafa götürmeden önce onları ön kapının dışında bıraktı. Izzy annesinin merdivenleri çıkmasına yardım edip, kıkırdayarak tüm katılımcılarla ilgili gözlemlerini dinledikten sonra onu yatağa çağırıp aşağıya indiğinde Ross gece için dinlenmeye çekilmişti. Işıkları söndürürken içini çekti, kendini baloya gitmiş ama büyük bir başarısızlığa uğramış bir Kùlkedisi gibi hissediyordu.

Aralık

Dokuzuncu Bölüm

'Y çok sert görünüyorsun. Her şey yolunda mı?'

Izzy zıpladı ve neredeyse bulunduğu merdivenden düşüyordu. yatak odalarından birinin tavanını temizliyordu. Kulaklıklarını çıkardı. "Ross. Selam. Noel'e kadar her şeyi nasıl halledeceğimi düşünüyorum. Kermesten bu yana geçen iki hafta boyunca onu neredeyse hiç görmemişti.

Merdiveni sabitlemek için tuttu ve orada durup ona baktı, koyu mavi gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Ben de örümcek ağlarının seni bir şekilde üzdüğünü düşünmüştüm.

"Yıllardır buraya kimsenin çıktığını sanmıyorum. İç çekti.

"Bunu nereye koymamı istersiniz?" Elinde büyük bir kutu daha tutuyordu. "Xanthe'yi bununla boğuşurken buldum, merdivenlerden aşağı indirmeye çalışıyordu. Boynunu kırabileceğinden endişelendim.

"Tanrım," dedi Izzy. 'Dişlerinin arasında bir ısırık var. Şuraya koyabilir misin? Sanki odayı boşaltır boşaltmaz daha fazla şey getiriyor. Annesini durdurmak mümkün değildi; bir gergedan sürüsünü durdurmak daha kolay olurdu.

"Mmm, biraz hırslı davranıyordu. Kutuyu kaldırdı. "Gerçi bunu indirir indirmez üst kata geri sıçradı. Bir süredir

"Yukarıda epey gürültü vardı ama bir molaya ihtiyacım vardı. Boynunun arkasını ve omuzlarını ovuşturdu ve yatak odasına baktı. "Büyük bir projeye benziyor.

"Öyle," dedi Izzy, biraz asık suratla. 'Ama Xanthe her şeyi dün bitirmek istiyor. Ben tabloyu tamamlamadan önce evi antikalarla ve son rötuşlarla dolduruyor.

"O çok hevesli.

Izzy, "Ağır fiziksel işler hariç," diye cevap verdi. Bu hafta boyadığı üçüncü yatak odasıydı. Jim ve Jeanette'in yardımına rağmen, her şeyi hazırlamak için sadece birkaç haftaları olduğu için zamana karşı yarışıyorlardı. Yapılacak işler hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu.

'İsterseniz bazı resim işlerinde size yardımcı olabilirim. Yarım saat boş vaktim var.

Izzy ona baktı. "Emin misin? Gerçekten meşgul olduğumu sanıyordum.

Tek omzunu kaldırıp özlü bir şekilde omuz silkti. "Öyleyim ama ş anda pek bir şey yapamıyorum çünkü menajerim sürekli reklam işleriyle uğraşıyor. Resim yapmak gibi boş işler bana yardımcı oluyor... Düşünce sürecime yardımcı oluyor. Beynimi dinlendiriyor. Ayrıca bugün çok fazla gürültü var, konsantre olmak zor.

'Üzgünüm, huzur ve sessizlik istediğinizi biliyorum. Jim'in yan tarafınızdaki banyodaki işleri halletmesi gerekiyordu ama bu hafta bitirecek.

'Her şey yolunda. Dürüst olmak gerekirse manzarayı ilham verici buluyorum, düşüncelerimi farklı bir yöne sevk ediyor ve ne gariptir ki insanların arasında olmak da öyle,' diye durakladı, 'çalışırken kimse beni özellikle rahatsız etmediği sürece.

"Jim'in işi yakında bitecek, söz veriyorum. Tek yapması gereken duvardaki fayansları söküp yeni bir duş takmak ve o odada işi bitecek.

"Tam bir tamirci.

"Kesinlikle öyle.

"Yedek boya fırçan var mı?" diye sordu.

Ciddi olduğunu anlayınca ona sıırttı. "Şurada. Teşekkürler, bedava işçiliği geri çevirecek değilim.

"Henüz resmimi görmediniz.

"Cevap vermen gereken ben değilim, Jim olacak- Hayır, son sözü söyleyecek olan muhtemelen Xanthe olacak ve o oldukça titizdir. Ve bir şeyden hoşlanmadığında kendini tutacak türden bir insan değildi. Bu durum Izzy'yi çok daha ihtiyatlı ve yoğun duyguları daha az hoş karşılayan biri haline getirmişti.

Muhtemelen Philip'in kendisine karşı bu kadar uzun süre suskun kalmasına izin vermesinin nedeni de buydu. Xanthe'nin bazen oldukça yıpratıcı olabilen içten tavırlarına alıştığı için, onun çekingenliğini derin duygularla karıştırmıştı. Hatta 'hiçbir şey için acele etmeyelim' sözlerini bile kullanmıştı ve bundan onun daha ölçülü olduğu ve işleri ciddiye aldığı anlamını çıkarmıştı. Bu hatayı tekrar yapmayacaktı.

"Güzel renk," dedi Ross, onun düşüncelerini bölerek.

"Milyon yıl geçse de bunu seçmezdim - çok karanlık olabileceğinden korkardım - ama Xanthe'nin gerçek bir gözü var.

"Mmm, yetenekli olduğu kesin. Bu sözler kulağa pek de iltifat gibi gelmiyordu ama Izzy annesinin herkesin sevdiği biri olmadığını biliyordu. Birçok insan için fazla gürültülü ve melodramatikti.

"Kendine bir boya fırçası al. Ufak tefek şeyleri mi yoksa duvarı mı boyamak istersin?

'Ben daha çok duvar adamıyım. Köşeler ve süpürgelikler için sabrım yok. Sakıncası yoksa konuşmayacağım. Bu iyi bir düşünme zamanı.

"Sorun değil," dedi Izzy. 'Bir sesli kitap dinliyorum ve iyi bir yere geldi.

"Oh? Ne dinliyorsun?

'Sadece bir polisiye gerilim. Daha bugün başladım ama iyi bir hikaye.

'Bunun *adil* bir tarafı yok. İnsanlar ne istiyorlarsa onu okumalıdır. Tüm bu edebi züppeliğe katlanamıyorum. Ian Rankin'in Rebus'unun büyük bir hayranıyım.

'Onu ben de severim ama Ross Adair'in *Kemiksiz* kitabını dinliyorum. Harika bir seri, hiç okudun mu?'

"Mmm," dedi kayıtsızca ve bir boya fırçası aldı. "Buradan başlayayım mı?"

'Evet, teşekkür ederim. Bu harika olur.'

"Burada iyi ilerleme kaydetmişsin. Duvarlardan birini inceledi, elini pürüzsüz yüzeyinde gezdirdi.

"Teşekkür ederim. Memnuniyetle başını salladı ve etrafına bakarken bir parça gurur hissetti. Son birkaç gün içinde duvarları şekerle sabunlamış, birçok delik ve çatlağı doldurmuş, ahşapları zımparalamış ve cilalamıştı. Oda yeniden canlanmaya başlamıştı ve bittiğinde görmek için sabırsızlanıyordu. Xanthe de son birkaç gündür elinde bir mezura ile mekâna girip çıkıyor, pencereleri ölçüyor, şömineyi ölçüyor ve Izzy'nin çalışmaları ve ilerlemesi hakkında yapıcı eleştirilerle birlikte çoğunlukla yararlı gözlemler yapıyordu. Başka birinden övgü duymak hoş bir destek oldu.

Kendi boya fırçasını aldı ve boyamaya başladı, başka bir şey söyleyip söylemeyeceğini görmek için birkaç dakika bekledi. Gerçekten konuşmak istemediği belli olunca kulaklığını taktı ve ahşabı korumak için dikkatlice bantladığı süpürgeliğin etrafını boyamaya başladı.

Arkadaşça bir sessizlik içinde resim yapıyorlardı ve konuşmasa da varlığı garip bir şekilde güven vericiydi, özellikle de başını kaldırıp birbirlerinin gözlerini yakaladıklarında ara sıra gülümsediğinde.

Bir saattir resim yapıyorlardı -ikisi de zamanın nasıl geçtiğini anlamamış gibiydi- ve Ross'un gelip arkasında durduğunu fark ettiğinde ilk kat neredeyse bitmişti. Kulaklıklarını çıkardı.

"Bir fincan çay ister misin?"

"Bu çok hoş olurdu," dedi sırtındaki kıvrımı gererek.

'Sana bir tane getireceğim ve sonra işe dönmem gerekiyor. Kahretsin,' dedi kot pantolonunun arka cebinden telefonu çaldığında. Telefonu çıkardı. "Merhaba Bethany," dedi kapıdan kaybolmadan önce kesinlikle yorgun bir ses tonuyla.

On dakika sonra, bir kez daha kitabına dalmış, kız arkadaşını izleyen polislerin kontrolde başarısız olduğu ve kötü adamın yaklaştığı ihbarının ardından evine geri dönen dedektif kahramanın gergin bir uçuş tanımını dinlerken, Ross bir fincan çay bıraktı, bir eliyle ona el salladı, diğer eliyle telefonu hala kulağına sıkıştırdı ve tekrar odadan çıktı.

Çalışırken hiç konuşmamış olsalar da, o gittikten sonra garip bir şekilde kendini yoksun hissetti. Nedenini tam olarak söyleyemese de, yanında başka birinin olmasının onu rahatlatan bir yanı vardı.

Ross zaten Jim, Jeanette ve Duncan'la birlikte evin ayrılmaz bir parçası gibi görünüyordu. Sonunda o da gittiğinde ne hissedecekti?

Ertesi sabah Xanthe, Jeanette'in camları sildiği ve Izzy'nin bir gün önce gelen bembeyaz çarşaflarla yatağı hazırladığı yatak odasına girerek, "Çorap istiyorlar," dedi.

Izzy bir yastığı dolgunlaştırdı ve yaptığı işi inceledi, yatağa kendisi de girmeyi çok istiyordu.

"Kim çorap ister? Nevresim takımını düzeltti ve sonra Xanthe'nin olağanüstü tasarımlı nevresim takımındaki vurgularla uyumlu olması için seçtiği zengin, zümrüt yeşili renkteki yumuşak kaşmir örtüyü almak için eğildi.

pahalı duvar kâğıtları. Izzy bile maliyete değdiğini kabul etmek zorunda kaldı ve oda, Xanthe'nin yaptığı çarpıcı duvar kağıdını ve Roma perdelerini tamamlayan üç boyalı duvarla olağanüstü zengin görünüyordu.

"Carter-Jones'lar," dedi annesi, şöminenin etrafındaki ahşap panellere doğru çok garip bir yengeç gibi yanaşarak.

Izzy gözlerini kırpıştırarak Xanthe'ye baktı. "Ne demek istiyorsun, çorap mı istiyorlar?" "İskoç şatosunda geleneksel bir Noel istiyorlar. süslemeler ve Bayan Carter-Jones herkesin bir çorap almasını istedi. Xanthe sırtını duvara yasladı, bir eli panellerden birine vuruyordu, bu da başındaki boanın beyaz tüylerinin titremesine neden oluyordu.

Izzy, *tedirgin bir kuğuya benziyor*, diye düşündü.

'Bu insanları tanımıyorum bile,' dedi. Tanımadığı insanlar için nasıl çorap hazırlayabilirdi ki? Çoraplar kişiseldi. Her bir parça özenle seçilmeliydi. Büyükannesi - Xanthe'nin annesi - ona her zaman temalı bir çorap yapardı. Bir yıl sadece kırtasiye malzemeleri, başka bir yıl ise ojeden göz farına, pamuk temizleme pedinden allık fırçasına kadar makyaj malzemeleri hediye etmişti. Üniversiteye gittiği yıl ise bir tornavida seti, bir İsviçre çakısı, bir şişe açacağı ve hatta bir paket prezervatif gibi kullanışlı şeylerle doluydu.

'Sorun yok, bana bir özet gönderdi. Oh, ve şimdi fazladan iki kişi daha geliyor. Xanthe başka bir panele dokunurken, kuş parlaklığındaki bakışlarını Izzy'nin üzerinde tutuyordu.

"Yani toplam sekiz kişi.

"Şu anda.

Izzy annesine baktı. "Şu anda" derken ne demek istiyorsun?

"İki tane daha olabilir. Annesinin parmakları başka bir panele gitti ve tekrar dokundu.

"İki tane daha," diye tekrarladı Izzy ve kıkırdamasını gizlemeye çalışan ama başaramayan Jeanette'e baktı.

"İki tane daha ne var?" diye neşeyle şarkı söyledi annesi.

Izzy gözlerini devirdi. "Dört tane daha var, değil mi?"

Çok cömertçe ödüyorlar. Aklıma gelmişken, kütüphaneye koymak için harika bir içki arabası sipariş ettim. Yemek öncesi viski ya da G and T için mükemmel bir yer olacağını düşündüm. Merak etme,' dedi Xanthe tiz sesiyle. 'Yüzündeki ifadeyi görebiliyorum. El arabası köydeki antika dükkanındaydı. Neredeyse hiçbir şeye mal olmadı.

Xanthe'nin neredeyse hiçbir şeye mal olmama fikri Izzy'ninkinden çok uzaktı.

İrlanda'ya kısa bir sıçrama ile Avustralya'ya uçuş arasındaki fark.

"Cidden Izzy, tam bir oyunbozansın.

Jeanette aceleyle camları yeniden cilalamaya başladı.

Yedi bin sterlinlik depozito hızla eriyip gitmesine rağmen Carter-Jones'lar çok şükür ki bu kadar çok para ödüyorlardı.

"Çatının parasını ödemek için biraz kâr etmemiz gerektiğini unutma," diye hatırlattı annesine.

'Daha fazla misafire açılabilirsin. Bugün başka bir talep daha aldım.

"Hayır, Xanthe!" dedi Izzy parmağını sert bir şekilde sallayarak. 'Bu haliyle biz

başka bir yatak odası hazırlamam gerekecek ve tüm bu insanlar için yemek yapmam gerektiğini unutmayın. Muhtemelen Michelin yıldızı standartlarını bekliyorlardır. Zaten yeterince gerginim.'

"İyi olacaksın," dedi annesi elini sallayarak.

"Artık misafir yok. Izzy, şu anda hiç de inandırıcı olmayan bir esnemeyle gerinen ve parmakları düz panelleri ayıran tahta üzerinde kayan Xanthe'a ters ters baktı.

"Ne yapıyorsun?"

"Yapmak mı? Ben mi?" diye

yankılandı annesi. "Evet. Paneller mi?"

'Kontrol için Tahta kurdu, Sevgilim. Sen Biliyorum bunlar eski evler.

Tahta kurdu için korkunç.'

"Ne? Vurarak onları dışarı mı çıkarıyordun? Izzy annesinin ne zaman bir şeylerin peşinde olduğunu bilirdi ve annesi kesinlikle bir şeylerin peşindeydi. Onda tilki kokulu tavukların bakışları vardı, biraz kurnaz ve biraz fazla bilmiş.

"Şu safirleri arıyorsunuz, değil mi?"

"Hayır," dedi Xanthe, gözleri Izzy'yi bir an bile yanıltmayan sahte bir masumiyetle açılmıştı.

"Ne safiri?" diye sordu Jeanette.

'Bu eski bir efsane. Var olduklarına dair hiçbir kanıt yok,' dedi Izzy annesine ters ters bakarak.

"Tüh," dedi Xanthe ve fırlayarak odadan çıktı.

Tanrıya şükür Jim ve Jeanette çok iyi çalışmışlardı, çünkü her şey yoluna girecekti. İkisi de çok çalışkandı ve bir haftalık denemeden sonra Izzy onlarsız nasıl yapabileceğini hayal bile edemiyordu. Jim bir şeyleri tamir etmek ve onarmak söz konusu olduğunda elini her işe atabiliyor gibiydi, Dyson elektrikli süpürge de bunun bir örneğiydi - dönüştürüldükten sonra ilk yolculuğu sırasında göz yaşartıcı miktarda kir emmişti. Duvar kâğıdı asmakta da çok başarılıydı ve boya fırçasıyla sihir yapabiliyordu. Bu arada Jeanette, yemek pişirmek dışında kendisinden istenen her şeyi yapmaya istekli ve son derece becerikliydi. Gerçekten yemek pişiremiyordu. Izzy'nin küçük bir şikâyeti daha vardı, o da zaman zaman birbirlerinin dikkatini kolayca dağıtmalarıydı ama onlar genç ve aşıklardı ve Izzy böyle şeylerden ne anlardı ki? Lanet olası Philip'e o kadar uzun süre hasret kalmıştı ki, artık yaşlı bir alaycıydı.

Mutfaktan küçük çalışma odasının sessizliğine kaçan Izzy telefonunu eline aldı.

Herkese merhaba. Acemi aşçımız Noel yemeği için...

Kaç kişi olacaktı? Carter-Jones'un sekiz kişilik -belki de on kişilik-partisine Duncan, Xanthe, Jim ve Jeanette, belki Ross ve kendisi de eklenir.

...on altı kişilik. Beş gün boyunca sekiz ila on kişi için gurme kahvaltı, ögle ve akşam yemeklerinin yanı sıra. Çok karmaşık olmayan ama etkileyici görünen festival menüleri için öneriniz var mı? Beynim tamamen boşaldı ve iğneyebileceğimden fazlasını ısırdığım için çok korkuyorum! İlerlememe yardımcı olacak bir tavsiyeniz var mı? Yardım!!!!

Umarım Killorgally etesi onu parlak ipuçlarıyla kurtarmaya gelirdi çünkü tamamen tek başınaydı. Xanthe mutfakta işe yaramazdı; dikkat süresi herhangi bir şeye göz kulak olamayacak kadar kısaydı.

Kapı sessizce alındı ve sonra açıldı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim, sadece biri son birkaç kaşığı kullanıp sonra da hiç kalmadığından şikayet etmeden önce kahvemizin azaldığını haber vermek istedim.

Izzy başını notlarından kaldırdı ve Ross'un dşnceliliğine gülümsedi. "Teşekkürler, kilerde böyle durumlar için gizli bir zula var ama listeme yeni bir paket ekleyeceğim.

'Harika, kahvemi imeliyim. Isınmam lazım, bütün gün oturunca soğuk oluyor.

"Ah, zr dilerim. Odanızda ateş yakmak ister miydiniz?"

'Tanrım hayır, uyuyacağım o zaman. Bir kazak daha giydim. Soğuk konsantrasyonumu iyi tutuyor. Ayrıca, Jim'e resim yaparken yardım edeceğimi söylediğim için öğleden sonra yeterince ısınacağım.

"Peki ya kitabın?"

"Editörüm Bethany'ye bazı şeyler gönderdim. Geri bildirim bekliyorum. Jim duvar kağıdı içinde biraz becerikli gibi görünse de bir çift el daha işinize yarayabilir diye düşündüm.

'Her şeyde çok iyi,' dedi Izzy, hızlı bir cennet duasıyla.

Ross gözlerini devirerek, "Aklını işine verdiğinde," dedi. "Ellerini güzel Jeanette'ten uzak tutamıyor gibi görünüyor.

"Bunu sen de mi fark ettin?" dedi Izzy kıkırdayarak.

"Gözden kaçırmak zor. Bugünlerde koridorda yürürken ısıklık çalmayı alışkanlık haline getirdim ve dün ikisini de tuvaletlerden çıkarken nefes nefese yakaladım.

Izzy başını salladı. "Biliyorum ama... çok çalışkanlar, bu yüzden şikayet edemem ve onlara çok fazla para ödemiyorum.

"Noel planları nasıl gidiyor?" Dirseğinin dibindeki kâğıtlara doğru başını salladı ve sohbet etmek ister gibi görünerek onu şaşırttı.

"İyi gidiyorlar. Benim asıl endişem Carter-Joneses'ların beklentileri. Michelin standardında yemek ve altı yıldızlı hizmet mi bekliyorlar? Umarım bu sıcak karşılama onları kazanacaktır. Oldukça talepkar görünüyorlar.

"İyi olacaksın. Duvara yaslanmış, onu inceliyordu. "Bunu söylemek senin için kolay. Ne yapacağını henüz bilmiyor musun?

"Aslında sizi bulmaya gelmemin bir diğer nedeni de buydu, burada kalmayı çok istediğime karar verdim. Durakladı. "Sana yardım edebilirim.

"Sen!

Bu kadar şaşıрма. Birkaç gün izin alacağım ve ben de katılabilirim. Şef garson olarak da çalışabilirim. Öğrenciyken Edinburgh'da birkaç restoranda çalışmıştım.

"Huzur ve sessizliğe ne oldu?

"Bu çalıştığım zamanlar için. İstedğim zaman oldukça sosyal olabilirim, bilirsiniz.

"Evet. Sanırım yapabilirsin. Gerçi Xanthe ne zaman sahneye çıksa onun aceleyle geri çekilme eğiliminde olduğunu fark etmişti ama annesi çoğu insan için gürültücü taraftaydı. "Yardımlarını geri çevirecek değilim. Ona baktı, desteği için minnettardı.

Tam o sırada telefonu çaldı. Ross telefona baktı ve burnunu kırıştırdı. "Buna cevap vermeliyim. Ona hızlı bir gülümseme verdi. "Ama her şey başarısız olursa, her zaman tostta kuru fasulye var.

Adam giderken başını salladı. "Noel'le ilgili hiçbir fikri olmayan gerçek bir adam gibi konuştun.

Onuncu Bölüm

'I zzy! Izzy! Izzy!' Xanthe'nin çılgınca ciyaklamaları merdivenlerden aşağı yankılandı.

Şimdi ne olacak, diye merak etti Izzy olduğu yerden başını kaldırıp Büyük demir ızgarayı ve süslü ateş arkalığını karartıyor, küçük pas lekelerini örtüyordu. Şömine çok büyüktü ama koridoru ve devasa merdiven boşluğunu ısıtmak için öyle olması gerekiyordu. Zavallı şey yüzyıllardır hiç ilgi görmemiş gibi görünüyordu ve Carter-Jones'lar geldiğinde hemen bir karşılama özelliği olmasını istiyordu. Jim'e İskoç eteği giydirip (henüz bunu bilmiyordu) onları kükreyen bir odun ateşinin önünde bir tepsi malt viskiyle karşılatmayı planlamıştı bile.

"Izzy! Annesinin çığlığı yaklaştıkça daha da yükseldi. 'Bir şey buldum! Kanıt buldum. Safirler, onlar gerçek.' Xanthe dönüşteki ilk merdivenin başında, elinde neredeyse kendi büyüklüğünde bir tabloyla aniden belirdi.

"Dikkat et," diye bağırdı Izzy, her an bir felaketin yaşanmak üzere olduğunu fark ederek ayağa fırladı. "Yavaşla. Deli annesi her an düşebilir ve lanet boynunu kırabilirdi. Xanthe en üst basamakta sendeledi ve Izzy'nin kalbi neredeyse duracaktı. Merdivenleri hızla çıktı ve son anda annesini dengesini kaybetmeden yakalamayı başardı.

Xanthe heyecandan titreyerek bir o yana bir bu yana dans ederken elbette tehlikenin farkında değildi. "Bakın! Bakın ne buldum.

"Anne!" diye tersledi Izzy, kalbi adrenaline dayalı bir korkuyla çarpmaya başlamıştı. "Tanrı aşkına sakın ol.

"Ama görmüyor musun! Xanthe'nin gözleri geniş ve parlaktı, neredeyse sevinçten çıldıracak gibiydi.

Izzy onu sarsmak istedi ama bunun yerine büyük yaldızlı çerçevenin ağırlığını annesinden alarak merdiven sahanlığına bıraktı. "Bana neredeyse kalp krizi geçirtiyordun.

"Saçmalama, sevgilim. Tamamen güvendeydim. Ama bak ne buldum.' Tablonun ön tarafını işaret etti. Izzy, annesinin tabloyu bu kadar uzağa taşımayı başarmış olmasına hayret ederek tabloyu öne doğru itti ve duvara dayayarak resmi görebileceği şekilde çevirdi.

Bu Isabella. Ve onları takıyor. Safirler. Xanthe parmağını resme doğru uzattı. Genç bir kadın tuvalet masasında oturmuş, yüzünde Mona Lisa gülümsemesi, boynunda üç sıra kabaşon safirden oluşan muhteşem bir altın kolyeyle resmedilmişti. Sanatçı mavinin derinliğini ve üzerlerinden yansıyan ışığın parıltısını yakalamayı başarmıştı.

Izzy resmi daha önce görmüştü ama kolyeyi ya da safirlerin pürüzsüz şekillerini fark etmemişti.

'Bunlar kabaşon! Bilirsiniz, güzel, pürüzsüz oval şekiller,' dedi Xanthe. 'Elbette öyleler. Modern taşlar gibi kesilmiş olmalarını bekliyordum ama cilalanmışlar. Çok güzeller, değil mi? Ve artık gerçek olduklarını biliyoruz.

'Evet, ama bu tablo oldukça eski. Herhangi bir zamanda satılmış ya da el değiştirmiş olabilirler.

'Burada bir yerdeler. İliklerime kadar hissediyorum.'

Izzy gözlerini devirmekten kaçındı. Xanthe'nin mistik, falcı kemikleri, sadece işlerine geldiğinde titreşimler yayıyor gibi görünen aykırı şeylerdi.

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu Jeanette ellerini kurulayarak. Izzy, kıymalı turtaları pişirmek için ateş ızgarasını terk etmiş ve kuşkularına rağmen bugün mutfak görevi için genç kadını görevlendirmişti.

"Buzdolabında soğumakta olan hamur işlerini açıp kıymalı turtalar için yuvarlaklar kesmeye başlayabilir misin? Izzy bir portakalın kabuğunu rendeleyip güzel narenciye kokusunu içine çekerken önerdi. Her bir turtadaki kıymanın üzerine serpiştirilecek portakal kabuğu rendesi ve birkaç damla viski turtaları canlandıracak ve onlara İskoçların vazgeçilmez havasını katacaktı. WhatsApp grubundaki Fliss'ten gelen bir ipucu olduğu için bu fikrin kendisine ait olduğunu iddia edemezdi.

Birkaç dakika sonra kafasını kaldırdığında Jeanette'i unlanmamış bir yüzeyde hamur açmaya çalışırken buldu. Sonuç olarak, hamur işi hem oklavaya hem de yüzeye yapışmış, üzgün bir haldeydi.

"Kusura bakmayın, mutfakta pek iyi değilimdir," dedi Jeanette, el yordamıyla böreği tezgâhtan sıyırdı ve hemen yarısını yüzeye yapışmış halde bıraktı. Bunu yaparken büyük bir yırtık oluştu ve kalan sağlam hamur işi yere düştü.

"Oops. Özür dilerim."

Izzy güldü, herkesin bir yerden başlaması gerektiğini biliyordu. 'Beni aşçılık kursunda görmeliydin. Ben ve arkadaşım Hannah başlangıçta işe yaramazdık. Bu sadece pratik.'

'Bunu daha önce hiç yapmadım. Annem her zaman süpermarketten turta alır.'

'O zaman sizi bir sürpriz bekliyor çünkü bunlar çok daha iyi olacak. Hadi, sana göstereyim.'

Bir saat sonra iki parti kıymalı börek kenarda soğurken mutfak karışık baharatların ve tereyağlı hamur işlerinin kokusuyla doldu.

"Mmm, görünüşe göre tam zamanında geldim," dedi Ross, mutfağa girerken onlara odaklanarak. Telefonuna son bir kez bakarak cebine soktu. Izzy son zamanlarda çok fazla telefon aldığını fark etmekten kendini alamıyordu.

"Bize bir fincan çay yaparsan bir tane alırsın," dedi Izzy, elini yüzünü yıkarken oklavayı ona doğru sallayarak.

'Bunu yapabilirim. Kıymalı turtaya bayılırım.'

"Bunları seveceksin," dedi Jeanette. 'Çok süslüler. Bir tanesini Jim'e götürebilir miyim? Ya da belki iki tane. Ona kıymalı turta yaptığımı söylemek için sabırsızlanıyorum! Kıkırdadı. "En azından ikinci denemede.

Bir saniye sonra Xanthe içeri girdi, en sevdiği tüylü boası beyaz bir duman gibi arkasından geliyordu.

"Ooh, kıymalı turta. Yapmamın sakıncası yok. Büyükannen hep yapardı, bir sürü anım canlandı. Bir tane aldı ve arkasında kırıntılar bırakarak tekrar gözden kayboldu.

Jeanette üst katta yatak odalarından birini boyamakta olan Jim'i bulmak için çıkarken Ross, Izzy'ye kupasını uzattı.

"Listene ekleyeceğin bir görev daha mı?" diye sordu, bir ısırık aldı ve inledi. "Vay canına. Bunlar harika. Çok güzeller. Kaşlarını kırıştırdı. "Cidden çok iyi.

Izzy onun cevabından memnun bir şekilde biraz keyiflendi. Bugüne kadar yaptığı yemekler oldukça basitti - herkes taze pişmiş ekmeği severdi ve çorba da pek süslü sayılmazdı - ve yeni becerileriyle insanları etkilemek için can atıyordu. "Teşekkür ederim. Gizli malzemeler. Ama

aynı zamanda o özel malzeme

Sevgiyle yemek yapmak. Kıymalı turtaları her zaman Noel'le, diğer bayram yiyeceklerinden daha fazla ilişkilendirmişti ve şatodaki bu ilk Noel'in mükemmel olmasını istemişti. Yemeklerin ekstra özel olmasını istiyordu, böylece unutulmaz olacaktı, çünkü bu bir şeyin başlangıcıydı.

onun ve annesinin anılarında sonsuza dek yaşayacaktı. Noel her zaman ikisinin olmuştu, tatillerde birlikte olmayı hiç kaçırmamışlardı.

Çayını alıp oturdu ve kıymalı turtadan bir ısırık aldı; narenciyenin, viskinin yumuşak sıcaklığının ve gevrek, tereyağlı hamur işinin tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. Gülümsedi, kalbi göğsünde yükseldi. Herkes bu Noel'in tadını çıkaracaktı; o da bundan emin olacaktı.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu sohbet ederlerken. Ross sabah molası için aşağı inmeye başlamıştı ve daha önce öğle yemeği için belirli bir saate bağlı kalmak istemediğini söylemesine rağmen, çoğu gün on iki buçukta Duncan, Jeanette, Jim ve ona katılıyordu.

'Yavaş, editörüm her beş dakikada bir beni arayıp durmasa çok daha hızlı ilerleyebilirdim. Ne yazık ki önümüzdeki hafta bir gün iş için Edinburgh'a gitmem gerekiyor.

"Uzun süre kalacak mısın?"

'Hayır, bir gün içinde oraya gidip dönmeyi planlıyorum. Çok erken çıkıp geç döneceğim ama daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum.

'Uzun bir gün,' diye düşündü Izzy. Enine boyuna düşünmek yerine yüksek sesle düşünerek kendini şöyle söylerken buldu: 'Beni bırakacak birini bulabileceğimi sanmıyorum. Carter-Joneses'ların çorapları ve Xanthe, Jeanette, Jim ve Duncan için hediye almam gerektiğinden Noel alışverişi yapmam gerekiyor. Eğer sadece bir günlüğüne gidecekseniz, bu mükemmel olur.

Ross bir süre hiçbir şey söylemedi ve saniyeler geçtikçe Izzy çok fazla varsayımda bulunmuş olabileceğini fark etti.

Kaşlarını çattı. 'Yine de gece kalmaya karar verebilirim. Planlarım henüz kesinleşmedi. Ve dediğim gibi, çok erken ayrılacağım.

Kahvesinden uzun bir yudum alırken hâlâ hafif bir çekingenlik vardı. Izzy, pencereden dışarı bakarken onun adem elmasının düşüşünü izledi.

"Tamam," dedi, adamın bariz isteksizliği karşısında biraz incinmişti. En azından arkadaş olduklarını düşünmüştü. "Sorduğum için özür dilerim. Açıkçası biraz zorlama oldu. Ona sırtını döndü, yüzü aniden alevlendi

Utanç. Sizi istemediği açıkça belli olan bir başkasına kendinizi kabul ettirmek Philip'le yaptığı bir şeydi. Son hesaplaşmalarında Philip'in açıkça söylediği gibi, o 'çok fazlaydı'. Mümkün olduğunca sempatik ve yumuşak başlı olmak için elinden geleni yapmasına rağmen annesine çok fazla benzediği endişesine kapılmıştı. Annesi bazen zor biri olabilirken, o kolay biri olmak bir alışkanlık haline gelmişti.

Ross'a sırtını döndü ve yerdeki un tozlarını süpürmek için bir faraş ve fırça alarak meşgul oldu. Ayağa kalktığında Ross kaşlarını çattı ve uzun uzun i geçirdi.

"McBride, sen bir dayatma değilsin," dedi ama yüzündeki bariz suçluluk duygusu aksini söylüyordu. Hâlâ utanç içinde olan kadın, yapması gereken çok iş olduğuna dair bir şeyler mırıldandı ve katı.

On Birinci Bölüm

T Sabahın soğuk havası yanaklarını yaktı ve ciğerlerini ısırdı, ayakları çtırtıdayarak şatodan çıkarken biraz nefessiz kalmasına neden oldu. çakıllı yolda. Ağzından buhar bulutları çıkarken boynuna bir eşarp sardı ve soğuğu dışarıda tutmak için uçlarını paltosunun içine soktu.

"McBride!

Şaşkınlıkla döndü.

"Ross. Onu zoraki bir gülümsemeyle selamladı. Neyse ki son birkaç gündür onu çok az görmüştü, yine de onu Edinburgh'a bırakmayı reddettiğinde hissettiği o sönüklük duygusundan kurtulamamıştı.

"Nereye gidiyorsun?

'Birkaç parça bir şey almak için köye gidiyorum. Akşam yemeği için biraz sosis alayım diye düşündüm; bugün sosis ve püre gibi bir gün gibi geliyor. Yanına da güzel bir kırmızı şarap ve soğan sosu yapardı.

"Size katılmamın sakıncası var mı? Ben kütüphaneye gidiyorum. Bir molaya ihtiyacım var.'

Reddetmek düpedüz kabalık olurdu ama bunu daha iki gün önce kendisi yapmamış mıydı? Ona eşlik etmek istemediğini açıkça belirtmişti. En azından araba yolculuğunda. Arabanın sınırları içinde kaçış olmadığı için miydi bu?

Sessizce omuz silkti, nabzının hızlanmasını ve bilinçaltının ona hoş geldin demesini görmezden geldi.

Onun hızlı temposuna adım adım ayak uydurdu ama o zaman da oyalanacak bir sabah değildi.

Soluk, kış güneşi, gri gökyüzünde ürkütücü bir şekilde parlıyor ve manzaraya düz bir ışık saçıyordu. Sessiz havada, ayakları buz tutmuş toprakta çitirdiyordu; diğer tek ses, dışbudak ağaçlarından oluşan bir kümenin içinde, dağınık, yayılmış bir yuvaya tünemiş yalnız bir kalenin sert gaklamasıydı.

Izzy derin bir nefes aldı ve nefesinin önünde dalgalanmasını izledi. İçini çekti ve boynunu büktü, ilk içgüdüğü her türlü konuşmayı ona bırakmak olsa da sessiz kalamıyor ve onu görmezden gelemiyordu.

"Buna
ihtiyacım
vardı." "Benim
de.

"Yazıya ne oldu?

Yüzünü buruşturdu. "Erteleme. Yapışkan bir kısma geldim ve öldürmek için içeri girmeden önce etrafında dans ediyorum.

"Tarihten ziyade bir cinayet yazıyormuşsunuz gibi geliyor.

Ross neredeyse bir adım atacaktı ama tam olarak değil ve Izzy, 'Tarih oldukça kanlı, biliyorsun,' derken kendi kendine gülümsedi.

Artık onun iddia ettiği gibi bir tarih kitabı yazmadığından oldukça emindi - içerik hakkında konuşurken çok fazla sürç-i lisan etmişti - ama eğer ona söylemek istemiyorsa, burnunu sokmayacaktı.

'Özellikle İskoç tarihi,' diye ekledi Izzy. "Hiç Culloden'e gittin mi?

Evet. Ürkütücü bir yer. Ölü klan üyelerinin hayaletleri tarafından lanetlenmiş,' dedi Ross hızlı bir ürpertiyle. "Klanlar için üzücü bir son.

Izzy başını salladı. İskoç tarihini biliyordu, 1746'da Culloden Savaşı'yla sona eren Jakobit isyanının Highland yaşam tarzını yok ettiğini ve sonraki yıllarda klanların kendi mülklerini yönetme konusundaki kalıtsal haklarının kaybedildiğini biliyordu.

Gölün durgun sularının yanından geçerek köye inen patikayı takip ettiler; patika, her iki tarafı yerli hayvanlarla dolu küçük bir vadiyi kesiyordu.

ağaçlar. Karaçam, Kaledonya çamı, huş ağacı, dişbudak ve meşe ağaçlarının hepsi rüzgâr tarafından hırpalanmış ve İskoçya'nın büyük bir bölümünü kaplayan orman plantasyonlarındaki uzun ve düz çam ağaçlarının aksine kıvrılıp bükülmüştü. Izzy, budaklı şekillerin ve hakim rüzgardan kaçmaya çalışan eğik gövdelerin vahşiliğini seviyordu. Burada, esintinin paltolarını kırbaçlayıp çekiştirmesi ve iğnelerle kaplı köknarların hayat ve canlılıkla parıldamasını sağlamasıyla bir özgürlük duygusu hissetti. Doğanın fırtınaları karşısındaki güçleri her zaman pillerini yeniledi ve ona hayatta günlük, insan yapımı ritimlerden daha fazlası olduğunu hatırlattı.

"Burada yaşamak harika olmalı," dedi Ross, gevrek kızıl çalılıkların arasından geçerken, ayakları yaylı, telli funda ve yabanimersini bitkilerinin üzerinde zıplarken ve nefesleri hızlı, görünür pantolonlarla gelirken. Durdu ve erimiş gümüş gibi parıldayan göle, sonra da suyun üzerinde duran, manzarayı koruyan ve kollayan kaleye baktı. "Öyle. Beklediğimden daha iyi. Sadece ben ve Xanthe'nin büyük, cereyanlı, eski bir şatoda etrafta dolanıp duracağımızı düşünmüştüm.

ama şimdiden evim gibi hissettiriyor.'

'Mucizeler yaratıyorsun, bu kesin. Ne zamandır onun için çalışıyorsun? Ve resmi unvanınız nedir? İşletme müdürü mü? Temizlikçi mi?'

Izzy tökezledi ve neredeyse düşüyordu, ayağı bir tavşan deliğine takıldı. "Sakin ol," dedi adam, kolundan tutup onu dik tutarak.

"Xanthe benim..." diye söze başladı ama başını kaldırıp adamın yüzündeki tuhaf ifadeyi gördüğünde kelimeler havada kaldı.

"İyi misin?" diye sordu, kasvetli ve sessiz, gözleri sanki bambaşka bir sorunun cevabını arıyormuş gibi kızın yüzünü tarıyordu.

Kalbi çarptı ve başını salladı, gözlerini gözlerinden ayıramadı. onun.

"Evet," diye fısıldadı. Adam onu öpecekti. Nefes a l d ı , Dudaklarını hissetmeyi bekliyor ve aradaki boşluğu kapatmasını bekliyordu.

Kalbi göğsüne çarpıyordu.

Adam arkasını dönüp tekrar yürümeye başladığında yaşadığı hayal kırıklığı onu neredeyse yere seriyordu. Gözlerini adamın sırtına dikti. Olmayan bir şeyi hayal ederek kendini tamamen aptal durumuna mı düşürmüştü? Yüzünde hızlı bir kızarıklık belirdi. Derin bir nefes alarak hızını artırdı ve ona yetişti. Birkaç dakika sessizlik içinde yürüdüler ve Izzy onun aklından neler geçtiğini merak etti.

Sonunda "Köyde neye ihtiyacın olduğunu söylemiştin?" dediğinde rahatlardım.

"Sosisler," dedi. "Ve dergiler. Aptal gibi konuştuğunun farkına vardı ve hemen ekledi: 'Noel tarifleri için ilham istiyorum çünkü dört akşam yemeği, üç öğle yemeği - ve tabii ki Noel yemeği - pişirmem gerekiyor ve hepsinin şık olması gerekiyor. Bayan Carter-Jones'un bu kadar talepkar olması beni biraz endişelendiriyor. Bu sabah bir e-posta göndererek havluların en az 600 gsm olacağını teyidini istedi. Bugüne kadar "gsm"nin ne olduğunu bile bilmiyordum. Artık konuşmamak ve rahatsızlık duymamak için her şeyi yapıyordu.

Köyün eteklerine vardıklarında, sohbet neyse ki yeniden dengelenmişti ve Izzy bazı öğrencilerini anlatırken gülüyordu.

'Kütüphanede yaklaşık yirmi dakika kalacağım. Geri dönmek için seninle burada buluşalım mı?' diye sordu Ross.

Ona baktı. "Tabii. Evet."

Adam uzaklaşırken kaşlarını çatarak arkasından baktı. Onu bir türlü çözememişti.

Hepsi.

Philip'ten dersini almamış mıydı? Bir adamın peşinden koşmak değildi. ilgilenen oldu Ova gülünç ve sadece led için kalp ağrısı. Ne yazık ki, kalbi notu okumamış gibi görünüyordu.

"Günaydın Bayan McPherson," dedi Izzy, seçtiği dergileri uzatırken.

Bayan McPherson her birine dikkatle baktıktan sonra onları taradı.
"Tüm istediğiniz bu mu?"

"Şu anda, evet.

'Misafirlerin geleceğini duydum. Boksör kısa adam.'

Bunu nereden biliyordu?

Izzy başını salladı.

'Yerelden alışveriş yapmak güzel. Yapbozlarda güzel bir çizgimiz var. Hava kasvetli olduğunda yapmak her zaman iyidir. Konuklarınızın sıkılmasını istemezsiniz. Kadının boncuk gözleri Izzy'yi beklenti içinde süzdü ve Izzy kendini bir köşeye sıkıştırılmış yapbozları incelerken buldu.

Bayan McPherson, Izzy'nin dirseğinin dibinde belirip ıssız bir tepenin yamacındaki kiltli gaydacıyı gösterdikten sonra, "Bu ziyaretçiler arasında popülerdir," dedi. "Ve Edinburgh Kalesi her zaman favoridir. Her nasılsa Izzy kendini bir kolunun altına sıkıştırılmış iki yapbozla buldu.

'Ve alt kattaki banyoda yerel sabun isteyeceksiniz, anlıyorum. Yabani Isırgan ve Funda. El yapımı. Bir de el kremi var. Güzel çorap dolgusu olur. Bir çift almak ister misiniz?'

Izzy hipnotize edilmiş gibi hissederek başını salladı ve Bayan McPherson'ın onun için sepete dört sabun ve dört el kremi koymasını izledi.

"Buyurun," dedi ve sepeti uzattı. Neyse ki tam o sırada postanenin kapısındaki zil çaldı da rahat bir nefes aldı. 'Göz atmanız için sizi yalnız bırakayım. Noel kartları konusunda güzel bir çizgimiz var. Eminim bunlardan bazılarını isteyeceksiniz. Postane görevlisi, bir sonraki kurbanını karşılamak için koşuşturmadan önce ona köpekbalığı gibi bir gülümseme verdi.

Ross yirmi dakika sonra onunla karşılaştığında şişkin alışveriş çantasına bir kaşını kaldırdı. 'Bunu senin için almamı ister misin? Sadece birkaç şey istediğini sanıyordum.

"McPherson'landım. Izzy başını salladı. "Sanki sana bir çeşit büyü yapıyor ve önerdiği her şeyi almak zorunda kalıyorsun. Onunla iyi geçinmem gerektiği için hayır diyemedim.

'Evet, onun köyün gayri resmi dayanak noktası olduğunu hissediyorum. Onu üzerseniz, tüm köyü üzersiniz.'

'Bana daha fazla misafır göndereceğini umduğum için bunu göze alamam. Kütüphanede istediğinizi alabildiniz mi?'

"Evet. Seni ne almaya ikna etti?" Çantalardan birinin içine baktı. "Yapboz mu?

'Evet, görünüşe göre misafırlerim onlara bayılacak. Eğlence konusunu hiç düşünmemiştim. Ayrıca bana birkaç paket iskambil kağıdı ve bir cribbage seti aldırdı.

"Seni mi yaptı?" diye alay etti Ross.

"Dürüst olmak gerekirse, korkunç biri. Izzy güldü, onunla her şey normale dönmüş gibi görüldüğü için rahatlamıştı.

Eve dönüş yolu rahat bir sohbetle geçti ve şatonun yoluna döndüklerinde mecazi anlamda sırtını sıvazladı. Neyse ki hayal gücünün onu ele geçirmesine izin vermemiş ve onu öpmek için eğilmemişti, yoksa kendini aptal durumuna düşürebilirdi. Onlar arkadaştı, daha fazlası değil.

"Izzy. Ross yürümeyi bıraktı ve o da yüzünü ona döndü, sesindeki ani belirsizlik karşısında şaşırmıştı. "Ben... Edinburgh'a bırakılmayı hâlâ isteyip istemediğini merak ediyordum.

Garip konuşmalarını hatırlayarak hafifçe kızardı. "Şey, evet, eğer sorun olmazsa.

"Elbette, sorun değil. Ona hızlı bir gülümseme verdi. "Geçen gün arkadaşlığınıza istemediğimi ima ettiysem özür dilerim, sadece..." Gözleri

Ona bakarken yumuşadı. "Şey, ben... doğru düzgün düşünemiyordum. "Eğer gerçekten sakıncası yoksa, çok yardımcı olabilirim.

"Harika. Bu iş halloldu o zaman. Uzandı ve onun eline dokundu. "Seni üzdüysem gerçekten özür dilerim.

"Hayır, hayır, hiç de değil," dedi Izzy biraz fazla parlak bir sesle. Adam ona doğru bir adım attı ve göz göze geldiklerinde kadın hızlı bir nefes aldı. Ama aniden bir arabanın motor sesi kesildi ve bir taksi tek şeritli yolda ilerleyerek yanlarından geçti.

Izzy kaşlarını çattı ve arabanın kırmızı arka lambalarının kayboluşunu izledi. "Ziyaretçi mi? Misafirler mi?" diye sordu Ross.

"Hiçbir fikrim yok. Kimseyi beklemiyorum.'

On İkinci Bölüm

TKoridorda, şöminenin yanında, bir dizüstü bilgisayar çantası ve dikdörtgen, siyah, sert plastik bir çantayla birlikte duran hırpalanmış bir bavul vardı.

Izzy nefes nefese kaldı ve sesleri duyabildiği oturma odasına doğru koşmaya başladı. Ross da onu takip etti ve bu aniden tamamen normal göründü. Ne de olsa o da artık herkes kadar evin bir parçasıydı.

Izzy, hayatım. Gel ve Godfrey ile tanış. Hatırlarsın, bahsettiğim arkadaş. Xanthe kolunu sallayarak orta yaşlı, ciddi görünümlü, çerçevesiz gözlükleri ona acımasız bir verimlilik havası veren bir adamı işaret etti. Adam bir yandan keçi sakalını sıvazlıyor, bir yandan da safir kolyeyi takmış Isabella'nın resmini inceliyordu.

Godfrey bize yardım etmeye geldi. İskoç tarihi konusunda uzman ve safirleri bulmamıza yardım edecek. O profesyonel bir hazine avcısı. Bu gece ve yarın gece bizimle kalacak.'

Izzy yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi ve gözleriyle annesine hançer fırlattı.

"Merhaba.

Izzy'nin tamamen sahte olduğundan şüphelendiği derin bir hayalden sıyrılmış gibi başını kaldırdı, döndü ve giydiği kilt dizlerinin etrafında genişleyerek öne doğru yürüdü. Izzy'nin önünde durup, elini kuru ve soğuk ellerinin arasına alarak, Izzy'ye aşına olduğunu gösteren bir jest yaptı.

sıcak olarak yorumlanabilirdi, ancak bunun yerine aşırı derecede üretilmiş olarak karşımıza çıktı.

"Merhaba canım. Xanthe'ye doğru hızlı bir bakış attı. 'Resim kesinlikle gerçek. Ressamın, on yedinci yüzyılın en önde gelen portre ressamlarından biri olan George Jamesone ekolünden olduğuna inanıyorum. Hatta orijinal bir Jamesone tablosu bile olabilir, ancak gerçek kaynağını tespit etmek için daha kapsamlı bir inceleme yapmam gerekiyor. Izzy'ye döndü. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Burada oldukça güzel bir yeriniz var. Güzel bir tarihin koruyucusunuz.

Bakışları onun arkasında duran Ross'a kaydı ve Ross kaskatı kesildi, ağzının kenarları belirgin bir onaylamazlıkla aşağı doğru döndü.

"Ross Strathallan. Seni burada bulacağımı bilmeliydim."

"Godfrey, ben de seni gördüğüme sevindim," dedi Ross, dudaklarını pek de eğlenceli olmayan bir şekilde eğerek.

Godfrey Xanthe'ye döndü. 'Biriyle rekabet içinde olacağımın farkında değildim. Genelde yalnız çalışırım.

Xanthe, Godfrey'in kolunu sıvazlayarak, "Oh, Bay Strathallan resmi bir sıfatla burada değil," dedi. 'Oh hayır. Yazmak için bir oda kiraladı. Sizi rahatsız etmeyecektir.

Godfrey dudaklarını büzdü, yüzünde şiddetli bir acı ifadesi vardı.

'Merak etme Godfrey,' dedi Ross. 'Hazine avını sana bırakacağım. İzin verirseniz, yapmam gereken işler var. Şaşırtıcı bir çeviklikle döndü ve sanki gömleğinin kuyrukları yanıyormuş gibi odadan çıktı.

"Hmmp. Godfrey başını salladı. 'Bu akademisyenler. Her zaman daha iyisini bildiklerini düşünürler. Kırk yılı aşkın süredir bu işin içindeyim. Bilgiye ilahi bir hakları olduğunu düşünüyorlar. Belli ki henüz bir şey bulamamış.

"Aradığından emin değilim," dedi Izzy annesine sert bir bakış atarak. "Hepimiz safirlerin var olduğuna ikna olmuş değiliz.

'Var olduklarına eminim, sevgili kızım. Yıllardır onlardan bahsediliyor ama Bill McBride burada kimsenin onları aramasını istemedi. Çenesini kaldırdı ve omuzlarını silkerek Izzy'nin aklına öfkeli, telaşlı bir tavuğu getirdi. "Tarih herkesin işidir, sadece akademisyenlerin değil. Bunu, genel olarak akademisyenlerden tiksindiğini belli eden alaycı, iyi hazırlanmış bir koklamayla söylemişti. "Öğretmenler hakkında ne derler bilirsiniz: yapabilenler yapar, yapamayanlar öğretir. Bu küçük vaazı kendinden memnun bir gülümsemeyle takip etti.

Izzy annesini öldürecekti. Bu kendini beğenmiş küçük osuruğu nereden bulmuştu?

"Şimdi, biraz ferahlamaya ihtiyacım var. Biraz çay alabilir miyim? Bisküviniz olduğunu da sanmıyorum. St. Andrews'dan buraya uzun bir yolculuk oldu. Sonra da yerleşeceğim. Umarım benim için bir oda hazırlamışsınızdır. "Elbette Godfrey," dedi Xanthe aceleyle öne doğru atılarak. 'Mavi odayı düşündüm - en iyilerimizden biri - ve eminim Izzy sen buradayken küçük çalışma odasını kullanmana izin verebilir. Izzy'ye uyarıcı bir bakış attı. 'Sadece birkaç günlüğüne. günler.'

Izzy arkasını döndü ve annesi tarafından tamamen haksızlığa uğramış hissederek odadan çıktı. Muhtemelen Godfrey kalış ücretini ödemeyecekti.

Annesi arkasından aceleyle koştu. 'Izzy, nazik ol. Ona para ödemiyoruz ve buraya özel bir iyilik için geldi.

"Kime özel bir iyilik?" diye sordu Izzy alçak sesle, koridorda Godfrey'in bavullarının yanında dururken bastırılmış bir öfkeyle köpürerek.

"Ben, tabii ki. Xanthe onun saçlarını okşadı ve sırtıttı. 'Bu kadar zor olma. Sorun çıkarmayacak ve safirleri bulduğunda zengin olacağız ve o zaman fikrini değiştireceksin.

"Evet, Xanthe," dedi Izzy. 'Bu arada benim pişirmem gereken bir akşam yemeği var, sen de lord hazretlerinin *ikramlarını* hazırlayabilirsin.

"Duvarda asılı olan çok güzel bir Claymore. Izzy sıçradı ve Godfrey'i arkasında bulmak için döndü.

"Evet," dedi. "Affedersiniz, yapmam gerek-

'On altıncı yüzyıl işçiliğinin mükemmel bir örneği. Yanılmıyorsam Almanya'dan Solingen çeliği. Onlar Avrupa'nın en büyük kılıç ustalarıydı, biliyorsunuz. En az bir metre, otuz santim olduğunu tahmin ediyorum. Çok güzel bir örnek. Bunu tüm İskoç ulusunun eğlenmesi için bir müzeye miras bırakmayı düşünmelisiniz.

Izzy ona sıkı bir gülümseme attı. "Büyük amcam son arzularında oldukça kesindi ve Claymore'un aile dışına çıkmaması konusunda çok kesin talimatlar vermişti. Avukat bunu vurgulamak için büyük çaba sarf etmişti. Aslında, oldukça şaşırtıcı bir şekilde, büyük amcası sadece devasa kılıçla ilgili bir şart koşmuştu.

"Hımm," dedi Godfrey, ağzı bariz bir hoşnutsuzluk içinde küçük bir erik gibi buruşarak. 'Bu ulusal bir hazine. Ulusa geri kazandırılmalı. Bir ara ona daha yakından bakmak isterim.

"Mmm," dedi Izzy kaçamak bir ifadeyle. "İzin verirseniz, yapmam gereken işler var. Bununla birlikte aceleyle mutfığa gitti ve onun kendisini takip etmemesi için dua etti, her ne kadar 'halk için' olduğunu ilan eden eğilimlerine rağmen, bazılarının hizmetçilerin odası olarak düşünebilecekleri yere adım atmayacağına dair değerlendirmesinden oldukça emin olsa da. Onun etrafta olması çok eğlenceli olacaktı... ama olmayacaktı.

"Kim bu kendini beğenmiş geveze?" diye sordu Jeanette mutfığa girip temizlik kutusunu yere bırakarak. Küçük, sıırım gibi vücudu tozla kaplı bol bir kazak ve örümcek ağlarıyla çizgili bir taytla kaplıydı.

"Peki mavi odada ne işi var?" diye sordu Jim, Ross ve Duncan arkadan gelirken onun peşinden içeri girerken.

"Xanthe'nin bir arkadaşı ve uzun süre kalmayacak.

"İyi," dedi Ross. "Adam aptalın teki.

Izzy güldü. "O da senden pek hoşlanmıyor gibiydi.

'Komplo teorisyenliğinden bir adım aşağıda. Tüm tarihi eserlerin insanlara ait olması gerektiğini ve herkesin bunları istediği yerde kazmaya hakkı olduğunu düşünüyor. O ve birkaç arkadaşı gecenin bir yarısı metal dedektörleriyle her yeri rastgele kazarak bir arkeolojik alanı tamamen mahvetti. Kendisini "halk tarihçisi" olarak adlandırıyor ve kanıt olsun ya da olmasın her türlü efsane ve yarı-gerçeğin peşinde. Dediğim gibi, adam tam bir aptal. Antika ile TK Maxx'ta bulunan bir şeyi ayırt edemez.'

"Çok kaba biri," dedi Jeanette, tozluklarındaki bir örümcek ağını fırçalayarak.

"Umalım da bu vahşi kaz kovalamacasından çabuk bıksın ve... Neredeydin sen? Izzy, Jeanette'in kirli giysilerine bakarken ağzından kaçırmadan edemedi.

"Çatı katındaki odalardan birini yapmaya başladım. Düşündüm ki belki' - Jim ona bağlılığını gösterircesine yaklaştı - 'ben ve Jim misafirler geldiğinde oraya taşınabiliriz. Orada bir yatak odası, şömineli bir oturma odası ve bir banyo var. Eğer orayı biraz dekore etmemizin bir sakıncası yoksa, kendi küçük personel süitimizi yapabiliriz.

Izzy aynı anda hem eğlenmiş hem de duygulanmıştı. 'Çok düşüncelisin. Sen ve Jim kalmayı mı planlıyorsunuz?'

"Evet," dedi Jeanette ve ani bir arsız sırıtişla ekledi, "Bize ihtiyacınız var ve eminim bizi sonsuza dek misafir odalarından birine yerleştirmeyi planlamamışsınızdır, değil mi? Tabii ki, eğer bizi kabul ederseniz?

'Kalmanızı çok isterim ama bulunduğunuz odadan atıldığınızı hissetmenizi istemiyorum. Gerçi ben de başka bir odaya taşınmayı düşünüyordum.

'Sakın buna cüret etme, Izzy McBride,' dedi Duncan. 'Burası artık senin evin. Güzel bir odada kalmak için her hakka sahipsın. Xanthe taşınmayacak, değil mi?'

Ross kollarını kavuşturdu ve masanın kenarına yaslandı. "O haklı, biliyorsun.

"Göreceğiz," dedi Izzy, onların desteğinden biraz bunalmış bir halde.

"Yapmalısın. Jeanette ellerini kalçalarına koydu ve ona muhtemelen tehditkâr bir bakış fırlattı. Çenesini öne doğru itti. "Sen tanıdığım en nazik insanlardan birisin. Herkes için her şeyi yapıyorsun. Bütün işi sen yapıyorsun ve bu yüzden burada yaşamamanın tadını çıkarabilmelisin.

Duygulanen Izzy öne doğru eğildi ve Jeanette'e hızlıca sarıldı. 'Çok tatlısın ama ben gayet mutluyum. Ve eğer odamı taşımak zorunda kalırsam bu dünyanın sonu değil.

"Hmmp. Jeanette burnunu çekti ama ona tekrar sarıldı. 'Sen gerçekten en iyisisin. Burada kalmamıza izin verdiğin için çok teşekkürler.

"Çalışıyorsun.

"Evet, ama senin kadar sert değil," dedi Jim.

Duncan, "Kendini çok yoruyorsun," diye araya girdi.

"Sence her şeyi Noel'e yetiştirebilecek miyiz?" diye sordu Jeanette.

Izzy yutkundu. "Umarım öyledir. Noel partisi grubunun gelişi için zamanında hazır olmaktan çok, burada oldukları sürece onlara nasıl iyi bakılacağından ve şüphesiz yüksek beklentilerini nasıl karşılayacağından emin olmak istiyordu.

"Üniformaları merak ediyordum," dedi Jeanette.

"Ne?

Ben ve Jim. Onlar buradayken giyinebiliriz. Ben bir kuşak takabilirim, Jim de bir kilt giyebilir - tavan arasında birkaç tartan var - ve yemek servisi gibi işlerde yardımcı olabiliriz.

Izzy güldü. 'Her şeyi çözmüşsün. Ama bunu yapmanı beklemiyorum. Noel'de evine, ailenin yanına gitmek istemiyor musun?

Jeanette ellerini tekrar kalçalarına koydu. "Evet, doğru. Hiç sanmıyorum. "Annene nerede olduğunu haber vermen gerekmez mi?

Izzy sormuştu

Jeanette'in annesiyle temasa geçip aralarındaki uçurumu iyileştirmeye başlayabileceğini umarak bu soruyu daha önce de sormuştu.

"Güvende olduğumu biliyor. Jeanette'in ağzı sert bir çizgiye dönüştü. "Ve Jim'le birlikte olduğumu. Bu yüzden Noel'de kalacağız ve yardımlaşacağız.

'Bunu yapmak zorunda değilsin. Sana çok fazla ödeme yapmıyorum ki. Gerçi Carter-Joneses'un parasını alıp her şeyi ödedikten sonra onlara bir ikramiye vermeyi planlıyordu.

'Yukarıda hepimiz konuştuk ve hepimiz burada olacağımız için yardım edeceğiz, yani bu konu kapanmıştır. Bu konuda seninle tartışmayacağım. Ross ve Duncan da eteklerinin tozunu alacaklar.

Duncan başını sallayarak, 'Evet, kızım,' diye onayladı. 'Ross da olağanüstü bir şarap garsonu olacağını söylüyor.

Ross hayali bir kadeh kaldırdı ve başıyla onayladı.

Izzy hayatının büyük bir bölümünde bakma ve destek olma işini üstlenmişti ve büyük bir kısmı bağımsızlığı ve kabiliyetiyle gurur duysa da, bazen kendini yalnız ve sorumluluktan kaçıyor gibi hissediyordu. Her zaman sorumlu olmak çok uzun zamandır varsayılan ayar haline gelmişti. Değişiklik olsun diye yükün bir kısmını paylaşmak çok güzel olurdu. Bir an için kelimeleri bulamadı, onun yerine masaya baktı, gözlerinde yaşlar parlıyordu.

'Çok nazıksınız. Hepiniz,' diye ciyakladı sonunda.

Jeanette kollarını ona dolayarak, "Defol git, seni koca Jessie," dedi. 'Beni çileden çıkaracaksın. Sen bize başımızı sokacak bir ev vermeseydin Jim'le ben ne yapardık bilmiyorum. Ve bize hiçbir zaman borçlu ya da çalışan olduğumuzu hissettirmedin. Her zaman çok iyi davrandın.'

Izzy burnunu çekti.

"Bu yüzden sizin için güzel bir şey yapmak istiyoruz.

"Teşekkür ederim. Izzy'nin söyleyebildiği tek şey buydu.

"Neden çaydanlığı koymuyorum? Belki buzluktaki kıymalı turtaları da ısıtırız? Ross umutlu görünüyordu, bir haftadır beslenmediğine herkesi inandırmaya çalışan dost canlısı bir Labrador gibi.

Izzy başını sallayarak, "Defol git," dedi. "Böyle giderse Noel'e hiç kalmayacak.

Izzy bir grup kıymalı turtayı almak için ayağa kalktı. Ona da ödeme yapmalıydı.

Herkesin yardımıyla Izzy Noel'i atlatabileceğini düşünmeye başlamıştı.

On Üçüncü Bölüm

' W hattime olacak akşam yemeği olmak servis edildi, Bu Akşam mı?' diye sordu Xanthe, yere kadar uzanan, koyu pembe kadife peleriniyle mutfağa girdi.

"Bence Godfrey'in son gecesi olduğu için yemek salonunda yemeliyiz ve bu geceyi değerlendirmeliyiz.

"Yediye ne dersin?" diye önerdi Izzy.

"Mükemmel, ben yemek masasını hazırlayayım, güzel görünsün. Xanthe, Jim, Jeanette, Duncan ve Ross'un her zamanki sabah kahvesi molasını vermek üzere toplandıkları mutfağa bir göz attı. "Hepinizin akşam yemeği için giyinmenizi bekliyorum.

Bununla birlikte, pelerini kadife kıvrımlardan oluşan bir telaşla arkasından savrularak ayrıldı.

"Ciddi misin?" dedi Jeanette. 'Tam bir geveze. Her zaman ayaklarımın altında ve aptalca sorular soruyor. O safirleri bulmaya kararlı bir şekilde vurup duruyor.

"Mavi aptal," dedi Duncan. 'Kıçını dirseğinden ayıramıyor bu herif. Daha önce de etrafı koklamaya gelmişti ve Bill onu göndermişti. Bill her zaman göz önünde olduklarını ve keskin gözlüler tarafından bulunacaklarını söylerdi.

'Bunu daha önce söylememiştin. Var olmadıklarını söylemiştin,' dedi Izzy, sertçe dönüp Duncan'a bakarak.

Masum bir ifade takındı. "Öyle değil mi? Ağzını istiridye gibi bir soğukkanlılıkla kapattı. Bir şey mi biliyordu?

"Ben ve Jeanette burada çalışıyoruz," dedi Jim, "o yüzden bara gideceğiz. Yemekleri fazladan ağızlar için sakla.'

"Bunu denemeye bile kalkma," dedi Izzy. 'Ben acı çekeceksem, bence sen de çekmelisin.

"Neden yapmam gerektiğini anlamıyorum," dedi Ross. "Ben burada misafirim.

Izzy, "Bu da bir neden," dedi. 'Misafir muamelesi görmelisin. Yemek odasında akşam yemeği. Lütfen Ross. Ona yalvaran bir gülümseme verdi. 'Yemeğini yer yemez kaçabilirsin. Ve güzel bir akşam yemeği olacak.

"Şimdi mi?" diye sordu Ross, gözlerini kuşkuyla kıсарak. "Peki benim rüşvete cevap verecek türden bir adam olduğumu nereden çıkardın?

Izzy telaşla dondurucuda ne olduğunu ve çiftlik dükkanından ne alabileceğini düşündü.

"Geyik eti," dedi, "kızarmış patates, çıtır lahana ve karışık yeşilliklerle.

Ona değerlendirici bir bakış attı. 'Güzel bir parça geyik etini severim. Tamamdır, ama onun saçma görüşleri yüzünden kavga edersek beni suçlama. Eğer kaleyi ulusa devretmenizi önerirse, onu görmezden gelin.

Izzy mutfaktaki İskoç yemek tarifi kitaplarını karıştırdıktan sonra bir menü hazırlamış ve aceleyle çiftlik dükkanını ziyaret etmişti. İlk yemeği, Xanthe'nin yemek odasındaki ahşap büfede bulup kullanmaları için ısrar ettiği, kepçesiyle birlikte demir taşından yapılmış büyük bir çorba tenceresinde getirdiğinde, Izzy bunun, özellikle de Viktorya dönemine ait tabak takımıyla birlikte oldukça harika görüldüğünü kabul etmek zorunda kaldı.

Yeni boyası, cilalı ahşap panelleri ve özenle yerleştirilmiş masasıyla oda kesinlikle çarpıcı görünüyordu ve Izzy'nin kendini çok daha iyi hissetmesini sağladı.

Noel misafirlerinden alacakları paranın miktarına göre. Jeanette'in Xanthe'nin gözetiminde özenle temizleyip parlattığı orijinal gümüş takımlar, porselenler ve bardaklar sayesinde her şey otantik bir dokunuşla çok şık görünüyordu.

"Burada ne varmış?" diye sordu Godfrey.

"Bu bir partan bree," dedi Izzy, sanki hayatı boyunca bu yemeği yapıyormuş gibi rahat bir tavırla. Adrienne'in aşçılık okulundaki eğitimi sayesinde yengeç çorbası için balık suyu hazırlamak oldukça basitti ve sonuçtan son derece memnundu.

"Ah, mükemmel," dedi Godfrey, sanki ona büyük bir iltifat ediyormuş gibi ellerini birbirine sürterek.

Ardından, çorbanın kremasına karşı lezzetli bir ekşi tadı olan rezene turşusu şeritleriyle süslenmiş soluk turuncu çorbayı servis etti ve hiçbir zaman güçlü noktası olmayan sunumundan bir kez olsun memnun kaldı. Küçük dokunuş etkileyici görünüyordu ve yapımı şaşırtıcı derecede kolaydı. Bu küçük ipucu için teşekkürler Jason. Onun ve Fliss'in Noel boyunca telefonlarını açık tutacaklarını umuyordu.

Bu çok lezzetli, Izzy. Hepsini geri alıyorum. O aşçılık kursuna gittiğime değdi. Xanthe çorba kâsesine kaşığıyla vurarak onayladı.

Izzy gözlerini devirdi. On dört yaşından beri yemek pişirme işinin çoğunu o yapıyordu, çünkü Xanthe'nin ilgisini kaybedip mutfaktan uzaklaşmak gibi bir alışkanlığı vardı, bu da kaçınılmaz olarak duman alarminin çalmasına ve bir tencerenin daha parçalanmasına neden oluyordu.

Godfrey çorbasını höpürdeterek içerken, "Claymore'a bir göz atmak isterim," dedi. Tabii ki höpürdetiyordu; öyle bir adamdı işte - aşırı derecede sinir bozucuydu. Izzy içten içe annesinin onu kalması için davet etmemiş olmasını diledi.

Izzy, Godfrey'in ellerinde olmasını istediğinden emin değildi ama daha bir şey söyleyemedi Xanthe söze girdi. "Tabii ki yapabilirsin. Bunca yolu gelip safirleri aramamıza yardım etmen çok iyi oldu. Sonuçsuz bir görev olduğu için üzgünüm. Godfrey bütün gününü kaleyi arayarak geçirmişti,

Duvarlara vuruyor, rafları ve panelleri inceliyor ve bacalara bakıyordu, hepsi boşunaydı ve Izzy içten içe bundan memnundu.

'Ah, ısrarcı olmak gerekiyor, güzel bayan. Bu aile hazineleri her zaman böyledir. Tabii ki, sadece ailenin bildiği bir yerde gözden uzakta saklı olacaklar, bu yüzden her zaman zor olacaktı. Tekrar gelmek ve yanımda başka bir uzman getirmek isterim.

Eminim öyledir, diye düşündü Izzy biraz da kızgınlıkla, peki bunun faturasını kim ödeyecekti? Aslında Ross'un ne kadar ödediği düşünüldüğünde Godfrey'in bedava kalması utanç vericiydi.

"Bu çok hoş olurdu," dedi Xanthe.

Izzy ayağa kalktı, yüzündeki sakın gülümseme içindeki kızgınlığı gizliyordu. "Yardım edeyim," dedi Jeanette ve hemen pratik bir elle tabakları ve çatal bıçakları toplamaya başladı. Izzy onu yalnız bırakarak çorba tasını aldı ve mutfaktaki ana yemeği kontrol etmeye gitti. Geyik eti bifteklerini dinlenmeye bırakmıştı ve et suları güzelce sızıyordu; kızarmış patatesler de kabukları çıtır çıtır, harika bir şekilde altın sarısı görünüyordu. Lahana zeytinyağı, tuz ve üzerine serptiği azıcık şekerle parlıyordu. Tereyağı ve yıldız anasonla pişirilmiş havuçlar harika aromatik kokuyordu. Etin suyunu hızlıca içinde et suyu, kızarmış arpacık soğanı, Porto şarabı, kırmızı şarap ve defne yaprağı bulunan bir tencereye aktararak sıvıyı azaltmak için kaynamaya bıraktı, bu sırada et ve sebzeleri tabaklara yerleştirdi. Tam o sırada Jeanette ortaya çıktı.

"Bana mı öyle geliyor, yoksa bu adam tam bir müsrif mi? Izzy güldü. "Saçmalıklarla dolu, orası kesin.

Ana yemek son derece iyi gitti ve Izzy kendisine gelen tüm iltifatlardan oldukça heyecanlandı. Belki de bunu başarabilirdi.

Loganberry ve elmalı turtayı servis ettikten sonra -çiftlik dükkanından aldığı bir hile çünkü tatlı yapmak bir yana düşünecek zamanı bile olmamıştı- mutfaktaki yıkımla yüzleşip kahve yapmaya gitmeden önce tuvalete uğradı. Ortalığı toparlaması biraz zaman alacaktı ama mutfığa geri döndüğünde Jeanette'in tabakları getirdiğini, Ross'un kullandığı tava ve kapları topladığını ve bulaşık makinesini yerleştirdiğini, Jim'in ise yüzeyleri silip ocağı temizlediğini ve çoktan büyük bir kahve yaptığını gördü.

'Vay canına,' dedi, durdu ve mutfığa baktı. "Teşekkür ederim. Gerçekten-'

"Takım çalışması," dedi Ross. 'Hepimiz elimizi taşın altına koyarsak her şey çok daha kolay olur.

"Ama senin misafir olman gerekiyordu," dedi Izzy bilmem kaçınıcı kez, sesinde hafif bir panik feryadıyla.

Omuz silkti. 'Oturmaktan sıkılıyorum. Ayrıca, o gevezeye ancak bu kadar katlanabilirim.

"Biz de burada çalışıyoruz, unuttun mu?" dedi Jim.

"Evet, ama sana zar zor para ödüyorum. Izzy'nin midesi suçluluk duygusuyla kasıldı. İkisi de çok sevimli ve istekliydiler. Hiçbir şey çok fazla sorun olmuyordu.

"Yemek ve konaklama yeterli.

Izzy başını iki yana salladı, bir anda kendini kaybetmişti. Boğazı düğümlendi ve hiçbir şey söyleyemedi, bu yüzden öylece durdu, gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"Hey," dedi Ross, kolunu omzuna dolayarak. "Özür dilerim. Burnunu çekti. "Hepiniz çok nazıksınız.

"Biz bir takımız," dedi Jeanette, yaklaşıp kolunu onunkine geçirerek.

"Grup kucaklaşması," dedi Jim ve uzun, hantal kollarıyla hepsini sardı. Daha büyümesi gereken bir köpek yavrusu gibiydi.

Izzy yine burnunu çekti. "Sensiz ne yapardım bilmiyorum.

"Endişelenmene gerek yok çünkü hepimiz buradayız ve hiçbir yere gitmiyoruz," dedi Jim.

'Merak etme Izzy,' dedi Jeanette. 'Bu harika bir Noel olacak. Carter-Jones'lar başlarına ne geldiğini anlamayacaklar.

Kahveyi salonda, Jim'in daha önce yaktığı, kütüklerin hafifçe tükürdüğü ve alevlerin parlayan közleri yaladığı ateşin yanında servis etti. Izzy, Godfrey'in Claymore'u incelemek istediğini unuttuğunu ummuştu ama hayal kırıklığına uğrayacaktı.

"Şimdi bu..." Godfrey ateşin önünde durdu ve bir kolunu duvarda asılı duran kılıca doğru kaldırdı. 'Muhteşem ama gerçekten bir müzede olmalı. Bir göz atabilir miyim? Soruya rağmen çoktan ilerlemeye başlamıştı.

Merdivenlerin yanında her an yukarı çıkacakmış gibi dolanan Ross durdu ve geri döndü.

"Sadece eski bir kılıç," dedi Xanthe. 'Bütün bu yaygara ne için anlamıyorum. Çok parlak bile değil.

Godfrey duvara doğru gitti ama kılıca uzanacak kadar uzun değildi, bu da gurur duymadığı küçük bir nedenden ötürü Izzy'yi son derece memnun etti.

Ross yardım etmek istercesine bir adım öne çıktı.

"Hayır," diye tersledi diğer adam. "Ben halledebilirim. Şöminenin yanındaki kömürlüğü devirdi, etrafa siyah kömür tozu kırıntıları saçtı ve üstüne tırmandı. Izzy'nin bile aptalca olduğunu bildiği tek eliyle -Claymore iki elle kullanılan bir kılıçtı- kabzayı kavradı ve onu yerinde tutan iki sağlam kancadan yukarı doğru kaldırdı. Bir an için, tüm ağırlık eline yerleştiğinde, herkesin menzilden geri adım atmasına neden olan bir durum komedisi anında sallanarak geriye sendeledi.

"Vay canına!" diye bağırdı en yakındaki ve kulağının kesilmesine ramak kalmış olan Duncan.

Godfrey diğer eliyle kılıcı kavramayı başardı ve dengesini yeniden sağlayana kadar bir an için olduğu yerde sallanarak durdu.

"Ah," dedi uzun bir nefes vererek, gözleri hayretle parlıyordu. 'Çok iyi dengelenmiş. Bu çok pahalı bir kılıç olmalı. Yanılmıyorsam Almanya'dan Solingen çeliği. Onlar Avrupa'nın en büyük kılıç ustalarıydı, biliyorsun.

Ross, "Daha önce de öyle demiştin," diye söylendi.

Godfrey ona ters ters baktı ve kılıcı deneysel bir şekilde salladı, kılıcın ağırlığıyla neredeyse düşüyordu.

"Sakin ol," dedi Ross, Godfrey'in kolları çözülüp kılıcın ucu yere düşerken, metal taşa çarparak çınladı. Godfrey olduğu yerde döndü, kolları dimdik, kılıcın kabzasını kavramış, babasının ayakkabılarını deneyen küçük bir çocuğu andırıyordu.

Ross başını sallayarak yaklaştı ve kılıcı Godfrey'in elinden aldı, Izzy kollarındaki kasların nasıl gerildiğini görmesine rağmen kılıcı görünürde kolaylıkla kaldırdı. Izzy onun cüssesine ve iriliğine alışmıştı ama bu, Ross'un bir savaş meydanında, eteği etrafında dalgalanırken, o kılıcı kaldırırken hiç de yersiz görünmeyeceğini hatırlattı. Izzy onun hormonlarını en uygunsuz şekilde harekete geçiren erkeksi gücünü rahatça sergilemesine olduğu kadar, kılıcı hiçbir drama, gösteriş ya da şovmenlik zerresi olmadan kaldırmasına da tezahürat etmek istedi. Kılıcı duvarın yanındaki uzun meşe masanın üzerine koydu.

Godfrey burnunu çekerek ona ters ters baktı ve masaya doğru yürüdü.

"Dediğim gibi," diye alay etti, "on yedinci yüzyıl işçiliğinin mükemmel bir örneği. Yüzlerce yıl önce dövülmüş bir kılıç ve demirciden çıktığı günkü kadar keskin.

"Bundan şüpheliyim," dedi Ross. 'Bıçaktaki çentiklere bakılırsa. İyi kullanılmış ve bir süredir bilenmiş gibi görünmüyor. Yine de biraz hasar verebilir.

Godfrey onu görmezden geldi ve büyülenmiş gibi davranan Xanthe'a döndü. Izzy'nin de çok iyi bildiği gibi, tarih onun canını sıkıyordu. "Bir uzmanın bu konudaki görüşlerini duymak çok etkileyici," diye mırıldandı.

"Evet. Bu Claymore kaleyi Sassenachlar gibi her türlü istilacıdan korumak için kullanılmış olmalı.

"Bundan şüpheliyim," dedi Ross. "Leydi Isabella'nın erkek kardeşi Richard, kralın gözde elçilerinden birinin kızıyla evli olduğu için, laird ve Leydi Isabella George II'ye sadıktı.

Godfrey, 'Bu söylenti,' diye çıkıştı. 'Ve aile muhtemelen bu hikayeyi daha sonraki yıllarda İngiliz hükümetinin yanında kalmak için yaydı.

Jeanette, Izzy'ye 'İlan edildi,' diye fısıldadı. "Bu da ne demek oluyor?

Ross'un ağzı sertleşti. "Aile İnciline göre, soy ağacı oldukça açık ve Perth'deki St John's Kirk'teki kilise kaydı, Sir Richard'ın Hanover elçisi Edmund Poley'in kızı Lady Henrietta ile evlendiğini açıkça kaydediyor.

Godfrey, "Ben böyle bir şey duymadım," diye reddetti.

'Farkında olmamanız doğru olmadığı anlamına gelmez. Bu, birincil bir kaynaktan gelen kanıtlarla desteklenen tarihi bir gerçektir.

Xanthe Ross'a hoşnutsuz bir bakış fırlattı ve Godfrey küçük bir gülümsemeye izin vererek onun elini okşadı.

'Şurayı görüyor musunuz? Uzun sapı ve kabzasındaki alışılmadık dekoratif desen bölgeye özgüdür.

Ross öne doğru eğildi ve kabzadaki kaba yumrulara kaşlarını çatarak baktı. "Bunlar tipik değil," dedi, gerçekten şaşkın görünüyordu. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemişim.

Godfrey dudak büktü. 'Ne diyordun sen? Bir Şeyi daha önce görmemiş olman onun var olmadığ anlamına gelmez. Yağlı bir gülümsemeyle Xanthe'ye döndü. "Bunlar kabzayı kavramaya yardımcı olmak için eklendi. SavaŐta, kılıçlar kanla sıvandığında, kılıcın savaŐcının elinden kayması oldukça yaygındı, bu yüzden tutuŐlarını zelleŐtirdiler, tıpkı bugünlerde tenis veya squash oyuncularının raketlerinin üzerine havlu saplar koymasđ gibi.

Izzy, Ross'un öksürdüğünü duydı, öksürüğün içinde belirgin bir 'saçmalık' vardı.

Xanthe bir elini Godfrey'in koluna soktu. 'Misafir odasına gelip bana her Şeyi anlatmak ister misin? Bill güzel bir malt viski seçkisi bıraktđ ve eminim bir tanesini denemek istersiniz. Onu yanından uzaklaŐtırdđ ve giderken Izzy ve Ross'a uyarıcı bir bakış fırlattđ.

"Kendini beğenmiş herif," dedi Ross onlar uzaklaŐır uzaklaŐmaz.

Izzy kıkırdamaya başladı. "Onu ilk eline aldığında sırt üstü düŐecek sandım.

"Kafamđ koparacak sandım," dedi Duncan. "ok yakındı," diye onayladı Jim.

'Aptal herif belli ki hayatında hiç Claymore tutmamıŐtı. Bir ton ağırlığındadırlar ve iki elle tutulmak üzere tasarlanmıŐlardır. Tanrım, saçma sapan konuşuyor. Hiç böyle saçmalıklar duymamıŐtım. Bunun gibi bir Claymore'un düz deri bir kabzasđ olur.' Kabzayı gösterdi. 'Bununla neler döndüğünden emin değilim ama bu çok daha sonra yapılmış bir eklenti ve bunu kim yaptıysa ateş etmek istiyor. Güzel bir parçanın değerini düŐürmüŐ olabilirler. Amcanın aileden ayrılmasını istememesine Şaşmamalı.

Kılıcđ aldı ve ateşin üzerindeki yerine geri koydu. "Yine de potansiyel bir hırsızđ bununla korkutabilirsin.

Izzy ciddi bir gülümsemeyle, "Bunu aklımda tutacağım," dedi. 'Gidip biraz alıŐmalđym. Yemek için teşekkürler.

"Yardımdın için teşekkürler. "İyi geceler, Izzy.

Onun merdivenleri tırmanışını izledi, yarı yolda durup şaşkın bir ifadeyle Claymore'a baktı. Onun kendisini incelediğini gördü ve gözden kaybolmadan önce veda etmek için bir el kaldırdı.

Izzy içini çekti, kalbi biraz fazla çırpınıyordu. Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, ondan o kadar çok hoşlanıyordu. Dalgalı bir denizde denge sağlayan bir balast gibiydi. Sakin, mantıklı ve sağlam... kulağa çok çekici özellikler gibi gelmese de, Xanthe'nin değişken barometresiyle bir ömür boyu yaşadıktan sonra bunlar hoş bir rahatlamaydı. Ama sonra tekrar fiziksel çekimin o sıcak itişini hatırladı, ki bu kötü bir haberdı. Ne de olsa fiziksel çekimin her zaman iyi sonuçlanmadığını herkesten iyi biliyordu.

Bölüm On Dört

I zzy'nin ayakları ağır ayazda Ross'un şık yeşil Range Rover'ının park ettiği yere doğru ilerledi, motor egzoz dumanıyla çalışıyordu Sabahın erken saatlerindeki soğuk havada dalgalanıyordu. Arkasında, ön kapının yanındaki tek ışık dışında kale karanlık ve sessizdi. Altı buçuk kalkmak için çok erken bir saatti ama bu akşam geri dönmeden önce Edinburgh'da koca bir gün geçirmelerini sağlayacaktı.

"Günaydın," diye fısıldadı, evin geri kalanının muhtemelen hâlâ uyuduğunun farkındaydı. "Sana kahve getirdim.

"Seni melek. Her şey hazır mı?"

'Melek' kelimesinin ona verdiği hızlı vızıltıyı görmezden geldi. İltifat ediyordu; bunun bir anlamı yoktu.

"Evet.

'Atla o zaman. Güzel ve sıcak olmalı.'

Öyleydi ve poposunu ısıtılmalı deri koltuğa yerleştirirken içini çekti. Bu çok gösterişli bir arabaydı, aslında şimdiye kadar bindiği en gösterişli araba olabilirdi. Tarih profesörlerine bu kadar iyi para ödediklerini kim bilebilirdi?

Yolculuk onları Kinlochleven'den vadiye indirdi, orası burası kıpır kıpırdı, pencerelerde ışıklar belirdi. Sonra arabanın farları geceyi süpüren ışıklarını gönderirken tekrar karanlığa gömüldüler, ara sıra parlayan sarı gözleri yakaladılar.

Bir tavşan ya da tarla faresi güvenli bir yere doğru kaçıyordu. Izzy sıcak ve memnun bir şekilde koltuğa yaslandı. Çok rahat bir arabaydı ve beyninin bir süreliğine kapanmasına izin vermek güzeldi. Küçük bir iç geçirdi.

"Bu iyi bir fikirdi," dedi omuzlarındaki gerginliğin azaldığını hissederek.

"Güzel," dedi Ross. 'Kabalık etmek istemem ama dinlenmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Neden biraz uyumuyorsun? O zaman değişiklik olsun diye seninle ilgilenebilirim? Hiç beklenmedik bir hareketle parmak eklemlerini kızın yanağına dokundurdu. "Kendine biraz mola ver, son zamanlarda oldukça fazla şey üstlendin.

Biraz sarhoş gibi hissederek başını salladı. Şatoda her şeyi yapıyordu ve bu uzun zamandır geçirdiği ilk doğru düzgün zamandı. Adamın kendisine dikkatle baktığını fark etti ve gözlerinde okuyabildiği endişeyle nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti.

"Teşekkür ederim," dedi, sesi beklenmedik bir duyguyla yumuşamıştı. Başka biri *onun* için endişelenmeyeli uzun zaman olmuştu.

İki saat sonra bir tepenin zirvesine vardıklarında, 'Muhteşem bir gün doğumu olacak,' diye gözlemledi. Gökyüzü önlerinde uzanıyor, şeftali, çivit mavisi ve kobalt tonlarıyla pespembe parlayarak ufka dağılıyor ve yepyeni bir gün vaat ediyordu.

"Biraz duralım mı? İleride bir park yeri var ve söz verdiğiniz kahveden biraz alabilirim.

Lochan Lairig Cheile'nin kenarındaki bir durağa yanaştılar ve ikisi de arabadan indi. Hiçbir şey söylemeden, sanki suya eşit derecede çekilmişler gibi, seyrek çam ağaçlarının arasından geçerek gölün kıyısında durdular. Izzy derin bir nefes aldı, etraflarını saran sarp tepelere ve suyun kenarında bir araya toplanmış çam ağaçlarının üzerinde dans eden sis bulutlarına bakarken soğuk havanın ciğerlerine dolduğunu hissetti. Izzy ikisine de birer

koyu bir kahve. "Soğuk poşette süt var, istersen biraz alabilirsin. Ayaklarının dibindeki küçük çantayı gösterdi.

'Düzenlisin. Büyükanne'nin her zaman yaptığı gibi yağlı kağıda sarılmış bir paket sandviçin var mı?

Eliyle ona vurdu. "Seni arsız küçük dilenci. Sandviç yok ama iyiysen bir elma alabilirsin. Bu yolculuğu birkaç kez yaptım, o yüzden Starbucks ya da Costa olmadığını biliyorum. Ama çok güzel. Hangisinin en sevdiğim kısım olduğuna asla karar veremiyorum. Gülümsedi ve iç geçirdi, ufuk çizgisine karşı mor ve grilerle silüetlenmiş uzaktaki tepelere baktı. "Bu yolu her kat ettiğimde, manzaranın güzelliği karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Bu manzara bizden çok daha büyük ve hayal edebileceğimizden çok daha fazlasına katlanmış. Bizden önce de buradaydı ve biz gittikten çok sonra da burada olacak. Bu, tüm cılız sorunlarımızı bir perspektife oturtuyor, öyle değil mi? Bu beni asla huşu ile doldurmuyor.

Döndü, yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. 'Ben de aynen böyle hissediyorum. Geri dönüp tekrar şehirde yaşayabileceğimden emin değilim.

İki insanın tamamen uyum içinde olduğu türden bir gülümsemeyi paylaştılar ve Izzy kalbinin hızlandığını hissetti. Kahvesinden hızlıca bir yudum aldı ve hafif rüzgarda dalgalanan dalgaları taramak için bakışlarını kasıtlı olarak ayırdı.

"Edinburgh'a sadece bir saat kaldı. Toplantınız ne zaman başlıyor?"

"Saat onda orada olmalıyım. Adamın gözleri, kızın aklından neler geçtiğini biliyormuş ya da şüpheleniyormuş gibi dikkatli bir şekilde onu değerlendirdi, ama konuyu kasıtlı olarak değiştirerek onun izinden gitti. "Navigasyona göre M9'da bir kaza olmuş, bu yüzden Kincardine Köprüsü'nden sapıp Dunfermline üzerinden gideceğiz. İdeal değil ama bolca zaman bıraktım.

Forth Road Köprüsü'nü geçtiklerinde, Forth Köprüsü'nün donuk kırmızı boyalı makaslarının tanınık görüntüsü ortaya çıktı. En güzel köprü değildi ama güzel bir şehir yaratan geçmiş bir çağın yaratıcılığının ve mühendisliğinin bir kanıtıydı ve ne zaman kuzeye gitse Izzy'ye eve dönüşün sinyallerini verirdi.

"Edinburgh'da nerede yaşıyorsunuz?" Ross saatine bakarak, "Morningside," dedi.

"Morningside'ı seviyorum. Tüm o güzel teraslı evleri. Arkadaşlarım Braid Hill'de yaşıyor ve çok güzel bir evleri var. Orada harika kafeler var. "Mmm.

Ross'un profiline bir göz attı. Odaklanmış görünüyordu, bakışları yola sabitlenmişti, hareketleri kırılmış ve kesindi; gösterge kontrolünü çevirme şekli bile keskin ve hızlı görünüyordu.

"Sabahları şehre gitmeniz uzun sürüyor mu?" diye sordu. "Çok kötü değil. Omuz silkti.

"Ne kadar sürer?"

"Yirmi ila elli dakika. Trafiğe bağlı. Bu kez sözleri kesinlikle kabaydı. Diş çekmek gibiydi. Neden birdenbire bu kadar iletişimsiz olmuştu?"

"Bugün büyük bir toplantı mı var?" diye sordu biraz da sempati duyarak. Belki de artık neredeyse oraya vardıkları için stresliydi.

"Ne?" Sesi endişeli geliyordu.

"Gideceğiniz fakülte toplantısı. "Şey... evet. Sayılır."

Izzy güven verici olmaya çalışarak, "Eminim her şey yoluna girecek," dedi.

"Eminim öyle olacaktır. Ona boş bir gülümseme verdi ama belli ki kilometrelerce uzaktaydı.

Izzy onu anlamsız gevezeliklerle rahatsız etmemeye karar verdi ama bir sonraki soruyu soracak olan oydu.

"Seni nereye bırakayım?"

"Üniversiteye mi park ediyorsun?"

"Mmm.

Hangi bölüm? Oradan yürümek benim için sorun değil. Bütün günüm var.'

Ross ona döndü. 'St James Mahallesi'ne park etmeyi planlıyordum.

Orada çok katlı bir bina var.

"Harika, ancak üniversite binalarından uzakta değil mi?" "Bu bir deplasman günü. Fakülte ofislerinden uzakta buluşacağız.

Kaşlarını çattı, adamın kaçamak cevaplar verdiğinden emindi. Neden bu kadar ketum davranıyordu? Tabii... evli bir sevgilisiyle ya da onun gibi bir şeyle buluşuyor olabilir miydi? Eğer gizli bir buluşma yapıyorsa, bu durumu açıklayabilirdi ama Ross'u gördüğü kadarıyla pek öyle birine benzemiyordu. Ama o zaman erkeklerin nasıl düşündüğü hakkında ne biliyordu ki? Philip konusunda çok acı verici bir şekilde yanılmıştı.

"Bu bana uyar.

"Emin misiniz? Seni bir yere bırakabilirim." "Ana mağazalara oldukça yakın.

'Tamam, eğer eminsen. Sizi başka bir yere götürmemin sakıncası yok. Eski Şehir'e mi gitmek istiyorsunuz?'

Izzy'nin içinde delice bir gülme isteği vardı ve ondan kendisini Royal Mile'da bırakmasını isteyecekti. Edinburgh'daki herkes gibi o da Royal Mile'ın, yola taşan turistler ve Holyrood Sarayı'na yönelen ve trafiğin arkalarında birikmesine neden olan otobüslerle kalabalık olacağını biliyordu.

Seninle otoparka geleceğim. Dediğim gibi, bu bana çok uygun. Jeanette sağ olsun, Noel'de kimlerin geleceğine dair bir listem var, böylece çorapları bir araya getirebilirim ve bazı turistik hediyelerin sevimli olacağını düşündüm. Ayrıca herkese hakiki İskoç şekerlemesi ve kurabiye alabileceğimi düşündüm. Bir de küçük turistik dükkanlardan birinden buzdolabı magneti.

"İyi karar.

"Ve belki minyatür bir viski ve biraz konserve haggis.

"Bu insanlar nereli?"

"Bay Carter-Jones Midlands'dan, eşi ise Kanada'dan ama görünüşe göre İskoç ataları 1747'de, Jacobite ayaklanmasından kısa bir süre sonra İskoçya'yı terk etmiş.

"Bu yüzden köklerini yeniden ziyaret etmek istiyor.

"Aynen öyle. Beklentileri konusunda biraz gerginim ama Jeanette e-postasında çok hoş biri olduğunu söylemiş. Gerçi bir e-postadan birinin nasıl biri olduğunu nasıl anlayabilirdiniz, Izzy'nin hiçbir fikri yoktu.

Bayan Carter-Jones'un çorapları için ek bir bütçe vermişti.

Kişi başı 50 pound ve herkesin kısa bir tarifi. Bay Carter-Jones ve kayınbiraderi golf meraklısı, iki oğlu da viski hayranı, kızı güzellik meraklısı, yeğeni kitap kurdu, Bayan Carter-Jones ve kız kardeşi ise aşçılık meraklısıydı.

Izzy ellerini birbirine sürttü. Doğru dürüst alışveriş yapmayalı uzun zaman olmuştu ve o günü dört gözle bekliyordu. Sadece her şeyi sığdırmak için yeterli zamanı olmasını ve kollarının tüm çantaları taşıyabilecek kadar uzun ve güçlü olmasını umuyordu.

"Beyninin uğultusunu neredeyse duyabiliyorum," dedi Ross. Birkaç dakikadır ilk kez kendi isteğiyle konuşuyordu. Izzy paranoyaklaşıp paranoyaklaşmadığına karar veremiyordu ama arabada garip bir gerginlik vardı sanki, gittikçe daha sıkı sarılan bir bobin gibi.

"Her şey yolunda mı?" diye patladı, sonunda endişesine yenik düştü ve ona gerginlik hakkında soru sorma isteğine boyun eğmenin getirdiği iktidarsızlık hissinden nefret etti.

Çenesi gerildi ve ona doğru dönmedi.

"Sorun değil," dedi, hiç de öyle olmadığı belli olan bir ses tonuyla.

"İyi mi?" diye yineledi, artık otoparka çok yakın olduklarına ve kaybedecek bir şeyi olmadığına karar vererek. "İnsanlar "iyi" dediklerinde genellikle tam tersini kastederler.

Normalde bir sohbeti kapatacak türden kısa ve öz bir ses tonuyla, "Ben bilmiyorum," dedi. Ama Izzy daha sert bir yapıya sahipti.

"Yani arabayı mesken edinmiş gibi görünen yoğun ayazı hayal mi ediyorum?"

"Öylesin," dedi Ross.

Bu ona her şeyi anlattı. Bu, Philip'in bir sıcak bir soğuk davrandığı zamanlarda onunla yaşadığı türden bir tartışmaya benziyordu. Herkesin önünde onun en iyi arkadaşı olabiliyor, onu dünyasının merkezi gibi hissettiriyor ve sonra göz açıp kapayıncaya kadar ondan uzaklaşabiliyordu. Izzy dişlerini sıktı ve dönüp yolcu penceresinden dışarı baktı. Ross kendine yakışanı yapabiliirdi. Bunun kendisini rahatsız etmesine izin vermeyecekti. Onu bir arkadaş olarak görmeye başlamıştı - ve aptalca, belki biraz daha fazlası - ama şatodan uzakta onu tanımak istemediği açıktı.

Adam otoparkın girişinde durup arabayı park edene kadar beklemek yerine onu orada bırakmayı teklif ettiğinde, kadın hemen kabul etti.

"Bu akşam saat yedide burada buluşuruz."

"Harika," dedi Izzy kısıp bir sesle ve zoraki bir gülümseme ekledi.

Bir an için adamın gözlerinde pişmanlık pırıltıları gördüğünü sandı ama sonra kayboldu ve belki de bunu hayal ettiğini düşündü. Bu, şatoda ilk kez karşılaştığı soğukkanlı, mesafeli, kendi halinde Ross Strathallan'dı ve bunu hatırlaması iyi olacaktı. Neden onun kendisinden kurtulmaya çalıştığı izlenimine kapılmıştı?

"Sonra görüşürüz," dedi ve hissetmekten uzak olduğu bir neşeyle el salladı ve olabildiğince hızlı adımlarla uzaklaşmak için döndü. Lanet olası Ross Strathallan. Bir ömür boyu yetecek kadar kararsız erkekle karşılaşmıştı. O hain yola bir daha girmeyecekti.

Üç saat boyunca arabada tıklılı kaldıktan sonra biraz yürümeye karar verdi ve Princes Caddesi'ndeki Noel pazarının cazibesini görmezden gelerek şehrin eski kısmına doğru yola çıktı. O konuya daha sonra dönecekti.

İlk uğradığı yer Grassmarket'teki muhteşem şapka dükkânı Fabhatrix oldu. Şık şapkalar ve ilginç fascinatörlerden oluşan harika bir seçki satıyorlardı ve orada Xanthe için tam olarak doğru şeyi bulacağından emindi.

Oradan Candlemakers Row'un dik, Arnavut kaldırımli tepesine doğru yürüdü, göz atmak ve tek tük hediye almak için birçok dükkânda durdu. Kalabalık kaldırımlar boyunca ilerlerken herkes Noel ruhuyla dolu görünüyordu ve Izzy harika atmosferin ve vitrinlerdeki teşhirlerin tadını çıkararak gülümsedi. Işıklar parıldıyor, cicili bicili şeyler ışıltıyor ve dükkanların kapılarından bayram şarkıları yükseliyordu. Sokağın başında kilise bahçesine geçerek orada gömülü olan efsanevi köpek Greyfriars Bobby'nin heykeline hızlıca bir merhaba dedi ve kendine bir paket kahve aldı.

Köprüde durup Cowgate'e baktı ve eski binaları, görkemli mimariyle omuz omuza duran apartman dairelerini düşünmek için durakladı. Edinburgh gibi bir yer yoktu ama artık evi kaleydi ve uzun zamandır ilk kez gerçekten yerleşmiş hissediyordu. Dünyadaki yerini bulmuştu. Şehrin içinde barındırdığı koşturmayı, yaratıcılığı ve tarihi sevse de artık burada yaşamasına gerek yoktu. Hayatına devam etmişti ve artık ev diyebileceği bir yeri olduğuna göre, şehre uzun zamandır bağlandığı aşk dolu umut yerine sevgiyle bakabilirdi.

Kendini yenilenmiş ve tazelenmiş hissederek gülümsedi. Hayatına devam etmiş ve kendine yeni bir hayat kurmuştu ve onu Philip'e bu kadar uzun süre bağlayan son bağlardan da kurtulmak iyi hissettiriyordu. Adımlarında kesin bir sıçrayışla, Royal Mile ve Canongate'in turistik mağazalarına doğru geri döndü ve birkaç buzdolabı magneti, birkaç minyatür şişe viski, birkaç Aran Aromatics sabunu ve birkaç küçük kavanoz funda balı da dahil olmak üzere birkaç çorap dolgusu almak için uygun bir şekilde adlandırılmış Thistle Do Nicely'de durdu. Çantası zaten ağır olduğu için kendine canlandırıcı bir fincan çay ve meyve ikram etti.

Clarinda's Tearoom'da reelli ve kremalı örek. Uyumsuz eski çay fincanları ve tabaklarıyla kafenin sessiz cazibesi, dışarıdaki rugby kavgasından sonra bir vaha gibi hissettirdi ve ikinci tur için belini kuşanmadan önce biblolar, işlemeli resimler, mavi ve beyaz Lochs of Scotland tabakları ve minik yüksük raflarıyla dolu duvarları inceledi.

Şekerin etkisiyle canlanmış, Princes Caddesi'ndeki Noel pazarının şatafatlı ve kalabalık gösterisine, peri ışıklarıyla parıldayan ve havadaki soğuşa karşı sıcacık şapkalar ve uzun atkılara sarınmış insanlarla dolup taşan büyüleyici küçük ahşap kulübelere hazır olduğunu hissetmişti.

El yapımı takılara, tablolara, güzel kitap ayralarına ve çömleklere bakarak tezgâhlara göz atarken, tezgâhlardaki mumlar havaya am ve kızılıcık kokuları yayarken, sıcak şarabın ve sıcak kıymalı turtaların kokusunu aldı.

Sergilenen pek çok güzel el işi karşısında seçim yapmakta zorlandı ve Jeanette'e takılarını koymasını için güzel bir tabak, Xanthe için cazip bir çift küpe ve tüm çoraplar için kitap ayraçları aldı. Ayrıca hanımlar için birkaç dantelli keten mendil ve Leith'teki yerel bir şirketten birkaç kavanoz viski marmelatı aldı.

Bir şeyler atıştırmaya hazır olduğuna karar vererek Princes Street'in ana caddesinin ötesindeki biraz daha sakin George Street bölgesine gitmeye karar verdi. Buradaki birçok kafeden birinde peynirli tostla hızlı bir öğle yemeğini yedikten sonra, Xanthe'nin Noel dekorasyonunu satın almak için yıllık hac ziyaretini yapmak üzere büyük mağaza Jenners'a uğradı ve gayda çalan küçük bir keçe fare ile sakalı beyaz tüylü pamuktan bir bulut olan şişman, neşeli bir Noel Baba arasında kararsız kalarak biraz zaman geçirdi.

Artık kollarını alışveriş poşetleri yüzünden ağrımaya başlamıştı ama başarılı bir gün geçirmişti. İhtiyacı olan tek şey birkaç parça daha

Özellikle de Bayan Carter-Jones'un kitap kurdu yeğeni için.

Princes Caddesi'ndeki Waterstones iyi büyüklükte bir kitapçıydı ve kitaplarla ilgili pek çok hediyelik eşya sattıklarını biliyordu. Kalabalık mağazaya girdiğinde, kitap raflarının etrafında uzanan bir insan kuyruğu fark etti. Bir imza günü olmalıydı. Izzy büyük bir ilgiden çok meraktan yazarın bilgilerinin yer aldığı postere baktı ve Ross Adair'in bugün yeni ciltli kitabının kopyalarını imzaladığını gördü. Adamın kendisine bir göz atmak için kalabalığın arasından baktı. Kitaplarını ne kadar sevse de, ciltli bir kitap satın almak şu anda onun fiyat aralığının biraz dışındaydı.

Kuyrukta bir boşluk bulmak için boynunu büktüğünde, sonunda adamın kendisini bir an için görebildi, bir kitabı imzalarken başı öne eğikti. İçinden tuhaf bir ürperti geçti, sanki bir el kalbini göğsünden yakalamıştı. Olamazdı... Hayır! Ama o adamdı! Ross Strathallan'dı. Ağzı açıldı ve garip, boğuk bir ciyaklama sesi çıktı, yanındaki kadının şaşkınlıkla dönmesine neden oldu. Tam o anda Ross başını kaldırdı ve sanki kadının yaşadığı şokun gücüne kapılmış gibi ona doğru baktı. Yüzünde dehşete kapılmış bir ifade belirdi ve hemen kitabını imzalamakta olduğu kadına dönerek, kadının parlak kırmızı paltosu Izzy'nin görüş alanını kapatacak şekilde hafifçe hareket etti.

Ross, Ross Adair'di! Bir an için ürkmüş bir tavşan gibi ne yapacağını bilemeden donakaldı.

Bu nasıl mümkün olabilirdi? Ama şimdi her şey anlam kazanmıştı. İşiyile ilgili yarım kalmış cümleler, yazının nasıl gittiğiyle ilgili kaçamak cevaplar...

Utanç ve pişmanlık karışımı bir duyguyla sürünerek uzaklaştı. Ve aslında öfke. Ona güvenmediği için öfke. Kendi hayal kırıklığına duyduğu öfke.

Sanki girmemesi gereken bir şeye girmiş gibi hissetti. Bu sabah bu yüzden mi geri çekilmişti? Onu Edinburgh'a getirdiği ve kim olduğunu öğrenmesi riskini artırdığı için pişman mıydı?

Ve neden anonim kalmaya bu kadar hevesliydi? Sorular bir pistte hızla giden go kartlar gibi kafasının etrafında dönüyor, onu kaşındıran ve huzursuz eden vızıltılar çıkarıyordu. Gitti mi? Kalmalı mıydı? Ross'un onu kabul etmesini mi bekleyecekti? Yoksa onu tanıımıyormuş gibi mi davranacaktı?

Hediye bölümüne doğru yürüdü ve çoraplar için bir şeyler aramaya odaklanmaya çalıştı, bir yandan da Ross'a bir kez daha bakmak istiyordu ama yakalanma ihtimaline karşı buna cesaret edemiyordu.

Izzy?

Tanıdık sese doğru döndü. "Philip! Yıllardır umutsuzca sevdiği adamla yüz yüze geldiğinde sesi utanç verici bir gıcırtyla tizleşti.

"Merhaba," dedi, umutsuzca soğukkanlı görünmeye çalışarak. Onun için kendini o kadar aptal durumuna düşürmüştü ki, şimdi onu görmek oldukça aşağılayıcıydı.

"Nasılsın? Durakladı ve sonra alçak bir sesle ekledi, gözleri onunkilerle buluştu, "Seni özledim.

Yutkundu, beklenmedik yorum karşısında donup kalmıştı.

Ve bir anda yeniden hız trenine binmiş, kalbi o aptalca umut sıçramasını yaparken midesi o eski adrenalın heyecanı ile çalkalanmaya başlamıştı. Philip onu özlemişti. Bunca zaman sonra onu özlemişti. Bir yanı zafer ve haklılık duygusuyla haykırmak isterken, bir yanı da umutsuzluğa kapılmıştı.

"İyiym," demeyi başardı. "Sen nasılsın?"

"Tanrım, seni görmek çok güzel Izzy. Ona sıırttı, sıcak, kahverengi gözleri yüzünde geziniyor, sanki onu görmenin tadını çıkarıyordu. 'Çok güzel görünüyorsun.

... harika görünüyorsun. Edinburgh'a geri mi döndün? Highlands'e taşındığınızı duymuştum.' Sanki buna inanmak istemiyormuş gibi başını salladı.

"Sadece bir günlüğüne buradayım. Ve evet, Highlands'e taşındım.'

"Hayır!" diye feryat etti. "Ne kadar süreliğine? Edinburgh'a geri dönüyorsun,

değil mi?' Adamın yüzündeki dehşet dolu ifade kadının içinde garip şeyler yarattı,

Midesi şaşkınlık ve baş döndürücü bir pişmanlık içinde düğümleniyordu.

'Şu anda oldukça kalıcı. Ben ve Xanthe oraya taşındık.

Yüzü düştü ve Izzy bir an için sesini alçaltıp "Bunu ben mi yaptım?" diye sorarken gerçekten acı çektiğine yemin edebilirdi.

Izzy dudaklarını sıkıca birbirine kenetledi. Aklının içinden mantıklı bir ses, "Hayır, yapmadın, seni küstah herif," diye bağıırıyordu ama kafası, bunu yalayıp yutuyor gibi görünen aptal hain kalbine karşı savaşmakta çok zorlanıyordu.

Çok üzgünüm, Iz. Ama bunun olması gerekiyordu. Sana böyle çarpmak. Korkunç bir hata yaptım. Antonia ve ben ayrıldık.'

İçinden bir ses, "*İşte yine başlıyor*" diye haykırırken, kalbi *yine* o komik, küçük somon taklalarından birini attı. *Sıcak. Soğuk. Sıcak. Soğuk. Soğuk.*

"Bunu duyduğuma üzıldüm. Nişanlandığını söylediği gecenin aksine, bu haber karşısında kayıtsız ve etkilenmemiş görünmeyi başardığı için oldukça gururluydu. Şimdi sakın ve dengeli görünebiliyordu ki bu, sistemindeki düzensiz ve karmakarışık duygu girdabıyla tamamen zıttı.

'Benim kadar üzgün değilsin, Iz. Seni çok özledim. Öne doğru uzandı ve elini iki elinin arasına aldı, bir parmağı başparmağının üzerinde hafifçe okşadı. "Sen benim en iyi arkadaşımydın. Sen artık burada olmayana kadar fark etmemiştim. Tenin ten üzerinde ısrarla kayması onu rahatsız etti.

"McBride," diye araya başka bir ses girdi ve kadın dönerek elini Philip'inkinden çekti.

"Ross," dedi, ses telleri bir kez daha kobay süper güçleri tarafından boğulmuştu. "Merhaba. Söyleyebildiği tek şey buydu ama daha sonra kendisine McBride demesinin neden bu kadar hoşuna gittiğini analiz etmeye çalışacaktı. Belki de Philip'in yüzündeki şaşkınlık da buna eşlik ediyordu.

Önce ona, sonra da imza masasına baktı. Adam ona tuhaf bir gülümseme verdi. 'Daha sonra açıklayacağım ama planlarım değişti ve seninle hemen konuşmak istedim. Planladığımdan daha erken bitirmem gerekiyor, yola çıkmadan önce yemeğe gitmek ister misin? Canongate'deki White Horse Oyster Bar'da bir masa ayırttım. Seninle orada buluşabiliriz...'

Önce Philip'e, sonra da ayaklarının etrafındaki alışveriş torbalarına bakarken sesi kesildi. "Başarılı bir alışveriş gezisi mi?

'Evet, hem de çok' dedi. 'Yine de kollarım beni öldürüyor. Ve hala daha fazlasını yapmam gerekiyor.

'Neden onları bana bırakmıyorsun? Eminim müdürden onları bir depoya kaldırmasını isteyebilirim.

Izzy ona gülümsedi ve düşünceliliği için minnettar oldu. 'Bu harika olur. Teşekkür ederim.

Philip boğazını temizledi ve kadın ona döndü, onu görmezden geldiği için özür dileyecekti ama sonra onun varlığını başkalarının yanında aniden unuttuğu kaç kez olduğunu hatırladı. "Ross, bu eski bir dostum, Philip. Akı her şeyin üzerindeydi ve Philip'in bariz merakına teslim olacaksa lanetliydi. Bir kez olsun tahmin yürütmesine izin vermeyecekti. "Ve yemek kulağa harika geliyor.

Ross başını kaldırdı ve Izzy'nin müdür ya da bakıcısı olduğunu tahmin ettiği genç bir kadının telaşlı bir işaretini yakaladı. 'Görev çağırıyor. Yarım saat içinde işim bitmiş olacak. Restoranda görüşürüz. Alışveriş poşetlerini almak için eğildi ve Izzy başka bir şey söyleyemeden poşetleri masadaki şaşkın kadının kollarına bırakarak uzaklaştı.

"Ross Adair'i nereden tanıyorsun?" diye sordu Philip, sanki Izzy hakkında bilmediği bir şey keşfetmiş ve bundan hoşlanmamış gibi neredeyse hayal kırıklığına uğramış bir sesle.

"O sadece bir arkadaş. Philip'e kayıtsız bir gülümseme verdi, Antonia'yla ilk tanıştığında onun kendisini tam olarak bu terimlerle tanımladığını biliyordu ve

"Kim bu kız ve neden sana bu kadar aşina?" diye fısıltıyla sorduğunu duymuştu. Philip onun yanağını öpmüş ve gülmüştü. "Izzy mi? Saçmalama. O sadece iyi bir arkadaş. Ergenliğimizden beri arkadaşız. O daha çok bir kız kardeş gibidir.'

İşte o zaman Izzy'nin kalbi yarılmıştı. Dişlerini gıcırdatarak acı dolu anıyı kendinden uzaklaştırdı.

"Onu uzun zamandır mı tanıyorsun?" diye sordu Philip. Izzy başını salladı.

"Bir şeyler içmeye gitmek ister misin diye soracaktım. Eski günlerin hatırına.

Birlikte yemek yiyebilirdik. Hala yapabiliriz.'

Izzy dudağını dişlerinin arasına aldı ve Philip'e üstünkörü bir bakış attı. Bir zamanlar, onunla birlikte olmak için her şeyi bırakırdı.

İçindeki çırpınışları gizleyen parlak bir gülümsemeyle, 'Belki başka bir zaman,' dedi. Ama seni görmek güzel.

"Izzy," dedi acilen. 'Konuşmamız gereken çok şey var. Korkunç bir hata yaptım. Bunu şimdi çok net görebiliyorum. Seni gördüğümde... Ben... Bana çarptı.

Izzy yutkundu, kafası tamamen karışmıştı. Kendi kendine onu aştığını söylemişti ve şu anda kale gibi düşünmesi gereken çok şey vardı. Sorumlulukları vardı ve Xanthe'yi hayal kırıklığına uğratamazdı. Annesinin tüm hatalarına rağmen, onlar bir aileydi ve birbirlerinin sahip olduğu tek şey onlardı.

"Yapamam. Eve dönmem gerek.' Eve. Bu düşünce beklenmedik sıcak bir ısıltıyı beraberinde getirdi ve gülümsedi. Daha yapacak ne kadar çok işi olduğunu bilmesine rağmen, tüm koli ve paketleriyle birlikte şatoya dönmeyi, ağaçları süslemeyi ve hiçbiri onu hafife almayan Jim, Jeanette ve Duncan'ı görmeyi dört gözle bekliyordu.

"Şimdi hızlıca bir şeyler içmeye gidebiliriz.

Izzy ona sadece bakabildi. "Hâlâ almam gereken şeyler var. "Ben de seninle gelebilirim.

Izzy Şimdi güldü. "Beni sadece yavaŐlatacaksın çünkü beş dakika sonra beni kahve içmek için durmaya ikna etmeye çalıŐacaksın.

Ona sırtttı. 'Őşte bu yüzden seni çok zlyorum. Beni herkesten daha iyi tanıyorsun.

"Biliyorum. Ani bir tanıma ile kalbi titredi. Belki de hızlı bir kahve. Sonra telefonu biyledi ve ekrana baktı, yakışıklı yüzünü gölgeleyen bir kaÇ atmayla. "Kahretsin, gitmem gerek. Belirgin bir pişmanlıkla ona baktı ve yanağından öpmek için eğildi. "Senden vazgemiyorum Izzy McBride, çok uzun zamandır arkadaşız. Dediğim gibi, beni herkesten daha iyi tanıyorsun. Gözleri onunkilerle buluştu ve yavaş, hüzünlü bir yoğunlukla gülümsedi. "Sen her zaman benim en iyi arkadaşım olacaksın.

Izzy önündeki vitrinden birkaç ürün aldı. "Bunların parasını ödemem gerekiyor," dedi, Şimdi kendini oldukça telaşlı hissediyordu. Philip'in ona öyle bakmayı kesmesini diledi. Bütün iyi niyetleri suya düşmeye başlamıştı. Philip'in umut ve umutsuzluk trenine tekrar binmek istemiyordu.

"Seni arayabilir miyim Izzy?" diye sordu ve orada durup trajik bir romantik kahraman gibi ona bakarken, Izzy birkaç adım geri çekildi ve onu sağduyuya bağlayan küçük cankurtaran kemerleriyymiŐ gibi satın aldığı Şeylere tutunarak kaçmaya başladı.

On Beşinci Bölüm

I zzy'nin zihni Eski Kent'e doğru kısa yürüyüş boyunca dönüp durdu ve yanaklarını ısıran rüzgârın buz gibi ısırığını zar zor fark etti. yüksek taş binaların köşelerinde ıslık çalıyordu. Philip konuşmak istiyordu. Aynı eski kalıba mı girmek üzereydi?

Onu aklından çıkarmaya kararlı bir şekilde çevresine ve sıcaklıktaki bariz düşüşe odaklandı. Tek tük kar taneleri düşmeye başlamıştı ve bu durum orkestranın ana etkinlikten önce akort yapması gibi bir şeydi.

Kökeni ölü kışa neşe katmak olan asırlık bir kutlamaya yakışır şekilde, şehrin karanlığı Scott Anıtı'nda dans eden dev kar tanelerinden, Edinburgh Kalesi'nin duvarlarını aydınlatan bir lazer gösterisine ve Royal Mile'daki St Giles'in dışındaki göz kamaştırıcı ışık tüneline kadar coşkulu ışık gösterileriyle dağıtıldı.

Restorana girer girmez, bar bölümündeki rustik ahşap masaların yüksek taburelerinden birine tünemiş olan Ross'u gördü. Sadece cüssesi bile onu heybetli bir varlık haline getiriyordu ama onda çok çekici bulduğu bir kendine hakimiyet vardı. Ayrıca etrafı alışveriş poşetleriyle çevriliydi, bu da onu gülümsetti.

"Merhaba," dedi, aniden anlaşılmaz bir şekilde utandı ve yüzünün parlıyor olması gerektiğinin ve burnunun ucunun muhtemelen çok iyi bir şey yaptığının farkındaydı.

Rudolph'un izlenimi.

"Merhaba," dedi, onun ani şaşkınlığını anladığını gösteren bir gülümsemeyle.

O artık tarih profesörü konuğu Ross Strathallan değil, ilki çok başarılı bir televizyon dizisine dönüştürülen çok sayıda kitabı olan, çok satan yazar Ross Adair'di.

"Merhaba," dedi tekrar, dili düğüm düğüm değildi ama makrome yapmaya çalışıyordu. Neden söyleyecek bir şey bulamıyordu? Sonra dili çözüldü ve ağzından şu sözler döküldü: "Range Rover şimdi mantıklı geliyor.

Eğer gözlük takıyor olsaydı, şu anda ona attığı bakış, çerçevelerin üstünden bakan bakışlardan biri olurdu.

Telaşla açıklamaya çalıştı. "Tarih profesörlerinin bu kadar para kazandığını sanmıyordum.

"Ah. Başını

salladı. "Yani.

Ross Adair.'

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. I-'

"Tanrım, o gün kitabından bahsederken fangirrlük mü yapıyordum?" Izzy ellerini yüzüne götürdü, yemek odasını dekore ederlerken dinlediği sesli kitap hakkında ona ne söylediğini hatırlamaya çalışırken gözleri büyüdü. Onun kitaplarını ne kadar çok sevdiğinden bahsetmiş miydi? "Ne kadar utanç verici. Elbette kitaplarınızı seviyorum. Hepsini okudum. Bunu söylemek istememiştim. Sadece... şey, onları gerçekten seviyorum. Yüzünün kızardığını hissetti. "Özür dilerim, kendimi küçük düşürüyorum. İnsanlara neden söylemediğini anlayabiliyorum.

Uzandı ve elini onunkinin üzerine koydu. "McBride. Sorun yok. Sen de iyisin. Bir içki ister misin?"

"Tanrım, evet, üçlü viski. Bana bir tane lazım. Bir kaşını kaldırdı.

Tamam. Belki bir kadeh şarap. Evet, bir kadeh şarap.' Neden, ah neden, birdenbire her yere dağılmıştı? Ross'tu. O değişmemişti. Ama değişmişti. Şimdi bir tür uzak süper yıldızdı. Garsonla konuşup kendisi için bir kadeh şarap, onun için de bir maden suyu sipariş ederken gizlice onu inceledi.

Sanki onun aklını okumuş gibi şöyle dedi. "Ben hala aynı kişiyim.

İçini çekti. 'Biliyorum. Özür dilerim. Saçmalıyorum. Bu bir... Neden insanlara söylemiyorsun? Durakladı ve alnını tokatladı. "Duh. Bunun yüzünden. Davranışlarım yüzünden.

'Hepsi böyle davranmıyor,' diye alay etti.

"Sadece ben.

"Çok şirin.

'Urgh. Hayatımda hiç sevimli olamadım. Hep çok uzundum. Sakarım da. Şu anda olduğum gibi.'

Güldü ve onun elini sıktı. "Sakarlık yapmıyorsun.

Dilini tutarak başka bir şey söylemesini engelledi ve nefes almaya konsantre oldu. Adam onun elini tutuyordu. Farkında mıydı? Elin ağırlığı, sıcak ve güçlü, oldukça hoştu ama bundan bir anlam çıkarmamalıydı. Sonra yoldan geçen bir garsonu selamlamak için elini çekti.

İnkâr etmesine rağmen, kendini tam bir aptal yerine koymuş gibi hissediyordu. Yaptığı şeyi gizli tutmasına şaşmamalı. Xanthe'nin tepkisini hayal ederek birden irkildi. Bunu çatılardan haykıracaktı. Tanrım, bu ilginç haberle bir gün geçirecek ve bundan en üst düzeyde drama çıkaracaktı. Şimdi duyabiliyordu, annesinin gür sesi haberi herkese ve her şeye duyuruyordu. "Dünyaca ünlü yazar Ross Adair'in şu anda bizimle kaldığını biliyor muydunuz? Yeni bestseller kitabını yazıyor. *Bizim* çatımız altında.

Garson içkilerini getirdiğinde küçük bir ürperti duydu. "Şeref," dedi, kadehini kaldırdı ve soğuk beyazdan büyük bir yudum aldı

Şarap. "Ooh, bu çok lezzetli. Soğutulmuş Yeni Zelanda Sauvignon Blanc şarabı boğazından aşağı kayarken, dengesinin bir kısmının geri gelmeye başladığını hissetti.

Ross asık suratla elindeki gazlı su bardağına baktı.

"Bir tane alabilirsin," dedi, yüzeye doğru çıkan baloncuklara bakarak.

"Olmasa iyi olur. Hava durumunu kontrol ettim ve bu sabah hafif kar yağacağını tahmin etmelerine rağmen, şimdi yoğun kar olarak değişti.

İkisi de kar tanelerinin gökyüzünde minik balerinler gibi dans ettiği pencereden dışarı baktı. 'Burası o kadar kötü değil ama sanırım daha yüksek bir yere çıktığımızda epey zorlanacağız. Aklımı başıma toplamam gerekecek. Riske girmemeyi tercih ederim.

Başıyla onayladı. "İyi ki büyük bir araban var. "Bu da bir bonus.

Ona kendini küçümseyen bir gülümseme verdi. 'Bu kadar başarılı olacağımı hayal bile edemezdim. Gerçek adımla yayın yapmamamın bir nedeni de bu. Sonunda bir yayıncılık anlaşması yaptığımda - alt çekmecede gün ışığını asla göremeyecek birkaç kitap var - bu konuda çok sessiz kaldım. İstedğim son şey, o zor yayıncılık anlaşmasını elde ettiğim için övünmek ve sonra kitabın iz bırakmadan batmasıydı. Akademisyenler yayınlanmış çalışmaları konusunda her zaman çok rekabetçidir, bu yüzden sessiz kalmak istedim.

"İlki çok iyi iş çıkardığında, sohbete gelişigüzel bir şekilde "Bu arada, Ross Adair? O benim."

Izzy başını salladı. "Sanırım öyle. Sonra da insanlar sana fangirl'lük yapıyor.

"Herkes okuyucu değildir.

Izzy dehşet içinde boğazını sıktı ve adam pencereden hızla dışarı bakmadan önce güldü.

'Sipariş versek iyi olur. Ne kadar çabuk yola çıkarsak o kadar iyi olur, sanırım. Izzy menüyü aldı ve küçük bir onaylama iniltisi verdi. "Aman Tanrım,

Seçim yapmakta zorlanıyorum. Hepsi lezzetli geliyor ve birden açlıktan ölüyorum.

Birkaç dakika sonra, menüyü ayrıntılı bir şekilde inceledikten sonra, 'Kulağa h a r i k a gelen yengeçli İskoç yumurtası ile

Yuzu incileri ve siyah susamlı karides ve ıstakoz tostı. Ya da maymunbalığı satay veya Scotch Bonnet somonu da var. Izzy seçenekler karşısında duyduğu endişeyle dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı.

"Ya da istiridye yiyebilirsiniz.

Burnunu kırıstırdı. "Harika bir lezzet olduğunu biliyorum ama" diye sesini alçalttı, "hiç denemedim. Kendimi buna ikna edemiyorum.

Ross öne doğru eğildi ve sesini de alçalttı. 'Ben de öyle. İğrenç görünüyorlar ve ben her zaman bunun sümüksü deniz suyundan bir hüpürtü olduğu izlenimine kapılmışımdır. Onları her zaman denizin İmparator'un Yeni Giysileri olarak düşünmüşümdür. İncileri çaldıktan sonra kullanışlı bir yan ürün.

Izzy güldü. 'O zaman istiridye yemeyelim. Bence kızarmış ekmek ve Scotch yumurtası yemeliyiz. Aslında Carter-Jones'lar için geleneksel İskoç yumurtası yapmalıyım. Not defterini çıkardı ve hızla kendi kendine bir not karaladı.

"Bunu her yere yanında mı götürüyorsun?

Şu anda evet. Noel için ana planım bu. Yapılacak çok şey var. Listeler dolusu listelerim var. Defteri açtı ve farklı renklerde kalemlerle yazılmış yazılarla kaplı sayfalardan birini ona gösterdi. Defter, hala tamamlanması gereken yerleri hatırlatmak için ters çevrilmiş köşelerle, oklarla, üzeri çizilmiş kısımlarla ve sayfalara yapıştırılmış sarı Post-it notlarla doluydu.

"Noel için gerçekten endişeleniyor musun?

Izzy yutkundu. 'İşin sadece yemek kısmı. Geçen gece rüyamda Carter-Jones'ların yemeğe geldiklerini gördüm ama yemek odası değildi, Oliver Twist'teki ıslahevi gibiydi ve onlara çobanpüskülü yapraklı yulaf lapası servis ediliyordu ve krakerleri çektiklerinde kocaman fareler dışarı fırlıyordu.

'Eh, tek yol yukarı,' diye dalga geçti Ross.

Narin karides ve ıstakoz tostı geldiğinde, Izzy sağlıklı bir ısırık aldı ve narenciye patlamasıyla renklenerek ve siyah susamın cevizimsi acılığıyla dengelenen zengin deniz ürünlerinin tatları ağızda hafif bir patlamayla erirken gözlerini göğeye kaldırdı. "Mutluluk. Saf memnuniyetle derin bir nefes aldı. "Bunu denemelisin. Acımasız bir heves ve koordinasyonsuz bir hamleyle, sanki beslenmesi gereken yavru bir kuşmuş gibi tostı Ross'un ağızına doğru itti. Ross irkilerek ağızını açtı ve bir ısırık aldı, dudakları kadının parmaklarını sıyırdı. Izzy böyle birini beslemenin belki de biraz yakın ve kişisel olduğunu fark ettiğinde, ikisinin de gözlerindeki kahkaha, o gülünç derecede uzun, garip saniyelerden biri boyunca birbirlerine bakarken durdu.

"Bir fotoğraf çekmem gerekiyor," dedi aceleyle, elini çekip cep telefonunu aldı. "WhatsApp grubum için. Aşçılık okulundaki arkadaşlarım için. Hepsi gerçek yemek meraklısı ve buna bayılacaklar. Karıncalanmanın son kırıntıları teninde gezinirken bile çilli yanaklarının yandığını hissedebiliyordu. *Dudaklarına bakma*, dedi kendi kendine. *Sakın bakma. Ona biraz aşkınsın çünkü nazik, hoş ve yakışıklı biri.* Bir homurtuyu bastırdı. *Puh-lease. Yakışıklı mı? O süperstar bir bestseller seksi ve bu senin hormonlarını bozuyor. O senin liginin çok dışında.*

Hormonlarının haklı olduğunu inkâr edemezdi, çekiciliğın düşük seviyesini hissedebiliyordu ama bu yoldan daha önce de geçmişti. Karşılıksız duygular berbattı, özellikle de kendinizi duygularınızın karşılıklı olduğuna ikna ettiğinizde.

Birkaç fotoğraf çekti ve sonra telefonunu yerine koydu. Neyse ki Ross onun iç kargaşasından ya habersizdi ya da görmezden geliyordu. İlkinin olması için dua etti.

Havanın yaklaştığına dikkat ederek akşam yemeğinde oyalanmadılar, ancak Izzy her şeyi bitiremediğinde yanlarına bir köpek çantası almakta ısrar etti.

Kuzeye doğru yol aldıkça hava daha da kötüleşti. Ancak farların tüneline dönüp duran büyüleyici kara rağmen, oldukça iyi zaman geçiriyorlardı. Kar küreme araçları daha önce yola çıkmıştı ve şu ana kadar yollar iyi bir şekilde asfaltlanmıştı.

Arabanın farları ana A yolunun hemen dışındaki Crianlarich tabelasını aydınlatırken Ross içini çekti. Neredeyse üç saattir yoldaydılar ve hâlâ önlerinde kırk mil daha vardı.

"İyi misin?" diye sordu Izzy. Uyuyakalmak onun için kolay olurdu ama Ross'a moral desteği vermesi ve ona eşlik etmesi gerektiğini hissetti. Şimdiye kadar onun önemsiz sohbetlerinden sıkılmış gibi görünmüyordu ama son birkaç kilometrede daha da sessizleşmişti, konsantre olması gerektiğinin farkındaydı. Arabanın karda çalışan motorunu saymazsak, dışarıdaki dünya tamamen sessizdi ve bir süredir neredeyse hiç araba geçmemişti. İnsanların çoğu, eğer birazcık akılları varsa, muhtemelen yanan bir ateşin başında oturuyorlardı.

"Evet. Esnedi ve bir gözünü ovuşturdu. 'Böyle olduğunda zor oluyor. Odaklanmanız gerekiyor çünkü derinlik algısını tam olarak ölçemiyorsunuz.

"Durmak mı istiyorsun?

"Devam etmeyi tercih ederim. Bagajda bir küreğim ve battaniyelerim var ve ben benzin doldurduğumda sen de matarayı doldurmuşsun.

Izzy kese kâğıdını ona doğru sallayarak, "Ve unutma, yengeçli Scotch yumurtam kaldı," dedi.

"Bunu yaptığına inanamıyorum.

"Ne, köpek poşeti mi isteyeyim?" diye sordu.

"Evet. Adam gözlerini devirdi ve kız onun restoranda dikkatleri üzerlerine çekmesinden hoşlanmadığı izlenimine kapıldı. "Üzgünüm, meşgulken yaygara koparmak istemem.

"İsraf etme, isteme. Çantayı ayak bölmesine koydu. 'Çok lezzetliydim ve onları arkamda bırakamazdım. Ayrıca, sıkışıp kalırsak onlardan memnun kalabilirsin.

"Siz az inançlısınız.

"Gittikçe kötüleşiyor.

'Öyle, ama benim güvenilir atım dört çeker ve bu araba zorlu koşullarla başa çıkmak için tasarlandı. Pek çok Bond filminde başrolde yer alıyor ve oldukça ilginç yerlerde kullanılıyor.

Izzy gülerek, "Genellikle kötü adamlar tarafından," diye itiraz etti.

Adam, kızın kötü bir yüz ifadesi olduğunu tahmin ettiği bir ifade takındı. "Beni korkutmuyorsun.

Kollarını göğsünde kavuşturup camdan dışarı baktı ama karanlıktan ve arabanın farlarına umutsuzca çarpan asi pervaneler gibi uçuşan tüylerden başka görececek pek bir şey yoktu. Yanlarından geçtikleri yol işaretleri bile kar tabakasıyla örtülmüştü. Etraflarında tepeler zamanını bekleyen hayalet devler gibi beliriyor, siyah, sarp yüzleri kar dolu yarıklarla şekillenerek sert profiller oluşturuyordu. Özellikle dik bir tepeye tırmandıklarında Ross hızını azaltmıştı ve vadinin aşağısında, Izzy nehrin kestiği yerde ince, karanlık bir şerit seçebiliyordu.

Dört tekerlekten çekişli olsa bile, saatte yirmi mil hızla sürünerek ilerlerken araba yanlara doğru kaydı, tekerlekler taze karın üzerinde çatırdayıp gıcırdadı. Tepeyi aştıklarında Ross hızını azalttı, virajlı yolda sabit bir tempoda ilerlemeye devam etti, elleri direksiyonu tam olarak ona iki kala tutuyordu, sanki ders kitabı sürüşü onları kurtaracakmış gibi.

Görüş mesafesi giderek kötüleşiyordu ve Ross yolu düzgün görebilmek için öne doğru eğilmek zorunda kalıyordu. Izzy yutkundu ve kucağındaki montu çenesine kadar çekti. Isıtıcı tam güçle çalışmasına ve ısıtılmalı koltuk sayesinde poposu iyice kızarmış olmasına rağmen, dışarıya bakmak üşümesine neden oluyordu. İskoçya'da doğup büyümüş olabilirdi ama hayatının büyük bir kısmı

ve Şimdi bu bölgedeki insan sayısının azlığının farkındaydı. Kar girdabının içine hapsolmak klostrofobik bir his veriyordu ve Ross acımasızca yoluna devam ederken arabanın içindeki atmosfer giderek ağırlaşıyordu, ikisi de konuşmuyordu. Yol kenarlarında birikmeye başlayan kar yığınları karanlık asfalt Őeridi daraltıyor ve kapalılık hissini artırıyor. Dakikalar saatlere uzuyor gibiydi ve Izzy gizlice saatine her baktığında sanki evden her zamanki kadar uzaktaymışlar gibi hissediyordu. Saat neredeyse sabahın biri olmuştu.

'İŞte gidiyoruz. Glencoe,' dedi Ross, tabelaya bakarak. 'Bundan sonra sadece beş mil daha var.

Küçük kasabaya doğru salyangoz hızıyla ilerlediler. Izzy, "Eve bu kadar yakın olmasaydık durmayı önerirdim," diye teklif etti.

'Gecenin bu saatinde her yer kapalı olacak zaten.

Ross yavaşladı, Izzy'nin belirttiğine göre frene basmamaya dikkat ediyordu. Ama yine de, ana yoldan küçük yola döndüklerinde, araba birkaç saniyeliğine yana doğru kaydı.

"Merak etme," dedi Ross, araba tekrar düz gitmeye başladığında, uzanıp elini okşayarak. 'Artık çok uzakta değiliz. Yavaş ve sakın gidersek yakında evde oluruz.

Kasabanın ışıklarını geride bıraktıklarında, tekrar karanlığa daldılar.

Sol taraflarında Loch Leven, sağ taraflarında ise tepelerden aşığı doğru kıvrılan orman.

Eğer kar küreme araçları geçtiyse, herhangi bir iz artık çoktan kaybolmuştu. Kinlochleven'e giden yol tamamen bembeyazdı. Araba tekrar yana doğru kayarken Izzy ürperdi ve Ross'un ellerinin direksiyonda gerginleşmesini izledi.

Izzy, "Daha önce hiç bu kadar kötü bir Şeye ıkmamıştım," dedi. 'Sanırım buna alışsam iyi olacak.

"Bagajda her zaman battaniye, kürek ve el feneri bulundurun ve kar yağacağını biliyorsanız yanınıza sıcak bir Şeyler alın.

Izzy, bu havada dışarıda olmaktansa kendi yatağında kıvrılıp yatmayı tercih ettiği halde neşeli görünmeye çalışarak, "Öngörü harika bir şey," dedi.

Ross hızla ona baktı. "Şarkı söylemeliyiz.

"Şarkı söylemek mi?

'Evet. Moralimizi düzeltir. iPhone'umdan bir şey seç. Adam ona şifresini verdi ve o da şifreyi girerek Spotify hesabını açtı.

"Ne seversin?" diye sordu, onun müzik zevkini merak ediyordu. Bu, kilitli bir dolabın anahtarlarını vermek gibi oldukça kişisel bir şey gibi görünüyordu.

"Birlikte şarkı söyleyebileceğimiz bir şey. Bunun içinden geçmek biraz baskıcı hissettiriyor. Neredeyse başka bir dünyaya ait.

'Evet, Kelpies'in bizi ölüme çekmek için gölden yükseldiğini görmeyi bekliyorum.

Ross karın beyazlığıyla belirginleşen soğuk, siyah suya baktı ve Izzy onun bu tek renkli manzara karşısında ürperdiğini gördü. Dünyada sadece iki kişi olabilirlerdi.

'Ha! Bir şey buldum.' Oynat tuşuna bastı. "Biraz Craig ve Charlie karanlık ruhları kovalayacak.

Tanıdık ritim geldiğinde Ross sesi açtı. "Bir klasik. "Şarkı söylemek için The Proclaimers'ı yenemezsin.

"Auchtermuchty'de doğduklarını biliyorsun," dedi Ross ona geniş bir sırıtış atarak. 'En sevdiğim yer isimlerinden biri. Nedense beni hep gülümsetir. İskoç sesli harflerini derinleştirerek kelimeyi tekrarladı. "Belki de St Andrews'da yaşayan büyükannemi görmeye giderken Auchtermuchty'de dondurma yemek için durduğumuz içindir.

Beş yüz mil yürümekle ilgili tanıdık nakarat başladığında, ikisi de en yüksek sesle katıldılar ve sadece sesini yükseltmek bile Izzy'nin çok daha iyi hissetmesini sağladı, neredeyse elementlere karşı meydan okudu. Birdenbire

daha önceki beklenmedik karşılaşmasını düşündü. Philip asla böyle aptalca bir şey yapmazdı.

Franz Ferdinand'a geçmeden önce birkaç şarkı söylediler ve araba saatte otuz milden fazla sürünmeden ilerlerken 'Take Me Out' nakaratını gümbür gümbür söylediler.

Şatoya sadece bir mil uzaklıktaki hafif bir yokuşun tepesine geldiklerinde, ikisi de yolun yarısını kapatan kar yığınına fark etti. Ross içgüdüsel olarak frene bastı. Araba ani darbenin etkisiyle sarsıldı ve sonra yolun kenarına doğru yana doğru kaymaya başladı. Ross direksiyonla boğuşarak patinajdan dönmeye çalıştı ama yerçekiminin başka fikirleri vardı ve araba kenara ulaştığında geriye, gölün içine doğru kaymaya başladı.

Araba engebeli arazide zıplarken Ross, "Kendini topla Izzy," diye bağırdı. Izzy iki eliyle direksiyonu tutarak kontrolü geri almaya çalıştı ve var gücüyle frene bastı. Ani bir yalpalama oldu ve araba hafif bir açıyla, Izzy ve Ross aşağı bakacak şekilde durdu.

"İyi misin?" dedi ve elini tutmak için uzandı. Omzunun üzerinden geriye baktı. 'Tanrı'ya şükür bir akıntıya kapıldık. Kendimizi gölde bulacağımızı sanmıştım.

"Ben de," dedi Izzy, sesi hafifçe titreyerek. Dizleri jöleye dönmüştü ve kalbi bacaya sıkışmış ürkek bir kuş gibi göğsünden dışarı fırlamaya çalışıyordu.

İkisi de bir an sanki kendilerini toparlıyormuş gibi oturdular, sessiz arabada nefes alış verişleri gürültülüydü. Dışarıda, göl endişe verici derecede yakın görünüyordu.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu, araba hafifçe sallanırken, motor hâlâ çalışıyordu.

Ross etrafına bakındı. 'Sanırım gemiyi terk edip arabayı burada bıraksak daha iyi olacak. Bu sürüklenmeden kurtulabilsem bile, yola geri dönebileceğimizden emin değilim ve kayalığa yuvarlanmamızı istemiyorum.

Izzy birkaç derin nefes aldı. "Haklısın ve yürümek için o kadar da uzak değil.

Bir kaşını kaldırdı. "İkimizin de kutup keşfi için giyinmemiş olması dışında.

'Burada kalabiliriz ama en kötü ne olabilir ki? Bir mil içinde hipotermiye yakalanacağımızı sanmıyorum, değil mi?

"Yola sadık kalırsak bir şey olmaz. Ya da centilmence bir şey yapıp yardım çağırabilirim.

Izzy güldü. 'Bu kadar saçmalama. Ben çelimsiz bir çiçek değilim. Ayrıca, gecenin bu saatinde kim gelip yardım edecek ki? Duncan mı? O ne yapacak ki? Dolly ve Reba'yı kızakla mı çıkaracak?'

Ross hızlı bir kahkaha atarak, "İlginç bir resim," dedi.

"O kadar da uzak değil. Gel hadi. Izzy koltuğunda kıpırdandı ve arka koltuktan şapkasıyla atkısını aldı.

"Emin misin? Motor ve ısıtıcı açıkken oturabiliriz. Arkada battaniyelerim de var.'

'Gün ışığı neyi değiştirecek? Hâlâ kar yağıyor olabilir ve arabanın içinde mahsur kalabiliriz. Yine de bunun olası bir faydasını görebiliyordu. Ne de olsa vücut ısınıp paylaşmak sıcak kalmanın en iyi yollarından biriydi ve Ross'un geniş göğsüne sokulma düşüncesi belli bir çekiciliğe sahipti.

"Doğru. Tamam, senin tarafına tırmanmam gerekecek çünkü bu kapıyı açamayacağım.

Izzy kapıyı açtı ve gece havasının ısırmasıyla irkildi. Ayakları dizlerine kadar kara battı ve normalde giydiği Doc Martens ve kalın tayt yerine en sevdiği Chelsea botlarını giydiği için anında pişman oldu.

Ross kıvrılarak konsolun üzerinden karların içine doğru ilerledi. "Hadi o zaman, Kaptan Scott.

"Umarım biz ondan biraz daha başarılı oluruz," dedi Izzy, karda debelenerek yola doğru ilerlemeye başlarken.

Daha uzun boylu olduğu için Ross ilerlemeyi biraz daha kolay buldu ve onu yokuş yukarı çekmesi için elini uzattı.

"Teşekkürler," diye homurdandı düz zemine ulaştıklarında. "Zor bir yolculuktu.

Yüzünde alaycı bir gülümsemeyle ona baktı.

"Ne?

"İçinde bulunduğumuz durum konusunda çok sakın görünüyorsun.

Omuzlarını kaldırdı. 'Durum üzerinde hiçbir kontrolünüz yokken endişelenmenin ve yaygara koparmanın bir anlamı yok. Sadece devam etmek zorundasınız.

"Bütün kadınlar böyle değildir. Sözleri alaycı gülümsemesiyle yumuşadı.

"Tüm erkekler soğukkanlı ya da olduklarına inanmak istedikleri kadar pratik değildir.

'Touché. Tanıdığım bazı kadınlardan bahsediyordum.'

"Ah," dedi Izzy, onun gözlerindeki ani hayranlık karşısında garip bir şekilde ısınmıştı. 'Bağımsızsın, pratiksin ve pes etmiyorsun ya da diğer insanların

ama aynı zamanda desteğin ve ekip çalışmasının değerini de görüyorsunuz.

'Teşekkürler, sanırım. Bu bir iltifat mı? Kadın ona baktı.

Adam yutkundu ve kadın onun adem elmasının düştüğünü gördü.

"Kesinlikle öyle, McBride.

"Ah," dedi sessizce, karnının alt kısmındaki komik takla onu rahatsız etmişti.

'Hadi, devam etmeliyiz. Sıcak kalalım. Tekrar Izzy'nin elini tuttu ve birlikte, başları öne eğik, yüzlerine çarpan karla mücadele ederek yollarına devam ettiler. Izzy, kirpiklerine düşen taneler yüzünden gözlerini kırıştırmaya devam etti.

Neyse ki karanlık asfaltı kaplayan kar yığınları kolayca aşılabiliyordu ve oldukça kolay yürüyebiliyorlardı ve kısa süre sonra kale göründü.

"Yola sadık kalabilir ya da bu tarlayı kesebiliriz, bu çok daha kısa ama daha zor olacak.

Izzy kaşlarını çatarak tam karşıdaki kaleye baktı ve sonra ters yönde kıvrılan yola göz attı. Bu yol tepenin rüzgarlığını takip ediyordu, doğrudan giden yol ise tarlayı garip bir eğimle geçmek zorunda kalacakları anlamına geliyordu. Tek düşünebildiği eve dönüp mutfağa gitmek, ocağın başında ısınmak ve sıcak bir içki içmektir.

'Hadi karşıya geçelim. Oldukça açık. Umarım kar kenarlara sürüklenmiştir ve çok derin değildir.

Arazi çok kötü değildi ve sürüklenmelerin en kötüsünden kaçınmayı başardılar, ancak Izzy artık ayaklarını zar zor hissediyordu. Onları ısıtmak için her adımda ağır ağır yere basıyordu ve bunu yapmakla o kadar meşguldü ki nereye gittiğine dikkat etmiyordu.

"Izzy, dikkat et.

Ama artık çok geçti. Doğruca bir su birikintisine doğru yürüdü, su botlarının üstünden taşıtı ve onları doldurdu. Kalenin ön kapısı sadece beş yüz metre uzaktaydı. "Tanrım, bu çok soğuk. Ürpertici bir nefes çekti, tüm kasları gerildi. Ayakları o kadar uyuşmuş olmasına rağmen, buz gibi suyun ayak parmaklarına bıçak gibi battığını hissedebiliyordu. Dişlerini sıktı ve yürümeye devam etti, her yeni adımda su şıpırdıyordu. Gözlerini kapattı, her hareketi berbat olsa da ağlamamaya kararlıydı.

Ross durdu. "İşte, şu çite yaslan ve botlarını çıkar. "Ayaklarım donacak.

'Hayır. Islak çoraplarınla birlikte onları da çıkar. Ayaklarını atkıma saracağım ve yolun geri kalanında seni taşıyacağım.

'Bunu yapamazsın. Ayrıca, artık çok uzakta değil,' dedi.

"Değişiklik olsun diye sana söyleneni yap. Kız daha fazla itiraz edemedi adam ayaklarına kapanmış, botlarını ve ıslak çoraplarını çıkarmıştı. Sonra onu kollarının arasına aldı. "Eşarbımı al," diye emretti.

Onun emirlerini yerine getirmekten başka bir şey yapamayacak kadar soğuk ve sefil bir halde, kıllarla kaplı çenesinin ve öpüşme mesafesindeki kırmızı yanaklarının farkında olarak atkısını açtı ve bir şekilde sıcak yünü çıplak ayaklarının etrafına sarmayı başardı - hantal paltosuna sarınmış olduğu için başlı başına bir başarı.

Şimdi onun kollarındaydı ve nereye bakacağını bilmiyordu. Tamamen çok yakındı ve kendini gülünç derecede mahcup hissediyordu ama yüzünü gizlice inceleme fırsatına karşı koyamadı, onu bu kadar yakışıklı yapan bileşenlerin ne olduğunu anlamaya çalıştı. Narin, neredeyse güzel yüz hatlarına sahip olan Philip'ten çok farklıydı. Ross'un ki kaba hatlara sahipti ve parmaklarının yüzünde gezindiğini, güçlü elmacık kemiklerini, sert çenesini, parlak, kalın kaşlarını keşfettiğini hayal edebiliyordu...

Adam ona bir bakış attı ve kadın, yakalanmış gibi hissederek bakışlarını kaçırdı.

"Artık uzak değil.

"Tanrıya şükür. Kıpırdamamaya çalıştı ama tamamen hareketsiz kalmak, özellikle de bu kadar üşümüşken, zordu. "Umarım sırtını falan dışarı çıkarmazsın.

Ona zayıf bir gülümseme verdi. "İyi olacağım.

Alt dudağının solunda, daha önce fark etmediği, kalp şeklinde, baştan çıkarıcı bir çil vardı.

Tamam, bu düpedüz bir yalandı. Tabii ki daha önce fark etmişti. Birçok kez. Eğer bir 'X işareti' varsa, o da buydu. Nefesini tuttu, onu öpmeyi düşünmemek için kendini zorladı ve gerildiğini hissetti.

"Sorun değil, seni düşürmeyeceğim," dedi, sırtarak yüzüne baktı ve onu daha sıkı tuttu.

"Ben... Bunu yapacağını düşünmemiştim," diye çıkmayı başardı ve kendini onun tutuşuna bırakmaya zorladı. Adamın kendisine dokunduğu her noktanın farkındaydı. Adamın kolu kalçalarının altından geçiyor, göğsü göğüs kafesinin yan tarafına değiyordu. Tanrım, bir tür Güneyli Güzel gibi baygınlık geçirecekti. Bir çift erkeğin ona dokunmasında çok hoş bir şey vardı.

Vücudunu saran büyük, güçlü kollar. Onun kendisini yatağa kadar taşıdığını hayal etmek istedi. Davetsizce içeri sızan bu düşünce karşısında yine kaskatı kesildi.

"Tanrım, yılan balığı gibisin McBride. Seni düşürmeyeceğim."

Kapıya kadar olan yolculuk sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ama sonunda adam omuzlayarak içeri girdi. Yere yatırılmak isteyen bir çocuk gibi kıvranmak istedi ama adam onu yere indirene kadar vakarını korumayı başardı. Vücudu adamınkinden aşağı kaydı ve kolu hâlâ adamın boynundayken vücut vücuda geldiler.

"Özür dilerim. Teşekkür ederim. Gözleri o farkındalık yüklü anlardan birinde daha buluştu ve bu kez onun kendisini öpeceğine ikna olarak nefesini tuttu.

"Ross," diye nefes aldı, kendine engel olamıyordu. Gözlerindeki yalvarmaya engel olamıyordu. *Öp beni*. Yüzünü ona doğru eğdi. Şüphesiz o da bunu hissetmişti.

"Izzy. Eliyle onun yanağını okşadı. Sonra içini çekti, hüzünle gülümsedi ve geri adım atarak elini kızın beline götürdü. 'Ayaklarını ısıtmamız gerekiyor. Bu soğuk zeminde durmanın bir faydası olmayacak.

Kalbi ani bir acıyla sıkıştı. Cidden yine aynı hataları yapıyordu. Nesi vardı onun?

"Sıcak su şişeleri," dedi Izzy, hızlıca ondan uzaklaşarak.

Adamın gözleri büyüdü.

'Sıcak su şişeleri almamız gerekiyor ve muhtemelen ıslak pantolonlarınızı çıkarmanız gerekiyor. Ve ıslak ayakkabılarını. Çoraplarını da.

Ciddi bir şekilde başını salladı.

"Sıcak bir içecek ister misin? Topuklarındaki ani iğnelenmelere aldırmadan koridordan mutfığa doğru koştu.

Salonun aksine mutfak hâlâ s ı c a k t ı ve birisi ışıkları açık bırakmış, masanın üzerinde bir şişe viskinin yanında da bir not bırakmıştı.

Umarım yolculuk çok korkunç geçmemiştir. Jim (ben değil) yarın için çorba yaptı ve yeterince ekmek var, böylece erken kalkmanıza gerek kalmayacak.

Odalarınızdaki yangınları söndürdüm. Sabah görüşürüz. İsterseniz matarada sıcak çikolata var. J & J.

"Tanrım, bu ikisine bayılıyorum," dedi Izzy zoraki bir gülümsemeyle, Ross'un görebilmesi için notu itti ve hemen şifonyere geçip iki kupa aldı. 'Ne kadar tatlılar,' dedi sahte bir neşeyle. 'Sıcak çikolata ve viski mi? Bence bir tanesini hak ettik, sence de öyle değil mi?

"Izzy..." Adam ona doğru uzandı ama Izzy hareketi görmemiş gibi yaptı ve arkasını dönerek sıcak çikolatayı doldurmakla meşgul oldu.

"Viskini kendin yapmanı öneririm," dedi, bir kupayı ona doğru iterek ve ona bakmaktan kaçınarak. 'Böyle bir kahraman olduğun ve beni geri taşıdığın için teşekkürler. Umarım Duncan yarın arabayı alabilecek birini tanıyor. Mutlaka tanıyor. Saçmaladığının farkındaydı ama Ross'un onu nazıkçe geri çevirdiğini duymaya dayanamıyordu, ki şüphesiz çevirecekti. "Al bakalım. Bir sıcak çikolata.

"Teşekkürler," dedi Ross, başını salladı ve karşısındaki koltuğa çökerken temkinli gözlerle ona baktı. 'Arabadaki son yarım saatin oldukça tehlikeli olduğunu söyleyebilirim. Teşekkürler...' Ona baktı ve zayıf bir gülümseme verdi. "Aklı başında kaldığın için. Olası bir felaket karşısında sakın kalmak.

"Ağlamanın bir faydası olmazdı.

'Hayır ama bir kez bile şikayet etmedin ya da sızlanmadın. Bazı insanlar bunu tam bir dram haline getirebilirdi.

Izzy omuz silkti.

Mutfağın rahat sıcaklığında sessizliğe gömüldüler, her biri önlerindeki içkiyle oynuyordu, sanki ikisinin de söylemek istediği şeyler vardı ama nasıl söyleyeceklerini bilmiyorlardı.

"Izzy... bugün hakkında...

"Merak etme. Kim olduğunuzu kimseye söylemeyeceğim." "Oh, evet. Teşekkürler. Eğer sakıncası yoksa.

'Hayır, hiç de değil. Sanırım artık yukarı çıkmalıyım. Kupasını kaldırdı ama yüzüne değil boynuna baktı. 'Fincanı değiştirebilir misin?

Işıklar sönsün mü?'

"Izzy..." diye tekrar başladı.

"İyi geceler, Ross. Yarın görüşürüz.' Bununla birlikte mutfaktan kaçtı.

Bugün kendini yeterince aptal durumuna düşürmüştü. Ne zaman öğrenecekti?

On Altıncı Bölüm

W Izzy ertesi sabah ağır kadife perdeleri çekiştirerek açtığında bir an durup büyülu manzarayı seyretti. Güzel bir ayaklarını yeniden rahat ve sıcak hissederek gece uykusuna daldığında, karlı manzaraya daha olumlu bakabilirdi. Kalın yün çoraplar içinde sıcacık olan ayaklarını esneterek dünün anılarını kovdu. Bulutlar geri çekilmiş, ortaya masmavi bir gökyüzü ve karları pırıl pırıl parlatan parlak bir güneş ışığı çıkmıştı.

Küçük kuleden, gölün ve ötesindeki sıradağların üzerinden kilometrelerce uzağı görebiliyordu. Kar, kalın bir yorgan gibi manzaranın özelliklerini yumuşatmış, keskin çizgileri ve açıları yumuşatmıştı. Kar, parlak beyaz ve mavi gökyüzünün bir ayna gibi yansıdığı gölün en uç noktasına kadar süzülüyordu.

Koşarak aşağıya indiğinde, salonda bir o yana bir bu yana zıplayan Jeanette tarafından karşılandı. 'Kar yağdı! Kar yağdı! Gördünüz mü? Tabii ki gördün. Özür dilerim.

Izzy ona sıırttı ve kolunu omzuna doladı. "Dışarı çıkıp oynamak ister misin?

"Kar günü mü?" diye sordu umutla.

Izzy, okulun kapalı olduğu ve herkesin kızakla kaymaya gittiğı kar günlerini hatırlıyordu. Jim ve Jeanette, her ikisi de

izin günü, çok çalıştılar. "Kar günü," diye onayladı.

"Harika," dedi Jeanette yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. 'Sağ salim döndüğüne sevindim.

Yolculuk nasıldı?'

'Şimdi evdeyim, iyiydi diyeceğim ama arabayı yolun yaklaşık yarım mil aşağısında terk etmek zorunda kaldık ve karda yürümek o kadar da eğlenceli değildi. Sıcak çikolata, ateş ve sıcak su şişesi için ne kadar minnettar olduğumuzu anlatamam.

Sorun değil. Dürüst olmak gerekirse, bu Jim'in fikriydi. Pratik biri o.'

'Asla,' diye alay etti Izzy.

'Sana biraz yulaf lapası yaptı, biraz krema ve esmer şekerle.

Onun uzmanlık alanı. Umarım sorun olmaz.'

'Jeanette, kulağa harika geliyor. Çok teşekkür ederim. Bu sabah yattığım için çok mutluyum. Saat biri geçene kadar dönmedik.'

Izzy! Geri döndün! Xanthe kollarını Izzy'nin boynuna doladı, tiz sesi salonda yankılandı. 'Araba nerede? Karda bir yerde mahsur kaldığını ve arabada uyumak zorunda kalıp hipotermiye girdiğini sanıyordum. Ya da seni yatıracak bir yer bulmak için kilometrelerce yürümek zorunda kaldığını.

Izzy kendi kendine gülümsedi. Tipik Xanthe, dramaya odaklanıyordu. İkinci kez ne olduğunu açıkladı.

"Güzel. Bana süs eşyaları aldın mı?" 'Evet.

"Neredeler?"

Izzy inanamayarak başını salladı.

"Nerede olduklarını sanıyorsun?"

'Onları arabada bırakmadın, değil mi? Ya gece biri onları çaldıysa?

"Eğer onunla dışarı çıktılarsa, başımızın üstünde yerleri var. "Onları ne zaman alacaksın?"

Izzy annesine ters ters baktı.

"Arabayı çekmek için ayarlamalar yapılabildiğinde.

"İyi ki biraz sipariş etmişim. Yeterince alamayacağımdan endişelendim. Daha fazla peri ışığı da aldım.'

Izzy kaşlarını kaldırdı. "Yani doğru yapacağım konusunda bana güvenmedin.

Xanthe bir kolunu onunkine doladı. 'Hayatım, hiç de öyle değil. Senden almanı istediğim temel malzemeleri tamamlayacak bazı güzel şeyler gördüm internette. Ağaçları gördüğünde bana teşekkür edeceksin, çok güzel olacaklar. Bekle ve gör. Aslında ağaçları bugün alabilirsek iyi olur. Duncan birkaç ağaç standı buldu, yani her şey hazır.

"Göreceğiz anne. Ross dün bir gün kaybettiği için bugün yardımcı olamayabilir.

"Sadece birkaç ağaç kesilecek, çok uzun sürmez," dedi Xanthe başını sallayarak.

Izzy tartışmanın bir anlamı olmadığını biliyordu, bu yüzden başını salladı ve Jeanette'i mutfığa kadar takip etti.

Jim ve Duncan çay içiyorlardı ve söz verilen bir kâse yulaf lapası da ocağın üstünde bekliyordu.

'Güzel kokuyor, Jim. Belki yemek işini sen devralabilirsin.'

"Oh hayır. Yulaf lapası yaptığım yemeklerin toplamıdır. Nasıl yapılacağını bana annem öğretti.'

"Çok minnettarım.

"Günaydın Izzy," dedi Duncan, kupasını ona doğru kaldırarak. 'Bugünün birkaç ağaç kesmek için iyi bir gün olacağını düşünüyorum. Birkaç kızığımız var ve bu güzel karla onları şatoya geri taşımak çok daha kolay olacak. Ah, Ross, ağaç kesme işine var mısın?'

"Kahve içtiğimde, evet," dedi Ross, odaya girerken.

"Emin misin?" diye sordu Izzy, zaten yeterince zamanını aldığından endişelenerek.

'Evet, editörüm yaptıklarımdan memnun ve beni aramayı bıraktı, böylece teslim tarihimden önce biraz nefes alabiliyorum. Ayrıca, bunu hayatta kaçırmazdım,' diye cevap verdi. 'Kim içeride kapalı kalmak ister ki?

Böyle bir günde mi? Öğleden sonra çalışabilirim, ancak yine de arabamı halletmem gerekiyor.

"Merak etme," dedi Duncan. 'Karayolları Çiftliği'nden Alistair'le konuştum ve öğleden sonra traktörü çıkarıp arabanızı çekeceğini söyledi. Ben de seninle geleceğim.

"Harika, teşekkürler Duncan.

Sorun değil. Bu arada inekleri beslemem gerekiyor ama baltaları sizin için biledim. Kızaklarla birlikte arka kapının dışındalar. Xanthe üç ağaç istiyor. Yemek odası ve oturma odası için iki tane yedi metrelik ve büyük salon için de en az bir tane on bir metrelik.

"Hayatımda hiç ağaç kesmedim," dedi Ross. "Ama ne kadar zor olabilir ki?

"Şanslısın. Jim sırtarak sakalını sıvazladı. "Geçen yıl bir Noel ağacı çiftliğinde çalıştım.

'Ha! Evet, yaptın,' dedi Jeanette. 'Ve bedava bir ağaç aldı, her ne kadar şimdiye kadar gördüğün en cılız, en bodur ağaç olsa da.

"Kimse istemedi," dedi Jim nazıkçe omuz silkerek. "Onun için üzuldüm. Bir yuvaya ihtiyacı vardı.

Jeanette parmak uçlarında durdu ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Çok yumuşak bir dokunuşun var.

Bir saat sonra hepsi sarınmış, buzlu araziye göğüs germeye hazırdı ve ağaç kesme seferine çıktılar. Ayaklarının altında gıcırdayan temiz ve bakir ayak sesleri dışında tek ses uzaktan gelen kuş sesleriydi. Jim neşeyle ılık çalışıyor, kızaklardan birini çekerek önden gidiyor, Jeanette de onun yanında koşturarak sohbet ediyordu. Izzy, Ross'un yanında yerini aldı ve ayak bileklerini aşan kar yığınlarının arasından tekmeleyerek ilerlerken kar, tozlu puflar halinde yükseldi.

'Dün geceden daha iyi,' dedi. "Ayakların nasıl?" "Sıcak, Tanrı'ya şükür.

Bazı yerlerde sürüklenmeler duvarlara ve çitlere karşı yumuşak, zarif kemerler halinde birikmişti. Dördü birlikte gölün etrafından dolaşp düz ovayı geçerek ormanlık alana doğru ilerlediler. Duncan onları, aralarından seçim yapabilecekleri çok sayıda Douglas köknar ağacının bulunduğu belirli bir alana yönlendirmişti.

Izzy ağaçlara baktı, hepsi de ona oldukça benziyordu ama eğer ağaç doğru değilse Xanthe'nin onları başka bir ağaç bulmaları için göndermekten çekinmeyeceğini biliyordu.

"Peki ya bu, Izzy?" diye sordu Jim, onlardan birini göstererek. "Bu yaklaşık yedi ayak. Yanında durdu ve ağaçla arasındaki boy farkını göstermek için elini başının üzerine doğru uzattı.

"Bana iyi görünüyor.

'Gel Ross. Sana bunun nasıl yapıldığını göstereceğim.'

Izzy ve Jeanette ağaç aramaya devam ederken Jim de Ross'a ağaç kesme dersi verdi.

Jim ilk kesilecek yeri gösterdikten sonra baltayı Ross'a uzatırken Jeanette kıkırdayarak, "Mağara adamları bir arada," diye fısıldadı. Ross baltayı şaşırtıcı, iyi hedeflenmiş bir zarafetle savurarak gövdeyi keserken Jim ağacı tuttu.

"Bunu daha önce de yapmıştın," dedi Jim.

'Hayır, ama zamanında çok kütük kestim. Biraz huzur ve sessizlik istediğinde, babam her zaman gidip kütük keser. Ross'un ağzı alaycı bir gülümsemeyle buruştu. 'Ben küçükken gizlice kulübeye kaçardık ve bana öğretti. Kulübede eski bir koltuk ve bir parafin ısıtıcı vardı ve her zaman sandalyenin altında bir kutu bisküvi bulundururdu. Annemin bunları bildiğinden emin değilim. Sessizliğe gömüldü, düşüncelere dalmıştı.

Izzy babasıyla yakın olup olmadığını merak ediyordu çünkü Ross'un babasından bahsederken sözlerinde hafif bir pişmanlık havası vardı.

Bir gıcırtı, bir çatırtı ve son bir kesikle ağaç devrildi ve Jim onu düşerken yakaladı. O ve Ross ağacı kızağa yüklediler ve Jeanette ağacı sabitlemek için birkaç bungee bağı kullandı.

"Artık ne yaptığını biliyorsun, neden ayrılmıyoruz?" diye önerdi Jim. "Burası soğuk ve benim de bitirmem gereken bazı resimler var. Biraz somurtan Jeanette'e baktı. "Merak etme, öğle yemeğinden sonra kardan adamını yaparız.

Parladı. "Bu kadar karla, kardan bir aile kurabiliriz.

Jim'in büyük ağacı, Ross ve Izzy'nin de küçük ağacı araması kararlaştırıldı.

'Tepenin yukarısına, bir sonraki plantasyona gitmeniz gerekecek. Bu ağaçların hepsi aynı zamanda dikildi, bu yüzden hemen hemen aynı büyüklükteler,' dedi Jim, böylece Izzy ve Ross ters yöne doğru gittiler.

Jeanette ve Jim'in sesleri azalırken, ayaklarının altındaki karın yumuşak çıtırtısı ve ağır paltolarının hışırtısı dışında tam bir sessizlik vardı.

'Dün Edinburgh'un parlak ışıklarında olduğumuza inanmak zor,' dedi Ross. 'Şehre gitmek hoşuma gitti ama burayı tercih ederim. Sakin ve sessiz.

Izzy temiz ve berrak havadan derin bir nefes alarak, "Bir bakıma enerji veriyor," dedi. 'Kar her şeyi yeniden yeni hissettiriyor. Taze kara ilk adımı attığımda kendimi bir çocuk gibi hissediyorum. O ilk ayak izini bırakıyorum. Sanki dünyaya izimi bırakıyormuşum gibi. Geçici olsa bile, oraya adım atan tek kişi benim. Şehirde kar şimdiye kadar grileşmiş ve çalkalanmış olacak. Burnunu kırıştırdı.

'Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Hadi, avlamamız ve yakalamamız gereken bir ağaç var.' Ross baltayı kaldırdı.

"Bundan hoşlanıyorsun. Gelecek kitapta baltalı bir katilin geleceğini görebiliyorum.

Sırıttı. "İşte bir düşünce. Edinburgh'da bir kilise bahçesinde, karda işlenmiş kanlı bir cinayet. Bir ortaçağ baltası... ya da belki bir Claymore.

Izzy yarı ciddi bir şekilde, "Sık sık cinayet işlemeyi düşünüyor musun?" diye sordu.

"Çoğu zaman. Google arama geçmişim ilginç okumalara neden oluyor. Ve eğer biri beni kızdırdıysa, genellikle bir sonraki cinayet kurbanım olur.

Izzy güldü. "Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağım. Yamaçtan yukarı, bir sonraki bitki kümesine doğru yürüdüler.

"İşte başlıyoruz. Ne düşünüyorsun?" diye sordu Ross. "Xanthe ile ters düşmek istemem.

"Şato çok harika görünecek. Odadaki ağacı hayal etti ve aniden heyecanla ürperdiğini hissetti. Sırtarak Ross'a döndü. "Noel için sabırsızlanıyorum.

"Anlayabiliyorum.

'Hadi o zaman, işini yap. Şu canavarı devirelim.'

Izzy ağacı keserken onu izledi ve elinde balta varken ona kartopu fırlatmanın ne kadar akıllıca olduğunu düşündü. Muhtemelen o kadar da mantıklı olmadığına karar vererek onun baltayı bırakmasını ve ağacı kızağa yüklemesini bekledi. Hızlıca nişan alarak bir el ateş etti ve hedefi tam kışından vurduğunu görünce çok sevindi. Adam arkasını döndüğünde kadın masum bir şekilde başka bir ağaca bakıyordu, karla tozlanmış eldivenli ellerini arkasına saklamıştı. Gözleri kısıldı ama bir şey söylemedi ve tekrar görevine eğildi. Bu ikinci kez çok cazip geldi ve Izzy yine bir kar topu alıp fırlattı. İkinci kez hedefi vurdu. Ross doğruldu ama bir şey söylemedi. Kendini yaramaz hissederek ve onun soğukkanlı kayıtsızlığından cesaret alarak bir atış daha yaptı... ama bu onun hatasıydı. Bu sefer Ross ona dünyalar kadar intikam vaat eden bir bakış fırlattı ve aniden bir korku hissetti.

"McBride, bir kez, yoldan geçen bir sincap olduğunu düşünmüş olabilirim, iki kez, söz konusu sincap açısından şanslı bir tesadüf ama üç kez..." Başını salladı, hızla eğildi ve bir top kar alıp ona doğru adım attı.

"Yapmazsın," dedi, ağırbaşlı görünmek için elinden gelenin en iyisini yaparak ve onun verebileceği herhangi bir cezayı tamamen hak etmeden.

"Öyle değil mi? Bir adım daha attı ve bir kahkaha çığlığıyla dönüp koşmaya başladı, fırlattığı kartopu kafasının yanından geçip gitti.

"Iskaladı," diye seslendi belirgin bir zafer duygusuyla, hızla eğilip kendi kar topunu aldı ve ona doğru uçurdu. Kendini beğenmiş bir memnuniyetle topun adamın omzuna çarpıp toz halinde patlamasını izledi. Bir sevinç çığlığı atıp bir ağacın arkasına kaçarken, adam misilleme olarak bir avuç kar aldı, gözleri kısılmış ve adımları amaç doluydu. Bu bir savaştı. Adam ona doğru gelmeye devam ettiğinde Izzy hatasını anladı, derme çatma bariyerinden en ufak bir rahatsızlık duymuyordu. İstikrarlı bir şekilde ilerlerken, ellerinin arasındaki kartopunu sahte bir tehditle okşamaya devam etti. Adam ciddiydi ve kız ağaçların arasından zig zaglar çizerek koşmaya başladı. Adam kartopunu fırlattı ve kız tam zamanında eğildi ama kız doğrulur doğrulmaz adam bir sonraki topu şekillendirmeye başlamıştı bile. Tekrar koşmak için döndü, derin karda bata çıka ilerliyordu, kasları alışık olmadığı bu yürüyüşe itiraz etmeye başlamıştı. Sonra felaket geldi. Ayağı karın altındaki gizli bir ağaç dalına takıldı ve ileri doğru uçtu. Kar kristallerinin buz gibi yakıcılığı yüzüne vurdu ve ön dişlerinin soğuktan karıncalanmasına neden olan bir ağız dolusu kar aldı. Karda tutunabilmek için çırpınırken, Ross'un yüzünde zafer sırtışıyla, elinde tuttuğu kartopuyla tepesinde yükseldiğini görmek için yuvarlandı.

"Yapmazsın," dedi nefes nefese, düşmenin etkisiyle hafifçe soluk soluğa, Yüzünde ağlamaklı bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Canım çok çekti ama bu durumda senden faydalanmak pek centilmence olmaz, değil mi? Orantısız gülümsemesi, beyefendi olmayı pek de ciddiye almadığını gösteriyordu.

"Hayır, olmaz," dedi, nefesini içine çekerek ve karaya vurmuş bir böcek gibi sırt üstü yatmanın utancı karşısında vakur görünmek için elinden geleni yaparak.

Onu yukarı çekmek için elini uzattı ve kız minnetle elini kavradı. Ayağa kalktığı anda, adam kartopunu kafasına indirdi ve soğuk kar boynundan aşağı kayarken çığlık attı. "Bu..." Onu itti ve bunu hak ettiği için ona güldü. Adam geriye doğru devrilirken kollarından yakaladı ve onu da beraberinde götürdü. Bir gümbürtüyle onun üstüne düştü ve soluk soluğa '...kötüydü' diye bitirdi.

Gözleri onunkilerle buluştu ve o tam farkındalık anlarından birinde birbirlerine bakarken aniden tüm nefesi göğsünden dışarı çıktı. O kadar yakındı ki adamın gözlerindeki lacivert benekleri, koyu renk kirpiklerinin kıvrımlarını ve yüzeyin altında dans eden ilgi kıvılcımını görebiliyordu. Etraflarında kendi nefeslerinden, göğüslerinin sessiz bir uyum içinde kalkıp inmesinden başka bir ses yoktu.

Izzy'nin bakışları onun dudaklarına kaydı. Onun kendisini öpmesini istiyordu ama bir önceki akşam kendisini öpeceğinden çok emin olduğu ve sonra geri çevirdiği zamanın bilinciyle, kendisini tekrar küçük düşürmek istemiyordu. "Beni öpecek misin?" kelimeleri dilinde dans etse de, onlara hayat vermeyi reddetti. Bu onun hamlesiydi.

Beklerken kalbi küt küt atıyor, kanı damarlarında hızla dolaşıyor, umutlu bir bekleyiş ve mutlak bir durgunlukla onu izliyordu.

Adam, mavi gözleri sabit ve sakin bir şekilde hâlâ ona bakarken dudaklarını dudaklarına götürdüğünde neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Ağzının yumuşak dokunuşuyla midesinde bir adrenalin yumruğu patladı. Kıpırdamadan durdu, adamın geri çekilmesinden korkuyordu, adamın onu gerçekten öptüğüne inanmaya cesaret edemiyordu. Sonra her ikisini de yan yatırdı ve bu kez kontrolü ele aldı, yavaş, nazik dokunuşlarla dudaklarını okşayarak vücuduna yayılan küçük ürpertiler gönderdi. Kadın ona karşı yumuşadı ve ağzını onunkine doğru hareket ettirdi. Beklediğine değmişti. Bir öpücükle öptü

Yavaş ama kusursuz bir güvenle, sanki zaman ayırmaya değermiş ve hiçbir şey onun dikkatini dağıtmayacakmış gibi. Adam nasıl öpüşüleceğini kesinlikle biliyordu - dokunuşunda hiçbir çekingenlik ya da tereddüt yoktu, tipik bir Ross'tu, o sakın, ölçülü tarzıyla tamamen kontrol altındaydı.

Adamın tek başına gösterdiği ilgi son derece sarhoş ediciydi ve Izzy öpücüğün içine gömüldü, vücudu karın içinde öylesine kemiksizdi ki kollarını kaldırıp bir elini adamın boynuna dolamak ve parmaklarını yumuşak saçlarına geçirmek için her türlü çabayı göstermesi gerekti, diğeri ise kendini gerçekliğe sabitlemeye çalışır gibi adamın geniş sırtını kavradı. Öpüşme derinleştikçe dudaklarını araladı, adam dirseklerine dayanmış, elleri yüzünü kavıyordu. Acelesi yoktu, bitirmek için yarışmıyordu, sadece dikkatli ve kapsamlı bir öpücüktü. Sanki onun her bir damlasını tatmayı planlıyormuş gibi.

Kafasının içinde ziller ve düdüklerle havai fişekler patlıyordu ve sonunda çekildiğinde gözlerinde bilmiş bir pırıltı vardı.

"Çok güzeldi," diye mırıldanarak yanağını okşadı.

"Güzel!" diye öfkeyle ciyakladı. Yer yerinden oynamıştı, dizleri titriyordu ve külotunun alev almayacağından emin değildi. Çok daha tutkulu, coşkulu, şehvet dolu öpücükler almıştı ama hiçbirini duyularının bu yavaş, durgun ele geçirilişiyle kıyaslanamazdı. Başının arkasındaki karın soğukluğu kendini belli etmeye başladığında dengesini yeniden kazanarak ekledi, "Yazar olması gereken biri için bu oldukça ezikçe.

Yavaş bir sırıtış yüzünü aydınlattı. "Beni ezik olmakla mı suçluyorsun?" "Hayır, tanım.

"İyi ve *güzel* var. Sesini alçalttı, samimi tonu neredeyse göğsünde yankılanıyordu. "Ve bu *güzeldi*.

"Hmm," dedi Izzy, biraz yumuşamış bir halde.

'Bulunduğumuz yerin öpüşmeye elverişli olduğundan emin değilim. Kafamı kaldırdığımda bir boz ayının bana baktığını görmekten biraz endişeleniyorum.

"En son baktığımda Highlands'de hiç boz ayı dolaşmıyordu. Titredi, soğuk içine işlemeye başlamıştı.

'Hadi, ödülümüzü eve götürelim. Artık gerçek bir avcı-toplayıcı olduğumu hissediyorum. Ayağa kalktı ve onu yukarı çekti, kızağın ipini almak için eğilmeden önce ona son bir öpücük verdi.

Her biri kızak raylarının iki yanındaki iplerden birini çekerek kızağı arkalarında sürükleyerek, Noel pastasının üstündeki dolgun bir krema tabakasına benzeyen pırıl pırıl karda ilerlediler. Loch'a yaklaştıkça minik kuş ayak izleri kar yüzeyinde dantelli narin izler bırakıyordu ve tek ses, kızağın arkalarındaki karda kaymasına eşlik eden nefesleriydi. Kale görüldüğünde ikisi de durakladı, alçak güneş ışığıyla parlayan altın taşların ve çatıyı örten kar örtüsünden parlayan elmas ışıltılarının görüntüsünden etkilendiler.

"Bu çok güzel. Izzy o tanıdık sahiplenme heyecanını hissederek iç çekti. Şatosunun görüntüsünden hiç bıkmayacağından emin değildi. "Evet," dedi Ross. "Öyle.

Ona baktı ve ortak bir huşu anında birbirlerine gülümsediler, bunun küçük bir parçası oldukları gerçeğinin tadını çıkardılar. İçinde altın bir mutluluk parıltısı kabardı. Belki de, sadece belki de, sonunda doğru olanı yapmıştı ve Ross da en az onun kadar ona ilgi duyuyordu.

On Yedinci Bölüm

I Xanthe ona doğru zıplayarak geldiğinde zzy botlarını daha yeni çıkarmıştı.

"B a k a l ı m ," dedi, pencereden üç kişinin bulunduğu yere bakarak. Ağaçlar müstemilattan birinin duvarına yaslanmıştı.

Izzy ellerini birbirine sürterek, "Bize bir şans ver," dedi. Büyük bir bardak çay ve sıcak bir kıymalı turta istiyordu. Ağaçların büyüklüğü ve çalılıkları karşısında haykıran ve Jim'i ağacı bekleyen ağır hizmet standına yerleştirmesi için teşvik eden annesini görmezden gelerek, bir tepsi kıymalı turtayı Rayburn'e koydu. Bu sabahki çabalarından sonra hepsi bir ödülü hak ediyordu ve Xanthe'nin mükemmeliyetçilik arayışında hayatta kalabilmek için yiyeceklere ihtiyaçları olacağını hissediyordu. Bir keresinde uygun bir ağaç seçmesi bir saatten fazla sürmüştü.

"Lanet olsun," dedi Jim, on dakika sonra mutfak sandalyelerinden birine yığılırken. 'Kadın tam bir baş belası. Biz üzerimize düşeni yaptık, her şey bitti.

Ross tek kelime etmedi, sadece bir kıymalı turta kaptı. Izzy sıırttı. "Henüz değil, değil.

Her iki adam da gözlerini kısarak ona baktı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu Jim. "Üç ağaç çok fazla, değil mi?

"Süslenmeleri gerekiyor," dedi Izzy. 'Daha sonra süsleme partisi olacak.

Jim, katkısını yaptığını ve artık işinin bittiğini söylemek istercesine omuz o. silkti.

Izzy gülümseyerek, "Hayır, anlamıyorsun," dedi. Annesi kimsenin paçayı kurtarmasına izin vermezdi. "Bu bir McBride geleneğidir. Geçmiş Noelleri hatırlayarak çenesini kaldırdı. O ve annesi ağacı yapmak için her zaman birlikte olurlardı. Sadece iki kişi olabilirlerdi ama kendi aile ritüelleri vardı ve o andan itibaren bunun bir Kinlochleven Kalesi geleneği olacağına karar verdi. "Herkes saat altıda ağacı süslemek için salonda buluşacak. Bunu bir fırsat haline getirmek için viski kokteylleri olacak. Ciddi olduğunu ve çekimserlik olmayacağını vurgulamak için hepsine sert bir bakış attı, ancak gözleri Ross'unkilerle buluştuğunda yumuşadı. "Bu Noel'in resmi başlangıcı ve evdeki herkes buna katılmak zorunda.

"Kulağa eğlenceli geliyor. Jeanette Jim'e baktı. "Artık evlendiğimize göre kendi geleneklerimizi oluşturmaya başlamalıyız.

"Ormanda bir ağacı kestiğimiz ve...

Jeanette kıpkırmızı kesildi, en yakındaki çay havlusunu kaptı ve ona bir tokat attı.

Ross tamamen masum bir adam edasıyla, "Çok fazla bilgi var," dedi. Ross'un ona doğru attığı hınzır gülümsemeyi sadece Izzy gördü.

Duncan gözle görülür bir ürpertiyle, "Bir daha asla ormanda yürümeyeceğim," dedi.

Jim kendine üçüncü bir kıymalı turta aldı ve Jeanette onaylamayarak başını salladı.

"Bir erkek gücünü korumalı," dedi büyük bir sırtışla.

Saat altıda, herkes salonda toplanmışken, Izzy bir tepsi dolusu Edinburgh Crystal bardağını kış viskisi ekşisiyle doldurdu.

Izzy, bunlar harika görünüyor! Çok şenlikli. Altına bayıldım. Xanthe'nin sesi her zamanki gibi son ses çıkıyordu. Kırmızı saten bir elbise giymişti, yakası dalgalıydı ve uzun eteğinin kenarları beyaz marabou tüyleriyle süslenmişti. Mary Claus'un kalpli şenlikli tartla buluşması gibiydi.

"Çok güzel görünüyorlar," dedi Jeanette, dikkatini Xanthe'nin elbisesinden ayırıp bardağın tepesini çevreleyen yenilebilir altın yaldızlara odaklandı.

Birkaç hafta önce Fliss'in WhatsApp sohbetinde verdiği iyi zamanlanmış bir tavsiye sayesinde Izzy, her bardağın kenarını önce bala batırarak bardağa yapıştırdığı simlerden sipariş etmişti. Kokteyli yapmak çok kolaydı; bir çorba kaşığı taze portakal ve limon suyu, biraz viski ve iki dakikada kaynattığı yarım çorba kaşığı şeker şurubu.

"Mmm, bu iyi," dedi Ross, bir lokma alarak, gözleri Izzy'nin yüzünde oyalanırken sesinin tonu biraz daha fazlasını ima ediyordu. Öpüşmelerini hatırlayınca içinde bir duygu köpüğü parladı.

Yakında tekrar bir araya gelebileceklerini umarak ona özel bir gülümseme gönderdi. Şatoya döndüklerinden beri kendini dört kez hülyalı bir şekilde dudaklarına dokunurken yakalamıştı.

O da gülümsedi, dudaklarının hızlı kıvrımının görüntüsü onu viskiden aldığı ilk yudum kadar ısıttı.

"Tamam," diye duyurdu Xanthe. 'Önce ışıklar. Ross, seni merdivene istiyorum, buraya. Duncan, merdivenlerin yarısına kadar çıksan iyi olur, düşmeni istemeyiz. Bir başçavuşun titiz talepleri ve havlamasıyla emirleri yerine getirmeye başladı ve Jim'in eline uzun bir peri ışıkları dizisi tutuşturdu. "Bundan daha yükseğe çıkma. Hayır, Duncan, oraya değil. Şu dala, Ross. Bu tarafa. Hayır, hayır! Hayır, onları oraya koyma.'

Jeanette ve Izzy, Xanthe üç adamı anaokulundaki küçük çocuklarmış gibi azarlar, kandırır ve bağırırken eğlenen bakışlar attılar.

düzenlenmesi gerekiyordu. Korkunç bir komutan olabilirdi çünkü bir şeyin yapılmasını istediğinde, bu konuda tek başına karar veremezdi.

Izzy, Ross'un bir o yana bir bu yana gerinip eğilmesini izlerken, onun sıcak tenini parmaklarının altında hissetmek, kaslarının ellerinin altında gevşeyip kasıldığını hissetmek için yanıp tutuşuyordu. Kimsenin düşüncelerini okuyamaması ya da gözlerinin ne kadar sık Ross'a kaydığını görememesi için dua etti.

Yaklaşık yirmi dakika sonra Xanthe nihayet Izzy'nin ışıkları açabileceğine karar verdi. Işıklar yanıp sönerken herkes dönüp Xanthe'ye baktı. Ağacı incelemek için birkaç adım geri çekildi, başını bir o yana bir bu yana eğdi, dudakları küçük bir erik gibi büzülmüştü.

Izzy'nin temkinli bakışları ağacın üzerinde gezinirken odadaki gerilim arttı. "Izzy," diye tersledi annesi. "Ne düşünüyorsun? Bir huysuzluk vardı

Izzy'nin uzun deneyimlerinden bildiği ses tonu iyiye işaret değildi.

"Harika görünüyor," dedi sahte bir hevesle. Ona göre kesinlikle iyi görünüyordu ama Xanthe'nin seçici standartlarına sahip değildi. İyi bir ölçü için ekledi. "Gerçekten harika.

"Hmm," dedi Xanthe, ağacın etrafında dolanarak ve bir haute couture tasarımcısının modeli podyuma göndermeden önce kreasyonuna göz atması gibi aşağı yukarı bakarak.

Odada bir sessizlik oldu ve Izzy neredeyse kolektif iradenin Xanthe'ye doğru itildiğini hissediyordu, her şeyin yoluna girmesi için çaresizdi.

"Ortakdaki ışıklar doğru değil," dedi Xanthe aniden, ölü bir beden bulan başrol oyuncusu gibi. 'Hepsi bir araya toplanmış. Daha eşit bir şekilde yayılmaları gerekiyor.

"Bana iyi görünüyorlar," diye homurdandı Duncan. 'Hayır, hayır, hayır. Yeniden başlamanız gerekecek.

Jim, Duncan ve Ross birbirlerine kuşkuyla baktılar ama onlar daha bir şey söyleyemeden Xanthe ellerini çırparak öne çıktı ve tavukları kümeslerine geri gönderir gibi onları ağaca doğru kışkırladı. 'Haydi, kes, kes. Ross, sen tepeyi aç ve teli Jim'e uzat, yavaşça.

Xanthe hoplayıp zıpladı. 'O taraftan değil. Daha yukarı. Sonraki dal. Tekrar geri. Izzy ağacın diğer tarafındaki yerinden bile, Xanthe'nin Ross'un dişleri sıkıca sıkılmıştı.

Biraz yukarı. Böyle daha iyi. Hayır, Duncan! Hayır, o dala.'

Jeanette bıyık altından kıkırdadı ama Izzy başını iki yana salladı. Xanthe bir düzine azizin sabrını denemek için yeterliydi.

Sonunda ışıklar onu tatmin edecek şekilde ayarlandı ve ellerini çırpı. "Izzy, ışıkları aç.

Ross, Jim ve Duncan ayaklarını sürüyerek uzaklaşmaya başladılar; Ross kapıya doğru bir hamle yapacakmış gibi görünüyordu, Jim de hemen arkasındaydı. Xanthe onlara delici bir bakış fırlattı. "Bu ağaç bitene kadar hiçbir yere gitmiyorsunuz.

Izzy ışıkları yaktı ve herkes nefesini tutmuş Xanthe'ı izliyordu, kendi kendine gülmeye devam eden Jeanette hariç. "Müdürün odasının önündeki üç okul çocuğuna benziyorlar," diye fısıldadı Izzy'ye.

Xanthe ağacı inceledi. 'Ne düşünüyorsun, Izzy? Ve ışıkların ayarını değiştir, ben yanıp sönenleri değil, sönenleri tercih ederim; disko gibi ve biz bunu istemiyoruz.

Izzy buna mecbur kalarak kontrol düğmesini, ışıkların daha az migrene neden olacak şekilde davranmasını sağlayacak bir ayara getirdi. Işıkların parıltısında yüzleri isyan eden üç adama doğru bir bakış fırlattı. Xanthe ışıkları yeniden ayarlamayı teklif ederse ortalık ayağa kalkacaktı.

"Muhteşem görünüyor," diye bağırdı Jeanette, kocasının gözlerindeki parıltıyı açıkça okuyarak.

"Gerçekten çok güzel," diye onayladı Izzy, gülmemek için kendini zor tutarken ağzı buruşuyordu.

"Şimdi asıl iş başlayabilir," dedi Xanthe neşeli bir el hareketiyle merdivenlerin dibine yığılmış süs kutularına doğru. Kadehini kaldırdı. 'Kadeh kaldıralım. Bu vesileyle açık olduğunu ilan ettiğim şatoda Noel'e. Şimdi Izzy, şu süsleme kutusunu aç. Onlarla başlayacağız.'

"Ben izlerim," dedi Duncan, ateşin yanındaki deri koltuklardan birine oturarak. "Bu tür şeyler için yeteneğim yok. Ross onun yanındaki kola tüneyerek dayanışma gösterdi.

Xanthe bir an için suratını astı ve sonra biraz da şımarıklıkla, 'Sanırım bunu düzgün bir şekilde yapacağın konusunda sana güvenilemezdi. Jeanette, Izzy, bunun bir kadın dokunuşuna ihtiyacı var. Jeanette yine kıkırdadı, Izzy gözlerini devirdi ve Xanthe kutuyu karıştırıp kâğıt mendile sarılmış birkaç paket çıkarırken gülümsüyordu, sanki kraliyet lütufları bahşediyormuş gibi bunları dağıttı.

Xanthe onunkini çabucak açtı. "Bak, İz! Bir kahkaha ılgılığıyla, kesinlikle orantısız bir boynuzu olan ışıltılı bir cam tek boynuzlu atı havaya kaldırdı. 'Bu Uygunsuz Una. Büyükanne min bize bunu verdiği zamanı hatırlıyor musun? Sen on beş yaşındayken ve bunu neden bu kadar komik bulduğumuzu anlayamadığında. Sözü n ü yarıda kesti ve Jeanette'e, "Çok fallık, gerçi annem hiç anlamadı," dedi. Izzy sevgiyle gülümseyerek elinden aldı, anıları canlandı. Annesinin çay saatine bir dakika kalmış bir Labrador'un beklenti dolu gözleriyle kendisine baktığını fark etti.

"Ne?" diye sordu, kasıtlı olarak annesine takılarak.

Xanthe mükemmel kalemle çizilmiş kaşlarından birini kaldırınc a Izzy yumuşadı ve koltuklardan birinin altından bir kese kâğıdı çıkarıp onun önünde sallandırdı. "Bunu mu demek istiyorsun?

Annesi ayağa fırladı ve çantasından benzer bir çanta çıkarıp merdivenlerin dibindeki tırazana astı.

"Al bakalım, sevgilim.

Izzy, ışıltılı tül eteği, beyaz çizmeleri ve kırmızı Noel Baba şapkasıyla güzel bir buz patencisinin paketini açıp tek ayakla zarif bir manevra yaparken, Xanthe de Izzy'nin Edinburgh'dan aldığı gaydayı çalan küçük keçe farenin etrafındaki kâğıt mendili soydu.

"Oh, sevgilim, o muhteşem. Ona Mousetro adını vereceğim ve bu yıl "İskoç Şatosu'nun Noel'i" olacak.

Jeanette şaşkınlıkla alnını kırıştırdı ve Izzy açıkladı. "Her yıl Noellerimizi olan bir şeye göre adlandırıyoruz. Güldü. "Bir yıl "Osuran Köpeğin Noel'i" idi.

"Oh, Iz. Neden bu konuyu açmak zorundasın? İğrenç yaratık. Xanthe tiksintiyle ağzını büktü. 'Komşumuz öğle yemeğine geldi ve masanın altında uyuyan ve tüm yemek boyunca rüzgâr kesen kokuşmuş köpeğini getirmekte ısrar etti. Xanthe gürültülü bir kahkaha patlattı. "Onu bir daha davet etmedik, değil mi?

Izzy Ross'a baktığında alnının derin kırışıklarla çatılmış olduğunu gördü. Sanki kafasından boynuzlar çıkmış gibi, aniden ürkmüş bir ifadeyle ona bakıyordu.

Xanthe kutudan yeni bir süs çıkardı, küçük ahşap bir fındıkkıran. 'Bu "Büyükannenin Hediyeleri Arkada Bıraktığı Noel" kitabından. Çok utanmıştı, değil mi hayatım?"

Izzy başını salladı.

"Yine de hindiye fırına koymayı unuttuğum Noel kadar kötü değildi. Xanthe kahkahalarla güldü. "Ne felaketti ama. Kızarmış ekmek üzerine kuru fasulye yemek zorunda kaldık ve ondan sonra yemek pişirme işini Izzy devraldı.

Izzy kıkırdadı ve hatırladıkları karşısında başını salladı. O zamanlar annesi kendi aptallığına kahkahalarla gülmüştü ve hiçbiri ne yediklerini umursamamıştı, sadece birlikte olmaktan mutluydular. Noel ağacının yanında, açık ateşin sıcak ışığında annesiyle oturduklarını hep hatırlardı

ve büyükannem, tabakları dizlerinde. Güzel bir anıydı. Annesi biraz sıradışı, son derece bencil ve biraz da pis olabilirdi ama Izzy her şeye rağmen sevildiğini biliyordu.

Xanthe kutudaki hazineleri ve aile tarihiyle ilgili külçeleri çıkarırken, Izzy ve Jeanette'e bunların ağaçta nereye yerleştirilmesi gerektiğini söyledi.

'Hayır, Jeanette, canım. Daha yukarı.'

Duncan ve Jim gösterinin tadını çıkarıyor, alaycı bir tavırla onu azarlıyorlardı: "Jeanette! Aklından ne geçiyordu?"

Ağaca her bir biblo astıklarında, Xanthe öne doğru eğilir, omuzlarının üzerinden bakar ve bibloyu alıp, "Belki de burası daha iyi olur, sence de öyle değil mi sevgilim?" derdi.

Ross gittikçe sessizleşiyor, yüzünde şaşkın bir ifadeyle arka plana çekiliyordu. Artık aralarında ışıltılı gülümsemeler ya da ihtiyatlı bakışmalar yoktu. Izzy onu neyin rahatsız ettiğini merak ediyordu.

Ağaç nihayet tamamlandığında Xanthe, "Işıkları söndür," dedi. "Ross, en yakın sensin.

Usulca ayağa kalktı ve duvar ışıklarını kapattı.

Odanın köşesinde parıldayan ve ışıldayan ağaç Izzy'nin gülümsemesine neden oldu. Her şey mükemmeldi. Noel başlamıştı. Bu gerçek geri sayımın başlangıcıydı ve Carter-Jones ailesinin gelmesine çok az kalmıştı. Son odaları hazırlamak ve Noel planlarını tamamlamak için altı günü vardı.

"Prosecco'yu açma zamanı," diye bağırdı Xanthe, sesi coşkusuyla yüksek notalara ulaşıyordu. 'Bu Noel'i resmen açıyorum. Ross, bu şerefe sen nail olabilirsin. Bardaklar şurada.

Ross kibar bir gülümsemeyle Prosecco'nun mantarını açtı ve her zamanki sakın ve nazik tavrıyla Jeanette ve Xanthe'ye birer bardak doldurdu ama Izzy çenesinin gerginliğinden annesinin tiz çığlıklarının ve dramatik açıklamalarının sinir bozucu olduğunu anlayabiliyordu. Bu Izzy'nin hoşuna giden bir şey değildi.

daha önce görmemişti. Xanthe sonradan edinilmiş bir tattı; Izzy bile onun sınırsız coşkusunu ve yüksek oktanlı konuşmasını zaman zaman yıpratıcı buluyordu ve buna alışmıştı. Ross gibi huzur ve sessizlikten hoşlanan biri için bu oldukça sarsıcı olmalıydı. Yıllar geçtikçe Izzy bir aracı gibi davranmakta ve Xanthe'nin başkalarını kızdırdığı durumları yatıştırmakta ustalaşmıştı çünkü annesinin kaba, kötü niyetli ya da kötü ruhlu olmadığını biliyordu. Gürültücü olabilirdi ama aslında zararsızdı ve Izzy onu seviyordu.

"Aferin anne," dedi Izzy bardağını kaldırarak ve ona sarılmak için yanına giderek. Ağaç gerçekten de harika görünüyordu ve panellerle kaplı salonun en önemli parçasıydı. Ateşin ışığında parlayan parlak deri sandalyeler, büyük ızgarada sıçrayıp dans eden alevler ve şömine rafi boyunca dizilmiş tarçın çubukları ve kurutulmuş portakal dilimlerinden oluşan çelenkle rahatlık yayıyordu.

'Bu süper bir ağaç ve Noel kalemizin kalbi. Burada kalan herkes neşeli ve parlak olsun, tüm bayram sezonu boyunca sağlık ve mutluluğun tadını çıkarsın.

"Bu çok hoş bir düşünce Bayan McBride," dedi Jeanette bardağını kaldırarak, ışık soluk altın rengi sıvıda kırılıyordu.

'Oooh, tatlım, bana öyle deme. Sesim yüz üç yaşında ve yaşlı bir yarasa gibi çıkıyor. Bu yüzden Izzy'nin bana "anne" demesine asla izin vermem. Bu çok yaşlandırıcı ve ben çocuk gelindim. Yirmili yaşlarının ortasında bir kızım olacak kadar yaşlı değilim.

Izzy alaycı bir gülümsemeyle annesine baktı. Yirmili yaşların ortasında. Ha! Keşke öyle olsaydı. Otuzuna Xanthe'nin hatırlatmak istemeyeceği kadar yakındı. Izzy göz ucuyla Ross'a baktı. Kelimeyi ağzından çıkarırken düşünceli görünüyordu. *Anne*.

Gerçekten bilmiyor muydu? Xanthe'yle konuştukları zamanları ve Xanthe için çalışıp çalışmadığını sorduğu zamanı düşündü. Ona hiç cevap vermediğini fark etti. Gerçekten Izzy'nin onun iş müdürü olduğunu mu düşünmüştü?

Xanthe ağacıyla ilgilenirken, Izzy de boş süs kutularını ve yığınla atılmış kâğıt mendil ve balonlu naylonları temizleyerek hepsini tek bir sandığa yerleştirdi. Duncan ateşi körükleyip birkaç kütük daha eklemekle meşguldü ve Jim ile Jeanette alışkanlıkları olduğu üzere koridorlardan birinde gözden kaybolmuşlardı, ancak Izzy hafif bir kıkırdamanın yankısını duyabiliyordu. Kutusunu aldı ve daha sonra almak üzere geniş alt merdivenin üzerine koydu. Ross merdiven direğini tutmuş, düşünceli düşünceli ateşe bakıyordu.

"Akşam yemeği için hazır mısın?" diye sordu Izzy.

Başladı ve kısa bir süre ona baktıktan sonra bakışlarını ızgaradaki kütükleri yalayan alevlere çevirdi.

'Xanthe'nin annen olduğunu fark etmemiştim. Bunu nasıl kaçırdığımı bilmiyorum. Yüzünde alaycı bir gülümseme vardı.

Izzy kaşlarını çattı, gerçekten fark etmemiş olmasına şaşırmıştı. "Peki, onun kim olduğunu düşünüyordun?"

'Onun sizin işvereniniz olduğunu ve sizin de onun kahyası ve işletme müdürü olarak hareket ettiğinizi sanıyordum. Onun annen olduğunu özellikle söylemedin.

"Ben de öyle olmadığını hiç söylemedim. Izzy hızlı bir omuz silkmeye omuzlarını kaldırdı.

"Ama sen ona Xanthe diyorsun. Onun senin annen olduğunu nereden bilebilirdim ki?"

Izzy kafasını sallayarak beynini bulandıran kafa karışıklığı bulutunu dağıtmaya çalıştı. "Bu bir sır değil. "Anne" diye çağrılmaktan hoşlanmıyor ve ben gençken ona adıyla hitap etmenin oldukça havalı olduğunu düşünmüştüm. O zamandan beri de öyle. Dürüst olmak gerekirse, Izzy bunun annesinin saçma sapan bir kibirden söz eden korkunç bir yapmacıklık olduğunu düşünüyordu ama bunu şu anda biraz tuhaf davranan Ross'a itiraf edecek değildi.

"Demek onun kızıydın.

Izzy, "Biri annen olduğunda genellikle ilişki böyle olur," dedi.

"Mmm," diye mırıldandı Ross, sanki istenmeyen bir düşünceyi uzaklaştırmaya çalışıyormuş gibi başını hafifçe sallayarak. 'Gidip biraz iş yapmam lazım. Benim için akşam yemeğini dert etme; sonra yerim.

Adamın arkasına bile bakmadan merdivenleri tırmanışını izledi. Aralarında ne değiştiğini merak etti.

On Sekizinci Bölüm

"W Ross burada mı?" diye sordu Jim, taze yapılmış kahve ve cevizli kekten bir dilim yerken. 'Bunu kaçırmak istemeyecektir. Bu onun en sevdiği şey.

"Süngerini çok iyi kullanıyorsun, Izzy.

Jeanette'in omuzları her zamanki kıkırdamalarıyla titreyerek kalktı.

"Eminim bunu bütün kızlara söylüyorsundur.

"Benim için sadece bir kız var," dedi ve kızın bileğinden tutup kucağına çekti.

"İkiniz de toparlanın," diye homurdandı Duncan. 'Yulaf lapamı midemde pıhtılaştırmaya yetiyor.

Çift ona sırtıttı ve Jim genç karısının dudaklarına hızlı bir öpücük kondurarak Duncan'ı daha da heyecanlandırdı. Duncan inledi ve çayını aldı.

"Delikanlı nerede?" diye sordu. "Salı akşamı ağaçları kestiğimizden beri onu görmedim.

"Sanırım çalışıyor," dedi Izzy. "Birazdan ona kahve ve kek götüreceğim. Ross'u da son iki gündür görmemişti ama yazarların böyle olduğunu ve onun ilhamla dolup taşıdığını varsayıyordu.

Diğerleri işlerinin başına dönmek üzere ortadan kaybolduklarında, bir termos sade kahve, bir sürahi süt ve büyük bir dilim kekle tepsiyi doldurdu ve omurgasında dans eden huzursuzluğu görmezden geldi. O günü yeniden yaşamıştı

ormanda bir düzine kez öpüştü. Bunun bir hata olduğuna falan mı karar vermişti?

Kendini toparlayarak ve onu tekrar göreceği için duyduğu heyecanı görmezden gelerek elini kaldırdı ve kapıyı çaldı. Sessizlik. Bekledi. Hâlâ yanıt yoktu. Izzy dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Eğer adam kendini tamamen kaptırmışsa, onu rahatsız etmek istemiyordu. Belki de içeri girip tepsiyi gizlice masasına bırakmalıydı.

Tekrar kapıyı çaldı, usulca seslendi, 'Ross. Sana kahve getirdim.'

Bu bir ses miydi? Mırıldanılan bir küfür mü? Duymak için kendini zorladı, şimdi tam bir kararsızlık içindeydi. Ya rahatsız edilmek istemiyorsa? Ya hastaysa? Uyuyor olabilirdi.

Ama ona sadece kahve ve kek getirerek nezaket gösteriyordu. Sırtını dikleştirdi, tekrar kapıyı çaldı ve kapının tokmağını çevirdi, hemen bir deja vu tokadıyla sarsıldı.

Ross masasında kulaklık takıyordu. Şimdi tam bir ikilem içinde yutkundu, onu atlatmak istemiyordu ama artık buradaydı.

"Merhaba," dedi sesini yükselterek.

Arkasını döndü. Yüzünde şaşkınlık ve kızgınlık gibi çeşitli ifadeler belirdi, ardından önemli bir karar verecekmiş gibi dikkatli bir değerlendirmeye gözlerini kısıtı.

"McBride. Başıyla onayladı. "Yardım edebilir miyim?"

Adamın sesindeki kayıtsızlıktan etkilenen kızın sesini bulması bir saniye sürdü. 'Sana kek ve kahve getirdim. Hoşuna gideceğini düşündüm.

Gözlerindeki ani keder onu biraz yatıştırdı ama buna rağmen bir şeylerin değiştiğini biliyordu. Sanki bir ışık sönmüş ya da bir duvar yükselmişti.

"Çok naziksiniz, teşekkürler. Üzgünüm, buna karşı çıkıyorum. Editörüm bazı değişiklikler gönderdi. Büyük değişiklikler. Yapısal değişiklikler. Çok fazla düzeltme gerektiren şeyler. "Burada bırakmak ister misin?" Masasında bir boşluk açtı.

ve bilgisayarına geri döndü, parmakları tuşlara emin bir dokunuşla vuruyordu, gözleri sert bir şekilde ekrana odaklanmıştı.

Onunla konuşmak istemediği belliydi.

Kovuluyordu ve bu canını acıtiyordu.

Tepsiyi bir takırtıyla yere bıraktı, onu yakaladığı için sinirlenmişti.

"Rica ederim," dedi bir robotun tüm sıcaklığıyla. Sonra döndü ve kapıyı arkasından çarparak dışarı çıktı. İyi hissettirdi. Çocukça ama iyi.

Lanet adam.

Yemekten sonra Jeanette'i de alıp Fort William'a gitti.

"Noel geldi!" diye bağırarak Jeanette, Slade'in 'Merry Christmas Everybody' şarkısı çalmaya başladığında radyoyu açarak Noddy Holder'ı taklit etti ve şarkıya mükemmel bir şekilde eşlik etmeye başladı. Izzy de kendi ruhunu canlandırmaya kararlı bir şekilde ona katıldı. Ross'un davranışları üzerine kara kara düşünmeyi reddetti, yapacak çok şey vardı. Süpermarkette son büyük gıda alışverişini yaptılar; filiz torbaları, patates, havuç ve yaban havucu yığınları ve raf raf çikolata kutuları, çikolata ren geyikleri ve Noel Babalarla dolu sebze reyonlarında mücadele ederek şarap reyonuna ulaştılar.

Izzy raflara boş boş baktı, sıra sıra dizilmiş şişeler gözünü korkutmuştu, sonra da Jeanette'e. "Carter-Jones'lar iyi mal isteyeceklerdir.

"Bana sorma. Her zaman en ucuz Prosecco'yu alırım. Izzy iç çekti. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum.

Ross'un yardım edeceğini söylediğini sanıyordum.

'Yazmakla meşgul. Sormak istemedim.' Ve sormayacaktı da. Gururu vardı.

Neden arkadaşın Jason'a sormuyorsun? Lüks bir restoranda çalıştığını söylememiş miydin? Şarap hakkında bir şeyler bilen birini tanımıyor mu? Jeanette önerdi.

"Harika bir fikir. Zaten çok yardımcı olmuştu, onun için sorun olmayacağından emindi. Bir istek daha ne olabilirdi ki? Gerçi bu tekrar geri gelmek anlamına geliyordu ama her iki araba da zaten doluydu ve bir gün için yeterince almıştı. Ayrıca dönüş yolunda çiftlik dükkanına da uğramaları gerekiyordu.

"Haydi. Listesine bir göz attı, her şeyin işaretlenmiş olmasından memnundu. "Şarabı bugüne bırakalım.

Ödeme kuyruğunda beklerken, hızlıca bir mesaj gönderdi.

Yine ben. Üzgünüm, bu senin için, Jason, ve şarap hakkında bir şeyler bilen herhangi biriniz için. Bu menüye uygun şaraplar önerebilir misiniz?

Noel Arifesi, Noel Günü ve Boks Günü için hazırladığı iddialı menü planını ekledi.

Otuz beş dakika sonra çiftlik dükkânının otoparkına büyük bir neşe içinde girdiler ve bayram şarkılarının tamamını söylediler.

"Biliyor musun?" diye sordu Izzy arabadan inip çakıllı yoldan eski ahıra doğru ilerlerken. 'Sanki-' diye düşünmeye başladım.

Jeanette yine çakıllı bir Noddy Holder taklidiyle 'Chriiiistmas,' diye bağırdı.

Izzy güldü. "Aynen öyle. Jeanette ile kollarını birleştirdi. 'Harika vakit geçireceğiz. Carter-Jones'lar iğrenç olsalar bile, perde arkasında yine de eğlenmeyi başaracağız.

Downton Abbey gibi olacak. Merdivenlerin altında iyi vakit geçiren hizmetçiler olacağız. Etrafta bir sürü insan olması güzel olacak. Ağzı biraz sarktı. "Noel'de hep evde herkes olurdu.

"Anneni özlüyor musun?"

"Birazcık. Küçük, hüzünlü bir omuz silkmeye omuzlarını kaldırdı. "Gün içinde anneme bunu söylemem gerektiğini düşündüğüm o kadar çok an oluyor ki. Biz' - Izzy sesindeki kırılmayı duydu - 'her zaman oldukça yakındık.

"Özür dilerim, seni üzmemek istememiştim. Izzy, ağlamaya başlayan genç kadına kollarını doladı.

Yapmadın. Onu özlüyorum ve kendimi kötü hissediyorum çünkü onun da beni özleyeceğini biliyorum ama Jim'i seviyorum ve o bunu görmezden geliyor. Yeterince iyi olmadığını ve hiçbir beklentisi olmadığını söyledi. Mobilya yapmak istiyordu ve çıraklık eğitimi almıştı. İyi biri ama şirket iflas etti ve işini kaybetti.

Izzy, Jeanette'in annesinin bakış açısını anlayabiliyordu. Kâğıt üzerinde liseden başka hiçbir vasfı yoktu ama kale için harika bir varlık olduğunu kanıtlamıştı ve her işe el atabilecek gibi görünüyordu. Ve ikisi de çok gençti.'

"Eminim senin için en iyisini istiyordur. Izzy diplomatik bir tavırla Jeanette'e bir kez daha sarıldı. "Neden onu aramıyorsun? Düşünmek için zamanı olacak ve belki duyguları biraz daha sakinleşecektir. Belki güzel bir konuşma yapabilirsiniz. Eminim senin için endişeleniyordur.

Jeanette burnunu çekerek, 'Sanırım yapabilirim,' diye cevap verdi. 'Teşekkürler, Izzy. Annenle yaşamak güzel olmalı, ama o senin işlerini yapmana izin veriyor. Gerçek bir anne gibi de değil, değil mi? Bu harika olmalı. Seni yargılamıyor, olduğun gibi kabul ediyor. Yapacak bir sürü işi olmasına rağmen oturma odamızda çok güzel bir iş çıkardı. Tavan arasında gerçek bir ev gibi görünüyor. Çok rahat.'

"Mmm," diye mırıldandı Izzy belli belirsiz bir gülümsemeyle. Evet, Jeanette ve Jim'in çatı katındaki odalarını sıcak ve rahat hale getirmek için çok düşünmüştü, hatta ateşi kullanabilmeleri için bir baca temizleyicisi bile getirmişti, ama Jim tüm ağır işleri, Jeanette de temizliği yapmıştı. Xanthe'ın tek yaptığı onlara patronluk taslamaktı.

"Günaydın hanımlar," dedi John ahırın cam kapılarından içeri girerlerken. "Biraz ökseotu ilginizi çeker mi?"

Izzy dükkânın önündeki süslü hasır sepetlerden birini kaparken arsız bir sırıtışla büyük bir dal uzattı.

"Benim ökseotuna ihtiyacım yok," dedi Jeanette sırtarak. 'Ama senin, Izzy, kesinlikle ihtiyacın var. Ross'tan bir Noel öpücüğünün gecikmiş olduğunu düşünüyorum. Dürüst olmak gerekirse, ikiniz de bekarsınız, neden sana karşı bir hamle yapmadığını anlamıyorum. Senden hoşlandığına eminim. Onu sana bakarken gördüm. Hem de çok.'

Izzy, John'un suçlu ve temkinli ifadesinin farkında olarak ona ters ters baktı. Hak etmişti. Onunla uğraşan bir başka adam. Bu arada Philip'e ne olmuştu? Onu Edinburgh'da gördüğünde çok samimi ve onu tekrar görmek için can atıyor gibi görünmüştü ama ondan bir daha haber alamamıştı.

'Eminim istemiyordur. Biz sadece arkadaşız.'

'Ama çok yakışıklı. Bir kaçamak yapabilirsin. Izzy bir kahkaha attı. "Kaçamak yapmak istediğimi kim söyledi?"

"O kadar da yaşlı değilsin.

Şimdi gülme sırası John'daydı. "Bu sana söylendi.

Izzy oflayıp puflayarak ona döndü. "Ben ve çocuk" - Jeanette buna kıkırdadı - "hindi, geyik eti ve sosisleri almaya geldik.

Hemen geliyorum. Gidip getireyim. Başka bir şey var mı?"

Izzy dükkânın şenlikli atmosferinde etrafına bakındı. "Eminim benim de alıp çıkacağım bir sürü cazip ikramınız vardır.

"Bir sürü cazip ikramım var," dedi çirkin bir göz kırpmayla.

Gözlerini devirdi ve ona sırtıttı. Onun tecrübeli bir flörtçü olduğunu fark etmişti. Yeni biriyle birlikte olmayı deneyen o serserilerden biriydi. Ciddiye alınacak biri değildi. "Eminim öyledir ama benim bir listem var.

"Listelerde gerçekten çok seksi. Jeanette başıyla onayladı. "Her şey için listeler. "Düzenli olmayı severim.

'Gidip kuşu getirirken sizi yalnız bırakayım. Resepsiyonda olacak.'

"Hoş biri," dedi Jeanette o uzaklaşırken. "Ross'tan hoşlanmıyorsan ona çıkma teklif etmelisin.

Böyle zamanlarda Izzy, Jeanette'in sadece on sekiz yaşında olduğunu açıkça hatırlıyordu. Daha genç ve sinir bozucu bir kız kardeşe sahip olmak böyle bir şey olmalıydı.

"Tavsiye için teşekkürler. John şansını yakalamıştı ve bunu mahvetmişti. Onunla ilgili bir şey miydi? Eski güvenilir Izzy, daha ısıltılı, daha göz alıcı bir şey gelene kadar herkesin arkadaşı mıydı?

"Artık gençleşmiyorsun. Bak, şu çikolatadan penguenler çok güzel görünüyor. Onları çikolata kutüğünün üzerine koyabilirsin, çok sevimli görünürler.

Izzy konunun değişmesinden çok memnundu.

"Bu kokulu şeylerden biraz almalısın," dedi Jeanette, kokulu mumları ve çubuklu bir yağ difüzörünü göstererek. 'İskoç çamı ve kızılçık, çok Noel kokulu. Eminim Bayan Carter-Jones böyle bir şey bekliyordur.

"Bayan Carter-Jones çok talepkardır.

"Biliyorum ama parasını o ödüyor. Para kadın için önemli değil gibi görünüyor.

Izzy alışveriş sepetine birkaç tane koydu, her birinin maliyeti karşısında irkildi ama Jeanette haklıydı, bu konukların hatırlayacağı türden küçük bir dokunuştı. Restoran ve barların güzel kokulu sıvı el sabunu bulundurması her zaman hoşuna gitmişti.

Sunulan onca lezzetli şey varken sıkı bütçesini hatırlamak çok zordu ve Noel pastasının üzerine konacak minik şeker hamurlu karla kaplı köknar ağaçlarına, en güzel şekilli cam şişedeki loganberry cin likörüne ve listesindeki duble krema, viski trüfleri ve fûme pastırmaya yenik düştü. Neyse ki şatoda bol miktarda depo vardı çünkü etleri de topladığında buzdolabı tıka basa dolacaktı.

"Bayan McBride.

Izzy bu ekşi ses tonuyla, selofanla sarılmış tarçın çubukları ve kurutulmuş portakal dilimlerinden oluşan poşetten başını kaldırdı. "Bayan McPherson, nasılsınız?

"Ben iyiyim. Koyu, boncuk gibi gözleri sertçe Izzy'ye baktı. Nezaket dolu bir gülümsemeyle ve sanki bakkalda dinleme cihazı varmış gibi etrafına bakınarak Izzy'ye doğru eğildi ve yüksek sesle fısıldayarak sordu: "Rod Stewart'ın Hogmanay için buraya geleceğine dair bir söylenti var?

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Izzy bir kıkırdamayı bastırarak.

"Demek Beckhamlar," diye böbürlendi postacı kız, gözlerinde hararetli bir parıltıyla. 'Ya onlar ya da Rod. Yazık, ben biraz şarkı söylemeyi severim.

"Ne?" diye sordu Izzy, Bayan McPherson'ın Rod Stewart ile düet yaptığı görüntüsü beynine kısa devre yaptırmıştı. Ayrıca böylesine abartılı söylentilerin dolaşıyor olmasından da dehşete düşmüştü.

Bayan McPherson burnuna vurdu. 'Bana söyleyemeyeceğini biliyorum. Endişelenme. Tek kelime etmeyeceğim. Sır benimle güvende, tavuk. Huzurlu bir gülümsemeyle hasır alışveriş sepetini aldı ve koridorda uzaklaştı.

Jeanette arkasından kıkırdarken Izzy onun gidişini izledi.

"Buyurun," dedi John, ön masadaki hindiyi dürterek. "Sakatatlarını çıkarmayı unutma.

Izzy hatırlaması gereken onca şeyi düşünerek, "Hatırlamayacağım," dedi. Bunu Noel Günü listesine ekleyecekti. Sadece bunu yapmayı hatırlaması gerekiyordu.

"Çok doyurur. Böylece misafirleriniz karda mahsur kaldığında her tarafta körili hindi olur. Durakladı ve yüksek Velux pencerelerden birinden gözlerini kısarak gökyüzüne baktı. 'Kar önümüzdeki birkaç gün içinde yağacak. Yirmi dört günden kısa bir süre içinde yirmi santime kadar çıkabileceğini söylüyorlar.

Saatlerce. Kalenin elektriği kesilecek ama yılın bu zamanında erzak aldığınızdan emin olun dememe gerek yok.

"Şato Noel arifesinden önce kesilmediği sürece, ben-" Sözlerini tamamlayamadan dükkânın diğer tarafından gelen bir bağırışla bölündü.

'John, Bayan McPherson'ın siparişinin nerede olduğunu biliyor musun? Onu bulamıyorum.'

Sinirli bir şekilde içini çekti. "Burada her mavi şeyi yapmak zorundayım," diye mırıldandı ve uzaklaştı. 'Sana mutlu Noeller. Umarım iyi bir Noel geçirirsiniz ve Rod'un sesi güzeldir," diye seslendi omzunun üzerinden.

Izzy gözlerini devirdi. Bayan McPherson'ın cevaplaması gereken çok şey vardı.

Jeanette'le birlikte alışverişlerini arabanın bagajına yükledikleri sırada cep telefonu çaldı ve arabanın anahtarlarını karıştırırken kimin aradığını fark etmeden telefonu açtı.

Izzy, ben Duncan. Seni görmek isteyen bir adam var. Xanthe adının Philip olduğunu söyledi.'

On Dokuzuncu Bölüm

Izzy'nin kalbi, başını dik tutarak şatoya doğru yürürken çarpıyordu. O yapılmış ve kısa sürücü geri olarak sakın bir şekilde olarak Mümkün,

Elleri direksiyonda titremesine rağmen kasten acele etmemişti. Philip bekleyebilirdi. Geri dönmek için acele etmeyecekti. Yine de Edinburgh'daki buluşmalarının aklından çıkmadığını inkâr edemezdi. Tabii Ross'la öpüşene kadar.

Annesinin kahkaha tufanı sabah odasından yükseldi ve Izzy bir an tereddüt etti, küçük bir parçası en azından koşup hızlıca bir kat maskara sürmek istiyordu.

"Alışverişi ben yaparım," dedi Jeanette, gözleri merakla parlıyordu. Izzy eve dönüş yolunda neredeyse hiç konuşmamıştı; kafasının içinde çöp toplama gününde esen bir fırtına gibiydi, rastgele düşünceler beyninde boş gevrek paketleri gibi uçuşuyordu.

"Teşekkürler," dedi dalgınca, annesinin sesini takip ederek şu anki projesi olan kütüphaneye doğru ilerledi. Kapıda bir süre bekledi, hâlâ Philip'i buraya kadar getiren şeyin ne olduğunu merak ediyordu.

"Fort William'dan taksiyle geldiğine inanamıyorum, sevgilim. Bir servete mal olmuş olmalı. Bu gece burada kalmalısın.'

Philip'in sesinin alçak bir mırıltıyla karşılık verdiğini duydu ama her kelimesini yakalayamadı. "Bu... Izzy... duygular... beni affet.

Onu affetmek. Affedebilir miydi? Nefesi boğazında düğümlendi ve bir umut patlaması göğsünde bir langırt tekerleği gibi sekti; çılgın, rastgele ve manik. Philip onu sevdiğini söylemek için mi gelmişti? Peki ya Ross? O öpücüğü düşünmeden edemiyordu ama bu onun için ne anlama geliyordu? Gerçekten meşgul müydü yoksa sadece ondan kaçıyor muydu?

Kapıyı iterek açtı, yüzünde titrek bir gülümseme vardı.

'Izzy, hayatım. Bak kim gelmiş.'

Philip Xanthe'nin yanında duruyordu, yüzünde utangaç bir gülümseme vardı, pencereden içeri giren parlak kış güneşi sarı saçlarını yakalıyordu.

"Selam, Iz. İki elini de uzattı.

"Philip," dedi, kapı aralığından kıpırdamadan, aklına gelen bir düşünceyle. Adamın omuzlarının eğimli olduğunu daha önce nasıl fark etmemişti?

Odanın içinde yürümeden önce durakladı. "Iz, içeri daldığım için özür dilerim ama ben..." Gözleri onunkileri aradı.

Yutkundu.

'Seni görmeye gerçekten ihtiyacım vardı. Geçen gün seni gördüğümünden beri seni düşünmeden edemiyorum.

Xanthe ellerini çırpı. 'Ne kadar hoş değil mi? Şimdi gel otur, Izzy. Philip'e kalede yaptığımız çalışmaları anlatıyordum. Ona büyük bir tur attırman gerekecek ve senin cevizli ve kahveli kekini çok beğendi. Boş fincanların ve pasta tabağının bulunduğu sehpayı elini salladı. Aklına alakasız bir düşünce daha gelince Izzy kaşlarını çatı. *Pasta Ross içindi.*

Zayıf, tavuk beyinli bir aptal gibi başını salladı ve oturdu.

Çok lezzetli. Daha önce pişirdiğini hatırlamıyorum. Yine de iyi oldu. Düz karnını sıvazladı. "Her zaman besleyici oldun.

Izzy ona baktı. Öyle mi yapmıştı? Philip çoğu zaman kendisini akşam yemeği için onun dairesine davet ederdi. Ama onu davet ettiğinde, her zaman başka şeylerle meşgul oluyordu.

Güldü. "Fort William'da olduğunu duydum, fark etseydim istasyondan taksiye binmek yerine beni bırakırdın.

"Philip," dedi Izzy, Fort William'dan söz edilince nihayet kafası açıldı. Boşaltması gereken bir araba dolusu alışveriş vardı ve bunu Jeanette'e bırakmak yerine kendisinin yapması gerekiyordu. "Burada ne işin var senin?

Xanthe dudak büktü. 'Seni görmeye geldi. Dürüstçe. Philip'e komplocu bir tavırla gözlerini devirdi. "Sanırım sizi yalnız bıraksam iyi olacak.

"Bence yapmalısın," diye mırıldandı Izzy.

Xanthe Philip'in yanağına bir öpücük kondurdu. 'Seni görmek çok güzel, bizi böyle şaşırtman çok romantik. Sonra görüşürüz. Bu sözlerle birlikte, ardında Guerlain parfümünün güçlü kokusunu bırakarak, topuklu ayakkabılarının üzerinde odadan çıktı.

Philip hemen ayağa kalktı ve Izzy'nin yanına oturdu.

"Sevgilim-

Izzy istemsiz bir kahkaha attı. Ondan "sevgilim" lafını duymak kulağa çok... çok saçma geliyordu.

Philip kaşlarını çattı. "Ne?

"Özür dilerim," dedi hafifçe kekeleyerek. 'Sadece' - omuzlarını kaldırdı - 'şey, bilirsin işte. Tuhaftı.

Gözlerini kısmıştı. "Seni görmek için dört saat yolculuk yapmanın tuhaf bir yanı yok.

İç çekti. "Neden bana geleceğini söylemedin? Listelerini düşündü. "Gerçekten iyi bir zaman değil.

Philip geri çekildi. 'Izzy! Bunca yolu seni görmek için geldim. Seni çok özledim. Gerçekten özledim.'

Buna ne diyeceğini bilemeden başını salladı. Jeanette'in alışverişi doğru yerlere koyup koymadığı gibi düşünmesi gereken o kadar çok şey vardı ki... Noel günü için alınan sebzeler, kilerdeki ikinci buzdolabına konmalıydı.

ayrı ayrı tutulurdu. Sığır etinin Noel arifesi için olduğunu bilecek miydi? - Ve Ross'un onu bir daha öpüp öpmeyeceğini.

Elleri kot pantolonunun kumaşını çekiştiriyordu. Bir tencere krema çorba içindi ama diğerinin diğer buzdolabına konması gerekiyordu. Ross o zekâ saçan öpücükten sonra ondan kaçıyor muydu?

Izzy. Antonia ile korkunç bir hata yaptım. Bu kadar çabuk nişanlanmak.'

Izzy kaşlarını çatarak, "Bu bir yıl önceydi," dedi.

'Biliyorum ama hayatımda neyin eksik olduğunu fark etmem biraz zaman aldı. O da sendin. Iz, beni herkesten çok daha iyi tanıyorsun. Antonia beni anlamadı. Sen...' Ona gülümsedi, gözleri onunkileri arıyordu. "Her zaman kusurlarıma ve zayıflıklarına katlandın. Bütün adamı anlıyorsun. Izzy yine kaşlarını çatı. Ama ya kendisi? Söylediği her şey kendisi hakkındaydı. Birlikte olmalarının onun için iyi olan yanı neydi?

Kapı açıldı ve Philip başını kaldırıp baktı, yüzü hemen bir hoşnutsuzluk maskesine dönüştü. "Onun burada ne işi var?

Izzy döndüğünde Ross'un kapıda durduğunu gördü, geniş omuzları giriş tarafından çerçevelenmişti.

"Özür dilerim," dedi sert bir sesle, "burada birinin olduğunu fark etmemiştim. Bir an için Izzy'ye baktı, o mavi gözler açık ara farkla çok zekiydi. Izzy'nin beyni kısa devre yaptı ve başka bir şey yapamadığı için onun dudaklarına baktı. Adam bekledi, bu Izzy'nin konuşmak istiyorsa konuşması için açık bir davetti ama Izzy kelimeleri bulamadı, beyni yepyeni bir farkındalık tarafından enayi yerine konmuştu. Izzy bir şey söylemeyince adam başını salladı ve gitti.

Izzy sakın bir sesle, "Burada yaşıyor," dedi. Ross'un onun kurtarılmaya ihtiyacı olup olmadığını görmek için geldiği belliydi. Tıpkı sık sık yaptığı gibi onun için bir şeyler yapacaktı. Arkadaşlar böyle yapardı. Gecenin bir yarısı kalkıp kovaları boşaltırlardı. İnsanları Edinburgh'a bırakırlardı.

potansiyel olarak sırlarını açığa çıkarır. Ayakların donduğunda seni taşıdılar.

Philip'in pek çok kez söylediği gibi, onu herkesten daha iyi tanıyordu ve bunların hiçbirini onun için yapmayacağını kesinlikle biliyordu. Onu sadece ihtiyacı olduğunda istiyordu. Onun için faydalıydı, daha fazlası değil.

"Beni seviyor musun, Philip?"

Adam bir şey söylemekte zorlanırken, klasik ağzı açık şaşkınlığı ona her şeyi anlatıyordu.

"Ben... şey, elbette. Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz. Bildiğimi biliyorsun.' Ayağa kalktı.

"Nereye gidiyorsun?"

"Sizi Fort William'a geri götürecek bir taksi çağırmak için.

Ne! Saçmalama. Bu ne demek oluyor? Kelimeleri söylememek mi?"

"Hayır," dedi Izzy, her şeyin yerli yerine oturduğu göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle. 'Ama çok meşgulüm. Bugün, yarın ya da öbür gün sana ayıracak vaktim yok. Yeni yılda beni ara, belki Edinburgh'da bir yemeğe falan çıkarız.

Izzy! Bunu bana yapamazsın.'

"Neyi yapamam?"

"Bunca yolu seni görmek için gelmişken beni ortada bırakma.

Güldü ve başını salladı. 'Philip, biz her zaman arkadaştık ve bundan sonra da öyle olacak. İkimizin de bunu anlaması bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Onu bu kadar nazıkçe serbest bırakarak fazlasıyla cömert davrandığını hissetti.

Onu pek çok kez yüzüstü bırakmıştı, özellikle de duygusuzca başka bir kadınla nişanlandığını açıkladığında. Bu korkakça bir hareketti çünkü onun kendisi hakkında ne hissettiğini biliyordu ama onun yolundan gidip ona karşı kaba davranacak değildi; bu onun tarzı değildi. "Seni, senin onu sevdiğin kadar seven doğru kadını bulmayı hak ediyorsun.

Philip sertçe yutkundu. Kadın onun Adem elmasının düşüşünü izledi ve sonra üzgün bir gülümsemeyle başını kaldırdı. "Ne zaman bu kadar bilge oldun?"

Omuz silkti.

"Kalamayacağıma emin misin? Fikrini değiştirmeyecek misin?"

"Philip, taksiyi çağırıyorum.

"En azından eski günlerin hatırına bana sarılmayacak mısın? Kız onu itemedi içeri girdi.

Kapı tekrar açıldı ve bu kez Philip'e sert bir bakış atan Duncan'dı.

"Xanthe'yi arıyorum, onu gördünüz mü?"

Izzy gülümsemesini bastırmakta zorlandı. Duncan'ın gönüllü olarak Xanthe'yi aramaya çıktığı gün, siperlerin üzerinden domuzların uçtuğu gündü.

Duncan geri çekilirken Philip onu alnından öptü.

"Teşekkürler, Izzy. Eğer fikrini değiştirirsen, nerede olduğumu biliyorsun. Fikrimi değiştirmeyeceğim. Şimdi, tüm bunları yerleştirmeme yardım edebilirsin.

"Taksiyi beklerken kitapları raflara geri koyun. "Var mı-

Izzy ona sırtmadan önce sertçe, "Evet, öyle," dedi. Çok fazla şeyden paçayı kurtarmıştı ve bu onun olduğu kadar kendisinin de suçuydu. Şimdi, eğer ondan bir şey isterse soracaktı.

Yirminci Bölüm

"T teşekkürler, Izzy," dedi Jim, mutfak masasındaki her zamanki koltuğuna çökerek. "Açlıktan ölüyorum.

Jeanette masayı hazırlarken, "Hep açlıktan ölüyorsun," dedi. "Izzy'nin bana yemek yapmayı öğretmesi iyi bir şey.

Izzy yüzünü buruşturdu; 'aşçı' terimi cömert bir terimdi. Diğer kız mutfakta hâlâ bir yükü.

'Harika kokuyor, genç kız. Arkadaşın gitti mi? Duncan'ın gözleri bariz bir merak ve biraz da belirsizlikle onunkilere dikilmişti.

'O gitti ve *sadece* bir arkadaş' dedi.

"O zaman bu doğru, genç kız. Duncan ona gülümsedi. 'Sen en iyisini hak ediyorsun ve o buğday suratlı kırbaçlının sana göre biri olmadığını söyleyebilirim.

Izzy'nin kalbi göğsünde sıkıştı, onun bariz rahatlamasından etkilendi.

"Merak etme," dedi elini okşayarak; sarılmayı seven biri değildi.

"Hiçbir yere gitmiyorum.

"Guid," dedi huysuzca. "Yardım ister misin?

Nazik bir gülümsemeyle başını salladı. 'Bu çok hoş olur, Duncan. Parmesanı masaya koyabilir misin? Izzy makarnayı süzdükten sonra ısıtılmış tabakları spagetti ile doldurdu. Hepsi oradayken ortaya çıkma ihtimaline karşı Ross için de bir tabak vardı.

Memnun bir koklamayla zengin Bolonez sosunu makarnanın üzerine kaşıkladı ve Duncan ilk dördünü uzattı. "Bunu fırına koyacak mısın... Ross! Geldin demek. Tam zamanında. Gel otur, delikanlı.'

"Merhaba yabancı. Jim ayağıyla bir sandalyeyi dürterek Ross'un oturması için itti. "Üzerindeki ağırlığı at.

Huh? diye düşündü Izzy. Son iki odayı hazır hale getirmek için son bir telaşla boya yapan Jim'in aksine Ross bütün gün kışının üstünde oturmuştu. Ona gözlerini kısarak bir değerlendirme yaptı. Dürüst olmak gerekirse yorgun görünüyordu ve saçları her zamankinden daha da dağınıktı. Sanki bütün gün çok çalışmış gibi görünüyordu.

Herkes masaya oturduğunda Duncan, "Çok mu çalışıyorsun, delikanlı?" diye sordu.

'Evet,' dedi Ross, 'ama neredeyse bitirdim. İlk taslağı Noel'e kadar bitirmeye çalışıyorum, böylece Carter-Jones'lara yardım edebilirim. Yardım etmek için fazla ortalıkta olamadığım için üzgünüm.

'Sen bir misafirsin. Yardım etmene gerek yok. Izzy'nin sözleri istemediğinden daha sert bir şekilde yuvarlandı. "Jeanette, bana biberi uzatır mısın? İçecek bir şey isteyen var mı?

Ross ona uzun uzun baktı ama masanın etrafındaki genel sohbet devam ederken hiçbir şey söylemedi. Izzy arada bir başını kaldırıp Ross'un gözlerini üzerinde, onu incelerken buluyordu. Her seferinde yemeğine geri dönüyor ve onu görmezden geliyordu.

"Harikaydı, teşekkürler, Iz. Jim tabağını itti ve omuzlarını yuvarladı. "Geri dönüp bu akşam bir duvar daha mı bitirsem yoksa yarın hepsini bitirmeye mi çalışsam karar veremiyorum.

Izzy cevap vermeden önce Ross, "Yarın sana yardım edebilirim," dedi.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Jim'le aynı anda, "Bu harika olur. Hemen hallederiz.

Kollarını kavuşturdu ve ikisi ertesi gün için eylem planlarını tartışırken yüzünde isyankâr bir ifadeyle arkasına yaslandı.

Duncan onun hoşnutsuzluğunun nedenini yanlış anlayarak ona sempatik bir göz kırptı. 'Bırakın işlerini yapsınlar. Delikanlı yardım etmek istiyorsa, bırakın etsin.

Ross isterse yardım edebilirdi ama onun minnettarlıkla üzerine kapanmasını beklememeliydi. Ömrü boyunca bir sıcak bir soğuk esen erkeklerle yeterince karşılaşmıştı. Bir dakika önce onu öpüyor, sonra da iki gün boyunca onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Artık bununla işi bitmişti. Bugün Philip'i görmek ona, birinin sonradan düşündüğü biri olmaktan çok daha fazlasını hak ettiğini göstermişti.

Ayağa kalktı ve mutfağı toplamaya başladı. "Ben de yardım edeyim," dedi Jeanette.

'Hayır, sen git ve rahatla. Bütün gün Jim'i görmedin, yoksunluk belirtileri yaşayacaksın,' diye alay etti.

Jeanette sırtıttı ve Jim'i sürükleyerek tavan arasındaki odalarına götürdü. Izzy bulaşık makinesini doldurmaya o kadar odaklanmıştı ki, Duncan'ın kaçtığını fark etmedi ve şimdi sadece o ve Ross vardı.

"Onu gönderdiniz o zaman?" "Gitti, evet.

Fazla kalmadı. Evlenme teklif etmeye falan geldiğini sanmıştım. Büyük bir jest, habersiz geldi.'

Izzy gülümsedi. "Onun gibi bir şey, ama arkadaş olmamızın daha iyi olacağı konusunda anlaştık ve bu konuda kendimi gerçekten iyi hissediyorum. Ona muzip bir sırıtış fırlattı. 'Ayrıca, Noel'e sadece birkaç gün kala böyle ortaya çıkıp onun için her şeyi bırakmamı bekleyecek kadar yüzsüzdü. Taksisini beklerken kütüphanedeki kitapları raflara geri koymama yardım etmesini istedim.

Ross güldü. 'Sen yapmadın. Zavallı adam bunca yolu geldi ve sen onu çalıştırdın.

'Çok doğru söyledim. Daha yapacak çok şey var.'

"Aklıma gelmişken, size bir şarap listesi hazırladım," dedi cebinden katlanmış bir kâğıt çıkararak.

"Oh.

'Bunu sana daha önce vermeliydim. Jeanette çoktan alışverişe gittiğini söyledi.'

"Noel arifesine daha dört gün var," diye belirtti. "Özür dilerim, zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım.

"Gerçekten mi?" dedi hızlıca ve ondan kaçtığını bildiğinin farkına varmasını sağlayacak şekilde ona sert bir bakış attı.

Yüzünü buruşturdu. "Izzy.

Kaşlarını kaldırma sırası ondaydı. Ona bir özür ya da en azından bir açıklama borçluydu.

Ona doğru bir adım attı ve elini çenesinin altına koydu. "Özür dilerim.

Yüzünü kaldırdı ve adamın gözleri onunkilere kilitlendi, mavilik onu beklenmedik bir şekilde sarstı.

"Öyle olmalısın," dedi kollarını kavuşturarak ve adamın ne diyeceğini beklemeye başladı. Kararsız erkeklerle işi bitmişti.

"Özür dilerim," diye tekrarladı.

Adamın sesindeki boğuk tınıdan çok daha fazlası için özür dilediğini anladı. Ona gözlerini kırıştırdı, temkinli ve aptalca bir umutla. Aptalcaydı. Hiçbir şey öğrenmemiş miydi?

Kız mantığı ve duyguları arasında bocalarken, adamın eli kızın beline dolandı ve gözleri kızın gözlerinden hiç ayrılmadan onu nazikçe kendine doğru çekti. Hareket o kadar yavaş, niyet o kadar açıktı ki, gerçekten isteseydi hareket edebilirdi ama adamın bakışlarındaki yumuşak özür ve düşünceli endişe onu büyülemişti.

Tekrar çekiştirerek onu kendine doğru son bir santim daha çekti ve başparmağı elmacık kemiği boyunca kayarak onu nazikçe öpmeden önce yüzünü kavradı. Bu hareket kalbinin etrafındaki son çürük savunmayı da tamamen eritti ve dudakları onunkilerin altında açıldı.

"Gerçekten üzgünüm," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. 'Ben... düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Xanthe'nin senin annen olduğunu fark ettiğimde, bu beni tamamen

Bana.'

Geri çekildi. "Annemin kim olduğuna yardım edemem. "Biliyorum. Sadece, o çok...'

"Gürültülü mü?" diye sordu Izzy, sözlerinde buz gibi bir dokunuşla.

"Aynı zamanda nazik, hevesli ve o *benim* annem ve onu seviyorum.

"Biliyorum. Özür dilerim, bana birini hatırlatıyor.' Sanki bir anıyı yerinden oynatmaya çalışıyormuş gibi başını salladı.

"Tam olarak ne için üzgünsün?" diye sordu, çünkü bunun sadece annesiyle ilgili olmadığı açıktı.

"Seni öptüğüm ve sonra terk ettiğim için.

"Neden yaptın?

Elini tekrar kızın yüzüne götürdü. "O öpücük beni şaşkına çevirdi.

Sözler onu suskun bıraktı. Hiç de beklediği gibi değildi. "Biraz temiz hava almak ister misin?" diye sordu aniden.

"Evet.

Beş dakika sonra gece havasına karşı sımsıkı sarınmış, göle doğru yürüyorlardı. Üstlerinde gökyüzü berraktı, binlerce iğne ucu kadar uzak ışıkla doluydu ama ufukta, ayın aydınlattığı bir bulut kümesi, sınırda pusuya yatmış işgalciler gibi tehditkâr bir şekilde geziniyordu.

Izzy, 'Sabah şiddetli bir ayaz olacak,' dedi.

"Daha fazla kar geliyor. Havadaki esintiyi hissedebilirsiniz. Özel bir soğukluk türü.

"Misafirlerimiz gelene kadar uzak dursa iyi olur. İhtiyaç duydukları son şey bir kar fırtınasıydı. 'Noel günü kar yağabilir ve o zaman beyaz bir Noel geçiririz. Bu bizi memnun eder-'

"McBride, buraya hava durumu hakkında konuşmak için gelmedim. "Bana daha önce Izzy demiştin.

"Ben yaptım. Durdu ve ellerini tekrar kızın beline koyarak kalçalarını kavradı. "Daha önce söylediklerimde ciddiymdim. Senden kaçtığım için özür dilerim. Seni görmezden gelebilirmişim gibi davranmaya çalışıyordum - çekiciliği - ama seni öptüğümde başka bir şey oldu. Ben... ilişkilerde iyi değilim. Ne pahasına olursa olsun dramadan ve yoğun duygulardan kaçınmaya çalışıyorum. Tabii ki ilişkilerim oldu ama onları dengede tutmayı seviyorum. Durdu ve ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "O öpücük beni uçurumdan aşağı attı.

"Ah. Kelimeler içine işledi ve tek yapabildiği ona bakmak oldu, dudakları şaşkınlıkla aralandı, gözleri merakla doldu. "Oh," dedi tekrar çünkü bir şey söylemesi gerekiyordu ama konuşma gücü tamamen elinden kaçmış gibiydi.

Erkekler böyle şeyler söylemez, değil mi? Izzy gibi kadınlara değil. Yan komşunun iyi arkadaşı gibi bir kızdı. Bu yüzden onu tekrar öpmesi iyi bir işti.

Kanı damarlarında hızla akan Alka-Seltzer gibi fokurdarken, midesinde kelebekler uçuşup dans ediyordu. Dudaklarının dokunuşu, beyinde tekrar tekrar yankılanan '*beni bir uçurumdan aşağı attı*' sözleri kadar sarhoş ediciydi.

Neşe, heyecan, coşku - hepsi birden içinden geçerek, son birkaç gündür kontrol altında tutmaya çalıştığı duygularını sabitleyen kapağı gevşetti. Rahatlama ve mutluluk başını döndürdü. Bu adam da onun için aynı şeyleri hissediyordu. Yıllarca umudun, karşılıksız duyguların peşinde koştuktan sonra, bu bir aydınlanmaydı.

Bir noktada kar yağmaya başladı ama birbirlerine o kadar dalmışlardı ki, büyük bir tanecik aralarından geçip Izzy'nin burnuna düşene kadar fark edilmedi. İç çekti ve geri çekildi. Ross'un siyah saçları çoktan ince bir beyaz tabakayla kaplanmıştı.

"Burada daha fazla kalırsak kardan adama dönüşme tehlikesiyle karşı karşıyayız," dedi Ross hüzünlü bir gülümsemeyle.

"Gitmek için iyi bir yol olurdu," diye yanıtladı Izzy, dudakları karıncalanarak.

Bir kolunu onunkine doladı. 'Hadi, gidip ısınalım. Sıcak bir içkinin geldiğini hissediyorum.

"Mmm, kulağa hoş geliyor.

Elinde bir bardak viskiyle ateşin önünde Ross'un yanına kıvrılan Izzy, ocakta dans eden alevlerin, çatırdayan ve tüküren kütükleri yalayıp kıvrımasını izledi. Az rastlanır bir memnuniyetle iç çekti. Son bir aydır saatte yüz mil hızla çalışıyor gibiydi ve başını onun omzuna yaslamak rahatlatıcıydı. İçeri girdiklerinden beri pek konuşmamışlardı ama Ross'un sessizliği her zamanki gibi arkadaşça ve dinlendiriciydi. Konuşma ihtiyacı hissetmiyordu.

"Bu çok güzel," diye mırıldandı, omzuna doladığı koluyla ön kolunu okşadı.

"Bunu ilk öpüşmemiz için söylemiştin. Başını kaldırdı, artık ciddiye. "Sonra da "uçurumdan atıldım" dedin. Az sözle çok şey anlatma ustası olduğunu söyleyebilirim.

İçini çekti ve yüzünü ona döndü.

"Paniklediğimi söylersem otuz beş yaşında bir adam için pek yetişkin gibi görünmez, değil mi?

Bunu bir dakika boyunca düşündü. "Emin değilim. Sanırım bu paniğe nasıl tepki verdiğinize bağlı.

'Kötü bir şekilde, belli ki. Geri çekildim, mağarama geri dönmeye çalıştım. Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Nicole'den sonra hayatımın dengede olmasını sağlamayı kendime görev edindim. Sanırım bu yüzden yazar kimliğimi bir sır olarak sakladım. Panikledim çünkü kendimi yanlış bir güvenlik hissine kaptırmıştım. Senin yanında kendimi çok rahat hissettim - drama yok, yapmacıklık yok. Güldü. "İşte bu yüzden

tam bir şoktu. Ve bu kulağa pek de iltifat gibi gelmiyor, değil mi? Ama o anlık patlama... Yani, seni öpmek istiyordum, bir süredir istiyordum ama bunu beklemiyordum...' Başını salladı, alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Ben çok romantik biri değilim. Büyük jestler ya da PDA'lar yapmam. Yüzünü buruşturdu. "Bir şey ifade etmediği zaman çok fazla gördüm. Bu yüzden seni öptüğümde... Dediğim gibi, bu beni tamamen şaşırttı. Özür dilerim.

Sessiz, samimi itiraf onu sarstı. Kendisi, sıradan Izzy McBride, muhteşem, başarılı, kendine güvenen Ross Strathallan üzerinde böyle bir etki yaratabilirdi. Küçük bir kadınsı memnuniyet kuru kalbinde şiddetli ve parlak bir şekilde yandı. Hayır, görünüşe bakılırsa sözleri pek romantik değildi ama içten ve dürüsttü.

Philip romantik dokunuşlarda çok iyiydi - mum ışığında akşam yemekleri, sürpriz hafta sonları, abartılı çiçekler - ama şimdi bunların stratejik olduğunu biliyordu, bir süre uzak kaldığında veya yokluğunda onu geri çekmek için tasarlanmıştı.

'Bir daha yapmaman şartıyla affedildin. Bu yüzden Philip'i bugün gönderdim. Yıllardır bir dargın bir barışık erkek arkadaşımı. Üniversitede tanıştık ve benimle birlikte olmak isteyip istemediğine bir türlü karar veremedi. Onu seviyordum, bu yüzden saçmalıklarına katlandım. Elini tuttu ve ona gülümsedi. "Onun saçmalıklarını kolaylaştırdığımı söyleyebilirsiniz.

Ross yüzünü buruşturdu. 'Bizler sadece insanız. Ve bildiğinden şüpheleniyorum.

Başını salladı. "Bugün itiraf etti ama ben gerçek bir arkadaşın ne olduğunu çoktan anlamıştım. Ross'un yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni düşünen, sana değer veren ve ihtiyacın olduğunu gördüğü için sana koşulsuz yardım eden biri.

"Umarım arkadaştan çok daha fazlası oluruz. Izzy biraz utanarak başını salladı. "Bu hoşuma gider.

Bölüm Yirmi Bir

'P hew!" dedi Ross, ertesi sabah arabayı şatoya geri götürürken, bagajı çınlayan şişelerle doluydu. "Başardık.

'Çok teşekkür ederim. Bu sabah yatakta kalmayı tercih ederdin, biliyorum. Izzy karlı manzaraya baktı, tüylü kar taneleri etraflarında kıvrılıyordu.

"Alo?" Ona baktı, kurt gibi bir sırtış yüzünü aydınlatıyordu. "Sen yapmaz mıydın?

Kalbi bir an için önceki gecenin anılarıyla dolup taşıtı. Oturduğu yerde kıpırdandı, sinir uçları adamın ilgisinden dolayı hâlâ karıncalanıyordu. Büyük duygulara kapılmadığını söyleyen biri için, bir kıza kendini nasıl iyi hissettireceğini kesinlikle biliyordu. Onu ateşin yanında öptüğü andan itibaren, sanki onun tek odak noktasıymış gibi hissetmişti ve Ross bir şeye odaklandığında, çok tek fikirli oluyordu. Onu elinden tutup yatak odasına götürdüğünde hiç tereddüt etmemişti çünkü uçurumdan düşen tek kişi o değildi.

Göğsünde dans eden harika kelebeklere rağmen, ara sıra, öğleden sonra yağması beklenen yoğun karı düşündüğünde midesi kasılıyordu. Parmaklarını cebinde çaprazladı. *Lütfen, lütfen, lütfen Carter-Jones'lar buraya gelsin.* Yemek ve şarap için harcadıkları parayı düşünmeye bile cesaret edemiyordu.

Tadilat. Gerçi dürüst olmak gerekirse, şato bir krala layık görünüyordu. Son dönemeçte kayarak ilerlerken iç geçirdi. "Tanrıya şükür başardık.

"Evet, bu sefer seni ve şarabı taşıyabileceğimden emin değilim.

Ona gülümsedi ama yine de "Yolların iyi olacağını düşünüyor musun?" diye sordu.

"Eğer değillerse, bırakın kar altında kalmayı, bir kuşatmaya bile dayanacak kadar şarabımız var. Ross'un onu rahatlatmak için sorusunu kasten yanlış anladığından şüphelendi, sanki misafirlerinin gelemeyeceği düşünülemezmiş gibi. Ross'u takip etti.

'Ve eğer yemekler berbatsa, konukları o kadar sarhoş edebiliriz ki hatırlamazlar bile. Gülümsemeye zorladı ve sonra kalenin dışına park etmiş garip arabayı fark etti. "Tanrım, sence bunlar onlar mı? Şık bir Jaguar Estate'i işaret etti. 'Birkaç gün daha gelmeyecekler. Belki de hava şartlarından kaçmaya karar vermişlerdir. Eşyalarını toplamaya başladı. "Onları karşılayacak ve her şeyi düzgün bir şekilde yapacaktım," diye feryat etti.

"Eminim Xanthe..." Durdu ve gözlerini kısarak arabaya baktı, kaşlarını çattı. "Sakın söyleme. Aman Tanrım. Xanthe. Izzy gözlerini kapattı ve Annesinin karşılama anlayışına göre, arabanın kapısını açmak için uğraşmaya başlamıştı bile. 'Muhtemelen onlara kendi valizlerini taşıtmış, odalarına kadar göstermiş ve yatakların ne kadar rahat olduğunu söyleyerek yatakta zıplatmış ve uzun bir yolculuktan sonra onlara içecek bir şeyler ikram etmeyi düşünmemiştir bile. Edinburgh'dan geliyorlar. Erken yola çıkmış olmalılar.'

Ross bir elini onun koluna koydu. 'Nefes al, McBride.

Nefes al.' Evet. Nefes al. Her şey yoluna girecek.

"Gerçek bir İskoç şatosuna geldiler, üstelik beyaz bir Noel de var. Odaların hepsi mükemmel görünüyor, yemekler mükemmel olacak ve dediğin gibi, en kötü ihtimalle onları sarhoş edeceğiz. Ben, Jeanette, Jim ve Duncan yanınızdayız. Biz bir takımız. Her şey iyi olacak.

Onun sözlerine rağmen, araba durur durmaz kapıdan dışarı fırladı ve şarabı getirmesi için Ross'u bırakarak içeri koştu, neredeyse

Verandaya bırakılmış bavula takılıp düştü. Kalbi hızla atarken, sinir ve endişenin karışımıyla aceleyle ana salona girdi. Ateş yakılmıştı ama planladığı gibi karşılayıcı alevler yoktu ama neyse ki merdivenin tırabzan ve trabzanlarına sarılmış, kırmızı kadife ve saten ekose fiyonklarla süslenmiş çam dallarından oluşan çelenk odayı şenlikli bir görünüme kavuşturmuş, resim çerçevelerinin üzerindeki çobanpüskülü dalları da Izzy'nin bir milyon yıl geçse de başaramayacağını biliyordu. Ona kalsa, kaderlerine terk edilmiş rastgele sarhoş dallar gibi görüneceklerdi.

Şöminenin üzerindeki şöminenin üzerinde, etrafı spreyci boyayla altın rengine boyanmış çam kozalaklarıyla çevrili bir sıra tombul beyaz mum vardı. Fazla abartılı olmadan zevkli ve çarpıcıydı. Izzy küçük bir rahatlama hissetti, gerginlik sönen bir balon gibi içinden akıp gidiyordu. İlk izlenimler olumlu olacaktı. Burası bir İskoç şatosundan beklenebilecek her şeye benziyordu.

Ross elinde bir kutu şarap şişesiyle içeri girerken mutfaka giden koridordan uzaklardan gelen bir kahkaha sesi duyuldu.

"Mutfakta mı? Izzy inanamayarak başını salladı ve Ross'un hemen ardından o tarafa yöneldi.

En azından Xanthe konuklara içecek bir şeyler ikram etmişti, diye düşündü Izzy kapıyı iterek açtığında Xanthe ve orta yaşlı bir çiftin bir tabak kurabiye ve bir fincan çayla masanın etrafında oturduklarını gördü. Kadın, Izzy'nin beklediği Bayan Carter-Jones'a hiç benzemiyordu. Oldukça şık giyimli ama biraz da hanım hanımcık birini hayal etmişti. Bu kadının beyaz-sarı saçları kısa kesilmişti ve tepelerinde uzun jöleli bukleler vardı; parlak gökkuşağı renklerinde ipek bir eşarpıla süslenmiş kot bir önlük, hardal, yeşil ve turuncu çizgili taytlar ve Cornish pastilerini andıran soluk kırmızı deri ayakkabılar giymişti.

"Izzy! Annesi onu sanki birkaç saat değil de günlerdir yokmuş gibi karşıladı. "Gel de Alicia ve Graham'la tanış.

"Merhaba," dedi Izzy elinden geldiğince parlak bir sesle, Xanthe'ın onları neden buraya getirdiğini merak ediyordu. Kuşkusuz, büyük çam masa, toprak kap kacakla dolu şifonyer ve Rayburn ile rahattı, ama annesi oturma odasının güzel görünmesi için onca çaba harcamıştı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Umarım-"

'Anne! Baba!' Ross şarap kutusunu bir gümbürtüyle yere bıraktı. "Ne yapıyorsun burada?"

Kadın ayağa kalktı, çok delikli kulaktan çok delikli kulağa ısıllı ısıllı parlıyordu. Izzy daha önce bir insanda bu kadar çok küpe gördüğünden emin değildi. "Ross! Dumanlı bir sesle bağırması Xanthe'nin her zamanki ses tonunu birkaç desibel aşmıştı. "Bebeğim benim.

Alicia kendini ona doğru fırlatırken Ross'un yüzünde beliren utanç ifadesi Izzy'nin içini burktı. Önlüğünün kıvrımları ve eşarpının kuyrukları uçuşuyor, kollarını iki yana açıyordu.

Ross geri çekildi. 'Yüce Tanrım, anne. Otuz beş yaşımdayım.'

"Her zaman benim bebeğim olacaksın," dedi ve kollarını abartılı bir sarılmayla ona doladı. "Seni koca adam, gel buraya, sarıl bana.

Ross ona sıkıca sarıldı ve sırtını sıvazladı.

Onu iki yanağından öptü ve sonra onu değerlendirmek için geri çekildi. 'Antrenman yapıyorsun, genç adam. Kaslarını hissedebiliyorum.

'Kasları hissedemezsin. Ben her zaman olduğum gibiyim.

"Devetüyü. Baban hayatında hiç devetüyü olmadı, değil mi Graham?" diye seslendi Ross'un güçlü bir benzerlik gösterdiği kocasına.

"Hayır, canım," dedi, Izzy'nin gözlerini yakaladı ve ona alaycı bir gülümsemenin hayaletini verdi. Izzy birdenbire Ross'un Xanthe'nin kendisine birini hatırlattığını ve onun gibi insanlara alışkın olduğunu söylerken kimden bahsettiğini anlamıştı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tekrar sordu Ross.

"Noel için geldiler," diye böbürlendi Xanthe, belli ki kendinden oldukça memnundu.

"Ama...

"Alicia'ya burada kaldığınızdan bahsettim ve o da Noel için eve gelmeyeceğinizi ve sizi uzun zamandır görmediğini söyledi. Burada bir sürü oda var, bu yüzden onu ve Graham'ı gelip bir hafta kalmaları için davet ettim. Xanthe sanki sırtının sıvazlanmasını bekliyormuş gibi ellerini masanın üzerinde kavuşturdu.

"Alicia'ya *bahsettin* mi? Izzy kollarını kavuşturarak 'sen ne yapıyordun' der gibi bir duruş sergiledi.

"Sana söylemedim mi, sevgilim? Xanthe neşeli bir umursamazlıkla konuştu. Izzy sessiz bir meydan okumayla gözlerini annesine dikti. İkisi de Xanthe'nin tek kelime etmediğini çok iyi biliyordu.

'Alicia'nın web sitesinde Gül odasında mükemmel duracağını düşündüğüm bir parça vardı. Bir araştırma yapmaya karar verdim. Xanthe'nin neşeli tonu Izzy'yi bir an bile yanıltmamıştı. Lanet annesi Ross'un burada kalmasıyla ilgili zayıf bağlantıyı yakalamış ve Alicia'yla temasa geçmişti.

"İşte buradayız," diye haykırdı Alicia. 'Bunun bir şato olduğunu duyduğumda, hayır diyemezdin. Hindiyi dondurucuya attım, toparlandım ve yola çıktık. Ne kadar harika bir yerin var Xanthe. Bizi davet ettiğin için çok naziksin.

"Çok naziksin," diye mırıldandı Izzy, daha çok kendi kendine, çünkü Xanthe ve Alicia birbirlerini duyamayacak kadar meşguldüler.

'Sizinle tanışmak çok güzel. Çalışmalarınıza kesinlikle bayılıyorum.'

"Bu bana şunu hatırlattı. Graham, araba.' Alicia ellerini şak şak, buyurgan bir hareketle çırpı.

Ayağa kalktı ve yanından geçerken Ross'un sırtına bir el attı. "Seni görmek güzel evlat.

"Sen de baba," dedi, ağzı Izzy'nin kalbini ısıtan nazik bir gülümsemeye dönüştü. İki adam arasındaki hızlı ve sessiz iletişim, ilişkileri hakkında çok şey anlatıyordu.

"Ross, Xanthe bana bir kitap yazdığını söyledi. Neden bundan haberim yok? Üniversitedeki işin ne olacak? Seni kovdular mı?"

"Hayır anne, izindeyim.

"Kitap yazıyorum. Ne tür bir kitap ve neden bana söylemedin? Yani bir kitap. Bu çok heyecan verici. Ne hakkında? İçinde ben de var mıyım?"

"Hayır. Son sergi nasıl gidiyor?"

"Londra'daki galeri aşırı taleplerde bulunuyor, çok yoruldu. Xanthe'ye döndü. "Sanatçı olmanın ne kadar zor bir iş olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, biliyorsun, gerçekten insanın içini dışına çıkarıyor. Elinin tersini alnında gezdirdiğinde, Izzy yüzünü dik tutmakta zorlandı. "Bizi dinlenmemiz için buraya davet etmeniz çok hoştu. Harika bir aşçı olduğunu duydum, Izzy.

Annesini boğmaya hazır olan Izzy, "Şey, fantastik konusunda emin değilim ama elimden geleni yapacağım," dedi. Artık öğle yemeği için on sekiz kişi vardı. "Başka kimseyi davet ettin mi anne?"

Alicia ciyakladı ve Izzy iki kez baktı. O, Xanthe'nin akraba ruhuydu.

'Oh Xanthe, Izzy'nin annesi olacak kadar yaşlı görünmüyorsun. Sizi kardeş sanmıştım.'

"Seni daha da çok seviyorum Alicia. Ve sevgilim, Tanrı aşkına, lütfen bana "Anne" deme, bu çok yaşlandırıcı.

Alicia'nın yüzünde aniden beliren düşünceli ifade karşısında Ross, "Bunu aklından bile geçirme anne," dedi.

"Oyunbozan. İyi huylu bir sırtışla dudak büktü.

Graham elinde siyah kağıt mendile sarılmış bir paket ve abartılı bir fiyonkla bağlanmış geniş, mor bir şifon kurdeleyle odaya geri döndü. Paketi Alicia'ya verdi, o da usulüne uygun olarak Xanthe'ye sundu. "Çok cömert ev sahibemiz için küçük bir hediye.

Xanthe'nin gözleri büyüdü. "Benim için mi? Göğsünü sıkıca kavradı.

Izzy glmek istedi; ikisi 1940'ların matine idolleri gibiydiler.

Fiyonktan çekiştirerek paketi açtı. "Aman Tanrım. Alicia!" Nefes nefese kaldı. "Bu çok güzel. Göz kamaştırıcı. Oh Alicia, günümü, yılımı, hayatımı gzelleştirdin. Xanthe'nin gözlerinde yaşlar parıldarken, boğuk bir sesle, 'Her zaman sanatınızdıdan bir parça istemiştim ama buna asla gücüm yetmezdi. Çok nazıksınız. Bak, Izzy.' Bir dizi mavi ve altın rengiyle parıldayan düzensiz şekilli turkuaz cam parçasını havaya kaldırdı. Muhteşemdi ve Xanthe'nin yıllardır hayranlıkla izlediğı çalışmalara çok benziyordu. Izzy annesinin saf sevinci karşısında küçük bir duygu kabarcığı hissetti, bu çarpıcı sanat eserinin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu ve aynı zamanda onu bu kadar sert yargıladığı için bir parça suçluluk duyuyordu. Annesi gerçekten de uzun yıllardır Alicia'nın çalışmalarının hayranıydı. Onu tanıma fırsatına balıklama atlamasına şaşmamalıydı.

"Bu harika," dedi Izzy, yanına gidip annesinin yanağına bir öpücük bırakarak. "Buna ne kadar değeri vereceğini biliyorum.

"Onu nereye koyacağımı çok iyi biliyorum. Oturma odasında, oyuktaki rafın zerine. Xanthe ayağ'a fırladı, cam parçasını göğsüne bastırdı ve diğeri elini Alicia'ya uzattı. "Gel. Gel de ne düşündüğünü gr. Orası çok daha güzel. Hepimiz gidelim. Izzy, neden bize öğle yemeğinin ne zaman servis edileceğini haber vermiyorsun?

İki kadın ayrılır ayrılmaz, odadaki atmosfer, köpüren baloncuklarını kaybetmiş düz bir şampanya gibi biraz inceldi. Graham kaşlarını kaldırarak oğluna baktı ve gülümsedi. "Gidip onlara göz kulak olsam iyi olur. Çifte bela, kim bilir neler yapacaklar.

"Sen cesur bir adamsın, baba.

Yüzünü aydınlatan ve baba ile oğul arasındaki benzerliğ'i daha da vurgulayan muzip bir gülümsemeyle, 'Yılların pratiğ'i,' dedi.

Babası odadan çıktıktan sonra Izzy başını Ross'a doğru eğdi. "Demek annen bu.

"Evet. O benim annem.'

"Ross Adair'den haberi yok o zaman.

"Hayır." Ürperdi. 'Düşünebiliyor musun? Asla huzur bulamazdım. Nereye gidersek gidelim herkese anlatırdı.

"Sanırım annemden bile daha gürültülü olabilir. Izzy aniden kıkırdamaya başladı. "Buraya gelirken aklından ne geçiyordu? Kızartma tavaından çıkıp ateşe girmeyi.

"İlk geldiğimde bunun önemli olduğunu düşünmemiştim, tüm zaman boyunca odamda kalmayı planlamıştım ama" - ona gülümsedi - "sonra başka cazibeler ortaya çıktı.

Izzy ona ters bir bakış fırlattı. "Kahvem ve cevizli kekim mi?" "O ve kıymalı turtalar.

Öne doğru ilerledi ve kollarını ona doladı. "Ve bu," dedi dudaklarını indirerek.

Izzy kucaklaşmanın içinde eridi, hâlâ dudakları onunkilere her dokunduğunda patlayan çılgın havai fişekler tarafından tüketiliyordu. Çılgıncaydı, cazibenin köpürmesi, ama aynı zamanda onunla birlikte olmanın getirdiği sakinlik duygusu. Fırtınaya rağmen o güvenli bir limandı.

Yirmi İkinci Bölüm

Izzy, Noel pastasını dondurmanın en iyi yolu hakkında tavsiyeler içeren WhatsApp mesajını tekrar okurken gülümsedi. Tüm bunlar sona erdiğinde

Fliss'e büyük bir demet çiçek ve Jason'a da sıvı bir şeyler göndermek zorundaydı. İkisi de son birkaç haftadır hayat kurtarıcı olmuştu. Köknar ağaçlarını kare Noel pastasının bir köşesine, pastayı kaplayan kalın beyaz kremanın karlı tepelerinin arasına yerleştirdi. Basit ama etkiliydi, tam da Fliss'in önerdiği gibi.

Jeanette mutfağa daldığında, genç kadının tatlıya çok düşkün olduğunu bildiğinden, "Kaseyi yalamak için tam zamanında geldin," dedi.

"As. Jeanette parmağını kâsenin içinde gezdirerek büyük bir parça krema aldı. "Nefis! Harika görünüyor, dükkândan alınmış sıkıcı bir pastadan çok daha güzel. Kollarını arkasında kavuşturmuş, sırtıtmamak için kendini zor tutarak pastanın etrafında döndü.

"Ne?" diye sordu Izzy, buzla kaplı kapları lavaboya taşıırken. "Annemle konuştum. Kelimeler ağızımdan döküldü. "Ve her şey yolundaydı. Annem ağladı.'

"Oh, Jeanette, bu harika. Izzy her şeyi bıraktı ve kollarını Jeanette'e doladı. "Ağladığından değil tabii ki ama konuştuğunuz için.

"Sonunda beni ikna eden annen oldu. İkiniz konuşmazsanız ne kadar üzüleceğini ve Noel'i seninle geçirmemeyi hayal bile edemediğini söyledi.

Izzy biraz şaşırarak durakladı. "Bunu Xanthe mi söyledi?"

"Evet, büyükannen öldüğünden beri hep ikinizin olduğunu, sizin iki silahşör olduğunuzu ve siz olmadan Noel'in olmayacağını söyledi. Bu beni düşündürdü. Daha önce hiç Noel'i annemden ayrı geçirmemiştim. Jeanette yüzünü buruşturdu. "Ondan sonra onu düşünmeden edemedim ve Jim onu da aramam gerektiğini söyledi. Ben de aradım.

Izzy, Jeanette'in kızarmış ama mutlu yüzünü inceleyerek, "Anladığım kadarıyla her şey yolunda gitmiş," dedi.

"Kaçtığım için boynumdan vurulmuştum ama sanırım aradığıma çok sevindi, beni affetti. Her neyse, umarım sorun olmaz - annen sorun olmayacağını söyledi - ama Noel'den sonraki gün yeni yılı bizimle geçirmek için gelecek. Sorun çıkarmaz ve küçük oturma odamızda kalabilir.

"Saçmalama," dedi Izzy hemen - çünkü başka ne diyebilirdi ki? Jeanette ve Jim artık onun ailesinin bir parçasıydı. "Orada kalamaz. Izzy hafif bir histeriyle güldü çünkü sonuçta cidden bir tane daha olsa ne olurdu ki? Sayılar zaten tamamen kontrolden çıkmıştı. 'Ama patates soyma işini biraz daha geliştirmen gerekecek. Zaten on sekize ulaştık.

"Hayır. Bayan Carter-Jones daha fazlasını eklemedi, değil mi?" "Hayır, Ross'un ailesi bu sabah geldi.

Jeanette'in gözleri yemek tabağı taklidi yaptı. "Ailesi mi? Burada mı? Sana sordu mu?"

Izzy tekrar güldü ve kendine hakim ol m a s ı gerektiğini, kendini kaybetmeye başladığını söyledi.

Hayır. Bu konuda hiçbir şey bilmiyordu. Onları Xanthe davet etti. Annesi Alicia ile tanışana kadar bekleyin. Bence o ve Xanthe aslında gizliden gizliye akraba.

"Ne demek istiyorsun?"

Yakında göreceksiniz. Ama bu başka bir oda hazırlamak anlamına geliyor. Bazı odaların yerlerini değiştirmemiz ve acil temizlik yapmamız gerekecek. Izzy mutfağa umutsuzca bir bakış attı.

"Merak etmeyin. Temizliği ben yaparım. Jim, Ross'la birlikte Salmon odasının duvar kağıdını bitirdiğinde bana yardım edebilir. Carter Jones'lar buraya gelene kadar her şey yoluna girmiş olacak.

"Teşekkürler Jeanette. Yine de daha fazla insan gelirse, başka bir hindiye ihtiyacım olacak.

'Hey, sorun yok, biz hallederiz. Dürüst ol, Izzy. Jim ve benim senin için her şeyi yapacağımızı biliyorsun. Bizi kurtardın. Eve dönmek zorunda kalacaktık ve annem gelse bile, bizim şartlarımızla.

Jeanette'in telefonu bipledi ve arka cebinden çıkardı. "Aman Tanrım. Bayan Carter-J şimdi ne istiyor?"

Mesajı okuduğunda keyifle kıkırdadı. 'Ne tür mumlar sağlıyorsunuz? Organik olmalılar. Elini kaldırdı ve Izzy de mecburen çaktı. "Sana söylemiştim.

"Başardın. Aferin sana. Artık onları dışarı çıkarabilirsin. Onları Xanthe'den saklıyordum. Eğer eline geçerse hepsini tek seferde yakması işten bile değil.

"Onun hakkında çok acımasısın. O harika biri.'

"O harika ama bazen biraz güvenilmez.

"Annemle tanışana kadar bekle, o *çok* güvenilirdir. Seninki gibi değildir. Xanthe çok eğlenceli.'

Daha önce de söylemiştin. Hadi, işe koyulmamız lazım. Sos yapmam lazım. Jason, aşçılık okulunda Adrienne'in onlara öğrettiği bir tarifi kullanarak, zaman kazandıran bir yöntem olarak sosun önceden yapılmasını tavsiye etmişti.

Soğanları doğrayıp sebzeleri soyarken, tavuk kanatlarının üzerine zeytinyağı gezdirip otlar serperken, her seferinde kar yağışının durduğunu görmeyi umarak pencereden dışarı bakmaya devam etti, ama her seferinde

Soluk gri gökyüzü tamamen aynıydı; saatlerdir dönen kar taneleri fırtınası hiç dinmemişti.

Kızartma kabını fırına yerleştirdikten sonra, o akşam sekiz kişilik akşam yemeğini düşünmeye başladı. Neyse ki iki lazanya yapmayı planlamıştı - biri daha sonra dondurmak için - bu yüzden bol miktarda malzemesi vardı ve iki tane yapmak kadar büyük bir tane yapmak da kolaydı. Yanında salata ve sarımsaklı ekmek mükemmel olurdu.

Buzdolabından kıymayı çıkarırken, baş belası haline gelen büyük geyik eti parçasına baktı. Belki de daha önce Wellington yapma alıştırmaları yapmalıydı. Artık biraz geç kalmıştı.

Yarın bu saatlerde misafirler burada olacaktı ve İrlanda'da geçirdiği haftalar boyunca öğrendiği her şeyi uygulamaya koymasına gerekecekti. Her şey yoluna girecekti. Tabii buraya gelirlerse.

Saat beş buçukta Xanthe mutfığa girdi. Beyaz şeritli kırmızı bir elbise ve kırmızı süet çizimler giymişti.

"Birkaç gün erken geldin Noel Anne," dedi Izzy, lazanyayı ve sarımsaklı tereyağıyla doldurulmuş folyoya sarılı Fransız çubuğunu pişirmek üzere fırına sürerken.

'Oh, Noel günü için başka bir kıyafetim var ama Alicia ve Graham buradayken salonda bir şeyler içeriz diye düşündüm. Neden yukarı çıkıp değişiklik olsun diye bir elbise giymiyorsun? Kendini güzel göster. Xanthe onu dirseğinden tutup kapıya doğru yönlendirmeye çalışırken, uyumlu kırmızı façinatör sallanıyordu.

'Ben böyle iyiyim,' dedi Izzy.

'Hayır, çok fazla çalışıyorsun. Sen gidip elini yüzünü yıkarken ben de masayı hazırlayayım.

Izzy, Xanthe'ye hiç yakışmayan bu doğal olmayan endişe karşısında kaşlarını çatı.

"Burada yeriz diye düşündüm, yemek odasını yarın akşama saklayalım. "Mükemmel fikir, sevgilim. Hadi, git bakalım. Bıçakların nerede olduğunu biliyorum.

çatallar.' Izzy sanki kovulması gereken bir tavukmuş gibi ellerini çırttı.

"Tamam," dedi. Lazanya pişene kadar yapacak bir şey yoktu ve değişiklik olsun diye mutfak dışında biraz zaman geçirmek ve dolgun kanepelerden birine oturmak güzel olacaktı ama dikkatli olmazsa uyuyakalabilirdi.

"Çok uzun sürmesin. Graham'ı içki işine verdim. Herkese altıya çeyrek kala orada olmalarını söyledim, o yüzden acele etseniz iyi olur.

"Evet, Xanthe. Annesinin tertemiz makyajına, elbisesiyle aynı tonda rujuna bakılırsa, birisi hazırlanmak için kendine on beş dakikadan fazla zaman ayırmıştı. Izzy bakımsız bir kız olabilirdi ama bazen süslenmeyi ve çaba göstermeyi severdi. On beş dakika biraz uzun gelmişti ama elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydı.

Etkinlik yönetimi günlerinden kalma, annesinin cenaze şıklığı olarak tanımladığı birkaç küçük siyah elbise de dâhil olmak üzere, hâlâ birkaç elbisesi vardı. Onlardan birini giymenin tam da bu yoruma yol açacağını bildiğinden, onun yerine gardırobundan mavi kadife bir elbise aldı. Kendini beğenmişlik yapmadan, kızıl saçlarını tamamladığını ve kıvrımlı vücudunu doğru yerlerden sararak şeklini güzelleştirdiğini biliyordu. Asla bir sopa böceği olmayacaktı ve olmak da istemiyordu. Çok hızlı bir düşün ardından, belli belirsiz bir ruj, tek kat maskara ve bir fıs parfüm sürdü. Aynada kendi kendine, "İşe yarayacaksın," dedi, her zamanki atkuyruğunu çekti ve uzun bukleleri arasında bir fırça gezdirdi.

"Şu haline bak," dedi Ross, merdivenlerin başında onu görünce. Kızın gözleri büyüdü. Bir de ona bakın. Şık siyah bir pantolon ve yakası açık beyaz bir gömlek giymişti ve - mucizeler asla bitmeyecekti - saçlarını taramış gibi görünüyordu, ancak her zamanki vahşi saçların öne düşmesinin ne kadar süreceğini merak ediyordu.

Onun hızlı bakışını gördü. 'Sakın başlama. Annem şimdiden saçımı kestirmem gerektiğini söylüyor.

"Alışılmadık derecede şık görüdüğünü düşünüyordum. "Uzun sürmez.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ona gülümsedi.

'Bu arada muhteşem görünüyorsun. Elbiseni beğendim.'

"Teşekkür ederim . Kadifenin verdiği lüks hissin tadını çıkararak elini eteğin üzerinde gezdirdi. "Bir zamanlar oldukça şık görünürdüm.

'Seni kaleden başka bir yerde hayal edemiyorum. Sana çok yakışıyor. Kalmayı düşünüyor musun?'

"Sanırım öyle, tabii satmazsam. Hızlıca iki kez baktı. "Satmak mı?

'Eğer o ödemezse, ben ödemek zorunda kalacağım. Bu yüzden Carter-Jones'lara bu kadar çok şey düşüyor.

"Öyle demek istemedim. Kalenin sahibi kim?' 'Benim.'

Bir kahkaha patlattı. 'Ve Xanthe Malikânenin Leydisi'ni oynuyor. Dürüst olmak gerekirse, mirasın ona kaldığını sanıyordum.

"Hayır, Büyük Bill Amca bu işi bana bıraktı... ki bunun pek de hoşuma gitmediğini eklemeliyim. Yine de neden yaptığını anlayabiliyorum. Başını iki yana salladı. 'Annemi severim ama onda zerre kadar sağduyu yok. Eğer işler ona kalsaydı burası başına yıkılırdı ve o da kedilerle birlikte bir odada yaşar, satmak yerine ayakta tutmaya çalışırdı. Hep burada yaşamak istemişti. Onu bundan mahrum edemezdim. Burayı tutmanın tek yolu otel olarak açmaktı.

"Yani büyük amcan sana bıraktı ama para yok.

'İşte bu, her ne kadar işlerin kendi kendine hallolacağını söylese de. Benim pratik biri olduğuma güveniyordu.

"Ağır yük.

Izzy omuz silkti. "Öyle, ama şimdi burada yaşadığım için gerçekten ayrılmak istemiyorum.

En alt basamağa ulaşmışlardı ki ikisi de durdu. 'Eminim bu hafta mükemmel geçecek, Carter-Jones'lar tüm zengin arkadaşlarına seni övecek ve aylarca rezervasyon yaptıracaksın. Harika görünüyor. Bir elini havaya kaldırdı. 'Ve sakın yemek hakkında bir şey söylemeye kalkma. Son birkaç aydır bizi besliyorsunuz ve bizi zehirlemediniz ve hiç kimse yetersiz beslenmeden ölmedi.

'Günlük yemeklerle Michelin yıldızı arasında fark vardır. Carter-Joneses kulağa çok farklı geliyor-'

Kendilerini. Bu durumda endişelenmeyin. Onları memnun edersiniz ya da etmezsiniz ama şu anda hiçbir şeyi ikinci kez tahmin etmenin anlamı yok. Bir içkiyi ve molayı hak ediyorsun. Gel hadi.'

Xanthe ve Alicia'yı nerede bulacaklarını bilmeselerdi bile, birlikte attıkları çığlıklar ve kıkırdamalar en yakındaki hayvan bakıcısını uyarırdı. Izzy ve Ross odaya girdiklerinde, ikisi kanepelerden birinde yan yana oturuyorlardı, neşe çığlıkları gülme gazına maruz kalmış bir çift hyaenaya benziyordu.

"Sana bir içki getireyim mi aşkım?" diye sordu Graham, o uzun süredir acı çeken gülümsemesiyle. "Sanırım şu ikisi bir bardak Prosecco'yu şişenin dibinde bıraktılar.

"İyi vakit geçiriyor gibi görünüyorlar," dedi Izzy.

"Annen tam bir karakter," dedi, onun için bir bardak doldururken. "Alicia'nın birine bu kadar çabuk alıştığını hiç görmemiştim. Ona gözlerine kadar uzanan sağlıklı bir gülümseme verdi. "Bir elmanın iki yarısı gibiler.

'Umarım kendini dışlanmış hissetmezsin,' dedi Izzy.

"Tanrım, hayır. Güldü. "Alicia'nın bir arkadaş bulmasına çok sevindim. Göz kırptı. "Beni rahatlatıyor.

Ross gözlerini devirdi ama bir şey söylemedi.

Duncan hızlı adımlarla içeri girdi ve iki kadına şüpheli bir bakış fırlatarak grubun geri kalanına katılmak üzere ilerledi.

"Neler oluyor?

"Duncan, bu Ross'un babası Graham ve bu da annesi Alicia.

Birkaç merhaba mırıldandı ve Ross'un kendisine uzattığı bira şişesini aldı. Duncan alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı.

Jeanette ve Jim odaya girip onlara katılırken Duncan, "Peki bu konuklar yarın saat kaçta geliyorlar?" diye sordu, iki yeni gelenle kısa bir tanışma faslından sonra.

Jeanette telefonuna bakarak, "Bayan Carter-J saat dört gibi burada olacaklarını söyledi," dedi.

"Harika," dedi Jim. 'Salondaki ateşi hazır hale getireceğim ve hoş geldin içeceklerini servis etmeye hazır olacağım.

"İskoç eteğimi giyeceğim," dedi

Duncan. "Ben de," dedi Jim.

"Ve ben," dedi Ross.

"Eğer onları yenemiyorsan, onlara katıl," dedi Graham. "Ben de benimkini giyeceğim.

Izzy onlara sıırttı. 'Bu sahneyi çok güzel ayarlayacak. Sonra onlar içerken Jim ve Duncan çantalarını yukarı çıkarabilirler. Onlara etrafı gezdirip akşam yemeğinin saat altı buçukta olacağını söyleyebiliriz.

"Akşam yemeği için her şeyi ayarladınız mı?" diye sordu Ross alaycı bir gülümsemeyle. "Listelerim var," dedi Izzy, hiç yanından ayırmadığı not defterini okşayarak şu anda elinden.

"Akşam yemeğini dört gözle bekliyorum," dedi Graham. 'Xanthe bana senin Cordon Bleu şefi olduğunu söyledi.

Izzy'nin içkisi yanlış yöne gitti. 'Hayır, abartıyor. Lütfen Tanrım, bunu Carter-Jones'lara söylediğini söyleme.

Jeanette yüzünü
buruşturdu. "Yapmadı.

Jeanette gözlerinde parlayan endişeyle başını salladı. "Korkarım öyle
yaptı. "Neden bana söylemedin?" diye ciyakladı Izzy.

"Çünkü şu anda yaptığın gibi paniğe kapılmana neden olurdu," dedi
Jeanette.

"Panikle miyorum," dedi Izzy, Prosecco'sunun geri kalanını hızlı bir
yudumda devirerek. Sıcaklık, mantar bulutu gibi yayılan bir ısı yumruğuyla
midesine çarptı. Gürültülü bir nefes çekti. "Tamam, panikliyorum.

"McBride, nefes al," dedi Ross. "Bunu yapabilirsin.

Yapamam. Oh Tanrım. Yapmak zorundayım. Kendimi hasta
hissediyorum. Gerçekten de öyleydi. Başından beri en büyük endişesi
yemektir. Profesyonel değildi. Temel becerilerini geliştirmek için altı
haftalık bir aşçılık kursuna gitmişti. Beklentisi, bir şatoda kalmak isteyen
konuklara kahvaltı ve doyurucu bir akşam yemeği servis etmesiydi. Planda
hiçbir zaman beş yıldızlı lüks bir otel olmak gibi bir hedef yoktu.

Ertesi sabah Izzy erkenden uyandı ve ev yapımı ekmeklerle birlikte
başlangıç olarak servis etmeyi planladığı bir başka partan bree yapmak için
mutfığa gitti. Ondan sonra dauphinoise patatesli biftek, yeşil fasulye,
arpacık soğanı, sarımsak ve kızarmış badem servis edecekti. Yemek fena
değildi ama sunum becerisi arzulanan bir şey değildi. Kendi kendine, her
şeyin malzemelerle ilgili olduğunu söyledi. Sığır eti yerel olarak temin
edilmişti, patatesler çiftlik dükkanından alınmıştı ve çok tazeydi ve
fasulyeler

beyazlatılır, böylece o güzel ceviz aromasıyla mükemmel bir şekilde gevrek olurlar.

Ahududuları bir miktar viskiyle ıslatarak ve yulafları kızartarak kızılıcık tatlısı da dahil olmak üzere elinden geldiğince çok şey hazırladı.

Önceden yapabileceği her şeyi yaptıktan sonra Jeanette'le birlikte koşturarak tüm odaların mükemmel olup olmadığını kontrol ettiler. Xanthe, Graham ve Alicia'ya yeni dekore edilmiş odalardan birini vermişti ve Izzy, Carter-Jones grubunun hepsinin çift olmasını umuyordu. En kötü ihtimalle odasından vazgeçecekti.

Saat ikiye doğru dışarıda aralıksız yağan kara bakarken sinirleri endişeyle titriyordu ama yapacak o kadar çok şey vardı ki, durup hiçbir şey düşünecek hali yoktu. Dörde çeyrek kala hepsi salonda toplanırken, Jim şık gillie brogues'larıyla tamamladığı eteğiyle törenle ateşi yaktı. Jeanette, Izzy'nin sade siyah elbiselerinden birini giymiş ve eteğine uygun bir ekose kuşak takmıştı; Duncan ise kendi ekosesini giymiş ve Strathallan erkekleri de aynı ekosedan etekler giymişti. Izzy en iyi siyah elbisesini ve şık siyah topuklu ayakkabılarını giymişti ama bunlar sadece gösteriş içindi; mutfığa döndüğü anda DM'lerine geri dönecekti.

Izzy, "Tabii ki zamanında burada olacaklarının garantisi yok," dedi. 'Hava hâlâ berbat.

"Bayan Carter-J'den hiç haber alamadım. Geç kalacak olsalar bize haber verirdi herhalde. Jeanette elbisesinin kolundaki küçük bir tiftik parçasını silkeledi.

"Doğru," dedi Izzy. Artık yapacak hiçbir şeyi olmadığı için sinirleri daha da gerilmişti. Bill'in koleksiyonundan on yıllık bir maltla dolu Edinburgh cam sürahisinin ulaşabileceği, ateşin en yakınındaki kanepeye oturdu. Jeanette'in parlatıp cilaladığı kesme cam bardaklar ateşin ışığında parlıyor, altın turuncu alevler kristal tarafından büyütülüyordu.

Yarım saat sonra Izzy'nin dizlerinin titrediği fark edilince Ross hep birlikte iŖe dönmelerini önerdi. "Ben etrafı kolaçan ederim ve geldiklerinde size haber veririm.

"İyi bir plana benziyor," dedi Izzy, mutfağa dönmek için sabırsızlanıyordu. 'Eğer gerçekten geç kalırlarsa yemeği her zaman biraz erteleyebilirim.

Dağıldılar ve Izzy mutfağa dönerek o gün için hazırladığı listeyi gözden geçirdi. Kahretsin, yulafları fırından çıkarmayı unutmuŖtu ve cayır cayır yanmıŖlardı.

Kendi kendine söylenirken, gittikçe yükselen alıŖılmadık bir ses duyarak durdu. Jeanette'in koŖarak mutfağa girdiği anda pencereden dıŖarı baktı, onu Xanthe ve Alicia takip ediyordu.

"Helikopterle geldiler," diye çığlık attı Xanthe.

"n bahçeye iniyor," diye ciyakladı Jeanette.

"Bu oldukça sıra dıŖı," diye ekledi Alicia. 'Hiçbir yerde helikopterle gelen birini gördüğümü sanmıyorum.

Tüm sinirler Izzy'nin boğazına sıçrayarak onu boğmakla tehdit etti.

"Pekâla, herkes aksiyon istasyonuna. İŖte bu kadar. Bir süredir Son altı haftadır hazırlanıyorum.

Kurtarma için 25 bin pound.

Xanthe, Alicia, Jeanette, Jim, Duncan ve Izzy n merdivenlere yığıldılar ve belli ki gürültüden uyarılmıŖ olan Ross ve babası da onlara katıldı. Helikopterden  kiŖinin ıkıŖını izlediler; ikisi aŖađı atlayıp rotor kanatlarının altına eğilerek ellerinde antalarla Ŗatoya doğru koŖuŖturuyordu. Neredeyse karla btnleŖmesini sağlayan beyaz bir pards giymiŖ olan üçüncü kiŖi, kocaman gri bir bavulu ekiŖtirdi ve bavul helikopterden yuvarlanarak neredeyse onların üzerine dŖt. Helikopterin rotorlarının rüzgârıyla iki büklüm olan bavulu hantal bir kızak gibi karın üstünde sürüklemeye baŖladılar. Figürlere yaklaŖtıka Izzy kaŖlarını çattı. Sanki sadece genç Carter-Jones'lar varmıŖ gibi görünüyordu. Helikopter motorunun sesi artmaya baŖladı.

Gürültü oldukça sağır ediciydi ve gökyüzüne doğru yükselmeye başladığında kanatlar daha hızlı dönüyor, havalanırken karı mini bir kar fırtınasıyla savuruyordu. Figürlerden ikisi pilota çılgınca el salladı ve sonra bavulla boğuşan kadını fark eden biri ona yardım etmek için yanına gitti. Üçü diz boyu karın içinden merdivenlerdeki herkese doğru ilerlemeye başladı.

"Memeler ve dişler, millet," dedi Xanthe. "Yoohoo, Kinlochleven Kalesi'ne hoş geldiniz.

'Bunu yaparsan onları korkutup kaçırsın,' diye mırıldandı Ross.

Alicia oğlunu kaburgalarından dürterek, "Kaba olma hayatım," dedi.

Xanthe el salladı ama üç kişi yaklaşırken Izzy kaşlarını çatı.

İlk ikisi ona el sallıyordu, yüzlerinde kocaman bir sırıtış vardı. Izzy gözlerini kırıştırdı. Bu olamazdı.

'Hey, Izzy. Sürpriz!'

"Gelip size yardım edebileceğimizi düşündük.

Fliss! Jason! Aman Tanrım. Burada ne yapıyorsun?"

Jason ona doğru atılırken Fliss de ona katıldı ve sonunda kıkırdayarak birbirlerine sarıldılar.

Izzy üçüncü kez, "Buna inanmıyorum," dedi.

'Yenilmezler burada. Noel yemeğini kurtarmaya geldik,' dedi Jason, ona gülümseyerek.

Fliss onu dürttü. 'Yardım teklif etmeye geldik. Uyku tulumlarımızı da getirdik, umarım bizi misafir etmenizde bir sakınca yoktur.

Jason neşeyle, 'Ahır da olur,' diye ekledi.

Fliss gözlerini devirerek inledi. "Hiç komik değilsin.

"Çocuklar, sizi görmek çok güzel. Izzy gözyaşlarına boğulabileceğini düşündü. Her ikisi de cidden iyi aşçılardı. Jason mutfakta biraz dahiydi ve Fliss de hiç fena değildi ama sunum konusunda da harikaydı. İkisi de onun yanındayken bu işin altından kalkabilirdi.

"Ee, merhaba. Bir ses araya girdi ve Izzy dönüp beyaz önlüklü kadını ve herkesin ona baktığını gördü.

'Üzgünüm,' dedi Izzy.

"Bu Hattie," dedi Fliss. 'Edinburgh Havaalanı'ndan bizimle birlikte geldi. Jason'ın patronu bizi Edinburgh'a bırakmayı teklif etti ve sonra pilot bu tarafa doğru giderken bizi de getireceğini söyledi ve Hattie de kulak misafiri olup buraya geleceğini söyledi. Dünya küçük, değil mi?"

"Merhaba Hattie, ben Izzy. Izzy muhtemelen kendisiyle aynı yaşlarda olan kadına başıyla selam verdi. Pamuk Prenses gibi bir teni vardı ve Rus tarzı sahte kürk şapkasından koyu renk saç tutamları sarkıyordu.

'Merhaba, peşinize takıldığım için üzgünüm ama aile partisine katılmamın sorun olmayacağı söylendi. Umarım bu çok büyük bir sorun olmaz. Eğer sorun olarsa, bir kanepede falan uyuyabilirim.

"Ah, siz Carter-Jones'lardan birisiniz," dedi Izzy, aniden farkına vararak. 'Evet. Ben Harriet. Henüz gelmediler mi?'

'Hayır, henüz gelmediler. Bugün bir ara gelecekler. Birdenbire bunun bir misafir olduğunu hatırlayan Izzy, bunun planladığı gibi koreografili bir karşılama olmadığını fark etti. "Çok özür dilerim. Ve saçmalama, elbette senin için bir odamız var. Yutkundu ve zihninde ikinci kattaki odaları gözden geçirerek rekor bir sürede hangisini düzenleyebileceklerini bulmaya çalıştı. "İçeri gelin. Davanıza Jim bakacak.

Jeanette bir adım öne çıkarak, "Paltonuzu alayım," dedi.

Hattie, etekleri sıırıslam olmuş, uzun, hacimli paltosundan sıyrıldı. "Teşekkür ederim. İnsanoğlunun bildiği en kullanışsız palto," dedi paltoyu uzatırken, 'ama ev arkadaşım ihtiyacım olduğunda ısrar etti ve şimdi memnunum. Helikopterin çok soğuk olduğunu biliyor muydun? Daha önce hiç binmediğimden değil. Alışana kadar korkutucu Mary. Şikayet ettiğimden değil. Beni buraya getirdi. Kaldırdığınız için teşekkürler çocuklar. Hayatımı kurtardınız. Yoksa buraya asla gelemezdim.'

Izzy gülümsedi; Hattie Carter-Jones'dan hemen hoşlanmıştı. İçindeki bir şey biraz rahatlamıştı. O bu kadar cana yakın ve alçakgönüllü olduğuna göre, ailenin geri kalanı da öyle olmalıydı.

'Gel ve ateşin yanına otur. İçinizi ısıtacak bir bardak viski ister misiniz?

"Kulağa harika geliyor. Bir tanesini çok isterdim. Özür dilerim, dil falan. Ama buraya gelmek çok zor oldu. Her şey son dakikada oldu. Edinburgh uçağımı kaçırdım. Dün burada olmalıydım. Ailemle otelde buluşacak ve onlarla birlikte buraya gelecektim ama Fliss ve Jason'ın kafede helikopterdeki adamla konuştuklarını duyunca şansına inanamadım -özellikle de son birkaç gündür her şey bu kadar berbatken- beni bırakmalarını istedim.

Izzy onu şöminenin yanındaki büyük deri kanepeye götürdü ve Fliss ile Jason'ı da yanlarına davet etti.

Duncan tepsideki sürahiyi aldı ve üç viski doldurdu.

"Vay canına, burası harika bir yer. Oradaki gerçek bir kılıç mı?" diye sordu Hattie, Chesterfield'a uzanıp Claymore'a bakarken.

"Kesinlikle öyle," dedi Duncan kana susamış bir coşkuyla, viski bardağını ona uzatırken. 'Culloden savaşında kullanıldı. Çeliğin üzerinde bir sürü kan var.

Izzy ona hızlıca bir bakış attı ve yaşlı kale hizmetlisi rolüne girdiğini fark etti.

Hattie'nin gözleri büyüdü. "Şimdi de bana şatonun perili olduğunu söyleyeceksin. "Bunu söylemen komik..." diye başladı Xanthe.

"Hayalet falan yok," dedi Izzy kararlı bir şekilde, annesine sakinleştirici bir bakış atarak.

Xanthe içini çekerek Alicia'ya, "Hiç eğlenceli değil," diye mırıldandı ve sonra ikisi birlikte oturma odasına gittiler.

"Hattie, sen Carter-Joneses'un kızı mısın?

"Tanrım, hayır! Ben Gabby gibi değilim. Biz fakir akrabalarız.' Sonra belki de boşboğazlık ettiğini fark etti. "Ben yeğeniyim. Alexander babamın kardeşi. Gülümsedi ama eklerken gözlerinde bir parça mutsuzluk vardı, 'Bana acıdılar ve davet ettiler çünkü... çünkü ben

Noel'de tek başıma olacağım," diye bitirdi kırılğan bir gülümsemeyle. "Onlara mesaj atıp nerede olduklarını öğrensem iyi olur.

Tedirginliği geri geldi ve Izzy viskiden bir yudum alarak boğazında yandığını hissetti. En azından Fliss ve Jason artık ekibindeydi ama onları nereye yerleştireceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Daha iyi günler görmüş ve pek de iyi ısıtılmayan kulelerden birinde iki kişilik bir odayı paylaşmak zorunda kalabilirlerdi. Jason için o kadar endişelenmiyordu, o kaba bir elması, ama Fliss... şey, o daha ince şeylere alışkındı. Cam gibi aksanından Izzy onun oldukça varlıklı bir geçmişten geldiğinden hep şüphelenmişti. Muhtemelen Carter-Jones klanıyla buradaki herkesten daha fazla ortak noktası vardı.

"Neden sana odanı göstermiyorum?" diye önerdi Izzy, "böylece yerleşebilirsin.

Jim, Hattie'nin bavulunu merdivenlerin dibine bırakmış ve sanki sihirli bir değnek değmiş gibi yeniden ortaya çıkmıştı.

"Hattie'nin çantasını Rose odasına götürebilir misin?" dedi, Hattie'nin daha iyi odalardan birini hak ettiğine karar vererek.

Yirmi Üçüncü Bölüm

'W ne yapacağız? Xanthe mutfığa koşarak feryat etti. 'Masanın etrafında herkes için yeterli yerimiz yok. Orada sadece on altı sandalye var, fazladan birkaç yer ayarlayabilsem bile. Ama bu görüntüyü bozar çünkü sadece on altı kişilik porselen takımı var.

"Hallederiz," dedi Izzy, aşçı süvariler geldiği için her zamankinden daha minnettar.

"Düşünüyordum da, yeni arkadaşlarınız, Jeanette, Jim ve Duncan burada yemek yiyebilir.

Herkesi nereye yerleştireceğini bulmaya çalışmaktan zaten stresli olan Izzy annesine döndü. 'Alicia ve Graham'ı *sen* davet *ettin*. Onlar para ödeyen konuklar değil. Neden onlar öncelikli olsun ki?

'Alicia gibi birinin mutfakta yemek yemesini bekleyemezsiniz. Ayrıca, Ross ödeme yapıyor ve annesi ile babasının da kendisiyle birlikte oturmasını bekler.

"Sana inanmıyorum," dedi Izzy, siniri normal diplomasisinin önüne geçmişti. "Fliss ve Jason benim arkadaşlarım ve yardım etmeye geldiler, bu yüzden yemek odasında oturacaklar, Jeanette, Jim ve Duncan da burada yaşadıkları için onlar da oturacaklar.

"Zorluk çıkarma, sevgilim.

"Zorluk ıkarmıyorum.

"Evet, zorlanıyorsun.

"Hayır, değilim. Izzy elindeki havluyu yere attı ve buzdolabının kapağını açtı. 'İmkânsızsın anne. Bütün bu insanları davet ediyorsun. Carter-Jones'ların dört kişi olması gerekiyordu, sonra altı oldu, sonra sekiz oldu ve şimdi on ya da muhtemelen on bir, Hattie'nin nerede olduğundan emin değilim. Sonra Alicia ve Graham'ı davet ettin. Bayan McPherson'ı davet etmediğine şaşırdım. Bak ne diyeceğim, neden bütün köyü davet etmedin?"

'Oooh, saçını açık tut. Sanırım biraz yorgun ve sinirli olmaya başladın, Isabel McBride. Izzy daha tek kelime edemeden annesi öfkeyle titreyerek dışarı çıkmıştı.

Izzy sandalyelerden birine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Xanthe'ye patladığı çok nadir olurdu, genellikle anlamsız bir egzersiz olduğu için, ama gerçekten canına tak etmişti. Pişirmesi gereken bu akşamki yemeğin yanı sıra, hâlâ paketlemesi gereken çorap hediyeleri vardı. Hepsini oturma odasındaki Noel ağacının altına bırakmaya karar vermişti, böylece Carter-Jones'lar kahvaltıdan sonra orada oturabileceklerdi. Kafasında ne aldığını gözden geçirdi, bazı hediyeleri yeni gelenlere dağıtmaya çalıştı, böylece herkesin küçük bir şeyi olacaktı. Neyse ki bir sürü çorabı vardı; çocukken annesi ona her yıl yeni bir çorap alırdı ve eskilerini süs olarak dairenin etrafına asarlardı.

"Her şey yolunda mı?"

Izzy başını kaldırıp Ross'un sempatik yüzüne baktı. "Bağrışmalar duydum.

Izzy, söylediklerini duymamış olmasını umarak yüzünü buruşturdu. Ailesinin hoş karşılanmadığını düşünmesini istemiyordu. "Özür dilerim. İimi dökmem gerekiyordu. Annem bazen tam bir son oluyor. Duymak istemediği her şeyi görmezden geliyor.

'Bunu anlayabiliyorum. Benim annem de tamamen aynı. Sence doğumda mı ayrılmışlar?"

"Bu büyük bir olasılık. Izzy şakağını ovuşturdu. "Carter-Jones'lardan da iz yok, bir yerlerde sıkışıp kalmış olmalarından endişeleniyorum.

"Bu hayatı kolaylaştırırdı, değil mi?

Derin bir iç çekti. 'Bazı açılardan, ama onların parasına ne kadar güvendiğimi biliyorsun. Burada olmazlarsa onlardan para alamam.

"Doğru. Saatine baktı.

"Akşam yemeğini yedi buçuğa kadar tutacağım, umarım o zamana kadar burada olurlar.

Tam o sırada kapıda tereddütlü bir Hattie belirdi. "Biraz konuşabilir miyiz?

"Elbette yapabilirsin. Odanızda her şey yolunda mı?"

Evet! Muhteşem bir oda. Şu duvar kâğıdı için ölünür. Hayır, bu... şey...' Dişleriyle dudağını çekiştirdi, eli tedirgin hareketler yapıyordu. "Annemden haber aldım. Gelmemeye karar vermişler. Kelimeleri aceleyle söyledi.

"Pardon?" dedi Izzy, şaşkınlığını kibarlıkla gizleyerek. Doğru duyduğundan pek emin değildi. "Karda mı mahsur kaldılar?

Hayır. Hiç yola çıkmadılar. Edinburgh'da harika vakit geçiriyorlar. Kalmaya karar verdiler.'

"Gelmeyecekler mi... hiç mi? Yoksa Noel arifesine kadar değil mi?"

'Noel günü amcamın eski bir arkadaşına gidecekler ve Boxing Day'e kadar onunla kalacaklar. Çok üzgünüm. Hattie beceriksizce bir ayağından diğerine geçti.

"Gelmiyorlar," diye tekrarladı Izzy.

Hattie başını salladı. "Özür dilerim.

Izzy yavaşça, "Bu senin hatan değil," dedi, hâlâ kafasını toparlamaya çalışıyordu. Kahretsin, o paraya güveniyordu. Depozito çoktan gitmişti. Kendini hasta hissediyordu. Ve biraz da başı dönüyordu. Şifonyerin köşesine tutunarak

onu ayakta tuttu. Ross onun yanına ilerledi ve bir elini sırtının alt kısmına koydu. Yemek ve şarap için bir servet harcamıştı.

"Bu çok kaba," dedi Hattie birden. 'Çok utandım, onları öldürebilirim. Bu onlar gibi değil. Ne olduğunu bilmiyorum.

"Endişelenme," dedi Izzy, içinde mini bir erime yaşarken yüzüne parlak bir gülümseme yapıştırarak. Ross'a hızlıca bir bakış attı, o da ona güven verici bir gülümseme verdi.

"Kalmamın bir sakıncası var mı?" diye sordu Hattie küçük bir sesle.

"Aman Tanrım, çok üzgünüm," dedi Izzy, zavallı kızın tüm ailesi tarafından terk edildiğini fark ederek. "Tabii ki yapabilirsin.

"Eminim diğer konuklara katılabilirim," dedi Hattie zoraki bir neşeyle.

Izzy bir an için ellerine baktı. "Aslında başka misafir yok.

'Olamaz! Kim bu insanlar? Aileden mi? Tanrım, rahatsız ediyorum. Kendimi senin üzerine attım.'

"Saçmalama. Hiç de rahatsız edici değilsiniz. Aslında, beklenen tek kişi sizsiniz. Görünüşe göre yarısı zaten davetli olmayan bir ev dolusu insanla baş başa kaldım.

Ross iki başparmağıyla kendini göstererek, "Ben onların ilkiyim," dedi.

'Yani herkese uyum sağlamayı ve akışa ayak uydurmayı dert etmediğin sürece sorun çıkarmayacaksın. Sanki yeterince yemeğim yokmuş gibi. En azından boşa gitmiyordu.

"Gerçekten mi?" Hattie'nin kaşları endişeyle

çatıldı. "Evet, tımarhaneye hoş geldiniz!

"Ben de yardım edeceğim. Zaten tercih ederim. Patates soymakta çok iyiyimdir.'

"Kendine bir iş bulmuşsun.

"Yolda değilsem neden şimdi başlamıyorum?

Hattie'yi soyması gereken bir yığın patatesle baş başa bırakıp, Xanthe ve ailesi için çay yapmakta olan Ross'la sohbet eden Izzy, ütü masasını taşıyarak mutfaktan çıktı. Kimse onu sorgulamadan ütü masasını yatak odasına taşıdı ve hızlı bir şekilde odaları yeniden dağıtarak Fliss ve Jason'ı üçüncü kattaki pis odadan çıkarıp her birine ayrı bir misafir odası verdi. Son birkaç ay boyunca harcadığı onca emeğin ardından, birileri bu güzel yeni odaların tadını çıkarmalıydı.

Akşam yemeğini pişirmeye başlamadan önce yapması gereken büyük bir iş varken, biraz huzur ve sessizlik arzusuyla yatak odasına geri döndü ve sonbaharın kızıl tonlarındaki ipeksi yatak örtüsünün üzerine oturdu. Başını ellerinin arasına aldı. Şimdi ne halt edecekti? Yemek ve şarap için harcadığı iki bin pound, hoşlarına gitse de gitmese de Carter-Jones'lara fatura edilecekti. Depozito iade edilemezdi ama yine de Xanthe'yle birlikte mekânı hazırlamak için harcadıkları ve elde etmeyi umduğu kârda bir eksiklik olacaktı. Çatı müteahhidi Ocak ayının ikinci haftasına randevu almıştı. Bunun parasını nasıl ödeyecekti? Birden her şey çok fazla geldi ve durdurmak için elinden geleni yapmasına rağmen istemsiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. Bu iyi değildi. Düşünecek, yapacak çok fazla şey vardı ve tüm bunları düzeltmek için ne yapabileceğini bulmaya çalışırken başı ağrıyordu.

Kapının hafifçe gıcırdaması başını kaldırmasına neden oldu. Ross kapı aralığında duruyordu. "İyi misin?"

"Olmaya çalışıyorum."

"Para için mi endişeleniyorsun?"

Kadın başını salladı ve adam geçip onun yanına yatağa oturdu, bir kolunu omzuna doladı. "Ne yapacağımı bilmiyorum. I

Carter-Jones klanının bizi kurtaracağına ve zengin arkadaşlarına bizi tavsiye ederek bu haberi yayacağına güveniyordu.

'Başka konuklar da olacak. Artık hepiniz gitmeye hazırsınız. "Çatının sağlam kalması şartıyla.

'Bak, şu anda gelmemeleri konusunda bir şey yapamazsın. Ama mümkün olan en iyi Noel partisini düzenleyebilir ve Xanthe'nin bunu Instagram'da paylaşmasını sağlayabilirsin. Web siteniz rezervasyon almak için hazır ve çalışır durumda mı?

"Hayır. Izzy içini çekti. "Bir arkadaşım bana bir WordPress şablonu hazırladı ve ben de bir başlangıç yaptım ama henüz ilgilenecek ya da işi kavrayacak zamanım olmadı.

'Sizin için bu işi hallederek akşam yemeğini ödeyebilecek birini tanıyorum. Babam, ister inanın ister inanmayın, bilgisayarda biraz ustadır. Bu ona bir süreliğine annemden kaçma şansı verir.

"Ama bugün Noel.

'Evet. Birçok insanın Noel'den hemen sonra boşandığını biliyorsun çünkü birlikte çok fazla zaman geçiriyorlar. Sanırım babam da bu sayede bu kadar uzun süre hayatta kalabildi; bir erkek mağarası ve onu evden uzak tutan bir düzine ilgi alanı var. Bunlardan biri de bilgisayar, bu yüzden muhtemelen size teşekkür etmek için dizlerinin üzerine çökecektir.

"Xanthe ve annemden fotoğraflara stil vermelerini ve hepsini çekmelerini isteyebilirsiniz, böylece baronluk yemek salonunda en muhteşem ziyafetle hayatlarının en güzel zamanını geçiren mutlu, gülümseyen insanlardan oluşan bir fotoğraf bankanız olur.

Ceplerinde mendil ararken, 'Her şeyi çözmüşsün,' dedi.

"Al. Monogramlı bir mendil uzattı.

"Ciddi misin? Hiç kullanılmamış gibi görünüyor. Mendil kullanan kimseyi tanımıyorum.'

"Artık biliyorsun. Büyükanнем her Noel'de bunları çoraplarıma koyardı. Bende onlardan bir yığın var. Her zaman bir tane taşıyım, ne olur ne olmaz.

"Zor durumdaki bir genç kız için mi?

"Dürüst olmak gerekirse, ilk kez kullanılacak.

Izzy yüksek sesle ve hiç de hanımefendiye yakışmayan bir trompetle burnunu sümküdü. "Teşekkür ederim. Mendili iyi ve gerçekten vaftiz edilmiş say. Sana da teşekkürler büyükanne. Bu ona aynı zamanda çorap hediyelerini paketlemeye başlaması gerektiğini de hatırlattı. İyi haber, hediyelerin yeniden dağıtılabilecek olması ve Fliss'e, Jason'a ve ailesi tarafından terk edilen zavallı Hattie'ye verebilecek kadar parası olmasıydı.

'Noel'i kutlamayı, herkese iyi vakit geçirtmeyi ve Noel bittiğinde çatı için gerekli parayı nasıl bulabileceğimize bakmayı öneriyorum. Size borç verebilirim.

'Hayır! Hayatta olmaz. Ben bunu yapamam.'

'Pekala, bankayla konuşabilirsin. Küçük işletme kredisi ya da başka bir şey alabilirsiniz. Bunun yolları ve yöntemleri var.

"Haklısın. O paraya o kadar çok umut bağlamıştım ki, her şeyi değiştireceğini düşünüyordum. Bu haftayı özel kılmak için bu kadar çaba sarf etmişken onu kaybetmek gerçek bir darbe oldu.

'Hâlâ bir ev dolusu insan var, şu anda hiçbiri misafir değil, Hattie hariç, o da bana hizmet edilmeyi bekleyen biri gibi gelmiyor. Neden rahatlayıp, keyfine bakmıyorsun?'

"Haklısın. Başka kimse gelmediği sürece." "Şimdi yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Seloteyp ve ambalaj kağıdı konusunda iyi misin?"

Beş dakika sonra, yatak odasında yerde oturuyorlardı, etrafları alışveriş torbalarıyla çevriliydi ve Izzy ütü masasını kurmuştu.

Ross şaşkınlıkla baktı.

"Hediyeleri paketlemek için. Kağıtlarınızı açmak için mükemmel bir alan. Dürüst olmak gerekirse, bir kez ütü masası kullandıktan sonra bir daha asla arkana bakmayacaksın. Edinburgh'dan aldığı ilk hediye torbasını öne doğru çekti ve onları ayırmaya başladı.

"Çorap hediyesi mi paketliyorsun?" diye sordu.

'Evet, hep öyle olmuştur,' dedi Izzy. 'Bir başka aile geleneği. Annen için buna ne dersin?' Birkaç paket dantel mendili havaya kaldırdı. 'Ona bir set, Hattie ve Fliss'e de birer tane vereceğim. Baban şekerleme sever mi?'

"O hiç. Ross ona arsızca göz kırptı. "Ben de yaparım.

Ona sert bir bakış attı ve gülümsemesini engelledi. "Bunlar Noel Baba'nın hediyeleri, sana burada hiç bırakmadı. Gardırobun arkasındaki başka bir çantaya onun için bir paket daha saklamıştı.

Izzy şato sakinlerinin her biri için küçük hediye yığınları oluşturmaya başladı. Bayan Carter-Jones ona cömert bir bütçe vermişti; bunu boşa harcamanın bir anlamı yoktu. Ross haklıydı, para konusunu daha sonra düşünmeliydi ama bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı.

Hediyeleri paylaştırmayı bitirdiğinde, her bir kişinin oldukça güzel bir seçkisi vardı ve orijinal ve günceli hediyeler almak için çaba sarf ettiği için memnundu. Tüm golf hediyeleri Graham'ın yığına gitti, Hattie'nin kendi hediyelerinin yanı sıra teyzesi ve annesi için ayrılmış ek hediyeleri vardı. Jason ve Fliss, Bayan Carter-Jones'un tüm yemek hediyelerini aldılar. Mükemmeldi. Hattie'nin annesinin geri kalan hediyeleri Fliss ve Jeanette arasında eşit olarak dağıtıldı, böylece biraz hokkabazlık yaptıktan sonra herkes aynı sayıda küçük hediyeye sahip oldu.

"Duncan'ın doldurulmuş bir Highland teriyeri istediğinden emin değilim," dedi Ross onu yığından kaldırarak.

'Peki, başka kime verebilirim? Herkesten bir tane daha az hediyesi var. Herkes aynı hediye almaya zorunda.

Ross güldü ve hızlı bir öpücük için onu öne doğru çekti. "Sen öyle diyorsan.

"Noel orabı kuralları böyle," diye ısrar etti Izzy. 'Annem her yıl kendini deli ederdi. Her zaman bana ve bykanneme aynı sayıda Şey aldığını söylerdi ve sonra büyükannem için yıllar önce aldığı bir Şeyi bulurdu, bu yüzden dışarı çıkıp benim için başka bir Şey almak zorunda kalırdı. Sonra tekrar sayardı ve ben büyükannemden daha fazla almış olurdum.

"Bunu annemden benim ve kız kardeşlerimin çorapları hakkında duyduğumu hatırlıyorum.

"Bak, bu bir Şey.

'Bak ne diyeceğim, babam için fazladan bir kafa fenerim var. Onu Duncan'ın orabına ekleyebilirim.

"Harika. Izzy ona gülümsedi. 'Git ve al, biz de paketlemeye başlayalım. Noel sabahı herkesin çorap hediyelerini amasına bayılıyorum. Çorapları şöminenin etrafına koyarız ve kahvaltıdan sonra oturma odasında dağıtırız.

'Artık neredeyse geldi, sabırsızlanıyorum. Harika bir gün geçireceğiz. Arkadaşlarımız ve ailemizle gerçek bir Noel. Tıpkı olması gerektiği gibi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

"A neredeyse hazır mısınız?" dedi Xanthe, Izzy'nin yatak odasına girerken. Makyajının son rötuşlarını yapan Izzy, neredeyse rimel fırçasını gözüne sapladı.

"Merhaba anne, içeri gel. Tamamen fırfırlardan oluşmuş gibi görünen fuşya pembesi bir elbiseyle göz kamaştıran Xanthe'nin alaycı tavrı dikkatlerden kaçmadı. Başında, yeni boyattığı ateş motoru kırmızısı saçıyla uyumlu pullu bir şapka vardı. Yatağa yerleştğinde, kumaşın fırfırları hareketli bir kuş tüyü toz bezi gibi titriyordu.

"Oh, tatlım, üzerine bir elbise giymeyecek misin?

Izzy siyah pantolonuna ve üzerinde birkaç parça ışıltılı sim bulunan şık dantelli bluzuna baktı.

"Bunun nesi var?

"Sen çok güzel bir kızsın, mal varlığını biraz daha göstermelisin.

"Mal varlığım mı?

"Bilirsin, biraz daha kadınsı görün.

Izzy annesine baktı. Bu da nereden çıkmıştı?

"Bunun oldukça şık olduğunu düşünmüştüm. Kıyafetlerini gösterdi.

"Unutmayın, mutfakta çok zaman geçireceğim.

'Evet, ama yine de balonun en güzel kızı olabilirsin, sevgilim. Gerçekten çok güzelsin.'

"Teşekkür ederim," dedi Izzy, soğukkanlılıkla.

'Ve biraz daha çaba göstermelisin. Artık gençleşmiyorsun, biliyorsun.

'Şu anda aklımda başka şeyler var. Noel ve önümüzdeki birkaç gün boyunca beslenmeyi ve sulanmayı bekleyen bir ev dolusu insan var.

'Ama Carter-Jones'lar gelmiyor, sevgilim. Artık rahatlayabilirsin.

Izzy tek kaşını kaldırdı ve misafirlerinin gelmemesinin mali sonuçlarından bahsetmekten kaçındı. Artık bunu düşünmeye dayanamıyordu. Ross haklıydı, Noel'in tadını çıkaracak ve bunu gelecek hafta düşünecekti. "Önümüzdeki birkaç gün boyunca kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği vereceğiniz on iki kişi gibi küçük bir meseleyi unuttunuz mu?"

Xanthe omuzlarını silkti. 'İdare edersin, her zaman edersin. Bu akşam yemekten önce misafir odasında biraz içki içeriz diye düşünmüştüm. Saat tam altıda. Geç kalma ve bir elbise giy, sevgilim. Bu sözlerle çıkıp gitti.

Izzy başını salladı ve aynada kendini inceledi. Belki de değişiklik olsun diye bir elbise giymek o kadar da kötü olmazdı. Sanki birkaç tane elbisesi yokmuş gibi. Elbiseleri severdi, sadece son zamanlarda pek kullanışlı olmamışlardı.

"Sevgilim, ne kadar güzel görünüyorsun. Bunları ben yaptım, daha doğrusu Graham'a yaptırdım - kokteyl çalkalayıcısıyla bir harikadır - porno yıldızı martinileri içiyoruz. Çiftlik dükkanındaki o sevimli çocuklara biraz çarkıfelek meyvesi getirttim. John seni göremeyince hayal kırıklığına uğradı, değil mi Alicia?"

Alicia, rol yaptığını düşündüren o aşırı ışıltılı üslubuyla, "Evet," diye yanıtladı. O bir aktris değildi. "Çok hoş görünüyorsun Izzy, değil mi Ross? Alicia oğlunu çok da nazik olmayan bir şekilde dürttü.

Ross dudaklarını bükerek, "Çok *hoş* görünüyor," dedi.

"Güzel mi? Hayatım, bu iltifat falan değil. Alicia başını salladı. Izzy ve Ross özel bir gülümsemeyle birbirlerine baktılar.

"Buyurun," dedi Graham, Izzy'ye köpüklü sıvı dolu ve içinde yarım çarkıfelek meyvesi yüzen güzel bir kupa bardak sundu.

"Teşekkür ederim.

"Bu gözlükler çok güzel değil mi?" dedi Xanthe, gözlükleri ışığa tutarak.

Öyle. Biliyor musun, bir cam eşya serisi oluşturmayı düşünüyordum. Bunlar çok güzel, eski mi?"

"Evet. Dolaplarda kim bilir ne zamandan kalma bir sürü bardak var. Hepsini bulmak için harika bir zaman geçirdim, her gün hazine keşfetmek gibi. Yine de gerçek hazineyi bulamadık - her yerde onu aradık.

"Gerçek hazine mi? Alicia bariz bir heyecanla neredeyse titriyordu.

"Evet," diye bağırdı Xanthe. 'Şatonun içinde bir yerde safirlerin içinde saklı bir servet var. Her yerde onu aradık ama henüz bulamadık.

"Bunu duydun mu Graham? Alicia Xanthe'ye dönmeden önce sert bir parmakla kocasını dürttü. 'Metal dedektörü var. Bakmana yardım edebiliriz.

'Metal dedektörü evde,' diye cevap verdi.

'Evet, ama sen bir tane kullanıyorsun. Bir şeyleri nasıl arayacağını biliyorsun.

"Elbette biliyorum canım. Ross'la bir kez daha göz göze geldiklerinde, onun yumuşak sesi Izzy'yi kendi kendine güldürdü.

Yine mi bu? Izzy annesinin aramaktan vazgeçtiğini ve sonunda safirlerin çoktan gittiğini kabul ettiğini umuyordu.

"Bu harika olur. Bazı taze gözler bizim fark etmediğimiz bir şey fark edebilir. Evi baştan aşağı aradık. Bir uzman bile getirdim ama onları bulamadı. Ama bir yerlerde olmalılar.'

Alicia ellerini ovuşturdu. 'Onları bulsak harika olmaz mıydı? Graham, yarın aramaya başlarız. Bu arada. Gözlükleri görmeyi çok isterim. Bana gösterebilir misin?'

"Evet, elbette," dedi Xanthe. Xanthe arkasını döndüğünde iki kadın kapıya doğru gidiyordu. "Graham, sen de gelmelisin.

"Evet, öyle yapmalısın," dedi Alicia, geri dönüp bir kolunu onunkine doladı. "Ross ve Izzy birbirlerine arkadaşlık edebilirler. Dudaklarında çekingen bir ifade vardı. "Bizim yapmayacağımız bir şey yapma.

O ve Xanthe, şekeri yüksek bir çift kız öğrenci gibi kıkırdadılar.

Birkaç saniye sonra Ross ve Izzy yalnız kaldılar ve ikisi de kahkahalara boğuldular.

"Neye benziyorlar?" diye sordu Izzy.

Ross umutsuzca başını sallayarak, "İkisi de deli gibi," dedi. 'Babamın sadece annem kendini atölyesine attığı ve kendini sanatına kaptırdığı için başa çıkabildiğine inanıyorum. O zaman huzurlu oluyor, her ne kadar yemek yemeyi unutsa da. İlham perisi aklına düştüğünde bütün gece orada kalabiliyor. Babam kendi başının çaresine bakıyor ve ona sandviç götürüyor. İşlerine yarıyor. Daha kötü bir şey düşünemiyorum.

"Sence ikisi bir şeylerin peşinde mi?" diye sordu Izzy.

'Bu ikisi her zaman bir şeylerin peşinde olacak. Yapabiliyorken biraz çalışacağım.

"Ben de.

"Yardıma ihtiyacınız olursa bize seslenin.

"Şaka mı yapıyorsun? Mutfakta hareket edebileceğimden emin değilim. Jason ve Fliss buradayken ayaklarımı uzatabilirim. İkisi de harika aşçılar.'

Izzy tören havasında, parıldayan bifteği mutfak masasının ortasına yerleştirirken, Fliss de bir tabak altın rengi, kat kat patates ve kızarmış badem dilimleri serpiştirilmiş bir kase canlı yeşil fasulye koydu. Herkes masanın etrafına sıkışmış, karmakarışık sandalyelere oturmuştu.

Jason kendi çok değerli bıçaklarını çıkardı ve dışı çıtır çıtır ve karamelize, içi etli ve ortası hafif pembe biftek dilimlerini kesmeye başladı. Her bir tabağa dilimleri yerleştirirken, Fliss de dilimleri dağıtmadan önce hazırladığı ipeksi yumuşak kırmızı şarap sosunu döktü.

Izzy arkasına yaslandı ve herkes kendi servisini yaparken, tabakları masanın etrafında dolaştırırken, birbirlerine yardım ederken neşeli konuşmaları, çatal bıçak ve tabak çanak şingirtilerini dinledi.

Xanthe, Ross'un yemekle iyi gideceğini söylediği Avustralya Şirazıyla dolu şarap kadehini kaldırdı.

"Izzy'ye, en iyi ev sahibesine.

"Izzy'ye," diye koro halinde söylendi herkes. Sonra herkes karnını doyururken düşük dereceli konuşmalar kesildi ve odayı yumuşak inilti ve takdir mırıltıları doldurdu. Izzy kendi kendine gülümsedi; insanları doyurmak gibisi yoktu. Ve birkaç dakika sonra, bir lokma biftek ve lezzetli zengin et suyuyla, iyi yemek yemek gibisi yoktur, diye düşündü. Masanın etrafına baktı, herkesin yüzündeki bariz zevk ve takdirin tadını çıkararak küçük bir gurur ve memnuniyet parıltısıyla. Hayat böyle bir şeydi işte. Birlikte yemek yemek ve paylaşmak, akıl hocası Adrienne'in hakkında çok konuştuğu bir şeydi ve şimdi mutfak, çoğu şatoya gelmeden önce hiç tanışmadığı eklektik bir karışım insanla doluyken, anlıyordu. Yapmak istediği şey buydu. İnsanlarla ilgilenmek, şatoda hoş karşılandıklarını hissettirmek ve onlara gerçek hayatlarından bir mola vermek. Yeniden şarj olmak ve düşünmek için zaman.

"Bu Yorkshire pudingleri çok lezzetli," dedi Graham, bir tane daha alıp çatalının üzerinde değerli bir ödöl gibi tutarak.

"Üçüncüsü mü?" diye sordu Alicia, yanında oturan Jeanette'in üzerinden uzanıp karnını okşayarak.

"Noel'deyiz," diye homurdandı.

Alicia, "Sen ve Yorkshire pudingleri söz konusu olduğunda her gün Noel," dedi.

"Çok iyiler, Izzy," dedi Xanthe, sanki bu gerçeğe şaşırmış gibi. 'Birine harika bir eş olacaksın. Yorkshire pudinglerini sever misin, Ross?

Izzy neredeyse şarabını tükürüyordu. Annesi gerçekten bunu söylemiş miydi?

"Evet, onlara oldukça düşkünüm. Şarabından bir yudum aldı, yüzü aniden donuklaştı.

"Duydun mu Izzy? Ross Yorkshire pudingini seviyormuş. Izzy gözlerini devirdi. "Kıymalı turtaları da seviyor.

"Çok güzel kıymalı turta yapıyorsun, değil mi Jeanette?

"Mmm," dedi Jeanette, kafası karışmış görünüyordu. "Çok iyi bir aşçıdır.

Izzy dişlerini sıkarak, "Benim hakkımda sanki beni en yüksek teklifi verene satmaya çalışıyormuşsun gibi konuşmasan olur mu?" dedi.

Izzy. Sen neden bahsediyorsun? Alicia'nın aklına çok güzel bir fikir geldi. Buradakilerden esinlenerek bazı bardaklar yapacak ve onlara Kinlochleven koleksiyonu adını verecek. Harika bir fikir değil mi? Birlikte bir sürü Insta paylaşımı yapabiliriz. Alicia'nın sayfasını gördün mü? İnanılmaz.'

"Başlamak için sabırsızlanıyorum," dedi Alicia ve sonra Xanthe ile birlikte planlar ve fikirler hakkında konuşmaya başladılar. Her ikisine de hak vermek gerekirse, çok yaratıcıydılar ve birbirlerinden gerçekten etkileniyorlardı.

Jeanette bir çatal dolusu dauphinoise patates aldı ve sarımsak ile tereyağı kokusunu içine çekerken içini çekti. 'Bunlar çok güzel, Izzy. Bana düzgün bir rosto pişirmeyi öğretebilir misin? Bu konuda çok beceriksizim.

Mutfak ve ben gelişmeye devam etmek istiyorum. Jim'e sert bir bakış atarak, 'kocamı memnun etmek için değil, kendi memnuniyetim için' dedi.

Izzy onun tavrını beğenmişti, Xanthe'nin modası geçmiş yorumlarından çok farklıydı ve dürüst olmak gerekirse karakterine aykırıydı. Genç kıza dönmeden önce gözlerini annesine dikti.

'Elbette,' dedi Izzy. 'Rosto pişirmek kolaydır, bütün mesele zamanlamadır.'

Her şeyi fırına atıveriyorsun.'

Jason ağzından kaçırıldı. 'Adrienne bunu söylediğini duymasın. Yavaş yemeğe ne oldu? İyi malzemelere?'

"Buradaki tüm malzemeler iyi," dedi Izzy. "Ana malzemeleri yerel çiftlik dükkanından temin ettiğimden emin oldum."

Fliss, "Bu bifteğin mükemmel olduğunu söylemeliyim," dedi. 'Ve sen onu mükemmel pişirmişsin. Ortası güzel ve pembe ve çok yumuşak.'

"Sence annen daha açık olabilir mi?" diye sordu Ross alçak bir sesle, o bulaşık makinesini doldururken ve annem de dolaptan tatlı tabaklarını çıkarırken.

"Annem mi? Sessiz bir kahkaha attı ve arkasını dönüp konuşmaya dalmış olan bir masa dolusu insana baktı. "Bence o ve annen boğazlarına kadar bu işin içindeler, değil mi?"

"Ne yazık ki evet," dedi kaşlarını çatarak. 'Tüm o korkunç gençlik anılarını geri getiriyor. Okulumdaki en utanç verici anneydi. Her zaman kendini rezil etmeyi başarırdı. Beni ömür boyu yaraladı. Kuru tonuna rağmen, Izzy onun gençlik günleriyle ilgili sözlerinde gerçeklik payı olduğu izlenimine kapıldı. Xanthe de o günlerde aynı derecede utanç vericiydi ama Izzy bunu bir onur nişanı gibi taşımıştı. Arkadaşlarının hepsi Xanthe'a hayrandı ve onun şehirdeki en havalı anne olduğunu düşünüyorlardı.'

"O yaşıta ona kız arkadaşlarımdan bahsetmekten kaçındım, ki bunda haklıydım. Bir keresinde işleri benim için gerçekten berbat etmişti. Okulda bir kızla görüşüyordum ve ondan gerçekten hoşlanıyordum. Ne yazık ki annem, arkadaşlarından birinin kızına çok uygun olduğumu düşündü ve bu ikinci kızla bir tuzak kurdu. Onu sürekli yemeğe davet ediyordu ve ben daha ne olduğunu anlamadan, annem sağ olsun, bu kızın benim kız arkadaşım olduğu tüm mahalleye yayılmıştı. Bir numaralı kız çok üzgündü ve beni ona iki kez zaman ayırmakla suçladı, iki numaralı kız ise annemin propagandasına inandı ve niyetimin ciddi olduğunu düşündü ve hayır cevabını kabul etmedi. Sonunda ikisi bir olup beni terk ettiler ve herkesin benim sadakatsiz bir pislik olduğumu bilmesini sağladılar. Okuldaki en sevilmeyen çocuktum. O andan itibaren ona hiçbir şey söylemedim ve aşk hayatıma karışmasına izin vermedim. Bugün tarih tekerrür ediyor gibi hissediyorum.

Ross'un aksine o işin komik tarafını bulmayı seçmiş. "En iyi arkadaşların düşes annelerinin çocuklarını birbirleriyle evlendirmeye kararlı olduğu Regency romanlarından birinde olmak gibi.

"Bizi bilmemeleri için bir sebep daha. Bırakın başka bir ilişkiyi, annemin müstakbel eşimi seçmesine bile izin vermem mümkün değil. Şimdi ona kitaplarımdan neden bahsetmediğimi anlıyorsunuz. Bu bilgiyle ne yapacağını düşünmekten korkuyorum. Muhtemelen kapakların camdan yorumlarını yapardı. Her yerde kan ve vahşet. Ürperdi.

'Rahatla' kelimeleri dilinin ucunda dans etti ama yüzündeki kızgınlığı görebiliyordu ve orada kalmalarına izin vermeye karar verdi. Dönüp onun koltuğuna doğru ilerleyişini izledi, başarısını annesiyle paylaşamayacağını düşündüğü ve onu bu kadar zor bulduğu için biraz üzgündü. Xanthe'nin hataları vardı ama Izzy annesinin yüzde yüz onun arkasında olduğundan asla şüphe etmedi. Uzun bir süre boyunca dünyaya karşı ikisi mücadele etmişti.

Tatlı uygun bir takdirle karşılandı ve Izzy sırttı, hazırladığı pavlova'nın aslında çok kolay olduğunun farkındaydı,

Gerçi bunu kimseyle paylaşmayacaktı. Çarkıfelek meyvesini kullanmak dahiyane bir fikirdi. *Teşekkürler, Jason.*

"Harika bir yemektir, Izzy. Teşekkür ederim. Mükemmel bir aşçısın," dedi Alicia, hafifçe yuvarlaklaşmış karnını okşayarak. "Yapacaksın..."

Eğer birinden mükemmel bir eş olacağını söyleseydi, Izzy en yakın tencereyle beynini dağıtırdı.

'...buranın gerçek bir müdavimi, eminim. Belli ki Alicia bunu söylemekten vazgeçmişti ama gözleri düşünceli bir bakışla oğlunun üzerinde durdu. Oğlu sanki bir sonraki yorumunu bekliyormuş gibi ona dikkatli bir bakış fırlattı.

"Ross da babası gibi, bir şeye daldığı zaman yemek yemeyi unutuyor.

Izzy'nin yemek yemeyi unuttuğunu hiç sanmıyorum, ya sen? İyi ki de öyle çünkü mutfakta bir işe yaramıyorum, değil mi hayatım? Kızarmış ekmek üzerine kuru fasulye yediğimiz yıl Noel yemeğini pişirmeyi o devralmıştı. İnanabiliyor musun, hindiye dondurucudan çıkarmayı unuttum.' Xanthe bir kahkaha attı ve o an için bir felaket olan bu durumu hafife aldı.

Alicia geniş bir sırtıyla, "Bir yıl fırını açmayı unutmuştum," dedi. 'Kuşu içeri attım ve hepimiz yürüyüşe çıktık. Geri döndüğümüzde mutfaktan güzel kokular gelmesini bekliyorduk. Hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey yoktu. Hatırlıyor musun, Ross? Çok kızmıştın. Unutma, Izzy. Acıktığında "hangry man"e dönüşür.

Ross'un çenesi sıkıştı ve ardından yemek sonrası aldığı çikolatalı naneli şekerlerden birini dişlerinin belirgin bir şekilde kırılmasıyla ısırıldı.

"Noel günü hep Toby Carvery'ye giderdik. Annem bir türlü yemek yapamıyor," diye söze girdi Jeanette, Izzy'nin içi rahatlamıştı ama diğer kızın bu gerginliğin farkında olup olmadığından emin değildi.

"Biz de," diye ekledi Jason. "Ben, annem ve kız kardeşlerim.

"Toby Carvery'nin ne olduğunu bilmek istiyor muyum?" diye sordu Fliss, gözlerindeki alaycı gülümseme sözlerinin acısını aldı.

"Yani bana hiç Toby Carvery'de *rosto yemediğini* mi söylüyorsun?" diye sordu Jason, neredeyse inanamayarak birasını tükürüyordu. "Fu... Sosyetik bir kuş için pek dışarı çıkmıyorsun, değil mi?"

"Çok fazla dışarı çıkıyorum, çok teşekkür ederim. Onu kaburgalarından şakacı bir şekilde dürttü.

"Sen yaşamadın. Döndüğümüzde seni doğruca oraya götüreceğim. Aklınızda bulunsun, biraz eğitim almanız gerekecek. Bu işin bir ustalığı var, değil mi Jeanette?"

"Var," dedi. 'Jim çok zeki, tabağına tanıdığım herkesten daha fazla şey koyabiliyor.

Fliss başını şaşkınlıkla sallayarak, "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi.

Jason, "Yiyebildiğin kadar kızarmış akşam yemeği büfesi," diye açıkladı. 'Paranızın karşılığını almalısınız. Rostoları üst üste diziyorum, sebzeleri alta koyuyorum, etleri üzerlerine seriyorum, et suyunu döküyorum, Yorkshire pudinglerini en üste dengeliyorum ve sonra çenenizle onları tutuyorsunuz.

"Aklından bile geçirme Graham, kolesterolünü unutma," dedi Alicia, konuşmaya kulak kabartarak.

"Hayır canım," dedi, mavi gözlerinde hınzır bir pırıltı dans ediyordu. "Peynir isteyen var mı?" diye sordu Izzy ayağa kalkarak.

"Sen otur," dedi Jeanette. 'Ben bile masaya peynir ve bisküvi koyabilirim. Jim bulaşık makinesini yerleştirmeme yardım edecek.

"Bırak yardım edeyim," dedi Hattie. 'Sen peyniri yıkarken ben de bulaşık makinesini yıkarım.

"Peynir yiyeceksek, limanımız da olmalı. Hiç aldın mı, Izzy?" diye sordu Xanthe.

Neyse ki vardı ve kilerdeydi, çünkü Noel gününe kadar açmayı planlamamıştı ama Carter-Jones'lar gelmeyeceğine göre artık o kadar da önemli değildi.

"Aşağı inip getireyim.

'Gerçek bir kileriniz var. Ne kadar da ürkütücü,' dedi Alicia. 'Ross, sen Izzy ile gitmelisin, onu hayaletlerden koru.

Xanthe, "Hayalet avcılarını da çağırmalıyız," dedi. 'Bahse girerim burada bir sürü insan ölmüştür. Özellikle de mahzenlerde. Muhtemelen eskiden zindanlardı. Hayalet turları yapabiliriz, bu insanları buraya çeker. Herkes iyi bir hayalet hikayesini sever.

Izzy hızlı bir ürpertiyle, 'Bilmiyorum,' dedi, artık mahzene inmeye pek hevesli değildi.

Ross ayağa kalkarak, "Ben giderim," dedi.

'Şarap rafını bulmak kolay değil, orası biraz labirent gibi. Ben giderim.'

"O zaman seninle gelmek zorundayım. Bu fıkirden vazgeçmiş gibiydi ve annesine, bunu onun önerisiyle değil de görev icabı yaptığını söylemek istencesine isyankâr bir bakış fırlattı.

Kiler, ışıktan çok gölge saçan eski bir ampulle loş bir şekilde aydınlatılmıştı ve Izzy keşke bulaşıkhaneden ağır hizmet tipi el fenerini getirseydim diye düşündü. Ross da onu takip ediyordu ama mutfaktan çıktıklarından beri tek kelime etmemişti.

"İyi misin?" diye sordu, tonoz tavanlı mahzenden geçip her küçük oda arasındaki kemerlerin altından eğilerek ilerlerken. Duncan şatoyu ziyaret ettiği ilk iki hafta boyunca burada yolunu bulmasına yardım etmişti. Neyse ki şarap rafına giden yol kolay bir rehberle sahipti: sol, sol, sağ, sağ.

"Peki," dedi o soğukkanlı, sakın ve hiçbir şeyi ele vermeyen ses tonuyla.

Adamın hiç de iyi olmadığını hissediyordu; annesi ve Xanthe'nin yarattığı kaos belli ki onu etkilemişti. Kaçmayı seçmişti

Xanthe'nin yüksek sesli, yüksek dramalı yaşam tarzıyla yaşamayı öğrenirken, annesinin baskın kişiliği.

Şarap rafına vardılar ve Ross ıslık çaldı. "Bana bunların burada olduğunu söylememiştin.

'Dürüst olmak gerekirse, her şeyin çok eski olmasından ve sirke gibi olmasından endişe ediyordum. Buna güvenmek istemedim.

Ross öne uzanıp tozlu bir şişe çıkardı ve zayıf ışıktaki gözlerini kısarak etikete baktı.

'Fransızca. Bordeaux.

1959.' "İyi bir yıl mı?

"Hiçbir fikrim yok. Ama bunu kontrol etmeye değer. Asla bilemezsiniz, değerli olabilirler.

"Gelip bakması için birine para vermem gerekir.

"Her şişenin fotoğrafını çekebilir ve internette araştırma yapabilirsin.

"Fena fikir değil. Nedense *seni* not etti. Son zamanlarda Haftalarca, *bizi* çok kullandı.

"Peki, bu liman nerede o zaman?

Yukarıda sağda. İki şişe var. İkisini de yukarı çıkarabiliriz.'

Merdivenlere döndüler ama basamakların tepesindeki kapıya ulaştıklarında kapalıydı. Izzy kapının patladığını ya da başka bir şey olduğunu düşünerek açmak için kolu kavradı ama kapının sıkıca sıkışmış olması onu şaşırttı.

Tekrar denedi, bu sefer omzunu kapıya doğru itti ama kapı yerinden oynamadı.

"Kahretsin, kapı sıkışmış.

"Dur ben deneyeyim.

Ross portu yanlarındaki duvarda bir rafa koydu ve onun önüne geçerek kolu tutup çekti. Telefonunu cebinden çıkarıp el fenerini kapı çerçevesine tutmadan önce kapıyı birkaç saniye tıkırdattı. "Tanrı aşkına," dedi. "Sıkışmamış, lanet olası kilitli.

"Olamaz. Bizi kim içeri kilitleyebilir ki? Herkes burada olduğumuzu biliyordu.'

Ona araştıran bir bakış attı. "Kim olduğunu düşünüyorsun?"

"Ne? Sence biri bunu bilerek mi yaptı?" diye sordu Izzy inanamayarak.

Merhaba. İki çöpçatan anne, birlikte kıkırdıyorlar. Dedektif değilim ama ikisinin de birlikte vakit geçirmemizi istedikleri izlenimine kapıldım. Bu tam da onların yapacağı türden bir şey.

"Ne yapacağız?"

"Ara onları. Telefonun ekranına dokundu. 'Kahretsin, sinyal alamıyorum. Yapabilir misin?'

Telefonunda bir bar vardı ama annesini aramak için yeterli değildi. 'Hayır, hiçbir şey alamıyorum. Şimdi ne olacak?

"Sanırım bizi serbest bırakmaya karar verene kadar bekleyeceğiz.

Izzy kapıya tekrar vurdu ve bağırdı. "Merhaba! Orada kimse var mı? Xanthe!" Bekledi ve dinledi. Hiçbir şey yoktu. Ne kıkırdamalar ne de ayak sesleri. Tekrar vurdu ve daha da yüksek sesle seslendi.

Ross merdivenlerden aşağı inmeye başlarken, "Zamanını boşa harcıyorsun," dedi.

"Nereye gidiyorsun?" "Bir şişe şarap almaya. "Ne, şimdi mi?"

'Evet. Sanırım bizi kendi uygun zamanlarında bırakacaklar - umarım yarın sabahdan önce akılları başlarına gelir çünkü bütün bir geceyi burada geçirmek istemiyorum. Bu arada ben de bir şeyler içeceğim ve en azından onların yorumlarına biraz ara vermiş oluruz.

"Hiç gözlüğümüz yok.

Ona ters ters baktı. "Direkt şişeden de olur.

"Tanrım, neye benziyorlar? Onun peşinden merdivenleri tepinerek indi. Bugün nihayet annesini boğduğu gün olabilirdi. Bu, onun saçma sapan fikirlerinden biriydi.

Ross onu beklemedi ve mahzendeki odalardan geçerek şarap rafına gitti, telefonundaki feneri kullanarak bir şişe seçti ve bir kancada asılı duran kullanışlı tirbuşonu aldı. Sonra da bir köşesinde iki eski Chesterfield koltuk bulunan orta odaya doğru yürüdü. Kadın onu takip etti ve adam şişeyi ustalıkla açıp bir yudum alırken yanındaki sandalyeye oturdu. Adam şişeyi ona uzatmadı ve kadın da neredeyse hiç sormadı. Adamın granit yüz ifadesi pek de cesaret verici değildi.

"Bunu paylaşacak mısın?"

Ağzını bükerek ona uzattı ama kadın istemediğine karar verdi.

"Bir şeyiniz yok. Umarım çok geçmeden çıkmamıza izin verirler. En azından oturacak yerimiz ve şarabımız var. Ona cesaret verici bir gülümseme verdi. "Çok daha kötü olabilirdi.

Bir dakika boyunca ona baktı, kaşları çatık alnının altında gerilmişti.

"Olabilir mi?"

'Evet,' dedi Izzy. 'Sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyoruz, eninde sonunda gelip bizi çıkaracaklar. Hipotermiden ya da başka bir şeyden ölmeyeceğiz. Sıcak su boruları tavan boyunca uzanıyor, yani bu kısım iyi. Pratik ve olumlu olmaya çalışıyordu ama soğuk olmasa da pek sıcak sayılmazdı. Uzandı ve onun elini okşadı. "Birbirimizi her zaman sıcak tutabiliriz.

Elini geri çekti. Tanrım, sandığından çok daha fazla sinirlenmişti. İçinde bulundukları durum can sıkıcıydı ama geçiciydi. "İyi olacağız.

Bakışları şaşkındı ve başını sallamadan önce bir süre hiçbir şey söylemedi. 'Üzgünüm, Izzy. Bu hiç iyi değil. Sanki manipüle ediliyormuşuz, ellerimiz zorlanıyormuş gibi hissediyorum. Bilirsiniz, daha ne olduğunu bile bilmeden bir şeyden daha fazlasını yapmak. Birbirimizi tanımıyoruz

ve şimdiden evlilik hakkında konuşmaya başladılar. Nasıl olduklarını gördün.'

'Bunun iyi olmadığını biliyorum, ama yakında çıkacağız ve sonra onlara sert bir konuşma yapacağız.

Bir kaşını kaldırdı. "Sert bir konuşma. Senin annen ve benim annem?" Şarabından hızlıca bir yudum aldı. 'Bence işler çok ileri gitmeden, hâlâ yapabiliyorken ve hâlâ arkadaş kalabiliyorken bu işi bitirmeliyiz. Kendilerini kaptırıp bir düğün planlamaya ve kendi fantezilerine inanmaya başlamadan önce. Ben büyük bir çocuğum, ayağımı yere basıp hayır diyemeyecek değilim, ancak dramaya, onların müdahalesine ve en iyisini bildiklerini düşünmelerine katlanmaya hazır değilim. Şimdilik sadece arkadaş olmamız gerektiğini düşünüyorum. Belki daha sonra bazı şeyleri keşfedebiliriz...'

"Arkadaşlar," dedi Izzy başını sallayarak, ayaklarının altından çekilen bir halının tanıdık hissini duyumsayarak. *Arkadaşlar*. Bunu daha önce nerede duymuştu? Izzy yutkundu, keşke kendime ait bir şişem olsaydı diye düşündü. Bu yoldan daha önce de geçmişti ve her şeyin farklı olmasını dileyerek çok fazla zaman harcamıştı.

Bir parmağıyla dizlerinin üzerine kadar uzanan elbisesinin kumaşını okşadı, bir ağacın etrafındaki sarmaşık dalları gibi gerilmiş olan ses tellerine güvenmiyordu.

Omuz silkti. "Eğer istediğin buysa," dedi usulca.

"Durum göz önüne alındığında, bence en iyisi bu.

Hayal kırıklığı içini kaplarken başını salladı ve ardından hızlı bir öfke patlaması yaşadı. Onu kurtaran tek şey, en azından üç yıl boyunca onu oyalamak yerine birkaç ay içinde 'arkadaşlar' lafını ortaya atmış olmasıydı.

"Anlıyorum," dedi sert bir sesle, sandalyeden kalkarak.

"Öyle mi?" Sesi rahatlamış gibiydi.

"Evet. Sen bir korkaksın.

"Anlayamadım?

Ona alaycı bir gülümseme verdi. 'Annemi ya da anneni bahane olarak kullanma. Benimle bir ilişki istemiyorsun, bunu anlıyorum ama onları suçlama.

"Onları suçlamıyorum.

'Hayır, değilsiniz, ama onları kararınız için bir bahane olarak kullanıyorsunuz.

Bunu kabullenmelisin. Benimle bir ilişki yaşamaktan çok korkuyorsun. "Bu saçmalık. Tabii ki korkmuyorum.'

"Evet, öylesiniz. Bunu kendin söyledin. İlk öpüştüğümüzde bunun seni korkuttuğunu söylemiştin.

Ağzı sertleşti. "Bu korktuğum anlamına gelmez.

Evet, öyle. Çok fazla duygudan korkuyorsun. Bunu daha önce de söylemiştin.

"Duygulardan korkmuyorum. Daha önce de söylediğim gibi, hiçbir şey ifade etmediğinde annemde çok fazla gördüm. Hepsi gürültü ve öfke, özü yok. Bu duygulara güvenilemez, değişirler. Güvenilir değiller. Ben drama yapmam.'

"Seninle tartışmayacağım," dedi Izzy. Philip'e karşı kendini birden fazla kez küçük düşürmüştü. Ross arkadaş olmak istiyorsa, bu onun kararıydı ama daha önce bir kez geri adım atmıştı ve Izzy de ona hak vermişti. Bu sefer öyle olmadı.

Yürüdü ve başını dik tutarak onu terk etti. Merdivenlerin tepesine ulaştığında, kapı gizemli bir şekilde tekrar açılmıştı. Ne güzel bir sürpriz.

Mutfağı boş ama derli toplu bulunca koridorda durakladı ve oturma odasından gelen annesinin çınlayan kahkahasını duydu. Ağzını düz bir çizgi halinde sıkılaştırarak, o gece Xanthe ile yüzleşemeyecek kadar moralsiz bir halde, koridoru geçti ve hafifçe yatak odasına koştu, kapıyı kapatıp kilitledi.

Yirmi Beşinci Bölüm

23 ARALIK

S Ross tarafından üzülmeyi reddetti. Arkadaşlar onun için *iyiydi*. Yumurtalardan birini kaseinin kenarına sertçe vurarak altın sarısını ikinci bir kaseye, beyazını da üçüncü bir kaseye aldı.

Arkadaş edinebilirdi.

Bir başka keskin çatlak.

Üç yıl boyunca *arkadaşlarıyla* kanlı bıçaklı olmuştu. İkinci yumurta sarısı birinciye katıldı.

Tekrar kır.

Arkadaş olma konusunda çok başarılıydı.

O kadar zekiydi ki ona neyin çarptığını anlamayacaktı. Ona lanet, kanlı, alevli *arkadaşlar* verecekti.

Dördüncü yumurtayı çarptı. Hay aksi. Yumurtayı tamamen parçalamıştı, sarısı beyazına turuncu renkte akmış ve yaptığı beze için işe yaramaz hale gelmişti.

Dağınıklığa baktı. O bir aptaldı. Hiçbir şey öğrenmemiş miydi? İçgüdülerini takip etmeli ve ondan uzak durmalıydı. Cinsel çekimin o aptal cızırtısı onu yoldan çıkarmıştı. Seks pek çok şeyin sorumlusuydu.

"O yumurta seni üzüyor mu?"

Izzy dönüp Hattie'nin kapı aralığında gizlendiğini görünce yarım bir kahkaha attı ve Hattie'nin kasesinin içindekilere delirmiş gibi baktığını fark etti. 'Hayır, elim biraz ağırdı. Kendime kızmıştım. Sen nasılsın? İyi uyudun mu?'

"Evet. Uyudum. O zamandan beri uyuduğum en iyi uyku..." Sesi kesildi ve sonra kısık bir sesle, 'Uzun zamandır' dedi. Pencereden dışarı bakarak gözlerini kaçırdı. "Dün şiddetli bir kar fırtınası olduğuna inanmak zor. Bugün dışarısı muhteşem görünüyor.

Izzy onun bakışlarını mavi gökyüzüne ve saf beyazdan yansıyarak manzaranın çizgilerini kaplayan parlak güneş ışığına doğru takip etti. Yeni bir gün. Dünden çok farklı. Kendi kendine ironiyle gülümsedi. Yeni bir başlangıç yapmak için bir gün.

"Kahvaltıda çırpılmış yumurta ister misin?" diye sordu Hattie'ye.

Hattie güldü. 'Benim için sakıncası yok. Meşgul gibi görünüyorsun, neden ben yapmıyorum?'

"Emin misin? Hayır demeyeceğim, bu işi bitirmek istiyorum. Devam edebileceği için minnettar bir şekilde her şeyin nerede olduğunu gösterdi.

"Ne yapıyorsun?"

'Noel günü için Noel beze çelengi yapıyorum ve üzerini yaban mersini, ahududu ve nar taneleri ile süsleyeceğim. Bu Noel pudingi ve brendi yağı sevmeyenler için.

Hattie içten gelen bir coşkuyla inledi. "Kulağa çok lezzetli geliyor. Sonra muzip bir sırıtışla, "İkisinden de biraz almamıza izin var mı?" diye sordu.

Izzy güldü. "Bugün Noel, ne istersen alabilirsin. Hattie'nin fazla ince bedenine spekülatif bir bakış attı. "Kalorileri karşılayabilirsin.

"Evet, diyelim ki sefalet gezegendeki en iyi diyetir," dedi Hattie dudaklarını hüznle bükerek. 'Ve benim için üzülme. Ben iyiyim. Bu konuda konuşmak istemiyorum.

"Yeterince makul," dedi Izzy. "Bunu anlıyorum. Tamamen anlıyordu. Yapmak istediği son şey Ross hakkında biriyle konuşmaktı. Aslında onunla konuşmak bile istemiyordu.

Hattie kahvaltı hazırlamakla uğraşırken, Izzy bir şişe viski aldı ve bir tenceredeki donmuş ahududuların üzerine bolca döktü, bir diğerinde de biraz bal ısıttı.

Hattie ocağın kendi tarafından baktı. "İlginç görünüyor, bununla ne yapıyorsun?

"Artan yumurta sarılarını kızılıklık dondurması yapmak için kullanıyorum. Ahududuları bir dram viskide pişiriyorum.

"Bir dram mı? Hattie sırtıttı. 'Ya da birkaç dram? Peki cranachan nedir? "Benim bir sassenach olduğumu unutma.

"Demek öyle," dedi Izzy, gülerak aksamını genişleterek. 'Cranachan yulaf, ahududu, bal ve kremadan yapılan geleneksel bir İskoç tatlısıdır, bu da bir çeşitleme. Yumurta sarılarını çırpım, balla karıştıracağım ve bunu çırpılmış krema ve biraz viskiyle karıştıracağım. Fırında biraz yulaf kızartım ve krema ve yumurta karışımını ahududularla birlikte kızarmış yulaf katmanıyla başlayarak katmanlayacağım. Sonra da hepsini bir ekmek kalıbında dondurucuya koyacağım. Güzel ve hafif bir tatlı ve bunu Boxing Day'de güzel, baharatlı bir hindi körisinden sonra yiyebileceğimizi düşündüm.

"Her şeyi planlamışsın.

"N'inci dereceye kadar planlanmış. Ve tüm yiyecekleri hazırladığına göre, sapmanın bir anlamı yoktu. Izzy sırtıttı. 'Arkadaşlarımdan biraz yardım alarak. Fliss ve Jason haftalardır bana tarif fikirleri gönderiyorlar. Akrobalarınız şu anda gelmiyor olsa da yardım etmeye geldikleri için çok minnettarım ama açılışımız için iyi bir pratik olacak.

Hattie'nin yüzü düştü. 'Tanrım, onlar için çok üzgünüm. Gerçekten çok iyi insanlar. Jessie Teyze'nin buraya geleceği için çok heyecanlı olduğunu biliyorum ama sanırım kar onu korkuttu. Biraz endişeli bir Annie olabiliyor. Ama bu onun yapacağı bir şey değil-'

"Bakın tavan arasında ne bulduk. Xanthe ve Alicia kasklarını takarak mutfağa daldılar. Izzy her ikisine de karşı pek hayırsever hissetmese de, onları görünce gülmekten kendini alamadı.

"Bunlar harika değil mi?" diye bağırdı Xanthe, başını iki yana sallayarak. 'Bill'in atalarından birinin Dr. Livingstone'un arkadaşı olduğundan bahsettiğini hatırlıyor gibiyim. Düşünsenize, bunlardan birini giymiş olabilir.

"Ne var, Bill?" diye sordu Izzy.

"Hayır, Dr. Livingstone. Xanthe sabırsızca başını salladı ve neredeyse şapkayı yerinden oynatacaktı.

Izzy, her ikisi de kusursuz bir şekilde makyajlanmış, aynı haki tulumları giyen ikiliye baktı. Maskara ve ruj bir yana, sanki Amazon'da bir keşif gezisine çıkmak üzereymiş gibi görünüyorlardı.

Izzy gözlerini devirdi. "Neyin peşindesin? Gerçekten bilmek istiyor muydu?

'Safir avına çıkıyoruz. Yukarıdan aşağıya doğru çalışacağız,' diye duyurdu Xanthe. "Rolümüzü oynayabileceğimizi düşündük.

Izzy, "Tabii ki yaptın," diye mırıldandı.

"Ama önce kahveye ihtiyacımız var. Xanthe kahve makinesine doğru ilerledi ve Hattie'nin kendine kahve yapmak üzere olduğu gerçeğinden tamamen habersiz bir şekilde bir kapsül yerleştirdi. "Uzun bir gün olacak ama bu konuda metodik davranacağız ve her odayı arayacağız. Teker teker.

"Evet," dedi Alicia.

"Dün gece nasıldı?" diye sordu Xanthe müstehzi bir gülümsemeyle. "Ortadan kayboldun. Erken bir geceydi, değil mi?

Izzy gözlerini kıstı, hiçbir şeyi ele vermek istemiyordu. "Pek sayılmaz. Kahvaltı etmek ister misin? Çiftlik dükkanından güzel bir fûme pastırmam var.

"Oooh, Graham pastırmalı yumurtaya bayılır," diye atıldı Alicia. "Ona haber veririm.

"Neden ben yapmıyorum?" diye önerdi Hattie, Alicia ve Xanthe'ye biraz şaşkınca bakarak.

Alicia muhtemelen kocasına haber vermek için çoktan ortadan kaybolmuştu ve Xanthe itaatkâr bir köpek yavrusu gibi onu takip etti.

"Emin misin? Izzy ellerini bir k u r u l a m a bezine silerken, çiftlik dükkanından aldığı tütsülenmiş pastırmayı almak için buzdolabına geçti.

'Elbette, eminim yapacak bir sürü işiniz vardır. Biraz ister misin?'

"Hayır, teşekkürler. İştahı kesilmiş ve ölmüş gibi görünüyordu. Bu sabah yüzleşebildiği tek şey sert bir sade kahveydi.

Kızarmakta olan pastırmanın kokusu bile fikrini değiştirmemişti, gerçi koku Jim ve Jeanette'in ilgisini çekmişti. Sonra Duncan ve Graham, Fliss'le birlikte göründüler ve mutfak bir kez daha insanlarla doldu ama Izzy, göğsünde ani bir sıcaklıkla, bunun hoşuna giden yol olduğunu düşündü. Bu kadar kısa bir süre içinde bu insanların hepsi onun için çok şey ifade etmeye başlamıştı. Ortak bir amaç için bir araya geldiğinizde olan buydu. Çok şey başarmışlardı ve kale gitmeye hazırды.

Bu son hayal kırıklığını atlatacaktı; bu sadece erkeklerin ciddiye alacağı türden bir kız olmadığı görüşünü doğruluyordu, ama bu sefer bir odağı vardı.

Saat ikide hindi doldurulmuş, patatesler soyulmuş ve haşlanmıştı. Jason Noel pudinginin sorumluluğunu üstlenmişti ve şu anda gerekli sekiz saat boyunca buharda pişiriliyordu. Mutfak kuru meyve, şeker ve hindistan cevizinin nefis karışımıyla kokuyordu.

"Bunu dene, Izzy. Yaptığı konyak tereyağından ona bir tadımlık sundu. "Vay canına, çok lezzetli.

'Gizli malzemeler. Portakal kabuğu rendesi ve zencefil sapı.'

"İlginç, deneyebilir miyim?" dedi Fliss ve onun cevabını beklemeden bir çay kaşığını kaseye daldırdı. "Mmm, bu çok güzel. Bunu unutmamalıyım. Önlüğünün cebinden bir not defteri çıkardı ve hızlıca not aldı.

Jason, 'Unutma, bu sefer övgüyü ben istiyorum,' dedi.

"Evet, doğru. Hep övgü istiyorsun. Kenara çekil, bunları kaynatmam lazım. Fliss mini simitler yapıyordu ve hamuru küçük çörek şekillerine sokmuş, pişirilmeden önce kaynatmaya hazır hale getirmişti. Tam anlamıyla İskoç olmasa da, Izzy'nin kahvaltıda servis etmeyi planladığı yerel somon fûme ve crowdie için mükemmel bir folyo olacakları konusunda anlaşmışlardı.

Üçü yemek pişirirken birbirlerinin içine girip çıkıyor, ipuçlarını paylaşıyor, Jason ve Fliss her zamanki hakaretlerini ve şakalaşmalarını yapıyorlardı. Fliss'in cam gibi bir İngiliz aksanıyla konuşması, Jason'ın ise tamamen Doğu Yakası Londralı olması nedeniyle ikisi pek arkadaş sayılmazdı ama kurs için İrlanda'da bulundukları sırada yemek ve yemek pişirme sevgisiyle birbirlerine bağlanmışlardı.

Izzy, "İkinizin de Noel'inizi bırakıp buraya gelmeniz çok iyi oldu," dedi. "Size ne kadar teşekkür etsem azdır.

"Sorun değil, Iz," dedi Jason. 'Annem ve küçük kız kardeşlerim ablamlarda, yeni yeğenimle büyükanneçilik ve teyzecilik oynuyorlar. Ürperdi. "Benim için çok fazla östrojen var.

"Jason, böyle şeyler söyleyemezsin," diye itiraz etti

Fliss. "Az önce söyledim. Ayrıca, sen neden buradasın?

Fliss ona sıırıttı. "Aile kayak gezisinde testosteronlu üçüzlerden hoşlanmadım. Ürperdi. 'Bu kadar rekabetçi olunca kayak hiç eğlenceli olmuyor. Erkek kardeşlerimden üçü kendilerini siyah pistlerden aşağı atmak, bira içmek ve göğüslerini dövmek istiyor, diğeri ise Amazon'da bir yerlerde yağmur ormanlarını keşfediyor. Yani benim eğlence anlayışıma uymuyor.

"Bir ev partisi için yemek pişirmek de öyle mi?" diye alay etti Izzy.

Bir kalede mi? İskoçya'da mı? Hiç akrabası olmayan? Tabii ki evet,'

dedi Jason. "Üstelik Noel alışverişimi de yapmamıştım.

"Jason!" diye bağırdı Fliss, öfkeyle. "Çok işe yaramazsın.

"Ne? Ben kızların nelerden hoşlandığını bilmem. Kardeşlerine ne aldın?" Fliss sırtıttı. 'Bira ve futbol formaları. Kolay.'

Izzy kendi kendine gülümsedi. Çorap dolgularından oluşan zulasında hem Jason hem de Fliss için mükemmel hediyeler vardı. Herkesin çoraplarını açtığını görmek hoşuna gidecekti.

Duncan içeri girdi. 'Çorba var mı, genç kız? Bu hüzünlü kadınlar beni öldürecek.'

Fliss ellerini önlüğüne silerek, "Sana biraz getireyim, Duncan," dedi. 'Bu sabah biraz yaptım. Fransız soğanı. Fliss yaşlı adamdan biraz hoşlanmıştı ve birkaç dakika içinde onun etrafını sarmış, bir kase sıcak çorba ve taze yapılmış haşhaş tohumlu ekmekler hazırlamıştı.

"Hazine avı nasıl gidiyor?" diye sordu Izzy, Jason'ın gözetiminde böreği ustalıkla açarken. Ertesi gün için geyik eti wellington hazırlıyordu ve Jason'ın şu anda büyük bir tavada kızartmakta olduğu geyik etinin etrafına sarmak için bir kat jambonla birlikte böreğin üzerine yaymadan önce soğumasını beklediği bir mantar ezmesi yapmıştı.

"Gah! Duncan ağzını bir kaşık çorbayla doldurdu. 'Her odaya vurup duruyorlar. Hiçbir şey bulamayacaklar. Sanırım Bill onları uzun zaman önce sattı. Her zaman nerede olduklarını bildiğini söylerdi. Eğer hala onda olsalardı, buranın bakımı için size bırakırdı. Aptal değildi.'

'En azından onları beladan uzak tutuyor,' diye gözlemledi Izzy.

Duncan, 'Bu ikisi bela icat etti,' dedi. 'Bu arada, Ross bugün nerede? Onu hiç görmedim.

Izzy dişlerini sıktı ve hamur işine odaklandı.

"Yakışıklı biri," dedi Fliss. "Sevgilisi var mı?

Duncan ona ters ters baktı. "Izzy'mizle ilgilendiğine dair bir fikrim var.

Ellerini havaya kaldırdı.

"Tamam." "O değil," diye tersledi Izzy.

Duncan ona endişeyle baktı.

"Xanthe ve Alicia ikinizi bir araya getirmeye oldukça hevesli görünüyorlardı," diye yanıtladı Fliss.

"Xanthe ve Alicia hayal dünyasında yaşıyor," dedi Izzy. 'Ross ve ben sadece arkadaşız.

"Ah, doğru," dedi Fliss başını sallayarak. "Eski "sadece arkadaşız" senaryosu. "Senaryo falan yok. İşte böyle. Izzy çenesini eğdi, sanki daha fazlasını söyleyecek kimse yoktu. Neyse ki Alicia ve Xanthe o anda yeniden ortaya çıktılar.

Xanthe yorgun bir şekilde masadaki sandalyeye çöktü. 'Şaşkına döndüm. Her yere baktık.'

"Her yerde değil," dedi Alicia, soluk mavi gözlerinde savaşın ışığı vardı. "Buraya ya da mahzenlere bakmadık.

Izzy biraz da kinle, "Yerinde olsam kilerde kilitli kalmamaya dikkat ederdim," dedi. "O kapı oldukça tehlikeli. Annesine anlamlı bir bakış attı. "Orada sıkışıp kalmanı ve Noel Günü'nü kaçırmayı hiç istemem.

İki kadın da tedirgin bakışlar attı.

"Bugün Ross'u gördün mü?" diye sordu Alicia akıllara durgunluk veren bir alçakgönüllülükle.

Izzy soruyu duymazdan geldi.

"Hayır," dedi Duncan. 'Delikanlı çalışıyor olmalı, gerçi tatil için işinin bittiğini söylediğini sanıyordum.

'Zavallı çocuk. Çok çalışıyor. Onu neredeyse hiç görmüyorum. Alicia'nın yüzü hüznüldü ve gözlerini pencereden dışarı dikti. "Sanırım onu yaşlı annesiyle biraz temiz hava alması için dışarı çıkaracağım.

"Bu iyi bir fikir," dedi Xanthe. 'Izzy, biraz bitkin görünüyorsun. Bugün dışarı çıktın mı?'

Izzy annesine ters ters bakarak, "Hayır, bakmadım," diye çıkıştı. 'Ve unut bunu. Ross ve ben birbirimizle ilgilenmiyoruz, tamam mı?

Annesi arkasını döndü, küstahça bakıyordu. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum.

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. Aşk hayatıma karışmana ihtiyacım yok.'

"Ama sevgilim, senin bir aşk hayatın yok.

'Ve Ross senin için mükemmel olurdu,' diye ekledi Alicia.

Izzy ellerini kalçalarına koydu ve iki kadına baktı. İkisi de öyle ciddi ifadelerle ona bakıyordu ki, yüreği ağzına gelse de bir kahkaha patlattı. 'Siz ikiniz iflah olmazsınız. Bırakın artık. Ve bu konuda daha fazla şey duymak istemiyorum.

"Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi Xanthe burnunu çekerek. "Eğer birbirinizle ilgilenmiyorsanız, yürüyüşe çıkmanızın ne sakıncası var?

"Sorun yok ama meşgulüm.

Jason, Fliss'in kaburgalarına vurmasına aldırmadan, "Biraz ara vermelisin," dedi. 'Oldukça iyi organize olduk. Bugün yapacak fazla bir şey yok.

"Evet kızım, dışarı çok güzel. Muhteşem bir gün. İçeride sıkışıp kalmak istemezsin.'

"Sen kimin tarafındasın?" Izzy, yüzünde kayıtsız bir gülümsemeyle oturan Duncan'a döndü.

Elbette senin, genç kız. Ama biraz temiz hava almalısın. Eğer izin verirsen burası seni tüketir. Bill her zaman buranın bina kadar araziyle de ilgili olduğunu söylerdi. Burada hayatta kalmak için toprağı sevmen gerekir.'

Izzy gözlerini yaşlı adama dikti. Ne zamandan beri bir filozofa dönüşmüştü?

İşin aslı, şimdi bu konu açılmışken, dışarı çıkmayı ve güneş parlarken karda yürümeyi çok istiyordu. 'Dışarı çıkacağım

Bunu yapmayı bitirdiğimde. Servis kaşıklarını yemek odasındaki masaya koydun mu Xanthe?"

"Yürüyüşten döndüğümüzde yaparım. "Ben yürüyüşe çıkmıyorum.

'Ah hayatım, seni hiç görmüyorum. Biraz anne-kız vakit geçirebiliriz.'

"Ben seni her gün görüyorum.

Ne demek istediğimi biliyorsun. Ayrıca, seninle konuşmak istiyorum. Yıllardır doğru dürüst sohbet etmedik. Xanthe ona kurnaz olmayan, neşeli bir gülümseme verdi.

Izzy iç çekti. "Tamam. *Seninle* yürüyüşe çıkacağım.

Annesi gülümsedi. "Çok güzel, ben gidip wellington botlarımı ve yürüyüş çoraplarımı çıkarayım.

Kat kat giyinmiş, kar botları ve bir çift güneş gözlüğü takmış olan Izzy, kalenin kapısında annesiyle karşılaştı ve tek başına olduğunu görünce rahatladı.

Xanthe kolunu Izzy'ninkinin içinden geçirdi. "Çok hoş değil mi? Sadece ikimiz.

Izzy annesinin kolunu sıktı. 'Öyle ve odalar üzerinde yaptığınız tüm çalışmalar için teşekkür etmek istedim. Gerçekten harika görünüyorlar.

"Biliyorum," dedi Xanthe. 'Ama burada yaşamak konusunda tereddütlerim var, biliyorsun.

"Öyle mi? Izzy'nin sesi şaşkınlıkla tizleşti.

'Benim için değil, senin için. Hâlâ çok gençsin. Kendini burada izole ediyorsun. İnsanlarla ne zaman tanışacaksın?'

"Bir erkek demek istiyorsun.

"Öyle bakma. Burayı işletmesi için bir müdür bulabilir ve Edinburgh ya da Glasgow'a geri dönebilirsin. Ya da burayı satabilirsin. Çok da umurumda olmazdı. Biraz bencilce davrandığımı farkındayım.

Sorumluluk senin üzerinde. Senin için hep daha iyi bir şey istedim. Bir şatoda yaşamamanın harika olacağını düşündüm ama hayatta daha yapacak çok şeyin varken genç bir kadın için çok fazla. Ve ne kadar pahalı olacağını düşünmemiştim. Duncan bana çatıdan bahsetti. Üzgünüm Izzy, hayatım. İyi bir anne olamadım. Glasgow'daki daireyi satabilirim, biliyorsun.

"Hayır, yapamazsın," dedi Izzy, annesinin ender rastlanan iç gözleminden etkilenerek. 'O senin. Gelecek için bir değer. Özellikle de her şey ters giderse.

'Evet, ama sevgilim, gerçekten burada, ıssız bir yerde kalmak istiyor musun?

Izzy bir an düşündü, uzaktaki karla kaplı tepelere bakarak bir yırtıcı kuşun ufukta süzülüşünü izledi, güneş kar kristalleri üzerinde parılıyordu. "Artık buradan ayrılabilceğimi sanmıyorum. Burayı çok seviyorum. Kendi yerimi bulmuş gibi hissediyorum. İnsanlarla dolu bir mutfığa sahip olmayı seviyorum. Jim, Jeanette ve Duncan ile yepyeni bir aile gibiyiz. Ne yapmak istediğimi buldum. Bir amaç bulmuştu ve insanlarla ilgilenmeyi seviyordu.

İkisi de düşüncelere dalmış bir halde yürümeye devam ettiler. Dünya sessizdi, sesler çevrelerindeki kar tabakası tarafından bastırılmıştı. *Evet*, diye düşündü Izzy. Burada kalabilirdi. Yapmak istediği şey buydu. Ross'la gittiği Edinburgh gezisi hoşuna gitmişti ama burası başka hiçbir yerde olmadığı kadar eviydi.

Bak! Bu Alicia. Yoohoo! Alicia!' Sonra annesi ekledi, 'Ve Ross.'

Izzy annesine sitem dolu bir bakış fırlattı. Xanthe ellerini kaldırdı. 'Ben yapmadım. Bu sadece bir tesadüf. Sonra muzip bir sırıtışla, 'Belki de olması gereken budur,' dedi.

"Belki de değildir," diye homurdandı Izzy.

Xanthe karda debelenerek Alicia ve Ross'a doğru ilerledi. "Harika değil mi?" O ve Alicia sanki birbirlerini hiç görmemişler gibi selamlaştılar.

Yarım saat yerine günlerce.

'Bu muhteşem,' dedi Alicia. 'Yeni bir koleksiyon için fikrimi genişletmeyi düşünüyorum. Adını Kinlochleven Kalesi Kış Koleksiyonu koyabilirim. Izzy annesini takip etti ve yüzüne teslim olmuş bir gülümseme yapıştırırken moralinin düştüğünü hissetti.

Ross ve annesine yetiştiğinde ona "Merhaba," dedi. Alicia ve Xanthe onları çoktan terk etmiş, bir çift muhabbet kuşu gibi konuşuyor, ışık, renkler ve her şeyin ne kadar ilham verici olduğu hakkında ciyak ciyak bağırıyorlardı. Ross onun karşısında duruyordu.

"Üzgünüm," dedi Izzy. "Bunun planlanmış olduğunu sanmıyorum. 'Önemli değil,' dedi.

"Nasılsın?

"Ben iyiyim," dedi Izzy tatlı bir sesle. Kalbinin kırıldığını falan mı düşünmüştü? Kibirli herif. "Sen mi?

"Güzel. Güzel bir gün." "Öyle.

Önlerinde, iki kadının durgun sudan yansıyan hareketli konuşmalarını duyabiliyorlardı.

"Annemin Xanthe'ye olduğu gibi birine bağlandığını hiç görmemiştim.

Aynı. Xanthe'nin bir sürü arkadaşı var ama yakın olduğu kimse yok.

Anneni gerçekten seviyor.'

"Yine de yorucu oluyorlar.

"Öyleler ama kimseye zarar vermiyorlar. Omuz silkti.

Garip bir sessizlik içinde yan yana dizildiler. "Kitap nasıl gidiyor?

"İlk taslak bitti.

"Noel'den sonra ayrılacak mısın?

Ross ellerini ceplerine soktu ve birkaç adım daha yürümeye devam etti.

"Arkadaş olmamızı isterim ama gitmemi tercih edersen anlayışla karşılarım.

Izzy yutkundu. Onun kalmasını istiyor muydu? Bir yanı istiyordu ama bir yanı da buna katlanabileceğinden emin değildi.

"Bunu düşünmem gerek," diye itiraf etti sonunda. 'Her şeyi berbat ettim. Özür dilerim.

Omuz silkti. Bu onun olduğu kadar kendisinin de hatasıydı. Birine aşık olmak ve onun da aynı şekilde hissetmediğine inanmadığı için kendisi hakkında hissettiklerini yanlış anlamak gibi eski bir kalıba girmişti.

"Bunu tecrübeye bağlayalım," dedi acımasızca. "Bu bir kaçamaktı.

Uzanıp koluna dokundu, yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Özür dilerim.

"Evet, bunu söyleyip duruyorsun," dedi elini sıkarak. Neden sanki her şey onun kontrolü dışındaymış gibi konuşuyordu? Lanet olası erkekler.

Karın kenarlarını bulanıklaştırdığı ve görüşünü aptalca, kendine acıyan gözyaşlarıyla bulanıklaştırdığı göle doğru ilerledi. Buz tutmuş bölümler vardı ve suyun nerede bitip karanın nerede başladığını görmek zordu ama aralarına biraz mesafe koymak istiyordu. Onun incindiğini görmesine izin vermeyi reddediyordu. Bu hiçbir işe yaramayacak, sadece aşağılanmayı daha da arttıracaktı.

Ayağının altında büyük bir çatırtı yankılandı ve durup yere baktı.

"Izzy! Ross bağırdı.

Ayaklarının altındaki kar ayrılmaya başladı, çatlaklardan siyah sular yükseliyordu. Buz gibi soğuk ayaklarının üzerinden geçti ve karın altında gizlenen buzun üzerine çıktığını çok geç fark etti. Güvenli bir yere dönmek için dönmesine fırsat kalmadan yüzey parçalandı ve bir an için uçurumun kenarında sallanmaya başladı. Sonra düşmeye başladı, vücudu kesin soğuğa karşı geri tepmeye başlamıştı bile. Su kalçalarını, belini pençeliyor ve sonra demir bir pençeyle göğsünü çevreliyordu. Buz gibi sıcaklık karşısında panikle soluğunu tuttuğunda ciğerlerinin donduğunu hissetti. Buzdan parmaklar boynundan aşağı süzülürken

suda sallanıyordu, ağır katmanları tarafından ağırlaştırılmıştı. Suyun altına girdi. Su burnundan ağzına girdi ve dişleri şoka girerken turbalı toprak tadını alabildi. Soğuk. Çok soğuk. Nefesini kesmişti. Tüm dünya buz gibiydi ve beyni de donmuştu. Her kası gerilmişti ve uzuvlarını kontrol edemiyor gibiydi. Kontrol kaybı onu dehşete düşürdü ve bir şey onu hareket etmeye zorladı. Ani bir panik patlamasıyla kendini yukarı doğru zorladı.

Izzy! Izzy!' Ross'un bağırdığını duydu ama zihni kaos içindeydi. "Dalı tut.

Kenardan sadece birkaç metre uzaktaydı ve su başının üzerinden akarken, buz gibi soğuk yüzünü dondururken, adamın büyük bir dalı kendisine doğru salladığını gördü. Ellerini zar zor hissediyordu ama yine de uzandı, onu kavramaya çalışırken dallar kırılıyordu. Elleri işe yaramadı. Umutsuz bir hamleyle kollarını dalın etrafına sardı, tıpkı bir koalanın ağaca sarılması gibi.

Izzy! Izzy! Izzy! Annesinin çığlıkları havayı doldurdu, tiz ve histerikti.

"Dayan, McBride. Ross'un yüzündeki çizgiler gerginlikten gerilmişti. dalı geri çekti. "Gel bakalım. Seni yakaladım."

Ross su dolu bedenini kendisine doğru çekerken dala daha sıkı sarıldı. Ayakları dibe değdi ve kıyıya doğru çırpınmaya başladı. Ross onun çırpınan kollarından birini yakaladı ve onu kendine doğru çekerek dışarı çıkardı. Dişleri o kadar sert gıcırıyordu ki dilini ısırma tehlikesiyle karşı karşıyaydı ve ellerini hissedemiyordu.

"Giysilerini çıkar," diye emretti Alicia, kendi paltosunu çıkarmaya başlamıştı bile. 'Onu sıcak ve kuru tutmalıyız. Xanthe, atkın.

Ross ceketini çıkarırken Izzy hiçbir şey yapamadan duruyordu. Alicia kazağını ve atletini tek seferde çıkarıp eşarpla kurulamaya başlarken, Xanthe pantolonunun fermuarını çekmeye koyuldu. Saniyeler içinde Izzy çıplaktı, Ross'un atkısının üzerinde yalınayak duruyordu, ayaklarını ve yeşil yün atkıyı tekrar bir arada görünce dejavu yaşadı. İki kadın onu Alicia'nın büyük paltosuna sarmadan önce hızlıca ovuşturdu.

Xanthe, "Ben eve dönüp yataklardan birinin üzerine elektrikli battaniye getireyim," dedi. 'Onu mümkün olduğunca çabuk ısıtmamız gerek. Ross, onu taşıyabilir misin?

Ross onu kollarının arasına alırken Alicia'nın paltosunun sıcaklığı Izzy'nin teninde mutluluk yarattı. Vücudu Ross'un kollarına yerleşerek ona ihanet ederken Izzy gözlerini kapattı.

'Her şey yolunda, Izzy. Seni yakaladık.'

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, şok tüm bedenini sarmıştı. Mavi gözleri endişe ve kaygıyla kırışmıştı ve garip bir mırıldanma duydu ve bunun konuşmaya çalıştığını fark etti ama ne söylemeye çalıştığı hakkında hiçbir fikri yoktu ve dudakları o kadar uyuşmuştu ki aslında hiçbir kelime oluşturamıyordu. Sanki kendinden boşanmış gibiydi. Tek hissedebildiği soğuktu. Her yer soğuktu. Saçları ağır ve ıslaktı, kafatasının içine buz sızıyordu.

"Şapka. Alicia, Ross'un yünlü şapkasını kafasından kapıp Izzy'nin kafasına geçirdi ve neredeyse burnuna kadar indirerek kulaklarını kapattı. Ani sıcaklık, odaklanabileceği anlık bir rahatlamaydı ama vücudunu ele geçiren şiddetli ürpertiye durduramıyordu.

'Sorun yok, Izzy. Seni hemen eve geri götürüp ısıtacağız. Xanthe onun elini tuttu ve kendi eldivenlerini titreyen parmaklarına zorla geçirdi. "İyi olacaksın. Xanthe'nin sesinde bir çatlak vardı, sanki Izzy kadar kendini de rahatlatmaya çalışıyordu.

Izzy annesiyle konuşmaya çalıştı ama içinde bulunduğu durumu anlamlandırmaya çalışırken her şeyde bir uyuşukluk vardı. Ama ilkel bir tepki kontrolü ele geçirmişti ve anlamsız şeyler mırıldanmaktan başka bir şey yapamayan, titreyen bir enkaza dönüşmüştü.

Yirmi Altıncı Bölüm

Izzy yatağının kutsanmış sıcaklığına gömüldü. Sıcak. O sıcaktı. Buzlu su tutuşunun anısı beynini aydınlattı ve o arkasına yaslandı. Birbirinden kopuk anılar yüzüyordu. Alicia saç kurutma makinesinin şiddetli darbeleriyle saçlarını kurutuyordu. Xanthe onu pijamalarını giymeye zorluyordu. Ross'un onu yatağa taşıması ve bir mumya gibi sıkıca sarması. Gözlerini kapadı, çarşafların altında hissedebildiği sıcaklığın tadını çıkardı. Elektrikli bir battaniye. Sıcak olmasına rağmen yine titredi. Soğuk. Çok acımasızdı. Çok korkutucuydu. Doğru düzgün uyanmak istemiyordu. Nerede olduğundan bile emin değildi ama bu rahat yuvadan ayrılmak istemediğini biliyordu.

Tekrar yüzeye çıktığında, bu kez zihni keskinleşmiş, bulanık kenarlardan kurtulmuştu.

Gözlerini kapalı tuttu çünkü göz kapaklarını kaldırmak için çok fazla çaba harcıyordu. Ross'un 'Annem inanılmazdı,' dediğini duydu.

'Kontrolü tamamen ele aldı,
ne yapacağını biliyordu. Oysa benim hiçbir fikrim yoktu.

"Akıllı bir kadın," dedi Graham, gururlu bir ifadeyle. "Biliyorum," dedi Ross iç çekerek. "Ama...

Bir sessizlik oldu ve Izzy bekledi, içgüdüsel olarak onun önemli bir şey söylemek istediğinin farkındaydı.

"Bunu nasıl yapıyorsun, baba?"

Babası küçük bir kahkaha attı. 'Annemi bulduğum için her gün şükrediyorum. Bunu zor bulduğunu ve gençken utanç verici olduğunu biliyorum. O hesaba katılması gereken bir güç, ama ne var biliyor musun? O görkemli biri. İnanılmaz, yetenekli, tutkulu, tam ruhlu bir kadın.

Ama drama. Hiç bitmiyor. Onun da İkarus gibi bir gün güneşe çok yakın uçacağından endişelenmiyor musun?

Graham yine güldü. "Ama evlat, o uçabiliyor.

Bir sessizlik oldu ve Izzy'nin kalbi küt küt atmaya başladı. Ne muhteşem bir söz.

İki adam da birkaç dakika boyunca konuşmadı ve Izzy odadaki sessizliğin ağırlığını hissedebiliyordu, sanki ikisi de bu basit, içten ifadeyi düşünüyorlardı.

Sonunda Graham sordu, 'Büyükanneni hatırlıyor musun? O orijinal huysuz İskoç'tu. Sanırım bu kelime onun için icat edilmişti. Hayat onun için neşesiz bir olaydı. Asla iyiyi, olumluyu görmezdi. Babamı erken yaşta mezara soktuğuna yemin edebileceğim, kötü ruhlu, sefil bir kadındı. Annemle tanıştığımda, o güneş ışığıydı. Uçma yeteneğini kıskanırdım, sınırsız, özgür. Hayattaki neşeyi bulmak için. Onun yaşama sevincine aşık oldum. O mutlu bir ruhtu. Her zaman insanların içindeki iyiliği bulur. İnsanlara ilgi duyar, olaylardan etkilenir. Hayat onun için bir macera. Izzy, Graham arkasına yaslanırken sandalyesinin gıcirtısını, bacak bacak üstüne atarken giysilerinin hışırtısını duydu.

"Evet, çok gürültücü, bazen diğer insanları umursamıyor ve sizi çıldırtabilecek en belirsiz tavşan deliklerine dalıyor. Ne hakkında konuştuğu ya da bir fikirle nereye varmak istediği hakkında hiçbir fikrim olmadığı zamanlar oluyor ama asla bencil ya da kaba değil. Üzgünüm evlat, onu zor bulduğunu biliyorum ama onun sanatı, sıcaklığı, cömert ruhu insanlara büyük keyif veriyor. Uzun zaman önce karar verdim ki onu utanç verici bulan insanlar... bu onların sorunu. Onun değil.'

Ne kadar sevimli bir adam, diye düşündü Izzy. Sözlerinde çok fazla sevgi ve içtenlik vardı. Babası yaşıyorsa Xanthe'yi bu kadar ateşli bir şekilde savunur muydu diye merak etti. Bunu asla bilemeyecek olması ve annesinin de bilemeyecek olması onu üzüyordu.

Ross kısık bir sesle, "Yani benim sorunumu mu kastediyorsun?" dedi.

Graham bir iç çekti. 'Bu sadece sen öyle görmeyi seçersen bir sorun olur. Üniversiteye gittiğinden beri uzak kaldığını biliyorum. Bağımsızlığını istedin. Annenin karışmasını istemedin.

"Bu kadar açık mıydı?

Sadece benim için. Annen seni özlüyor ama dediğim gibi, insanların içindeki iyiliği görmek için muazzam bir kapasitesi var ve ayrıca herkesin hayatta yapması gereken şeyi yapmakta özgür olması gerektiğine inanıyor. Bu onun en büyük yeteneği, insanların oldukları gibi olmalarına izin veriyor çünkü kendisi de öyle. Sen yetişkin bir adamsın, yaşaman gereken kendi hayatın var. Graham durakladı ve odada bir an sessizlik oldu, sonra daha alçak ve ciddi bir sesle şöyle dedi: 'Ama merak ediyorum, belki de anneni hala o ergen gözleriyle görüyorsundur. Büyümediğinizi söylemiyorum ama bu kadar uzak kalarak annenize yetişkin gözüyle bakma şansını kendinize vermediğinizi söylüyorum.

Izzy kıpırdamadan durdu ve keşke farkındalığını daha önce belli etseydim diye düşündü. Bu ağır bir baba-oğul meselesiydi ve kendini davetsiz misafir gibi hissediyordu ama ikisi arasında nadiren yaşanan bir anı bölmek istemiyordu. Ayrıca önemli olduğunu da hissetti.

"Bunu hiç böyle düşünmemiştim. Ross'un ayakları ahşap döşemeleri sürerken sandalyenin gıcırdamasına neden olan hareketini duydu. "Onu sevmediğimden değil.

'Elbette biliyorsun, o senin annen, ama onun olduğu kişiyi görmüyorsun, sadece olması gerektiğini düşündüğün anneyi görüyorsun. Ama tekrar düşünün. Sen hiçbir zaman ihmal edilmedin, o belki bencil ve sanatına düşküncü ama seni her zaman sevdi.

"Ve sen," dedi Ross, sanki aniden vahiy almış gibi, "boşluğu doldurdun. Izzy, yarı kapalı gözlerle bakarken Ross'un gözlerinde şefkatli bir ifadeyle başını salladığını gördü.

"Eskiden balık tutmaya giderdik. Hem de çok. Sen de bana hep Marmite sandviçleri hazırlar ve birkaç kutu Irn-Bru koyardın. O gezilere bayılırdım.'

'Annen balık tutmaktan nefret eder. Huzur ve sessizlik garantiliydi.' "Sürekli gürültü ve kaos seni rahatsız etmiyor mu?

"Bununla başa çıkmak için taktikler geliştirdim. Neden bu kadar iyi stoklanmış bir kulübem var sanıyorsun? Ve bu kadar düşük bir golf handikapım. Ama sana söz veriyorum, senin deyimimle gürültü ve kaosla uğraşmak - gerçi ben bunu doğallık ve coşku olarak görmeyi tercih ediyorum - annenin hayatıma kattığı diğer her şey için buna değer. Sen en iyi şeylerden birisin. Seni seviyor oğlum ve aptal değil, onu sinir bozucu bulduğunu biliyor. Bu onu üzüyor ama kim olduğunu değiştiremez.

O biliyor. Kahretsin. Bu korkunç bir şey. Ross başını ellerinin arasına aldı. "Aptalın tekiydin. O ve Xanthe acil bir durum söz konusu olduğunda gölde çok pratik davranırlardı.

'Evet, ikisi de aptal değil. Benim sözlerim değil evlat, ama gözlerini açman gerekiyor.

"Neden daha önce bir şey söylemedin?

"Çünkü beni dinleyeceğinden emin değildim. Ama sanırım artık işler değişti.

"Nasıl olduğundan emin değilim ama evet, şimdi anlıyorum.

'Muhtemelen aşık olmakla ilgilidir. Belki de bir uçurumdan atlama, uçma ve sizi nereye götüreceğini görme sırası sizdedir.

Izzy gözlerini hızla kırpıştırarak kapattı. Daha fazlasını duymak istemiyordu, bu yüzden tutarsız bir mırıldanmayla gerindi ve hareket etti, sanki yeni uyanmış gibi gözlerini kırpıstırdı.

Izzy?

"Mmm," diye mırıldandı, gözlerini açarak. Güneş ışığı elmas kurşunlu camlardan süzülerek odaya doluyordu. Yüzünü buruşturarak kendini kaldırdı, vücudu şaşırtıcı bir yorgunlukla kurşunlaşmıştı.

"Nasıl hissediyorsun? Ross ona doğru eğildi, mavi gözleri kalbini yerinden oynatacak bir şeyle doluydu.

"Sizi yalnız bırakayım," dedi Graham ve nedense ağlama isteği uyandıran babacan bir gülümsemeyle sessizce uzaklaştı.

"Yorgun. Kelime, kaldıramayacağı kadar ağır görünen dilinde gevelendi. Oturmak için mücadele etti, uzuvları uyuştu, tıpkı ona itaat etmeyi reddeden itaatsiz çocuklar gibi.

"Dur, sana yardım edeyim. Yavaşça arkasındaki yastıkları çekti ve üzerine düşebilmesi için onları destekledi.

Yatağın yanındaki mataraya uzandı ve bir bardağa dumanı tüten bir sıvı doldurdu. "Biraz çay al.

Sunulan içeceği aldı ve siyah çayın lezzetli sıcaklığının boğazından aşağı süzüldüğünü hissederek şükran dolu bir yudum aldı. "Mmm, teşekkürler," dedi, üzerindeki ağırlık kalktığında ve zihni berraklaşmaya başladığında. Uzun bir yudum daha aldı, sıcak çayın boğazından aşağı süzülürken ısındığını hissetti.

"Yeterince ısındın mı?

Başını salladı, göl kenarında çıplak olduğunu hatırlayınca birden utandı. Şimdi pazen pijamalara sarınmıştı, ayaklarında da güzel, yumuşak, yün çoraplar vardı. Titriyordu.

"Başka bir battaniye ister misin?" diye sordu Ross.

Başını iki yana salladı. "Hayır, ben iyiyim. Sadece hatırlıyorum. Çok üşümüştüm. "Üşüyordun.

"Teşekkür ederim. Beni çıkardığın için. Yüzünü buruşturarak onun bağırışını, dalı tutmasını söyleyişini, gözlerindeki dehşeti hatırladı. Onu taşımasını. Onu yatırışını. Alnına kondurduğu o zar zor öpücüğü. Hayır, gözlerini kapattı, bunu hatırlamak istemiyordu. Belki de hayal etmişti. Ona yardım etmekten başka çaresi yoktu. Bu demek değildi ki

ve şimdi muhtemelen onun için üzülyordu ve onu üzdüğü için suçluluk duyuyordu.

Onun eline uzandı. "Özür dilerim, Izzy.

'Özür dileycek bir şey yok. Benim hatam. Nereye gittiğime bakmıyordum.' "Her şeyi berbat ettiğim için özür dilerim demek istedim. İnkâr etmeye çalışmak ne hissettiğimi.'

Omuz silkti ve uzaklara, pencereden dışarı baktı. Dere yatağını görebiliyordu, dingin tunç yüzeyi sakin ve iyi huylu görünüyordu. Bir ürperti ile buz gibi ısırıldığını ve soğğun kendisini demir bir kafesin gücüyle sarmasının şokunu hatırladı. Midesini bulandıran bu anı onu tamamen aciz bırakmıştı.

"Sorun yok, Ross. Ona bakmayı reddetti. Bunu yapamazdı. Şimdi yapamazdı. Ona bakarsa ağlayacağını biliyordu. Onu seviyordu ama onun için üzülmeye gerek yoktu. Sırf onu daha iyi hissettirmek için yanlış nedenlerle bir şeyler söylemesine gerek yoktu.

Hayır, Izzy. Öyle değil. Yanlış anladım. Panikledim. Senin annen ya da benim annem değil, bendim. Haklıydın, korkakça davrandım, duygularımı inkâr *ettim*. Izzy, sanırım sana aşık oluyorum.'

Çok az. Çok geç. Ve Izzy'nin kafasındaki küçük bir ses *Düşün? Olabilir mi?* Hayır, bu yeterince iyi değildi. Bilmesi gerekiyordu. Ama onun karar vermesini bekleyemezdi. Graham'ın dediğı gibi, uçurumdan atlaması gerekiyordu.

Tekrar konuştu. 'Duyguların gücüyle başa çıkamadım. Beni bir tarafa savurdu ve sonra sen nehre düştüğünde bunu tekrar hissettim.

Ona döndü. Asla tam olarak dahil olamayacaktı. Her zaman korkarak kaçacaktı. Bu oyunu daha önce Philip'le oynamıştı. Ne zaman aralarına biraz mesafe koysa, adam koşarak geri geliyordu. Onu kaybetmekten çok korkuyor ama bir adım atıp bağlanacak kadar da sevmiyordu. Ross da aynıydı. Kalbinin tekrar tekrar yükselmesine ve sonra düşmesine izin vermeyecekti.

"Bir hata yaptım, Izzy.

Küçük, hüzünlü bir gülümsemeyle başını salladı, "Hayır, yapmadın. Kaşlarını çatarak alnını buruşturdu. "Ne demek istiyorsun?

"Haklıydın. Sadece arkadaş olmalıyız. Aşktan korkan, duygular onu boğmakla tehdit ettiğinde ya da bir şeye yönlendirildiğini düşündüğünde geri adım atacak birini istemiyorum. Tamamen içinde olan birini istiyorum. Aşık *olabileceğini* düşünen birini değil. Kendini uçurumdan atmaya hazır birini. Sen o kişi değilsin Ross.

Başını başka yöne çevirdi. "Artık uyumam gerek.

Adam ayağa kalktı ve kadın ona bakmaya cesaret edemedi. Bunun yerine gözlerini kapadı ve battaniyeyi çenesine kadar çekerek yatak odasının kapısının kapandığını duyana kadar bekledi. Ancak o zaman gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine izin verdi. Fikrini değiştirmeyeceğini söylediğinde yalan söylememiştir; onu seviyordu ama ikinci en iyiyi kabul etmeyecekti. Bu sefer daha fazlasını hak ediyordu.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Y yapamazsın," diye itiraz etti Izzy'nin yatak odasının kapısından bir ses. Xanthe her zamanki neşeli haliyle, "Izzy'nin umurunda olmaz," diye cevap verdi. İnsanlar

İsteddiği şeyi yapmasına nadiren engel oldu.

"Gördün mü Graham," dedi Alicia. 'Izzy aldırılmaz.' "Bence zavallı kızın biraz dinlenmeye ihtiyacı var.

Kendine rağmen Izzy'nin dudakları kıpırdadı. Bu ikisini tarif etmek için "iflah olmaz" kelimesi yetersiz kalırdı.

'Dün öğleden sonra ve tüm sabah boyunca yataktaydı. Bugün Noel arifesi. Izzy telefonunu kapattı ve annesine bir ders vermek için uyuyormuş gibi yapmayı düşündü ama bunun işe yaramayacağını anladı. Şimdi neyin peşindeydiler acaba?

Saniyeler sonra Xanthe odaya girdi. 'Sevgilim, nasıl hissediyorsun? Gelip sana bir süre eşlik edelim dedik. Graham'ın kaplamaları ve banyoyu kontrol etmesinin bir sakıncası var mı?'

Graham ona özür dileyen bir gülümsemeyle karşılık verdikten sonra kararlı bir tavırla, "Ya da kendini daha iyi hissettiğin başka bir zaman tekrar gelebiliriz," dedi.

Ona gülümsedi. Çok sevimli bir adamdı ve oğlunun duygularının dünyanın çekirdeğinden daha derinlere gömülü olması onun suçu değildi.

Alicia, eksantrik eğilimlerine rağmen kendisine açıkça hayran olan ve bunu göstermekten utanmayan Graham'a sahip olduğu için çok şanslıydı.

Bu bir

Ne yazık ki Xanthe, Izzy'nin babasından sonra kimseyle tanışmamıştı. Onun bazı aşırılıklarını dengeleyebilirlerdi.

'Hayır, sorun değil. Siz gidin. Dürüst olmak gerekirse, başka insanları görmekten memnundu, Ross'u düşünmekten uzaklaşmıştı. Şu anda doğru şey gibi gelmese de doğru şeyi yapmıştı.

"Hâlâ bunun aptalca bir iş olduğunu düşünüyorum," diye mırıldandı.

Alicia, Izzy'nin yanına yatağa uzanmadan önce, "Bunu duydum Graham," dedi. 'Nasılsın canım? Rengin çok daha iyi. Zavallı şey, hepimizi çok üzdün. Ben ya da annenin daha önce bu kadar başarılı bir şekilde alt edildiğinden emin değilim. Güldü. 'Yine de çok iyi idare ettin. Ağlamak ya da çılgılık atmak yok. Sen ve Ross çok iyi eşleştiniz. İkiniz de salatalık kadar soğukkanlısınız.

Izzy kaşlarını çattı ve Ross onu dışarı çıkarırken herkese emir yağdıranın Alicia olduğunu hatırlar gibi oldu. Alicia'nın hiç çırpınması ya da ellerini ovuşturması olmamıştı.

"Şu anda ona kızgın olduğunuzu biliyorum ama o gerçekten iyi bir çocuk.

Izzy'nin gözleri büyüdü.

"Merak etme, bana hiçbir şey anlatmıyor. Yüzü yumuşadı. "Ama ben oğlumu tanıyorum, o benim bir deli olduğumu düşünse bile. Seninle o kadar dalga geçtiğimiz için özür dilerim, senden ne kadar hoşlandığını görebiliyordum ve... Xanthe ve ben aptalca bir şekilde onu dürtmenin yardımcı olacağını düşündük. Bence bu bizim için muhteşem bir şekilde geri tepti.'

"Ne dedi?" diye sordu Izzy, Ross'un annesine bir şey söylemiş olmasına oldukça şaşırmıştı.

Alicia bir kahkaha attı. 'Sevgili kızım, sence bana sır verir mi? Dondurma kepçesiyle kendi iç organlarını çıkarmayı tercih eder. Ama dün senin odanı terk ettiğinden beri morali bozuk. Ona ne söyledin?' Sırıttı. "Gerçi bu çocukları diken üstünde tutmak her zaman iyidir.

Izzy'nin ağız sıkıştı. Alicia'ya bir şey söylemesinin imkânı yoktu. Ross bunun için onu asla affetmezdi.

"Ah, şuna bak. Ona olan sadakatine hayranım. Bunu o sevgili aptaldan kendim söküp almam gerekecek. Ayağa kalktı ve hacimli tuniğini silkeledi. "Keyif var mı, Graham?

Banyoda olan Graham dışarı çıktı ve başını salladı. Yatağın altından Xanthe'ın boğuk sesi geldi: "Burada bir şey yok," dedi. Izzy eğildi. "Ne yapıyorsun?

"Yatağın altında olabileceklerini düşündüm.

Izzy şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak annesine baktı.

"Asla bilemezsin, belki de gizli bir bölmededirler. Izzy ciddiyetle, "Olabilirler," diye onayladı.

"Seni rahat bırakacağız," dedi Alicia. "Hadi Xanthe, aklıma bir fikir geldi. İkiisi geldikleri gibi hızla ortadan kayboldular.

Graham, iki kadının peşinden giderken uzun süredir çektiği acıyı belli eden bir gülümsemeyle, "Bu beni neden endişelendiriyor?" diye sordu. "Sonra görüşürüz. El salladı ve gitti.

Izzy uzun bir iç çekti, birden kendini yalnız hissetti. Bu sabah epeyce ziyaretçisi olmuştu: Jason ve Fliss, en güzel kıymalı turtaları ve ağaca asmak için yaptıkları küçük buzlu zencefilli kurabiye şekillerini, Jeanette büyük bir fincan çayı ve Duncan da onun için bir yemek tepsisini getirmişti. Hepsi de her şeyin kontrol altında olduğu konusunda onu rahatlatmak için büyük çaba sarf etmişti. Bunun böyle olduğunu doğrulamak için Jason'ın muhteşem ıstakoz çorbasını ya da Fliss'in çavdar ekmeği rulolarını tatmasına gerek yoktu. Aksine, görmek istediği tek kişi, tam da ona söylediği gibi mesafesini koruyordu.

Ross muhtemelen herkesten uzakta, odasına çekilmiş olsa da, korkak bir şekilde burada kalmak için bir bahanesi olduğu için oldukça memnundu. Her şey normalmiş gibi davranmak zorunda kalacağı Noel gününden korkuyordu. Bir bakıma Fliss ve Jason'ın yardım etmek için burada olmamalarını diliyordu. Mutfakta daha fazla gizlenebilir ve Ross'tan uzak durabilirdi. Ama hayır,

büyük kız pantolonu gerekliydi. Pantolonunu yukarı çekip işine devam etmek zorundaydı. O Izzy McBride'dı, yaptığı şey buydu.

Saat beşte, Izzy kendi arkadaşlığından bıkmış bir haldeyken, Jeanette kapıdan kafasını uzattı. "Hey, Izzy, nasılsın?"

"Bıktım ve sıkıldım.

"Güzel," dedi Jeanette. 'Xanthe saat altıda şampanya kokteyli için aşağıya gelmen gerektiğini söyledi. Noel arifesinde burada tek başına kalman mümkün değil. Gerekirse Jim'e seni merdivenlerden aşağı taşıyacağına dair söz verdirdi.

"Zavallı Jim.

Annenden çok korkuyor. Neden bilmiyorum, o çok tatlı. Her neyse, aşağı gelebilir misin? Giyinmene falan yardım ederim.'

Izzy homurdandı. 'Giyinme konusunda oldukça yetenekliyim. Kesinlikle iyiyim. Bugün yataktan çıkmamayı kabul ettim çünkü Xanthe çıkmazsam doktoru çağıracağını söyledi.

Izzy böylesine yoğun bir günde mutfağından uzakta üst katta mahsur kalmaktan ne kadar nefret etse de, muhtemelen dünkü maceranın şokuyla zamanın çoğunda uyuklamıştı ama artık saklanmak için bahanesi *kalmamıştı* ve tüm bu hazırlık ve endişeden sonra Noel'i kaçırmayacaktı. Ve şampanya kokteyllerini de kaçırmayacaktı.

Bacaklarını yatağın üzerinde salladı. "Kalkıp bir duş alacağım. Bir noktada Ross'la yüzleşmek zorunda kalacaktı ve en iyi şekilde görüldüğünden emin olacaktı. Ona neler kaçırdığını gösterecekti. Savaşçı prenses modu gerekliydi.

Yarım saat sonra kalkmış, yeni yıkanmış saçlarıyla giyinmişti ve yeniden insan gibi görünüyordu ve hissediyordu. Duşun verdiği enerjiyle saçları için çaba sarf etti ve her zamanki dağınık topuzu yerine kızıl buklelerini değişiklik olsun diye sırtından aşağıya doğru bıraktı. Tamam, biraz çaba sarf ediyordu. Hatta biraz dudak parlatıcısı sürdü ve sonra sildi çünkü bu çok fazla çabalamaktı. Sonra tekrar sürdü çünkü Noel arifesiydi ve Xanthe ile Noel arifesinde şampanya kokteylleri için hep şık giyinirlerdi. Aynaya bakarken çenesini eğdi. Giyinmek bir gelenektir. Birilerine neyi attıklarını göstermekle hiçbir ilgisi yoktu.

"Izzy, tam zamanında geldin," dedi Fliss, mutfığa girdiğinde buzdolabından bir kâse çıkarıyordu. 'Bardakların kenarlarındaki şeker için biraz şeker şurubu yaptım. Xanthe en harika şampanya kadehlerini buldu. Çok sade ama çok zarif. Çok güzeller, değil mi?' Başıyla kenarda bekleyen uzun saplı bardakları işaret etti. 'Xanthe servis yapmadan önce onları gramlamak istiyor. Masanın üzerine çam kozalakları ve mumlarla bir shot hazırladı. Onun sanatsal yetenekleri sana miras kalmamış demek ki.

Izzy başını salladı. Sunum becerilerinin berbat olduğu sürekli yapılan bir şakaydı.

'Yenilebilir simlerden aldın mı? Bulamıyorum.

"Geçen sefer kullandıktan sonra Xanthe'den sakladım. "İyi bağırdın, onu kullanmanın bir yolunu bulurdu.

Izzy altın simleri aldı ve düz bir şeker tabağına bol miktarda serpti.

"İşte başlıyoruz," dedi Fliss, ilk bardağı alıp şeker şurubuna batırdıktan sonra şekere ve simlere daldırdı.

Izzy ışıldadı. "Harika görünüyor. Ağacı süslerken viski ekşilerinin üzerine yaptığımda herkes çok etkilendi. Sen önermeden önce bunu yapmayı hiç düşünmemiştim.

Fliss kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, "Ben bir dâhiyim," dedi.

"Kendi kafana göre," diye homurdandı Jason, fırından bir tepsi sosisli fırıldak çıkarıp düz bir tabağa yerleştirirken. Izzy'nin şimdiye kadar gördüğü en güzel küçük fırıldaklardı bunlar. Diğer ikisinin gelmesine çok sevinmişti.

"Bunlara böyle hizmet etmeyeceksin, değil mi?" diye azarladı.

"Bunlar lanet olası sosis fırıldakları. Noel arifesindeyiz. Süslü şeyleri yarın yaparız.'

Fliss onun eline vurarak, "Hayır," dedi. 'Biz bunu düzgün yaparız. Yemeği sevgiyle servis edersin, unutma.

'Sevgiyle servis edilir. Sosisli fırıldaklara bayılırım. Fliss elini kalçasına koydu ve dudak büktü.

"Siz ikiniz daha iyi olamazsınız," dedi Izzy gülerek.

Jason hemen kolunu Fliss'e doladı. "Birbirimizi gerçekten seviyoruz.

"Iyy, bırak beni," dedi Fliss. "Seni koca sersem.

"Gördün mü? Ben onun hep istediği kardeşiyim.'

'Benim zaten dört kardeşim var. Bir tanesine daha ihtiyacım yok. "Tamam, kankalar.

Fliss ürperdi. 'Hayatımda hiç o kelimeyi kullanmadım. Sen sadece Jason'sın.

Kederli bir yüz ifadesi takındı. "Kimse beni takdir etmiyor.

'Bunları güzel bir tabağa koyar, birkaç çeri domates doğrar ve biraz da su teresi eklerseniz çok daha fazla takdir edilirsiniz.

"Kılıbığım," diye mırıldandı Jason, ama Izzy onun tam da Fliss'in önerdiği gibi davrandığını fark etti.

"Bu şampanya kokteyllerinin içinde ne var peki?" diye sordu Fliss.

"Büyük büyükannemden kalan bir aile tarifi. Kendimi bildim bileli bunu içeriz. Bardağın dibine bir parça şeker koyun, şeker parçasının üzerine birkaç damla Angostura bitter damlatın ve ardından soğutulmuş

Bardağın dibine konyak ve üstüne şampanya. Büyükbabam hayattayken bunları yapmaktan her zaman sorumluydu. Izzy gülümseyerek, vaktinden önce ölmüş sessiz bir adam olan büyükbabasını düşündü. Ona her zaman hikayeler okur, yürüyüşlere çıkarır ve kuşları gösterirdi. Bugünlerde onu pek düşünmüyordu ama Noel her zaman o nadir, acı tatlı anıları geri getirdi.

'Ah, bu çok hoş. Aile gelenekleri harikadır. Noel'de evde annem Noel Baba için her zaman bir tabak kraker, peynir ve Porto şarabı bırakırdı. Neden kıymalı turtta bırakmadığımızı ve zavallı Rudolph'un herkes gibi havuç almadığını hep merak etmişimdir. Büyükbabamın kıymalı turtadan nefret etmesi ile yatmadan önce peynir ve Porto şarabına düşkün olması arasındaki bağlantıyı anlamak benim ve kardeşlerimin yıllarını aldı. Fliss kıkırdadı, bir an için kendi anılarının içinde kayboldu.

"Annem Noel arifesinde Roses kutusunu açardı. Noel günü kahve kreması dışında bir şey kalırsa şanslıydık. Hiçbirimiz onları sevmezdik.

"Kremalı kahveye bayılırım,"
dedi Fliss. "Seversin, sen
sosyetiksin.

Izzy ikisine de sert bir bakış atarak, "Sanırım bunları incelemenin zamanı geldi, öyle değil mi?" dedi.

Gülüştüler ve bu kez Fliss, Jason'ın kaburgalarına sahte bir yumruk atarak, 'Birbirimizi gerçekten seviyoruz. O benim kankam.

Izzy, Jason ve Fliss içeri girdiğinde herkes salonda toplanmıştı. Oda, şöminenin üzerindeki altın peri ışıklarının parıltısıyla ışıldıyordu ve tüm pencere pervazlarında titreyen mumlar koyu renkli cama yansıyor. Perdeler açık bırakılmıştı ve dışarıdaki kar akşam manzarasını aydınlatarak içeriye daha da sıcak hissettiriyordu.

Xanthe burada çok güzel bir iş çıkarmıştı. Noel ağacı ışıkta parlıyor, gümüş ve altın süsler ışıldıyordu. Dekorasyonun sadeliği dekorun genel sıcaklığını arttırıyordu.

Bardaklar dağıtılır dağıtılmaz Xanthe kadehini kaldırarak, "Hepinize mutlu Noeller," diye seslendi.

"Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz," dedi Hattie kadehini kaldırarak. "Özellikle de bana.

"Evet," dedi Graham. 'Izzy ve Xanthe'ye bu kadar cömert ev sahipleri oldukları ve bizi kalmaya davet ettikleri için teşekkür ederim.

"Memnun oldum," dedi Xanthe, Izzy'nin kendi kendine sırtmasına ve Ross'la göz göze gelmek için otomatik olarak etrafına bakmasına neden olan cömert bir edayla. Bu ironiyi anlamış olmalıydı. Ama ondan hiçbir iz yoktu ve kendine söylediği her şeye rağmen, bir lastiğin patlaması gibi küçük bir hayal kırıklığı tıslaması hissetti. Ne kadar aykırıydı? Ama eminim ona karşı gerçek hisleri olsaydı, onu sevebileceğini düşünseydi, daha fazla mücadele ederdi. Onun yokluğu, başından beri şüphelendiği şeyi kanıtlıyordu - onun kendisi için hissettiklerini onun için hissetmediğini.

"Şerefe, Izzy," dedi Jim meydan okuyan bir sırıtışla.

"Evet, genç kız," diye ekledi Duncan. 'Burayı gerçek bir eve dönüştürdüğün için teşekkürler. Beni çok iyi karşıladınız ve buna hiç gerek yoktu.

Izzy kızardı.

"Evet, teşekkür ederim Izzy," dedi Xanthe, odayı geçip kolunu Izzy'nin omuzlarına koydu. 'Hayallerimi yaşamama izin verdiğin için. Sen bir kadının sahip olabileceği en iyi kızsın.

Izzy gözlerini kırptırdı. Annesinin böyle bir akrabalık iddiasında bulunması nadir görülen bir şeydi.

"Tabii ki en iyisi benim, elinizdeki tek kişi benim," diye şaka yaptı Izzy, boğazındaki yumrunun kendisini alt etmesine izin vermeyerek.

Ani bir sessizlik, barometreyi etkileyen atmosferik basınç gibi, arkasından gelenleri haber verdi. Döndüğünde Ross'un omzundaki Claymore'u ölümcül bir şekilde taşıyarak kendisine doğru odaya girdiğini gördü.

Gözleri keskin ve niyetli bir şekilde ona odaklanmıştı. Başka kimse yoktu. Kıpırdadıkça eteğinin dizleri açılıyor, beyaz keten gömleğinden pürüzsüz, geniş göğsü görünüyordu. Ross'un kaslı omuzları ve güçlü boynu karşısında tüm Jamie Fraser fantezileri toza dönüşürken ağzı kurudu. Sersemlemiş bir halde ona baktı. Cildi farkındalık içinde karıncalandı, kafa derisinde, boynunda ve avuç içlerinde küçük elektrik çarpmaları vızıldadı.

Dünya sadece ona küçüldü.

"Izzy McBride, benimle gelmen gerekiyor.

Arkasındaki alevlerin çıtırtısı dışında oda tamamen sessizliğe gömüldü. Bakışları onun yüzünden hiç ayrılmadı. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki nabzının vücudunda attığını neredeyse duyabiliyordu. Adam yavaşça sol elini uzattığında, kız elini tuttu. Onu odadan çıkarmasına izin verdiğinde sessiz bir sessizlik oldu, kılıç sağ omzunda dengede duruyordu.

Büyük salondaki şöminenin üzerindeki mumlar yakılmıştı ve alevler ızgarada sıçrayıp dans ederek eski ahşap panelli duvarlara yumuşak, sıcak bir parıltı yayıyordu. Ross kılıcını omzundan indirip ucu yere degecek şekilde salladı ve ateşin ve mumların aydınlattığı kadının önünde durdu. Dudakları aralandı, daha çok arkasındaki alevler tarafından halelenen görüntüsüne hayranlık duyuyordu ama konuşmasını bekledi, sözlerinin ağırlığını hissetmeyi bekledi.

Bir eli kılıcın üzerinde, diğer eli de yanında gevşek bir halde, onun nefes alışını izledi. "Izzy McBride, seni seviyorum. Adamın boğuk sesi kadının içinde beyaz bir parıltı yarattı. Şaşkınlık, coşku, hayret ve şok bir patlama gibi çarpıştı. Adamın bakışları kızın yüzünden hiç ayrılmadı.

'Ne düşünebilirim ne de düşünebilirim,' diye ilan etti. "Kendimi uçurumdan aşağı atıyorum. Claymore'u kavrayan elinin titrediğini gördü. 'Bir

"Ağır bir sırt çantası ve kask ya da paraşüt yok. Sonra bir dizinin üzerine çöktü, kılıcı hâlâ elindeydi. *'Çok güzelsin, benim güzel kızım, Çok derin bir aşk içindeyim; "Denizler kuruyana dek seni sevmeye devam edeceğim sevgilim.*

Yutkundu, şaşkına dönmüştü.

"Ross? Ne...?" Izzy'nin yapabildiği tek şey buydu.

"Seni seviyorum.

"Ama bu..." diye mırıldandı.

'Nasıl hissettiğimi bilmen için büyük bir jest yapabileceğimi düşündüm. Böylece bundan asla şüphe duymazsın.

"Jestlere bakılırsa, bu oldukça büyük. Ona titrek bir gülümseme verdi.

"Aptal olduğuma ve aklımın başıma geldiğine sizi ikna etmek için yeterli mi?

"Sanırım öyle.

"Yeterince iyi değil, Izzy McBride. Her şeyini ortaya koyan birini istiyorum. Aşık olabileceğini düşünen birini değil. Kendini uçurumdan atmaya hazır birini istiyorum,' dedi gözlerinde alaycı bir pırıltıyla ve bu pırıltının altında bir miktar belirsizlik yatıyordu.

Kendi sözlerini hatırlayarak güldü. "Tamam o zaman, beni uçurumun tepesine götür.

Duncan, "Tanrı aşkına Izzy, öp şunu," diye seslendi.

Izzy ve Ross döndüklerinde herkesin kapı aralığından onlara baktığını gördüler.

Onu sefalet içinde tutma. Zavallı dilenci haftalardır senin peşinde salya akıtıyor. Sadece bunu anlayamayacak kadar aptaldı.'

Ross burnunu kırıştırdı. "Haklı.

'Evet, Izzy, daha gençleşmiyorsun ve kabul edelim, tekliflerle dolup taşmıyorsun.

Izzy güldü. "Teşekkürler anne. "O da haklı," diye onayladı Ross. "Ve ben açlıktan ölüyorum," diye seslendi Jim.

Jeanette, "Bir tepsi dolusu fırıldak yemişsin," diye yakındı.

"Bunun son derece romantik mi yoksa son derece romantik olmayan bir şey mi olduğuna karar veremiyorum," dedi Izzy, Ross'un yüzünü okşamak için bir adım öne çıkarak, gözlerini yumuşatan şefkat karşısında yüreği ağzına geldi. "Seyirci beklemiyordum.

'Ben de öyle. Belki beni öper ve ondan sonra karar verirsin,' dedi. 'Ya da belki seni kucağıma alıp mutfğa götürebilirim çünkü senin ırzına geçerken gerçekten seyirci istemiyorum. Hiçbir zaman dramatik biri olmayacağım ama mecbur kalırsam bunu yapabilirim.

Eğildi ve onu öptü. Kollarını ona dolayıp iri ve sert bedenine doğru çekerken kılıç bir takırtıyla yere düştü. Kendi Ross Strathallan'ınız varken Jamie Fraser'a kimin ihtiyacı vardı ki?

"Şimdi buradan çıkabilir miyiz?" diye mırıldandı. "Evet.

"Bu arada, sanırım safirlerinizi buldum.

Yirmi Sekizinci Bölüm

NOEL GÜNÜ

'O h hayır!" diye feryat etti Izzy ve sonra kıkırdamaya başladı. Bugün hiçbir şey onu üzemeyecekti. Ağır tepsiyi tezgahın üzerine bıraktı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu alçak bir ses, bir çift kol beline dolanırken. Ross'u öpmek için döndü ve onun nefesindeki kahvenin tadını aldı.

"İçeri girmeyecek. Gözleri muziplikle dans ediyordu. "Dün gece hiç şikayet duymadım.

Izzy tekrar kıkırdadı, kahkahası şampanya gibi köpürüyordu. İçinden mutluluk fişkırdı ve neredeyse teninden küçük kıvılcımların dans ettiğine ikna olacaktı. "Hindiyi kastetmiştim. Fırın için çok büyük. Potansiyel felakete rağmen bunu ciddiye alamadı.

"Tüh," dedi Ross, büyük bir kızartma tenekesinin içinde duran yirmi dört kiloluk kuşa bakarak.

Alt dudağı neşeyle titrerken, tereyağı sürülmüş sivilceli deriyi keyifsiz bir parmakla dürttü. "Buna inanamıyorum. O kadar plan yaptım ama fırının yeterince büyük olup olmadığını kontrol etmek hiç aklıma gelmedi.

"Yani listeye koymadınız mı?

Şakacı bir dirsekle onu dürttü. "Hayır, yapmadım. İçini çekti. "Kesmem gerekecek. Sanırım bu şekilde daha çabuk pişer.

"Bak ne diyeceğim. Bir kahve daha içelim ve sonra en iyi saldırı planını düşünürüz.

Ona sırtıttı. "Biz" kulağa "sen "den çok daha hoş geliyordu.

Adam fincanı Nespresso makinesine yerleştirip bir kapsül daha atarken masaya oturdu. Tanıdık vızıltısını dinlerken kafasında çeşitli seçenekler belirdi. İrlanda'da yapmayı öğrendiği gibi bütün eti kesebilir, sonra göğsü, kanatları ve bacakları ayrı ayrı pişirebilirdi ama Adrienne her zaman kemikli pişirmenin etin lezzetini artırdığı konusunda ısrar etmişti ve bugünün mükemmel olmasını istiyordu.

Ross kahveyi önüne koyduğunda temkinli bir yudum aldı ve içini çekti.

'Yapabileceğim bir şey var. Onu ikiye bölebilirim.'

Ross hafifçe gülümseyerek bir kaşını kaldırdı. "Ve piştikten sonra tekrar yapıştıracak mısınız?

Başını salladı. "Komik ama işe yarayabilir.

"Doğru. Duncan'ın alet kulübesinden baltayı getirmemi ister misin?"

"Balta mı? Izzy doğruldu. "Ben testere düşünüyordum ama aslında balta muhtemelen daha iyi.'

Ross ona baktı ve boğazını temizledi. "Şaka yapıyordum.

'Tanrım, bu çok saçma, değil mi? Durum komedisinden fırlamış gibi. Kadın gülmeye başladı. Dudakları seğirdi.

"Birazcık.

"Ama başka ne yapacağımı bilemiyorum. Üstten ikiye bölersem, belki tekrar birleştirebilir ve içeri taşıırken pastırma şeritleriyle birleşim yerini gizleyebilirim.

"Bunu yapabilecek misin?

"Hiçbir fikrim yok, ama en kötü ne olabilir ki?"

"Elini kesebilirsin.

Izzy gözleri yine dans ederken, "Helikopterle aranın iyi olduğunu zaten kanıtladın," dedi. "Bunu yapabilirsin.

"Hindiye balta vurmamı ister misin?" demeden önce hızlıca bir öpücük kondurdu.

"Başka ne önerirsiniz? Onu fırına koymam ve kahvaltıyı hazırlamaya başlamam gerekiyor. Herkese saat dokuzda aşağıda olmalarını söyledim ve daha giyinmedim bile.

"Ölüleri uyandıracak kadar gürültü yapıyorsun," dedi Jason, gözleri kan çanağına dönmüş ve başının önünü tutarak odaya girerken. "Mutlu Noeller.

"Mutlu Noeller.

Jason, "O viski çok sert," diye inledi.

"Sadece yarım şişe içersen," dedi Ross, Izzy ile hızlı bir bakış alışverişinde bulunarak. Dün gece Graham, Fliss, Jason ve Jim'i yalnız bırakmışlardı.

"Ben değildim," diye yakındı. 'Fliss'ti. Ona yardım ediyordum.

Ross, "İkiniz içkisini kimin daha iyi tutacağı konusunda tartışıyordunuz," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, siz ikiniz.

"Hep böyleler," dedi Izzy başını sallayarak. "Dur tahmin edeyim, Fliss seni yine masanın altından mı içti?

"Aynen öyle. Sosyetik bir kuş için, bunu yapabilir. Hindiye baktı.

"Şimdiye kadar fırında olması gerekmez miydi?

'Evet, ama küçük bir sorun var. Fırına giremeyecek kadar büyük.

Jason kıs kıs güldü. "Bu çok kötü.

"Sorun yok, Ross baltayla ikiye bölecek. "Hayatta olmaz.

Jason başını salladı. "Ciddi misin?

"Peki, ne öneriyorsun?" diye sordu Izzy, biraz kavgacı bir tavırla, çünkü cidden yarım saat önce bir çözüm bulması gerekiyordu.

"Çırpın, tabii ki.

"Elbette," diye tekrarladı Izzy gözlerini devirerek. "Bu da ne demek oluyor?

Jason çekmeceleri karıştırmaya başladı ve sonra bir çığlık atarak bir çift kısa, küt burunlu makası havaya kaldırdı. "Harika. Kümes hayvanları makası. İzin verin, bayan

ve beyler, size hindinin nasıl pişirileceğini göstereyim.'

Makasları kullanan Jason onlara hızlı bir kasaplık ustalık dersi verdi, hindinin omurgasını kesip çıkardı ve daha büyük bir fırın tepsisine yassılaştırdı.

"Çok teşekkür ederim," dedi Izzy, onun burada olup Carter-Jones'ların burada olmamasına çok minnettar olmuştu.

"Hizmet edebildiğime sevindim. Şimdi, hiç parasetamolün var mı? Başım çok ağrıyor. Kim viskinin hayat suyu olduğunu söylediye yalan söylemiş.

"Mutlu Noeller, Izzy," dedi Jeanette, Jim'in peşinden son birkaç merdiveni de atlayarak salona inerken. "Bak Jim bana ne almış. Güzel bir gümüş bileziği göstermek için elini uzattı. "Annem de gecikmiş bir düğün hediyesi olarak balayı için bize biraz para gönderdi. Beni affettiği için çok mutluyum. Jeanette'in yüzü mutlulukla parlıyordu.

"Bu harika Jeanette. Izzy ona sarıldı. 'Mutlu Noeller. Gelin ve bir bardak Bucks Fizz için. Ross ve Jason kahvaltıdan önce bir şeyler içmek için koridorda buluşmaları konusunda oldukça ısrarcıydılar. Akşamdan kalma olmasına rağmen Jason neşeyle odanın ortasında durdu ve gelen herkese Bucks Fizz ikram etti.

"Mutlu Noeller! Alicia'nın sesi yukarıdaki galeriden gürledi ve ardından siyah korsajlı, tam boy kırmızı ekose tafta elbisesiyle merdivenlerden süzülerek indi. Xanthe'yi kucaklayarak selamladı ve Alicia Izzy'ye dönmeden önce sevgi, onay ve şaşkınlık dolu o tanıdık muhabbet kuşu çığlıklarını karşılıklı olarak attılar. "Mutlu Noeller hayatım, çok güzel görünüyorsun. Belli ki iyi bir gece geçirmişsin.

"Anne," diye itiraz etti Ross, ancak gözlerini devirirken ağzı seğirdi.

"Teşekkürler Alicia," dedi Izzy garip bir kahkaha atarak, çok fazla kızarmadığını umarak.

"Fliss nerede?" diye sordu Jeanette, endişeyle etrafına bakınıyor, Jim ve Duncan'a düşüncesizce işaretler yapıyor, onlar da ona aynı derecede düşüncesizce "ne?" işaretleri yapıyordu.

"Buradayım," dedi Fliss, güzel pembe ipek bir elbise içinde, önlüğünü çıkarmış olarak.

"Güzel, hepimiz buradayız. Jeanette bardağının kenarına vurdu ve aklına işgüzar bir periyi getirdi.

Herkes sustuğunda kadehini kaldırdı. "Hepimizi evimizde gibi hissettiren muhteşem ev sahibemiz Izzy'nin şerefine kadeh kaldırmak istiyorum. O kadar nazik, cömert ve misafirperver ki, iki kimsesiz ve sokak çocuğunu kabul edip onlara iş verecek başka pek fazla insan tanımıyorum. Biz evde yaşamaya başlamadan önce bile naziktiniz. Arazinizde kamp yapmamıza bir şey demediniz. Kendimize odun alabileceğimizi söyledin. Biz de öyle yaptık..." Jim ve Duncan'a son derece sert bir bakış fırlattı ve onlar ön kapıdan çıkarken, birkaç saniye boyunca kimsenin ne yapacağını bilemediği o garip sessizliklerden biri yaşandı. Sonra, herkesi hemen rahatlatacak şekilde, arkasına büyük kırmızı bir kurdele bağlanmış en güzel kütük bankı taşıyarak sendeleyerek odaya geri döndüler.

"Mutlu Noeller, Izzy!" diye bağırdı Jeanette. 'Bize bir ev ve bir şans verdiğiniz için teşekkür ederiz... size ne kadar teşekkür etsek azdır.

Duncan ve Jim bankı Izzy'nin önüne koydular. "Jim başardı," dedi Jeanette gururla.

Izzy uzanarak, sırt ve kollardaki yıpranmış ağaç kabuğu kenar detaylarıyla tezat oluşturan, son derece cilalanmış soluk bank oturağının yumuşak saten kaplamasına dokundu. "Çok güzel," dedi, Jeanette'i kucaklamadan önce gözlerinde yaşlar biriktiğini hissetti ve içkisini Jeanette'in üzerine döktü.

zemin. Çok güzel, teşekkür ederim. Teşekkürler Jim, bu harika. Bunu gerçekten sen mi yaptın?"

"Evet. O da geldi ve ona sarıldı.

Izzy rimelini sildi. "Bu gidişle hiç makyaj malzemem kalmayacak.

Herkes güldü ve Jason, Fliss ve Graham bankı denerken, işçiliğe hayran kalıp koltuğu okşarken sohbet ederek küçük gruplara yerleştiler.

Somon füme, simit ve krem peynirden oluşan kahvaltıdan sonra -her ne kadar Duncan Noel Günü olmasına rağmen her zamanki yulaf lapasından kaçınmayı reddetse de ve Jason akşamdan kalmalığı tedavi ettiğini iddia ettiği pastırmalı simit böreğini tercih etse de- Izzy günün işlerine başlamak için aceleyle mutfığa geri döndü ve kale sakinleri asıl olay olan Noel yemeğine hazırlanmak için dağıldı.

Jason ve Fliss'in yardımlarıyla hazırlıklar sorunsuz bir şekilde ilerledi ve Izzy aylar sonra ilk kez rahatlayabildi.

Fliss saatine bakarken, "Sanırım bir kadeh daha şampanyayı hak ettik," dedi. Hindi fırından çıkmış, bir kat folyo ve bir yığın kurulama bezinin altında dinleniyordu, etin suyu ocakta fokurdayan et suyuna eklenmişti ve hem fırındaki hem de üstteki sebzelerin pişmesine birkaç dakika kalmıştı. "Neredeyse bitti.

Jason üçü için bardakları doldururken, "Bu şeylere alışmaya başlıyorum," dedi. "Yine de biramı her zaman seveceğim.

Fliss, 'Sen tam bir avamsın,' diye alay etti.

"Kendini beğenmiş bir madam olmaktan iyidir," diye karşılık verdi Jason.

Izzy gülerek, "Ben de burada olduğun için ne kadar mutlu olduğumu söyleyecektim," dedi. 'Bugünün çok daha kolay geçmesini sağladın. Üç silahşörlere.

Beni kurtardığınız için teşekkür ederim.'

Fliss rahatlatıcı bir gülümsemeyle, "Bu sadece alıştırma, gelecek Noel'e kadar iyi olacaksın," dedi.

"Siz ikiniz olmasaydınız, bırakın bir sonraki Noel'i, bu Noel'i bile atlatamayabilirdim," diye cevap verdi Izzy duyguyla.

Izzy hindiyi sanki bir zafer alayına önderlik ediyormuş gibi yemek odasına taşıdı, gevrek altın rengi derisi büyük antika tepside parlıyordu. Etin etrafında, pastırmaya sarılmış küçük chipolatalar, ev yapımı haggis dolması topları ve portakal ve kestane kokan ikinci bir sosis eti vardı. Fliss arkasında, hafif buharda pişmiş, kehribar rengi kenarlı iki tencere kızarmış patates taşıyordu. Onun ardından Jeanette üç büyük sürahi sos taşıyan bir tepsi tutuyordu. Arkadan gelen Jason ise biberle kavrulmuş ballı yaban havucu, yıldız anason ve tereyağında pişirilmiş havuç ve otlar içinde bezelye ve kuşkonmaz taşıyordu.

Xanthe odadaki tüm mumları yakmıştı ve ateş hoş bir turuncu sıcaklıkla parlıyordu. Masa tertemizdi, mumların ışıltısı cilalı gümüş çatal bıçak takımına yansiyordu. Yılların eskitemediği büyük şampanya kovalarında şarap şişeleri buz üzerinde beklerken, her bir masaya su, kırmızı ve beyaz şarap için kristal bardaklar yerleştirilmişti. Ross, söz verdiği gibi, şarap garsonluğu görevini özenle yerine getirmiş ve kadehleri çoktan doldurmuştu.

Izzy masanın başındaki yerini aldı, Ross solunda, Jeanette sağında, Fliss ve Jason da yanlarındaydı. Masanın diğer ucundaki annesi ona el salladı ve iki kez başparmağıyla onayladı.

Jason hindiye kesmeye başladı ve Fliss tabakları dağıtırken Izzy herkesi tabakları doldurmaya teşvik etti. "Ekmek sosu, kızılıcık sosu, dolma, adaçayı ve soğan, haggis ve sosis eti olduğunu unutmayın.

"Mmm, yum," dedi Jeanette ve sonra kocasına baktı. 'Eğer bir daha düzgün bir Noel yemeği yemek istiyorsan sonsuza kadar burada kalmamız gerekebilir.

Güldü.

Herkesin tabağı dolduğu anda Xanthe ayağa fırladı ve şarap kadehini kaldırdı.

"Izzy'ye kadeh kaldırıyorum, sevgili kızım. Hayallerimi gerçekleştirdiğin için teşekkür ederim. Bu resmen gelmiş geçmiş en iyi Noel. Mutlu Noeller, Izzy. Masanın etrafındaki herkes ayağa kalktı ve kadehlerini kaldırarak koro halinde 'Mutlu Noeller' dedi.

Gözlerini silerken Duncan'ın sesi en gür çıkandı, Alicia'nın yanında oturan Graham karısının elini tuttu ve birbirlerine dokunaklı bir bakış attılar, Jeanette Jim'in yanağına şapır şupur bir öpücük kondurdu ve Jason ile Fliss birbirlerine sırttılar. Hattie nazik bir gülümsemeyle baktı ve Izzy de kızın tek başına olduğunun bilinciyle ona gülümsedi. Hattie de ona sırtarak karşılık verdi ve başını sallayarak, "Bu şimdiye kadarki en iyi Noel olabilir," dedi.

Izzy boğazındaki yumruyu yuttu ve kendi gözlerinde de yaşlar belirerek herkese gülümsedi. Noel böyle bir şeydi işte. İyi arkadaşların ve ailenin birlikteliği. Bir masanın etrafında yemek ve sevgiyi paylaşmak. Ross elini onunkinin üzerine koydu ve biraz sıktı. Göğsünde sıcak bir şeyler filizlendi. Burası eviydi ve bu insanlar ailesiydi.

"Harikasın, bunu biliyor muydun?" dedi Ross ona sessiz bir tonda.

"Arkadaşlarımdan biraz yardım aldım," diye cevap verdi ona sırtarak, her gözeneğinden mutluluk yayılıyordu.

"Evet, ama hak ettiğiniz arkadaşlara sahip olursunuz.

Bunu duyan Fliss onlara gülümsedi. "Bu çok güzel bir söz ve çok yerinde.

Izzy elini yüzünde gezdirdi. "Şşş, duygusallaşıyorum. Ross göz kırparak, 'Bunda yanlış bir şey yok,' dedi.

Gözlerini ona dikti ve güldü.

"Krakerler!" diye bağırdı Xanthe. 'Herkes krakerlerini çekmeli ve siz de şapkalarınızı takmalısınız.

Duncan inledi ve mırıldandı ama Izzy onun da herkesle birlikte mor kağıttan tacını taktığını fark etti.

Herkesin sohbet ettiği, yemek yediği, güldüğü ve iyi yemek, iyi şarap ve harika bir arkadaşlıkla kutlama yaptığı iki saatin ardından, Alicia'nın kendisinin, Xanthe'in ve Graham'ın ortalığı toplamasında ısrar etmesi ve diğerlerini masada kalıp bir kadeh şarabın tadını çıkarmaya bırakması Izzy'yi duygulandırdı.

Izzy, Alicia'nın gerçek gümüş servis tarzında birkaç tabak taşımalarını izlerken Ross'a, "Annen aslında çok pratik biri, biliyorsun," dedi.

Farkına varıyorum. Bu sabah sen fırtına gibi yemek pişirirken onunla uzun uzun dertleştim. Babam geçen gün bana bazı gerçekleri anlattı ve ben de ona karşı pek adil davranmadığımı fark ettim. Öne doğru eğildi ve onu öptükten sonra şöyle dedi: "Aşık olmak olaylara bakış açınızı değiştiriyor.

Izzy sadece gülümsedi ve babasıyla yaptığı konuşmaya kulak misafiri olduğunu söylememeye karar verdi.

"Noel Baba ben olayım mı?" diye sordu Xanthe, sesi heyecanla dolup taşıyordu ve bugünün façasının üzerindeki çivit tüyü destek için titriyordu. Vücudunu saran, çivit mavisi kadife elbisesiyle göz kamaştırıcı görünüyordu. Bunun için başka bir kelime yoktu.

Bulaşık işini bitirdikten sonra, flamingo pembesi, tüylerle süslü lastik eldivenleriyle yemek odasına girmiş ve herkesi salona davet etmişti; şimdi ocakta ateş yanarken ve Noel ağacındaki peri ışıkları yanıp sönerken kanepelerde ve sandalyelerde toplanmışlardı.

Bir gecede, çorapların yanı sıra ağacın altında da bir dizi paketlenmiş koli ortaya çıkmıştı.

"Bu senin için Izzy," dedi Xanthe, gözleri parlayarak. 'Hadi, aç onu. Görmek için sabırsızlanıyorum.

Tüm gözler onun üzerindeyken kendini biraz mahcup hisseden Izzy hediye ald. "Sana bir tane vereyim.

"Ben zaten gördüm," dedi Xanthe, Izzy'nin paketine uzanarak.

Annesine sürprizler konusunda güvenilemeyeceği için hediye son dakikada ağacın altına koyan Izzy, "Umarım gözetlemiyorsundur," dedi.

"Kim, ben mi? Xanthe dramatik bir öfkeyi canlandırırken sırtı ve elini kalbinin üzerine koydu. 'Jeanette, gelip parsel elfi olabilirsin. Bu Alicia için. Xanthe hediyeleri ağacın altından çıkarırken Jeanette usulüne uygun olarak hediyeleri dağıttı. "Bu Ross için. Bu da Graham için. Xanthe, Izzy'nin yaptığı İskoç tabletiyle birlikte herkese küçük bir hediye almıştı. Tablet, altın, gümüş ve yeşil kurdelelerle bağlanmış selofan ceplere güzelce sarılmıştı.

Herkes hediyesini aldıktan sonra, Xanthe hediyelerin açılabilirliğini ilan etti. Büyük bir hevesle Izzy'den gelen düzgün kare paketi yırttı ve kutuyu çıkardı. "Oooh," diye ciyakladı. "Bu bir şapka kutusu. Kapağı kaldırdı ve asimetrik kenarlı ve önünde tüylü bir iğnesi olan ahududu rengi keçe bir şapka çıkardı. "Izzy! Yutkundu ve hemen ardından gözyaşlarına boğuldu. 'Bu çok güzel. Canımsın. Bayıldım buna. Bak, çok güzel değil mi?" Koşarak Izzy'nin yanına gitti ve onu kucakladı. "Teşekkür ederim, tatlım.

"Sorun değil anne.

"Beni çok iyi tanıyorsun. Xanthe poposunu oynatarak Izzy ve Duncan arasındaki küçük boşluğa kuluçkaya yatmış bir tavuk gibi sokuldu, kolunu Izzy'nin omzuna doladı ve burnunu çekerek, "Bana katlandığın için teşekkürler," dedi. Seni seviyorum.

"Ben de seni seviyorum anne," dedi Izzy ve sırtarak ekledi: "Hoşuna gideceğini biliyordum.

'Şimdi seninkini aç. Buna bayılacaksın.'

Izzy'nin bundan hiç şüphesi yoktu. Xanthe kusursuz bir zevke sahipti ve her zaman ihtiyacınız olduğunu hiç düşünmediğiniz şeyleri bulmayı başarırdı.

Ağır paketi dizinin üzerine kaldırdı ve Xanthe sürekli ne kadar yavaş davrandığından şikâyet ederken kâğıdı yavaşça kopardı. Paketin içinde Diana Gabaldon'ın *Outlander* serisinin tamamının bez ciltli bir kutu seti vardı.

"Anne, bunlar muhteşem. Dikenleri okşadı. 'Nereden buldun bunları? Teşekkür ederim.

"Benim için zevk, sevgilim. Onları Amerika'dan sipariş ettim. Jamie Fraser'ı ne kadar çok sevdiğini biliyorum.'

Izzy gülümsedi ve kendisine sırttan Ross'a hızlıca baktı. Bir gece önce ona Jamie Fraser fantezilerinden bahsetmiş olabilirdi.

"Şimdi, Graham," dedi Xanthe, her zamanki gibi otoriter bir tavırla. "Bakalım ne almışsın. "Teşekkürler Xanthe," dedi Jeanette, tüylü ren geyiği boynuzlarıyla tamamlanmış kocaman bir Noel kazağını havaya kaldırırken yüzünde sahte bir gülümseme vardı ve yanıp sönen kırmızı bir burun.

"Kahretsin!" diye hiddetle tükürdü Xanthe. 'Bu Jim için. Seninki onda olmalı.

"Öyle mi dersiniz?" diye sordu Jim, kendini küçücük bir kazağın içine sıkıştırmış ve sol kalçasını klasik bir manken pozuyla dışarı çıkarmıştı. Herkes bir kahkaha patlattı.

"İnsanlar için bir hediyem daha var," dedi Xanthe, kitap şeklindeki paketleri dağıtırken. "İşte burada. Bu senin ve Jeanette için, bu da senin için,

Hattie - üzgünüm Izzy, seninkileri ona verdim ama hepsini okuduğunu biliyorum - biri Alicia ve Graham için, diğeri de Duncan için.

Paketlerini açtıklarında Izzy'nin gözleri şaşkınlıkla Ross'un kılere kayd. Xanthe hepsine bir Ross Adair kitabı vermişti.

"Teşekkür ederim, bunlardan hiçbirini okumadım," dedi Duncan. "İyi bir polisiye gerilim romanını severim.

"Önce sen okuyabilirsin Jim," dedi Jeanette, "böylece korkutucu kısımlar olup olmadığını bana söyleyebilirsin.

"Ne kadar düşüncelisin Xanthe," dedi Alicia. "Graham ve ben kitapları severiz. "Önemli değil. Kendini beğenmiş, kedi gibi bir gülümsemeyle topuklarının üzerine oturdu,

"Ve Ross hepsini imzalayabilir." diye eklemeyen önce.

Izzy'nin komik yarı hıçkırık yarı boğuk homurtusu tüm gözleri ona çevirdi. "Ne oldu, hayatım? Bilmiyor muydun?

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Alicia.

"Sen de mi bilmiyordun?" diye sordu Xanthe, gözleri kornişi inceleyen Ross'u arıyordu. Izzy'nin eli onun elinin içine girdi ve destekleyici bir şekilde sıkı.

"Neyi biliyorsun? Alicia sordu.

Graham gülmeye başladı. "Bu doğru mu? Ross gizlice başını salladı.

"Ne doğru mu?" diye sordu Alicia. "Bana neler olduğunu anlatmanı isterdim.

Ross neden bu kitapları imzalasın ki?"

"Ross Adair, Ross Strathallan'dır," diye açıkladı Graham nazikçe.

"Bizim oğlumuz. "Gerçekten mi? Alicia'nın yüzü bir tablo gibiydi.

"Öyle misin? Ross'a döndü. Ross başını salladı.

Gülümsedi. "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Oğlumun tozlu, yaşlı bir tarih profesörü olduğunu kabul etmek zorunda kalmanın ne kadar utanç verici olduğunu bir düşünün. Tanrım, keşke bana daha önce söyleseydin. Margaret Baxter'ın bana oğlunun başarılı bir tahnitçi olduğunu söylemesine katlanmak zorunda kaldım. Bir gerilim yazarı çok daha heyecan verici. Ona

söylemek için sabırsızlanıyorum.'

"Nereden biliyorsun Xanthe?" diye sordu Izzy.

"Bayan McPherson söyledi tabii ki. O kadın dişçi kontrolünün önemi dışında her şeyi biliyor. Gerçekten Alicia, dişlerini görmelisin. Ama postanede inanılmaz yünler satıyor. Biraz örgü örmeyi planlıyordum. Xanthe ve Alicia iğneler ve dikişler hakkında derinlemesine bir sohbe girerken, herkes hediyelerine bakmaya geri döndü.

Izzy'nin düşünceli çorapları herkesin hoşuna gitti, özellikle de çevresinde ailesi ya da arkadaşı olmayan ama Alicia'dan bir dizi cam karo bardak altlığı ve Xanthe'den bir zamanlar eski yemek odası perdelerini süsleyen koyu kırmızı püskülleri ve geri dönüşümlü kumaşları kullanarak yaptığı ipli tuvalet çantası da dahil olmak üzere herkesten hediyeler alan Hattie'nin.

'Bu harika, Xanthe. Çok yeteneklisin," dedi Alicia, yine geri dönüşümlü kumaşlardan yaptığı, her bir ucu güzel düğmelerle süslenmiş atkısına hayranlıkla bakarak.

Xanthe gülümsedi. "Evet, ahırlardan birinde bir sanat ve zanaat kooperatifi kurmayı düşünüyorum.

"Öyle mi? Izzy gözlerini kırptırdı; annesi onu şaşırtmaktan hiç vazgeçmemişti.

Misafirlerle ilgilenmek için yapılması gereken işleri umursamaz bir tavırla, 'Ev bir kez faaliyete geçtikten sonra yapacak bir şeyim kalmayacak,' dedi. "Sana yardım edecek Jeanette var, ben de Jim ve Duncan'ın ahırın sonunu düzenlemeye yardım edebileceğini ve yerel zanaatkârları mallarını sergilemeleri ve satmaları için davet edebileceğimi düşündüm. Muhtemelen şu sanat hibelerinden birini alabilirim ve Jim de banklarını satabilir ve başka mobilyalar yapabilir.

"Her şeyi çözmüşsün. Izzy ona hayranlık duymak zorundaydı. Xanthe hiçbir şeyin iyi bir fikrin önüne geçmesine izin vermezdi ve bu kesinlikle iyi bir fikirdi.

"Buradaki tek güzel yüz sen değilsin, sevgilim.

"Ross ve benim son bir hediyemiz var," dedi Izzy ayağa kalkarak. "Daha doğrusu bir duyuru.

'Oh benim Tanrım, Alicia. Biz gidiyor için olmak
büyükanne ve büyükbabalar,' Xanthe haykırdı.

Ross elini gözlerine götürüp başını eğerken Izzy inledi.

"Hayır, anne. Safirlerin nerede olduğunu biliyoruz."

Herkes aynı anda konuşmaya başlayınca Xanthe çığlık
attı. "Onları bulmuşsun.

"Nerede?"

"Onları nasıl buldun?" "Ne
zaman buldun?"

Ross elini kaldırdı. "Neden hepiniz salona gelmiyorsunuz?"

Herkes şaşkınlıkla kaşlarını çatarak ayağa kalktı ve Izzy ile Ross'u
salona kadar takip etti. İkisi şöminenin önünde, Claymore'un altında
duruyordu.

Duncan, sanki ona inanmıyormuş gibi, sesinde hafif bir meydan okuma
dokunuşuyla, "Ee, genç kız, neredeler?" diye sordu.

Izzy sırtımasını engelledi. "Göz önünde.

"Ne demek istiyorsun? Xanthe'nin ağlamaklı sesi
sordu. "Bir şey saklamak için en iyi yer neresi?"

"Göz önünde," dedi Graham, salonun duvarlarını tarayarak. Izzy başını
salladı ve Ross'la özel bir gülümseme paylaşırken herkes odanın etrafına
bakmaya başladı.

"Peki neredeler? Xanthe bağırdı, sabırsızlığı yüzünden okunuyordu.
"Bizi bu ıstıraptan kurtarın.

Ross döndü ve Claymore'u duvardan indirdi. 'O aptal Gregory'nin sapın
üzerindeki düğmelerden bahsederken ne hakkında saçmaladığını merak
ediyordum. Her zamanki gibi saçmaladığını düşünmüştüm. Kılıcı meşe
büfenin üzerine bıraktı ve herkesi yanına çağırarak kabzaya yapışmış küçük
oval topakları işaret etti.

"Bunlar safir mi? Xanthe burnunu kırıştırdı.

"Gizlenmişler," diye açıkladı Ross. "Birisi onları yapıştırmış ve üzerlerini boyamış.

'Bill. Sinsi dilenci,' dedi Duncan. 'Her zaman nerede olduklarını bildiğini söylerdi. Gurur konuşuyor sanmıştım.

"Bu, Claymore'un neden aileden asla çıkmaması gerektiğini söylediğini açıklıyor," dedi Izzy.

"Isabella'nın kolyesi kadar güzel değiller," dedi Xanthe suratını asarak. 'Üzgünüm, Izzy. Muhteşem mücevherler olacaklarını sanıyordum. Hayal kırıklığına uğradım.

"Bakmıyorum. Yeni bir çatı bakıyorum.'

"Tsk, tsk. Xanthe'nin şapkası onaylamaz bir ifadeyle sallandı. 'Bunu nereden bulduğunu bilmiyorum. Her zaman çok pratik.

Ross bir kolunu Izzy'nin beline doladı ve onu boynundan usulca öpmeden önce kulağına, 'Tanrıya şükür,' diye fısıldadı. 'Gen havuzumuzla, alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olacak. Sakin bir hayatımız olacağından emin değilim ama bir şekilde üstesinden gelebileceğimi düşünüyorum.

Hattie'nin sesi aniden çınladı: 'Bu çok tipik,' dedi. 'Buna asla inanmayacaksın, teyzem ve eniştem Hogmanay için buraya gelip gelemeyeceklerini öğrenmek istiyorlar, yarından sonraki gün gelecekler.

Izzy gülmeye başladı. 'Tabii ki gülebilirler. Ne kadar çok o kadar iyi.

Onlara en iyi İskoç misafirperverliğini gösterebileceğinden oldukça emindi. Sonuçta, nasıl başarısız olabilirdi ki? Etrafında ailesi ve arkadaşları vardı.

Altı ay

H Luc'ün tişörtünü çıkarışını izlerken Attie yutkundu. Aman Tanrım, karın kasları vardı - gerçek karın kasları. Altı kiloluk bir patates çuvalı yerine altılı bir karın kası.

Gözlerini onlardan alamıyordu. Adam 1.80 boyundaki muhteşem ihtişamıyla tam bir erkek modele benziyordu.

Neyse ki güneş gözlüğü takıyordu ve ona bakmıyormuş gibi davranabilirdi.

Hızlı ve akıcı bir hareketle serin mavi suya daldı, başını sallayarak yüzeye çıkmadan önce havuzun yarısı boyunca şık bir fok balığı gibi yüzdü. Acaba onu kabul etmeli miydi? Burada Marks and Spencer'ın bol mayosuyla otururken onunla sohbet etmek isteyeceği son şeydi. Yere baktı ve solmuş turuncu ve pembe deseni çekiştirdi. Umursamayı ne zaman bırakmıştı? Tanrı aşkına bikini giymeyi ne zaman bırakmıştı?

Hattie, Luc'ün her kulaçta pazularını şişirerek rahat bir kulaçla yüzüşünü izledi. Kendi kendine küçük, içten bir iç geçirdi. Gerçekten de tam bir Adonis'ti ve muhtemelen bunu biliyordu. Dahası, kız arkadaşlarının muhteşem, minik bikiniler giyeceklerine ve bunun gibi likraların stratejik bölgelerde hayaleti terk ettiği eski püskü mayoları değil, neredeyse tüm vücutlarını altın sarısı bronzlaştıracaklarına bahse girebilirdi.

Gözlerini kapadı ve Luc'ün görüntüsünü engellemeye çalıştı, her şey sessizleşene kadar bu işe yaradı. Gözlerini açtığında, Luc kendini havuzdan dışarı atmış, o müthiş vücudunu kesin bir erkeksi güç gösterisiyle kenardan yukarı kaldırıyordu.

Üzerinden su akarken, damlacıklar güneş ışığında kristaller gibi parlıyordu, kovboyları düşündüren o kendinden emin, rahat salınışı ve kalçalarının yuvarlanmasıyla doğruca ona doğru yürüdü.

"Bonjour, Hattie. Her zamanki gibi adındaki "H" harfini atmıştı, bu da onu hiç zorlamadan çekici kılıyordu.

"Merhaba," dedi, soğukkanlı olmaya çalışarak, ama sesinde hediye bir gıcırta vardı. Tanrım, bir gecede kobaya dönüşmüştü.

"Güzel kostüm," dedi kesinlikle rakish bir kaşını kaldırarak. Eğer hâlâ yeni bir James Bond arıyorlarsa, o görünüşü çok iyi yakalamıştı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu parlak bir sesle, kendini gizlemek istiyordu.

"Hayır, çok iğrenç. Ona hınzırca bir gülümseme verdi. "Neden zahmet ediyorsun? Burada kimse yok ki.

"Senin dışında.

"Siz aldırmazsanız, ben de aldırmam.

Kızardı ve kitabını eline aldı. Luc her zaman kendisini çok kaba ve deneyimsiz hissettirmeyi başarıyordu, bu da çok sinir bozucuydu çünkü o yetişkin bir kadındı ve birçok kez seks yapmıştı, çok teşekkür ederim. Yine de ona baktığında, onun seks türünün alıştığı ya da daha doğrusu artık alışmadığı türden çok farklı olduğundan şüpheleniyordu. Chris son on sekiz aydır onunla pek ilgilenmiyordu.

"Bugün ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu umutsuzca normal bir konuşma yapmaya çalışarak.

Omuz silktili, tam Galyalılara özgü, tembel bir omuz silkme. Çok hoş geniş omuzları vardı... ve işte yine başladı. Zavallı adamı nesneleştiriyordu.

"Hiçbir planım yok. Bugün bağlardan uzak bir gün. Düşündüm de belki...' durakladı ve gözleri kızın yüzüne kaydı. '...seni baştan çıkarabilirim.

Pardon! Hattie boğuk bir nefes almayı başardı, öfkeli bakışlarını koruyan güneş gözlükleri için daha da minnettardı. Buna ne cevap vermişti ki?

**Hattie ve Luc ile bundan sonra neler olacağını
öğrenin**

Fransız Şampanya Şatosu

**Şimdi ön sipariş verilebilir ve 2023'te satışa
sunulacak**

Teşekkür

Bu kitap, çok sevgili arkadaşlarım Lesley ve Richard'ın en güzel düğününden ilham aldı. Beni şimdiye kadar katıldığım en neşeli ve romantik törene davet ettiğiniz için teşekkür ederim. Jura Adası'nın karşısındaki Argyll'de Crear, Tarbert'in muhteşem konumunda, pırıl pırıl bahar güneşi altında sahilde bir el düğünü oldu. Loch Lomond boyunca Loch Fine'ı geçip muhteşem manzaralarla dolu Argyll'e gitmek en sevdiğim yolculuklardan biri olmaya devam ediyor. Bu muhteşem yolculuktan sonra, İskoçya'da bir kitap yazmam gerektiğini biliyordum.

Bu benim 20. kitabım ve bu teşekkürlerden birkaç tane yazdım, bu yüzden bu isimleri daha önce gördüyseniz beni affedin ama her biri benim yazı hayatımda çok önemli bir rol oynuyor. Sevgili yazar arkadaşım Donna Ashcroft'a çok teşekkür ederim, sürekli konuşuruz ve genellikle birbirimizin karakterlerini neredeyse kendi karakterlerimiz kadar iyi tanırız. Ayrıca Parti Arkadaşlarım Bella Osborne, Philippa Ashley, Darcie Boleyn ve Sarah Bennet'e de çok minnettarım, bana destek oluyorlar ve harika tavsiyeler veriyorlar.

Son kitabın berbat olduğunu söylediğimde hiç anlayış göstermeyen aileme, Nick, Ellie ve Matt'e ekstra teşekkürler - hepsini daha önce duydular.

Muhteşem süper menajerim Broo Doherty'ye teşekkür ederim - yanımda daha iyi biri olamazdı (kitabımın berbat olduğunu söylediğimde hiç sempati duymamasına rağmen). Charlotte Ledger'a da aynı derecede teşekkürler.

Editör, resmen gezegendeki en iyi insan (ona kitabımın berbat olduğunu söylediğimde anlayışla karşılıyor ve sonra harika editörlük becerileriyle onları çok daha iyi hale getiriyor).

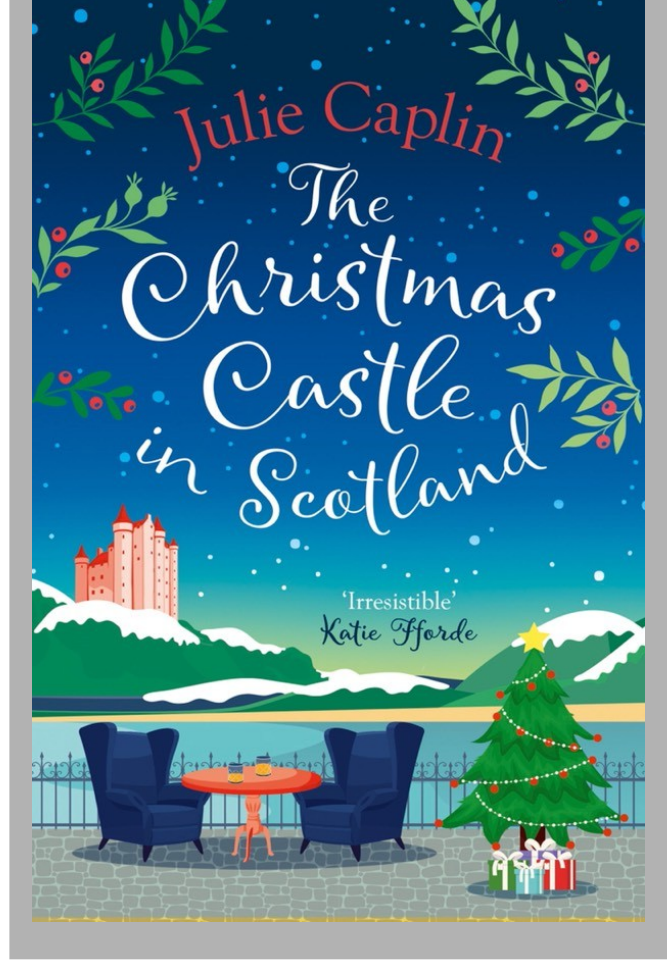
Kitaplarımı dünyanın dört bir yanına satan ve her biri için sonsuz bir heyecan duyan HarperCollins'in muhteşem Hak Ekibine, Zoe, Agnes, Aisling, Sarah, Sam ve Rachel'a ve ayrıca muhteşem One More Chapter Ekibine, Emma, Sara, Jennie ve Bethan'a inanılmaz derecede minnettarım.

Ve her bir okuyucuma kocaman bir teşekkür, siz olmasaydınız dünyanın en iyi işine sahip olamazdım. Kitaplarımı satın aldığınız, yorumlarınızı paylaştığınız ve benimle iletişime geçtiğiniz için teşekkür ederim.

Okuduğunuz için teŖekkürler

Umarız *İskoçya'daki Noel Şatosu'nu* beğenmişsinizdir!

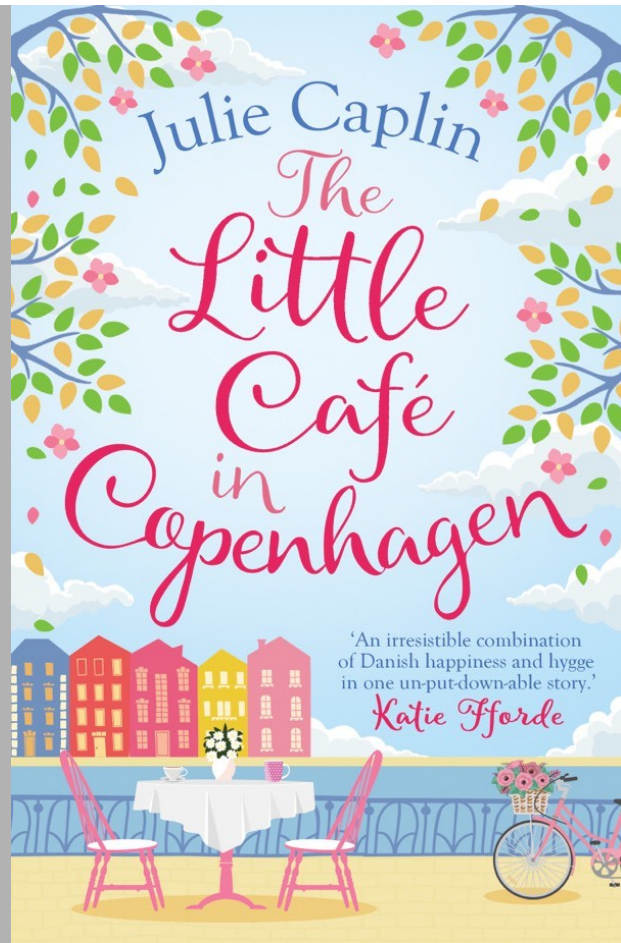
Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için tercih ettiğiniz tüm platformlarda bir inceleme bırakın!

Julie Caplin'in Romantik Kaçışlar serisinin bir sonraki yürek ısıtan bölümü olan [Fransız Şampanya Şatosu](#)'nu kaçırmayın!

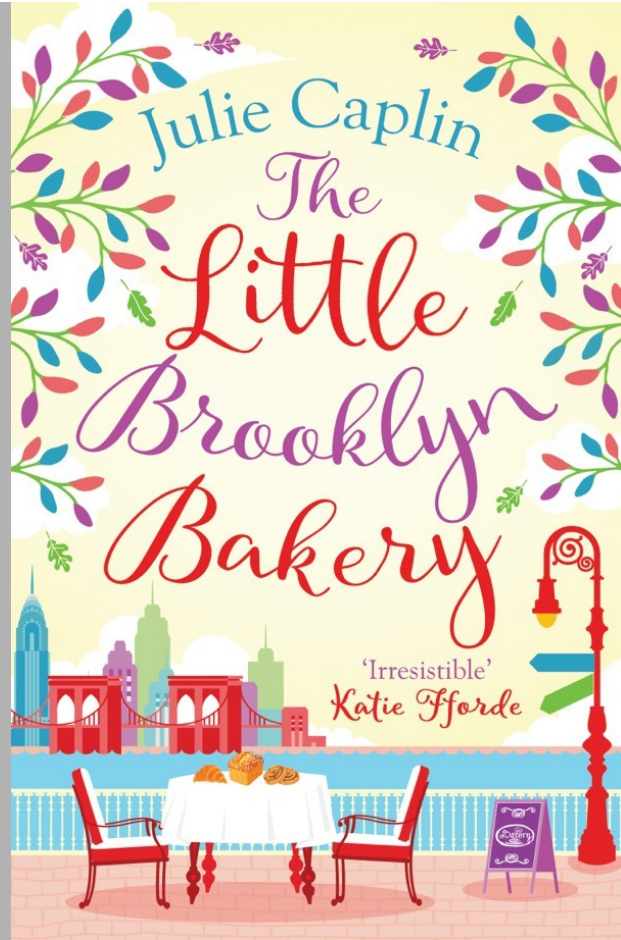
Kopyanızı [buradan](#) alın!

Ayrıca aşağıdaki kapaklara tıklayarak önceki tüm kitaplarını da okuyabilirsiniz!

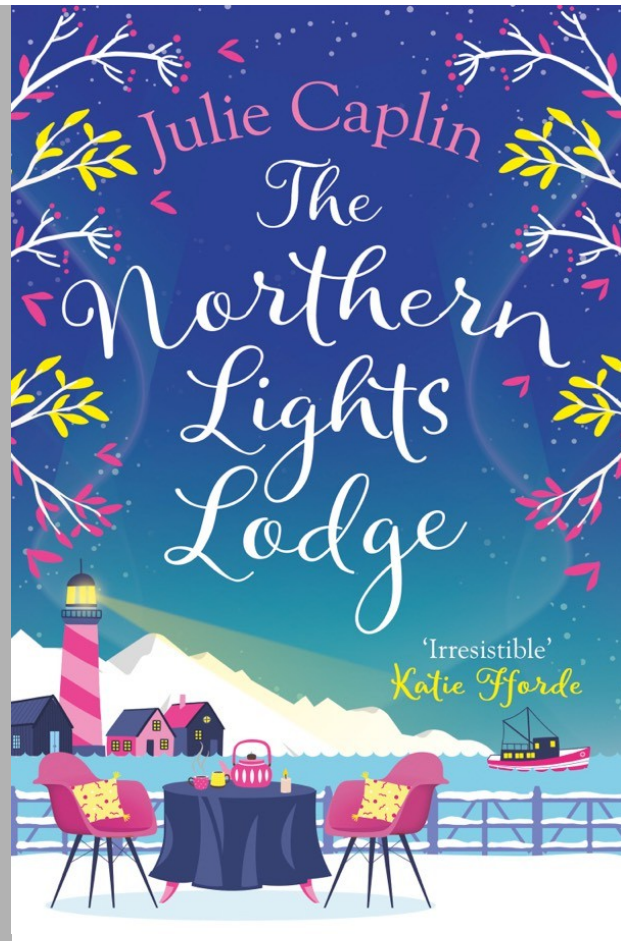

'An irresistible combination
of Danish happiness and hygge
in one un-put-down-able story.'

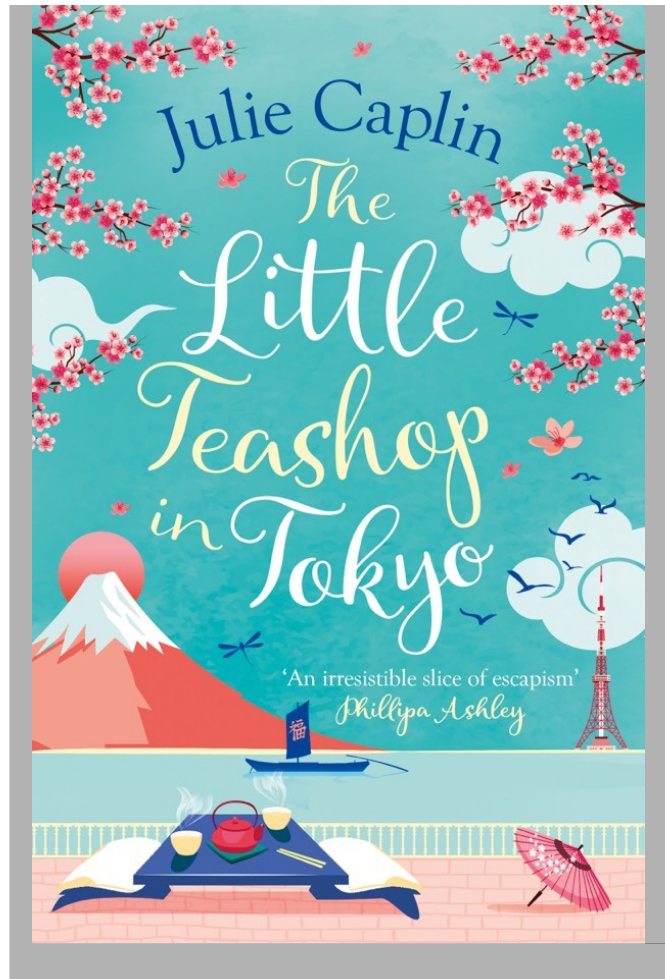
Katie Fforde

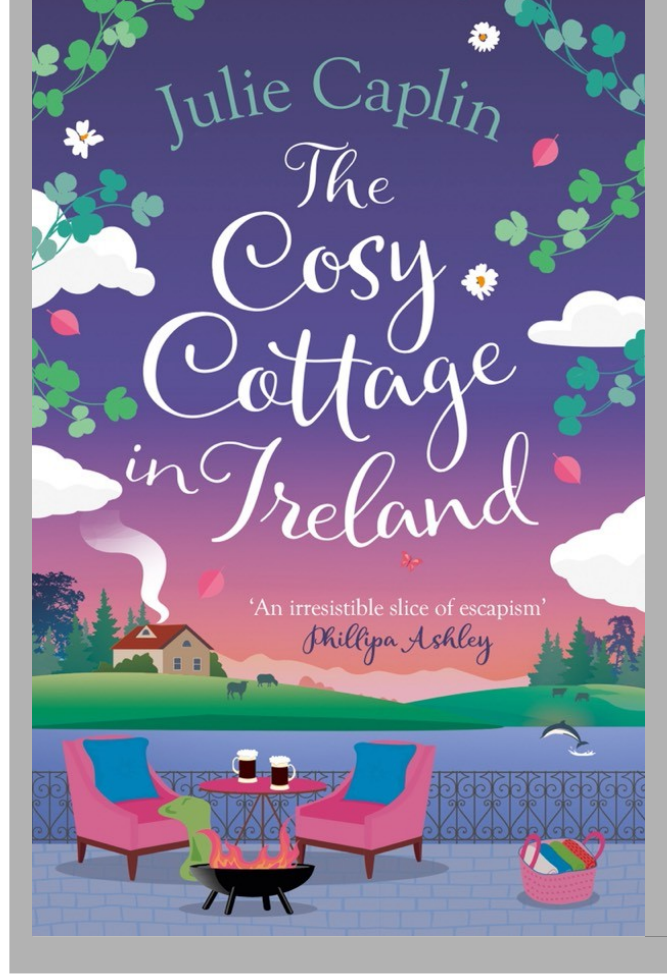

Julie'yi Twitter'da [@JulieCaplin](https://twitter.com/JulieCaplin), Facebook'ta [@JulieCaplinAuthor](https://www.facebook.com/JulieCaplinAuthor) adreslerinden takip etmeyi ve son çalışmalarıyla ilgili tüm güncellemeler için juleswake.co.uk adresindeki web sitesine göz atmayı unutmayın.

Julie Caplin, Romantic Escapes serisinin uluslararası çok satan yazarıdır. Kitapları İtalya, Almanya, İngiltere ve Çek Cumhuriyeti'nde en çok satanlar listelerine girmiş ve dünya çapında bir milyondan fazla satmıştır. Canlandırıcı romantik komedileri dünyanın dört bir yanındaki muhteşem destinasyonlarda geçiyor ve okuyucularına nihai kaçışı sağlıyor.

Eskiden halkla ilişkiler müdürü olan Julie, uzun yıllar boyunca kıtanın gastronomik lezzetlerini tatmaları için en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını basın gezilerine götürerek Avrupa'yı dolaştı. Zor bir işti ama birinin bunu yapması gerekiyordu. Bu geziler onun romanları için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

Julie ayrıca Jules Wake adıyla romantik ve tarihi kurgular yazmaktadır.

juleswake.co.uk

Julie Caplin tarafından da

Romantik Kaçamaklar

Kopenhag'daki Küçük Kafe

Küçük Brooklyn Fırını

Küçük Paris Pastanesi

The Northern Lights Lodge

Hırvatistan'daki Gizli Koy

Tokyo'daki Küçük Teashop

Küçük İsviçre Kayak Evi

İrlanda'deki Cosy Cottage

OMC Haber Bültenine Abone Olun

One More Chapter, HarperCollins'in ödüllü küresel bir bölümüdür.

En son e-Kitap fırsatlarımızı almak ve tüm yeni sürümlerimizden haberdar olmak için [buradan](#) bültenimize abone olun!

Ekip ile tanışın:

www.onemorechapter.com

**Tartışılmaz bir kurgu mu
yazıyorsunuz?**

Yeni sesleri duymayı seviyoruz.

Romanınızı nasıl göndereceğinizi öğrenin: www.onemorechapter.com/submissions

Bizi takip edin!

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000,
Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3,
Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF,
Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.